

SZÁZ FÉLÉV

FÉL SZÁZÉV

SZÁZ FÉLÉV - FÉL SZÁZÉV

Diákhumor - Diákhagyományok

- VESZPRÉM -

- 1999 -

SZÁZ FÉLÉV FÉL SZÁZÉV

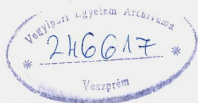
Saját gyűjtésű korabeli dokumentumok felhasználásával

Válogatta és szerkesztette:

Ferencz Béla (alias: Leó)

Bátori Imre (alias: Csocsó)

Forrásmunkák:

Kémcsőkefe (1956, 1965, 1974, 1983)

Egyetemünk

UV

Csőgörény

QAP

Venciklopédia

Fejtermék

VEN kiadványok

Magán gyűjtések

Szóbeszéd

VESZPRÉMI MÉTA

Írta és szerkesztette:

Tamás Ferenc

Kiadja a Veszprémi Egyetem

© Veszprémi Egyetem

Minden jog fenntartva, beleértve a nyomdai, irodai ill. elektronikus
módon történő sokszorosítást

Felelős kiadó: Dr. Gaál Zoltán rektor

Készült az Egyetemi Nyomdában, Veszprém

21,35 (A5) ív terjedelemben ofszet nyomtatással

Felelős vezető: Egyházy Tiborné dr.

Műszaki vezető: Szabó László

Köszöntő

Félszázéves lettem, de nem vagyok vén! Sőt most érzem csak igazán magam erőm teljében. Fejlődök, terebélyesedek, szaporodom!

Hitted volna valaha?

Hitted volna egykoron, hogy eljön majd ez az ESZTENDŐ?

Hitted volna akkor, mikor még csak egyetlen épület állt, úgy ahogy, félkészben, de az előadások már elkezdődtek a T-előadásban. Már a dörzsöltebbek sem emlékeznek arra, hogy akkor és ott ki is volt az első előadó: Straub a Piusz, vagy Nemezc Ernő! Ezt ők sem tudták eldönteni, pedig mennyi évük volt rá.

Hogyan is emlékeznék ÉN, ilyen öregem?

Ti tán emlékeztek?

Hogy emlékezhessetek, összegyűjtöttem e fél évszázad diákhagyományait, diák humorát, hogy a múltunkat megfényesítsem, a elméteket újra élesítsem, az emlékeket maivá tegyem. Hiszem, hogy a régi emlékek kopnak, megszépülnek, a sztorik már-már csak foszlányokban léteznek fejeitekben. Ilyenkor jó lenne nagyon pontosan emlékezni arra, hogyan is volt annak idején, mikor a könnyeitek potyogtak a röhögéstől.

Most talán azért pórásodik a szemüvegetek, mert nem jut eszetekbe, hogy hol, mikor és miért is kellett potyogniuk?

Hitted vola akkor, TE, aki a T-előadásban ácsolt pódiumon mondtad el utolsó fricskádát ötödéves búcsúdélutánodon?

Hitted volna TE, aki jobban emlékezel, mert vakoltad a B épület csupasz téglá falát orosz nyelvére helyett?

Vagy TE, aki többől vágtad le Halász Aurél nyakkendőjét a banketten, és Ő ellentételként a csipke kombinéd alját kanyarította körül azzal az éles ollóval?

Vagy TE, aki az Első, Második Sokadik VEN Diákrektor voltál?

Esetleg TE, aki évekig, majd utánad egy másik TE további évekig irtad az Egyetemünk-et, szerkesztettél Kémcsökefét, irtál szindarabot?

Talán TE, aki csodásan harsány röhögéssel egyre újabb poén kiagyálására serkentetted társaidat? TE, aki gyártottad a jobb-rosszabb karikatúrákat, akár kellett valakinek, akár nem?

Ebben a kiadványban ilyesféle karikatúrák nagyon gyéren találhatók, mert azok akkoron színesben jelentek meg, most erre nincs lehetőség.

Olyannyira szegények vagyunk, hogy a templom egere segített ki eddig is bennünket! Az oldalszám? Arról jobb nem is beszélni, hiszen ÖTVEN év dolgait kellene most alig kétszáz oldalon megjelentetni szűkített B/5 formában

(vedd észre, KÉT lap EGY év).

A gyűjteményem néhány Barátom jóvoltából hatalmas. Kizárólag csak válogatás fér ide, bár szívem szerint mind-mind itt lenne, könnyíteni NEKED az emlékezést, a lubickolást hajdanvolt diákéletemben.

A korábban végzetek itt nem csak kortárs írást találnak, de megismerhetik mivé alakultak az ifjabb utódok, a későbbiek láthatják, milyenek voltak elődeik.

Azok az elődök, akik mondogatták: "Lépjetek nyomdokainkba".

Nos ők már akkor nyomdokaitokba léptek, mikor Ti még ki sem léptetek belőle!

A minap olvastam egy helyütt:

"A humor az elme mindennapi tisztálkodása"

De nemcsak tisztálkodik az ész, hanem fiatalodik az ésszel megáldott vegyész-, ...

szervező-,...környezet-...villamos-...gépész-,...anyagmérnök,...műszaki-menedzser,...informatikus,...idegenforgalmista, ...tanár,...stb. vagyis együttesen Volt Veszprémi Egyetemista.

No és a hagyományok!

Bölcs emberek mondják: A hagyomány a legbiztosabb összetartó erő!

Hagyomány nélkül nem tudod hová tartozol csibész voltodban. Mert voltál csibész is, voltál okos is, ha kellett az ész. Spúrtad a labormérést, dobókockával próbáltad jól eltalálni a nagy anion-kation vadászat idején a TE ionjaidat, amit még a mérést kiadó tanársegéd is csak titkos jegyzetéből ismerhetett.

Kollokvium, államvizsga, szigorlat! Diger, digir, kristályosztály, szilikát, só és lúg, fekete szén, barna szén, jura korszak, ásványolaj, sav és műtrágya, determináns, detergens, tangens, kovalens, empiriokriticizmus, cinizmus!

Úristen mi minden! És mindez Veled, Velünk, Velük, Velem!

Jókedv! Bakonyra Balaton! Kismocskosra Nagymocskos! Marosvölgyi Tanszék és Pöttyös, DC és Fintor! KOL klub, AKÓ, Gólyabál, szakest, Mikulás est mind-mind ok, hogy így!

Ittál bort sört pálinkát, volt aki bambit, kólát, kis és nagy leót!

Szívtad magadba a tudást és a folyékony kenyeret!

Mert ilyen a diákélet! Színes, keserű és édes! Soha nem feledhető!

Az emlékek csak halványulnak, de el nem múlnak!

Köszönöm NEKED, hogy ide jártál, itt élted életed legszebb éveit, boldogítva MAGAD, ENDEM és TARSÁIDAT!

Félévszázados Születésnapomon boldogan köszöntelek!

Veszprémi (született Vegyipari) Egyetem

Az indulás

Polinszky Károly szerint az egyetem létesítése Rákosi Mátyás bakijának köszönhető, aki a Budapesti Műszaki Egyetemen tartott előadásában pontatlanul fogalmazott, amikor bejelentette, hogy az ötéves tervben megépül két műegyetem vidéken. (a szövegben 2. egyetem szó volt írva, de hát ugye a sorszámnev és tőszámnev közötti szóbeli különbség tétel már akkor sem volt erőssége a politikusainknak). Ez az országos sajtóban szószerinti idézetként úgy jelent meg, hogy ebben az ötéves tervben két műegyetem létesül vidéken.

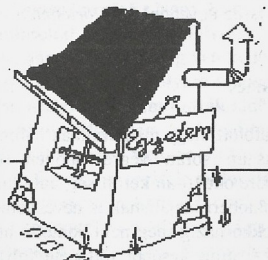
Amikor a KV (Központi Vezetőség) munkatársai rákérdeztek a miniszterektől, hogy Miskolc lesz ugye az egyik, de hol lesz a másik, akkor Kossa István (Közlekedési miniszter, Veszprém megye országgyűlési képviselője, KV tag) határozott hangon közölte: természetesen Veszprémben! Hát így lőn.

Hogyan is kezdődött?

Le kell szögeznünk, hogy mi nem voltunk itt az egyetem kezdetén, mert ha akkor itt lettünk volna, most már nem lennénk itt, hiszen az egyetem létezésének hetedik évében vagyunk. Így az ős-profoktól hallott történeteket tudjuk csak elmesélni.

Szóval állítólag úgy kezdődött, hogy 1949. Tavaszán dr. Polinszky Károlyt, dr. Benedek Pált és más doktorokat berendelték a minisztériumba, de, hogy miért, azt senki sem tudta, mert szigorúan bizalmas volt az egész. Azután egy autóbába ültették őket, de hogy miért, nem tudták, mert szigorúan bizalmas volt az egész. Később közölték velük, hogy egyetemet mennek szervezni, de erről senkinek egy szót se, mert szigorúan bizalmas az egész. Veszprémben kiszállnak az autóból, odaáll eléjük egy bácsi nagy pipával, megkérdi tőlük:

- Maguk is egyetemet csinálni jöttek? -

CSAK A SZÉPRE EMLÉKEZEM

(visszaemlékezés 1966-ból)

Tyúklétrán az „A”-ba

1949.szept.26. „Üdvözlöm az első évfolyamot, Straub Gyula vagyok, én fogom önöknek az általános kémiát előadni” - így kezdte az első évfolyam első előadását Straub docens úr, aztán megfordult és felírt a táblára egy reakcióegyenletet: $\text{HCl} + \text{NaOH} = \text{NaCl} + \text{HOH}$ De senki sem esett pánikba. Mindenki maradt. Ha már egyszer felvették. Aprópó, a felvételi Budapesten volt a Műszaki Egyetemen, hiszen akkor még mint a Budapest Műszaki Egyetem Nehézvegyipari Kara szerepeltünk. Matematikából és fizikából volt írásbeli, valamint Csűrös Zoltán tartott „próbaelőadást” a gyapjúmosásról. Erről az előadásról készített feljegyzéseiket a felvételizőknek szintén be kellett adniuk, hogy ezúton is bebizonyítsák az előadások látogatására, ill. hallgatására való rátermettségüket. Végül is 107 ember kapott levelezőlapon értesítést felvételéről dr.Polinszky Károly kurátor aláírásával. Szeptember 12-én, amikor az egyik leendő hallgató megjelent Veszprémben, hogy megreckírozza a beiratkozást, itt még csak egy félkész épületet talált és érdeklődésére egy „nagypipás” bácsika még csak aggodalmát tudta kifejezni egyetemünk jövőjével kapcsolatban. De szept. 24-re azért mindenki megkapta „behívóját”, melyben külön kihangsúlyozták, hogy „egy napi élelmet és egy darab pokrócot hozzon magával”. Az „A” épület addigra nagyjából elkészült, csak a vakolat hiányzott róla. Igaz, még a lépcső sem volt kész, de a lépcső helyett ún. tyúklétrán (egy hosszú palló keresztbeszegelt lécekkel) közlekedő hallgatók és oktatók egyensúlyi érzéküket is próbára teheték, míg bejutottak az „A”-ba. A Tanulmányi Osztály már az első nap bizonyos Moravetz elvtárs egyéni beszélgetés formájában minden hallgatótól megkérdezte, - érzi-e felvételének jelentőségét? Mindenki érezte. A kötelező napi újságolvasás, ill sajtóbeszámoló mellett hetenként egyszer ún. kritika-önkritika volt műsoron. A diákotthon, ahova nagyreményű őseink egy darab pokróccal és egy napi élelemmel betoppaniak, a Viadukt alatti Davidikumba fészkelte be magát. A hangulat családiasságát és a diákotthon családi fészek jelleget két negyvenes létszámú hálóval (Centrum és Hotel) sikerült biztosítani. Ugyanitt volt a menza is. A szájhagyomány szerint az első ebéd bableves és mákostésza volt (érdekes - anyám is ezt szokott főzni otthon bőjt napokon) amivel azt hiszem itt is az egyetemi élet történetén végighúzódo nagybőjt kezdetét sikerült szimbolizálni.

Törökülésben az Egyetemi Tanács

Néhány éve problémázom már afölött, hogy miért vannak nálunk az évnýtók úgy 2-3 héttel a tanévkezdés után. Búvárkodásaim során végre rájöttem erre is. Ez nálunk nemes hagyományaink ápolása. Az elsőre okt.16-án került sor, aula hiányában az „A” épület déli és szélárnyékos oldalánál. Olyan októberi majálisnak is nevezhetnénk, ugyanis a természet lágy ölet akkor az „A”-tól a Gyermekkórházig meg nem bontotta még semmi. Bár az elemozsiás kosarakról úgy tudom a menza, mint későbbi története folyamán több ízben is, most is

elfelejtett gondoskodni. Be kell vallanom azt is, hogy ha valaki délután megéhezett, nyugodtan mehetett a konyhára egy zsiroskenyérért (Próbáljuk ezt meg most bevezetni). Hogy miért került sor olyan késve az évényítóra? Lehet, hogy annak a bizonyos déli és szélárnyékos oldalnak az építését csak akkorra fejezték be. Okt. 16-án tehát hivatalosan is megkezdődött az oktatás. „Hely és oktatószemélyzet hiánya csak az első félév oktatási anyagát előadó nélkülözhetetlen tanszékek, illetve oktató csoportok felállítására kerülhetett sor” (Évkönyv) A helyhiányt könnyen megérthetjük ha a mai T/1 és T/2 előadó nélküli „A” épületbe beleképzeljük a teljes adminisztrációs apparátust, az összes tanulót, labort, tanszéket, az előadót. Pluszban még a második emeletre a NEVIKI-t, amivel néhány másodállást is sikerült biztosítani oktatóinknak a hosszú szünetekre. És persze néhány székét is azok számára, akinek a speiz nagyságú és tanszéknek csaufolt helyiségben nem jutott már ülőalkalomtosság. Problémák adódtak oktatóink éjszakai életével kapcsolatban is. Az első időkben a Bakony szálló romos részén berendezett tanári tömegszálláson laktak és gyakran reggelig tartó tarokk és „csapd le csacsi” partikkal „pihenték” ki napi fáradalmaikat. Na nem azért mert mondjuk Fejes Tóth professzor úr a matematika akkori tudora módszeresen megszervezte volna a megkopasztásukat, hanem pusztán azon egyszerű okból kifolyólag, hogy kevesebb volt az ágy a szobájukban, mint ahányan pályáztak rájuk és a mindenkori sorsolás után a pechesebbeknek is el kellett valahogy „ütni” az időt. Az első tanácsüléseket is itt tartották az ágyak tetején, törökülésben. Mit csináltak ezalatt a hallgatók? Heti 42 óra kötelező előadás, szeminárium és laborgyakorlat, plusz a kötelező napi egyéni tanulás után (ezen idő alatt a hallgatók tanszemélyzeti felügyelet mellett a kijelölt helyiségekben egyéni tanulást folytattak. Amikor úgy este 7-kor eltávozhattak az egyetemről, már nem sok szórakozásra jutott idejük. Ami szabad idejük még maradt, az a kollégiumi gyűlésekre ment el zömmel. Mert gyűlés az volt dosztig. Felkelés naponta fél hétkor volt, utána reggeli torna, reggeli, majd zárt sorokban megindult a sötétkép ellenzős MEFESZ (Magyar Egyetemisták és Főiskolások Egyesülete) jelvénnel díszített egyensapkájú hadnép az egyetemre. S. hogy jókedvűeknek is kifejezést adjanak, indulókat énekeltek útközben Bár el tudom képzelni, hogy ez is kötelező volt.

Tantárgy és szimpátia

Akkori hallgatóink között csodálatos módon igen népszerű volt az ásványtan. Nem találkoztam senkivel, aki visszaemlékezéseiben, kedves emlékei közül kifejejtette volna a „Girek és digirek tudorai” - Nemecz prof. És Nagy Károly adjunktus - által szervezett és vezetett tanulmányi kirándulásokat, a Balaton-felvidék „közeteinek” tanulmányozása céljából. Ezen tanulmányutak hangulata állítólag vetekedett a mai Mikulás-estjeink késő hajnali hangulatával, olyannyira, hogy az évfolyam fele egyik alkalommal azért maradt le a vonatról, (persze már visszafelé) mert nem tudták eldönteni, hogy a kocsi elején vagy végén van-e a lépcső és ebből kifolyólag a felszállás. A tárgy iránti szimpátia visszaszerzése céljából minél előbb vissza kellene állítani az ilyen nemes hagyományok ápolását még akkor is, ha a Girek és digirek tudorainak „munkabírása” az idők folyamán csökkent is volna valamelyest. A kémia I. című tárggyal kapcsolatos poénok jó része a hallgatók kiforratlan jegyzetelési módszere miatt, sajnos veszendőbe ment. Ma már minden kezdő tudja nálunk, hogy miért kell Straub professzor úr (ő adta le akkor

még a kémiát) előadásaira járni és amiket leginkább érdemes jegyezni azok a bemondásai. Minden egyéb megtalálható valahol, valami irodalomban. Azt hiszem ilyen irányú stílus tanulmány nem lenne felesleges több előadónk számára sem. A diákság garantáltan hálás lenne azért, és háláját még talán az előadások fokozottabb látogatásában is kinyilvánítaná. Mellesleg a hála ilyen irányú kinyilvánítására az első tanévben még nem volt szükség 4 óra igazolatlan hiányzást már dékáni megrovással jutalmaztak, sőt már egyetlen „fentről” elrendelt katalógus után lebukott lógósoknak sebtében felhozott 15-20 nyomós indokuk ellenére is olyan kérdésekre kellett válaszolni, hogy miért jött ide (nem a TO-ra, hanem az egyetemre) stb. Szó, ami szó, igen kínos lehetett és még egy mai „dörzsölt” hallgatónak is dicsőségére válna, ha ilyen szituációból csak egy kicsit is ki tudná mosni magát.

Két hóhér egy csárdában

A jegyrendszer (itt most nem az étkezési jegyekre gondolok) teljesen elütött a maitól. Az első két félévben a következő jegyekkel sújtották a hallgatóságot 5 - kitűnő, 4 - jeles, 3 - jó, 2 - közepes, 1- elégséges, 0 - elégtelen. Valószínűleg néhány mai oktatónk is a régi rendszerhez való ragaszkodást fejezi ki, időnkénti 0-s osztályzatával. Az átlótt 0 eredetét viszont még most sem sikerült kiderítenem. Hogy ez a rendszer jobb volt-e a mainál, azt úgy vélem nem kell bizonygatnom. Kérem akkor még az egyes is érdemjegy volt, amely után az ember már nyugodtan benaftalinozhatta jegyzeteit és ez megfizethetetlen dolog. A 107 ösgolyából vizsgákra már csak 96 jelentkezett. A többiek bizonyára már előbb hallgattak egyik oktatónkra, akinek kedvenc mondása volt, hogy „nem kell mindenkinek vegyész-mérnöknek lenni - belőlem sem lett orvos” Előzmény gyanánt szeretném elmondani még azt a rémhírt is, hogy szóban forgó oktatóknak még kezdő medikus korában professzora „egyebek között” kijelentette: - Fiam, magából más karon még professzor is lehet. Az előrelátás, ha nem humbuk az egész, bölcs és igaz volt. Tehát Straub professzor úrtanácsát 11 ember fenntartás nélkül magáévá tette, a további 96 még szívósabbnak bizonyult. Sokan közülük csak a kémia és matematika kollokvium után törtek meg. Straub és Fejes-Tóth professzor ugyanis fej-fej melletti küzdelemben nyírta őket, amivel aztán sikerült is kiharcolniuk az „egyetem borbélyai” megtisztelő címet. Kémiából például az irányelv a következő volt: Az elégségesért mindent kell tudni, a többi csak a dumán múlik”. Egy Hóhér becenevű hallgató kollokviuma alkalmával még az előadások során elhangzott poénokat is visszamondta, mégis „kinyíródott”. Hiába, két dudás, akarom mondani két hóhér egy csárdában ...Borsószik a hátam, ha belegondolok, hogy a 2 óra/fő teljesítmény volt akkor divatban a vizsgáztatók részéről és a „Vizontlításra” kifejezést a szó legszorosabb értelmében használták. És nem is ritkán. Sőt, amikor Straub professzor szájából egy esetleges elhamarkodott kijelentés után elhangzott a szintén szálló igévé vált „esküszik, vagy fogad erre” két kérdő és három felkiáltójeles kérdés, a páciens már biztos lehetett, benne, hogy ezek után már csak a „Vizontlításra” következhet. Matematikából is gyakran előfordult, hogy Fejes-Tóth professzor sorba állította a táblánál a vizsgázókat és ha a felelő valamit nem tudott, következett a...folytassa, folytassa, folytassa...” majd nem sokkal utána...köszönöm, köszönöm, köszönöm.

Lázán

Néhányan akikkel beszéltem, úgy emlékeznek erre az első időszakra, hogy a Nagy Nyírás időszaka volt. A Tanulmányi Osztályon található sovány anyagból viszont az derült ki, hogy a 96 vizsgázóból mindössze 22-nek volt uv-je. Sz őszi- ill. tavaszi szünet viszont nem okozott gondot a hallgatóságnak, mivel ilyen nem létezett és a karácsonyi szüneten kívül csak az óráközi tízperces volt divatban. Azért a sportélet sem korlátozódott egészen az egyetem és a Davidikum közti déli versenyfutásra. Már az első évben meghonosodtak az oktatók és a hallgatók közti barátságos „labdarúgó mérkőzések”. Soványak-kövérek, NEVIKI-Egyetem, valamint a tanszékek közti összecsapások során komoly rutinra tettek szert a mérsáros munkában. Az órarendbe újonnan bekerült orosz nyelv csak mint fakultatív tárgy szerepelt, sok „nyelv-zseni” nagy örömére.

Topolino a csúzdán

Igen érdekes képet nyerhetünk, ha összehasonlítjuk az akkori és a mostani hallgatók „anyagi” ellátottságát. Az akkoriaknak jóval kevesebb gondjuk volt pénzük beosztásával, mivel egyáltalán nem, vagy csakis nagyon kevés volt nekik. Viszont ingyenes volt a kollégium, az étkezés, ingyen kaptak füzeteket, ceruzákat, laborköpenyít, sőt a társaság nagy része egyszem ruháját is overállal (magyarul: kezeslábas) védte meg a diákélet viszontagságaival szemben. Rozmanith Antalnak, néhai adjunktusunknak, az olajtanszék egykori kisfőnökének sem valószínű, hogy megvan még az a „Topolinója” amely az alábbi eset szenvedő hőse volt. Az A épület előtti kis teraszt a kőpadokkal bizonyára mindenki maga elé tudja képzelni. Ettől jobbra és balra egy-egy széntároló foglalt helyet, ahonnan egy csúzdán keresztül került le az „üzemanyag” az alagsorban lévő kazánházba. Néhány, jó erőben lévő gólya az A előtt parkírozó Topolinót feltette az egyik szénrakás tetejére. Meglátta az ügyködést Fejes Tóth professzor is, és néhány üveg sör emlegetése közben kifejtette, hogy esztétikai szempontból sokkal jobban festene a kocsi, a kicsit még magasabban fekvő teraszon. A szénrakás tetejéről viszont már csak egy erősebb hórúkk-ba került az egész. Hogy Fejes Tóth professzor után mennyi sört kellett „feldobni” Rozmanith adjunktusnak, míg Topcsija visszakerült parkírozó helyére, azt nem tudom megmondani. Sajnos nem voltam ott a „betermelésnél”.

Folyékony kenyér

A Davidikumbeli kollégium saját gyümölcsöskerttel és disznóhízlaldával rendelkezett. Sőt, a mai B és C épület helyén elterült „prérin” annyi volt az alma- és szilvafa, hogy a menzának még tízóráiról sem kellett gondoskodni a hallgatók számára. Ami a folyékony eledelt illeti, őseink már igen korán felfedezték a veszprémi víz nagy mérszártalmát és ezért jobban szerették valami mással nedvesíteni gyakran száraz torkukat. A Mikulás est hangulatát a közös kémcsőital (absz. Alkohol) és sör biztosította, valamint a jó hangulatban az oktatók által a „konyhapénzből feldobott” újabb sörök.

Maga nincs evidenciában

Fejes Tóth professzor úrelső félévi „vizsgahúzásairól” már volt szó az előbbieken. A folytatás nem maradt el a második félév matematika kollokviumán sem. Hogy elsőnek vezette be egyetemünkön a „puskabiztos” vizsgáztatást, ahhoz nem férhet kétség. A módszer nagyon frappáns és lezser volt. Nem kellett felvenni a sötét ruhát - beöltözni a matinéra - és pusztán egy szál fürdőnadrágban (hölgyek esetében természetesen még plussz egy darab...) adtak számot elsőseink matematikából szerzett ismereteikről a Balaton partján, pontosabban Almádiiban. Hogy ez a környezet pszichikailag is előnyösebb, a jól, vagy kevésbé jól megszokottnál, bizonyítja az is, hogy bánatában senki sem választotta az öngyilkosság vízi formáját (annak ellenére, hogy itt igen kéznél volt), bár professzorunk folytatva Straub professzorral még az első félévben megkezdett nemes hagyományait, most is többeket elküldött a víz alá, miután megállapította, hogy ...barátom, maga nincs evidenciában az anyaggal.” Ez sajnos olyan gyakran hangzott el szájából, hogy még 17 év elmúltával is megkaptam a felhatalmazást az idézőjel „holtbiztos” használatára. No, persze voltak azért jó jegyek is matematikából. Fejes Tóth professzor jelest ígért azoknak, akik a víz alá tudják nyomni őt. Igaz ugyan, hogy ilyen áron senki sem kapott jó jegyet, a dolog ugyanis senkinek sem sikerült. Pedig igyekezetben aztán nem volt hiba... Azt hiszem, oktatóink főleg inkább az életben maradáshoz választja, mint a hírnevszerzésnek ezt a válfaját. Kevés olyan kisportolt és életvidám oktatónk akadt azóta, amilyen ő volt. A fent említett vízi birkózáson kívül még néhány jól kivitelezett erőkézenállást is feldobott a bámuló hallgatóságnak és strandközösségnek, az akkor közel ötvenéves professzor.

A második félév befejezése után a hallgatóságot egyhónapos üzemi gyakorlatra kárhoztatták. Ennek célja a gyakorlati munkával való ismerkedés volt. Ez különböző üzemekben a legkülönbözőbb módon folyt le. Van, aki a hosszanti, illetve keresztirányú drótkéfézés előnyeiről és hátrányairól szerzett komoly tapasztalatokat az egyik üzem kerítésén, mások viszont úgy emlékeznek vissza erre a hónapra, mint a „Nagy és Fárasztó Ténfergések Időszakára”.

Csak biztos kézzel

Néhány Pestet ismerő első éves a rendelkezésre álló kerettel felutazott a fővárosba, hogy laborfelszerelést vásároljanak. Találtak is valami céget, amely ilyen kácatok árusításával foglalkozott és ennek raktárából azonnal csomagoltatták a minden 3. Polcon felhalmozott összes szerkentyűt. Hogy volt-e aztán a vásárolt felszerelésben valami olyasmi is, amit itt az egyetemen mutogatáson kívül egyébre is fel tudtak használni, arról már nem szól a krónika. Komolyra fordítva a szót, az akkori hallgatók kémcsövön kívül egyéb „műszeren” nem igen dolgozhattak, mivel azok veszprémi ritkaságát értékelve a komolyabb kísérleteket zömében a professzor, esetleg egy-egy biztos kezű demonstrátor végezte, a hallgatóktól mindenesetre 5-6 lépés távolságra, biztos, ami biztos alapon... Ezzel szemben ma, ha egy hozzáértőbb hallgató kiöblíti mondjuk az ampermérőt, legfeljebb kiröhögi az egész egyetem a takarítónőtől egészen a professzorig.

Koedukáció régen

A kollégiumi élet is igen szerteágazó volt, ugyanis 1950 őszétől három kollégiumunk működött a város három különböző pontján. A lányok a mai Móricz Zsigmond utcai TIT-ben, a fiúk egy része a Bajcsy Zs. Utcai izraelita iskolában, a másik része pedig az 1.sz. Általános iskola tornaterméhez címzett „bikaistállóban” volt „elszállásolva”. E két utóbbi hely közül az izraelita iskolabeli szálló volt az elitebb. Itt kb. 38-40 hallgató lakott egy-egy tanteremben, de legalább emeletes ágyakban aludhattak. Igaz, hogy az ágyak között csak féloldalasán lehetett közlekedni és a hallgatók csak úgy tudtak egy asztalt is bepréselni, hogy néhány ágyat átalakítottak kétemeletesre. A „bikaistállóban” viszont földre dobott szalmazsák , illetve néhány élelmesebb hallgatónál matracok szolgáltak fekvőhelyül vagy negyven hallgatónak Kb. egyhónapos működés után e reprezentatív helyet felszámolták és helyette a Rákóczi tér 10 alatt nyitott meg egy „új diákszálló” Ennek beindítása után minden kollégium koedukált rendszerű lett. A lányos szobákba való szabad bejárás is engedélyezve volt, ámbár az éjfél utáni látogatásokat akkor sem vették szívesen. . . a szobatársak. Érdekes heccelődések folytak az egymás melletti fiú, illetve lány szobák között. Az emeletes ágyak mindkét helyen a fal mellett álltak, így esténként a fiúk megbeszélték a hölgyekkel, hogy aznap ki, ki mellett alszik. Hogy aztán fal is volt köztük? Istenem, a szerelem nem ismer akadályokat...

A szerencsés korosztály

A Rákóczi tér 10 alatti volt egyetemi diákotthon működését az ún. „gatya-vezér” áldásos tevékenysége is emlékeztetesse tette. Ő volt az aki minden héten begyűjtötte a szennyes ruhát és nála lehetett aztán bizonyos türelmi idő után ugyanazt kevésbé szennyesen visszakapni. Mondanom sem kell, hogy a beadási határidő betartása akkor sem volt divatban és emiatt aztán az egyenként megjelenő hallgatók és a „gatya-vezér” kölcsönösen egymásra voltak utalva. A durva kifejezések nem voltak ritkák. Ettől függetlenül azért lehetett okosan is beszélni vele. Csodálatosképpen mindig meg tudta oldani a problémát és egyetlen egyetemistának sem kellett koszos „szerelésben” megjelenni az imádott hölgy külön bejáratú albérteti lakásán. Hogy aztán megszorult hallgatótársai háláján és egy baráti kézfogáson kívül kapott-e ezért valamit, azt nem tudom, annyi bizonyos, hogy a mai hallgatók közül már nagyon kevesen és azok sem kis pénzért vállalnának ilyen munkát. A veszprémi vasútállomásnak külön egyetemi hallgatókból álló rakodóbrigádjai voltak és a krumplisszedés idején gyakran felhangzott az állami gazdaságból hazatérők ajkán a „nem lehet a vegyészekkel, nem lehet a vegyészekkel kikukoricázni.” c. ősi dal, amellyel a megérdemelt munkabér felvételét is jelezték egyúttal. Az életrevalóság örök szimbólumaként szobrot érdemelne az a Pestről ideszármazott hallgató, aki az első hívó szóra kaszát ragadott, hogy természetesen megfelelő honoráriumért részt vegyen a városi temető rendezésében, és aki annyit értett a mezőgazdasághoz, hogy a bikára azt mondta, hogy „kan-tehén”.

Svejk Galambokon

Az 1950-es évek elejének egyetemistái egyetemi éveik élményein kívül a katona élet gyönyöreivel is megismerkedhettek. Egyrészt az ún. Katonai tárgy keretein belül bizonyos elméleti és gyakorlati kiképzésben részesültek már az egyetemen belül, másrészt három nyáron keresztül nyaranta 1 hónapig ún. egyetemista századokban gyakorlatban ismerkedhettek a katonaélettel. Az egyetemen belüli kiképzés nálunk a második tanítási év második fél évében kezdődött. Ugyancsak előzményeképpen meg kell még említeni, hogy a tiszti rang elnyeréséhez abban az időben nem volt éppen szükséges az egyetemi, ill. főiskolai végzettség. Így történhetett meg, hogy az első idők katonai tárgyának előadója a tereptan foglalkozások során olyan furcsa előadást kerekített a „koordináta” rendszerről, a sinus és a cosinus fonetikusan kiejtett fogalmáról, hogy elődei csak a negyedszeri ismétlés után kezdtek gyanakodni középiskolai ill. egyetemi matematika tanulmányik és az elhangzottak közti sovány kapcsolatra. Az egyébként csaknem törvényszerű volt, hogy a jobb tanulók (ma giűzők) a katonai tárggyal mindig átlagot rontottak. Még ha tudtak is a kollokviumon, de feleletük „nem volt egészen katonás” - ugrott a közepes, vagy az elégséges. Szabályszerű katonás léptekkel kellett a vizsgáztató elé járulni és jelenteni: X Y századosnak jelentem, vizsgára megjelentem...” Hallgatónk első szolgálati helye egy Galambok nevű falu határában volt. Ide fűződik a legtöbb élménymről, a menetgyakorlatok, a halogén fröccs osztására kezdtek sor. Ennek alapanyaga fekete kávé volt, amely a benne levő nagy mennyiségű klór és bróm komponensektől csaknem ugyanolyan színű volt, mint a Duna árvíz idején. A klór a víz fertőtlenítése céljából szerepelt, a megemelt bróm mennyiség pedig állítólag a környező falvak lányos mamáinak megnyugtatót szolgált. A menetgyakorlatok viszont nem tartoztak a mindennapi programhoz. Ezekre kizárólag esős időben került sor. 35-70 km-es távokon. A rosszul „kapcáskodó” bajtársak itt szokták elveszíteni egyik hámrétegüket, a túl kövérek pocakjukat, a pipaszárlábúak a pipaszárukat, stb. A további jó heccek közé tartozott, hogy ugyancsak ilyenkor szokta az „ellenség” kilőni a konyhát s így ebéd helyett csak a szomorú híren lehetett rágódni. Tudvalevő, hogy az egyetemista talán az egy kollokviumot kivéve, sohasem tartozott a bárgyú módon viselkedő Svejk-típusú, angyalit türelemmel megáldott élőlények közé. Valószínű itt kell keresni annak okát, hogy a 30 személyre tervezett tábori fogdára akárcsak ma egyetemünkre általában háromszoros volt a „túljelentkezés”. Néhány elsős szobájában persze ma is fő helyen lehet találkozni kifüggesztett „fogda lapokkal” - a hagyományok tiszteletben tartása tehát még sem veszett ki egészen az utódokból.

A legdrágább kávé

1951 nyár vége. Az egyetem képe sokban különbözik a mostanitól. Csak az „A” és „B” épület áll, a többi helyére téglarakást, szemétdombot képzelünk el. Hogy az új kollégium helyére mit képzelünk, az teljesen mindegy, csak jó ronda legyen. Ebben az időben érkezett Pestről 12 fiatal tanársegéd és így az egyetem oktatói létszáma a kétszeresére növekedett. A tanársegédek hamarosan igen otthonosan mozogtak az új környezetben és természetesen azonnal munkához láttak. A tudományos kutatás egy öreg analitikai mérleggel kezdődött, ami sok jó szolgálatot tehetett volna a haladásnak, ha meg lett volna hozzá a súly-sorozat. Kezdetben reaktornak üres befőttes üvegeket használtak. A friss oktatói gárda lelkes

tagjai között volt található Tamás Feri, akinek viselt dolgairól akkoriban számos legenda keletkezett, s amelyekre már csak a régiek emlékeznek széles jó kedvükben. Az itt közölt történeteket a megbízható tanúk eskü alatt vallották: Tamás Feri kétbalkezes gyerek volt. Ha megjelent a laboratóriumban, . Útját fültépő csörömpölés kísérte, amit az útközben levert törékeny eszközök okoztak. Ennek ellenére sohasem jött zavarba, kedves mosollyal az arcán összesöpörte a cserepeket és közben nekihátrált az üvegszekrénynek. Feri hirtelen észrevett egy legyet a cukortartó üvegen és egy jól beidegzett mozdulattal el akarta kapni. Nem tévedett többet néhány milliméternél, de ez elég volt ahhoz, hogy a légy után a cukortartó is elrepüljön, természetesen az üvegfalnak. Feri szórakozottan nézett utána és odahívta a pincért. - Volt egy feketém, kb. fél kiló cukrom és maguknak egy kirekatuk. - 70 forint. - Tudom. Már fizettem egyszer egy ilyet.

A város és az egyetemisták

Az egyetemisták és a városi fiatalság kapcsolata enyhén szólva nem volt kielégítő. Néhányan kék-zöld daganatokkal tértek haza éjszakai bolyongásaikról és otthon azt mondták, hogy elestek. Azt elhallgatták, hogy előtte meg jól meg is verték őket. Veszprém városa akkor még igen elmaradott volt és nehezen tudott betörni az új idők szele. Az öslakosság nem jó szemmel nézte a vidám életerős betolakodókat, az egyetemistákat.

Egy közepes laborjegy története

Mészáros Pál mint elsőéves hallgató látogatta az általános kémiai laboratóriumot. A gyakorlatokat Mohai Béla tanársegéd vezette, aki Mészáros kollégának magnéziumsulfát-heptahidrát preparátum elkészítését adta ki feladatul. Pali barátunk - aki vegyipari technikumot végzett, méghozzá jelesen - nyomban rájött, hogy a fenti vegyület Karakoszörccsőkön minden becsületes ember egyszerűen keserűsónak nevezi, s már indult is a Veszprém megyei Gyógyszertár Vállalat helyi kirendeltségébe (Karakoszörccsőkön patika), hogy az említett preparátumot beszeresse.

- Kérek 10 g keserűsót! - mondotta az ügyeletes gyógyszerésznek.

- Vény van?

- Sajnos nincs.

- Embernek vagy állatnak akarja beadni? A gyógyszerész e kérdése egyben történetünk drámai csúcspontja. Mert Mészáros Pál hallgató előtt egy pillanatra felvillant a labor, a prepi-főkönyv. valamint a laborvezető, s bár kissé bizonytalanul, de kinyögte:

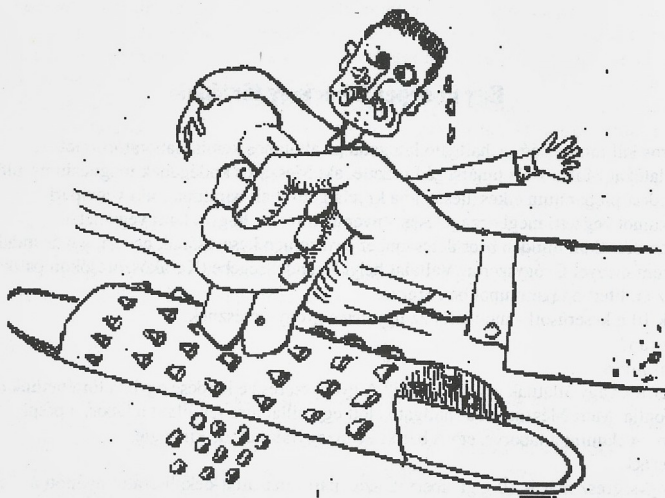
- Embernek...

S a gyógyszerész már is 10 g glaubersót, azaz nátriumsulfát-dekahidrátot nyújtott át Palinak, - lévén ez ember számára kíméletesebb purgó.

A történet a laborban folytatódott, ahol Mészáros kolléga 99,5%-os kihasználással hozta beadásra fáradtsággal beszerzett preparátumát.

- Mi akar ez lenni? - kérdezte Mohai laborvezető.

- Magnéziumszulfát - hangzott a kissé talán túl határozott válasz.
 - Enyhén szólva kétlem, mert a magnéziumszulfát hosszú rostokban kristályosodik, ez pedig itt poros törmelék.
 - Már pedig ez magnéziumszulfát - bizonygatta Pali, mint aki biztos a dolgában.
 - Ide figyeljen! Ha maga ebben az anyagban magnéziumot tud kimutatni, akkor én ... (stb., ez különben sem tartozik szorosan a történethez).
- Pali barátunk fölényes biztonsággal fogott az analízishez, de a harmadik negatív reakció után már kezdett ingadozni a kémiai és patikái hite.
- Na ugye! Nincs ebben magnézium, csak szulfát. Tudja mi ez? Nátriumszulfát, galubersó.
- ...többek közt így született meg a fent írt közepes laborjegy, amelyről Palinak ma az a véleménye, hogy..."Ha akkor nem tisztellek volna úgy Béla bátyám, s azt mondtam volna, hogy igenis egy állatnak akarom beadni, - bizony minden másképp történt volna."
- Tanulság: Tiszteld laborvezetődet, utána vess magadra!

...lemorzsolódott

Drdga Bandikám, Egyetlen Szerelmem, Édes Völegényem!

Már két hete vagyok itt Veszprémben. Ismerkedem az egyetemmel és a várossal, amelyben öt évet fogok eltölteni. Szép dolog első éves egyetemi hallgatónak lenni. Megható, hogy a felsőbb évesek hogy segítenek minket. Például én megismerkedtem egy Don Jancsi nevű másodéves fiúval. Mindent megmagyaráz, amit nem értek, mindenben segít. Például matematika óra után kíváncsi voltam, hogy milyen a matematika tanszék, erre elvitt a matematika tanszékre, ahol 6 utóvizsgázó (ez itt egy olyan állás, amit egyetemi hallgatók többen is betölthetnek, de persze a legjobbak). Mutatott egy csuda nagy logarítust, ami ott lógott a falon, és híres matematikusok képeit, akik ott lógtak a falon és egy tanseget, aki máshol lógott. Mindegyük nagyon érdekes volt. A szeruetlen kémia előadás után elvitt a szeruetlen kémiai tanszékre, ahol 6 szintén utóvizsgázó és mutatott ott egy kicsi edényt, és azt mondta, hogy a köbci és mutatott egy kicsi embert, és azt mondta, hogy az a köpci, és mutatott csőveket, amikből csöpögött a higany, de amikor megkérdeztem, hogy miért nem hűtik el őket, azt mondta, hogy annak így kell lennie, mert abból lesz a polarogram, de én nem értem teljesen. De azért nagyon érdekes volt.

Aztán géprajz óra után elvitt a géprajz tanszékre, mert ő ott is utóvizsgázó és oda is szabad bejárása van. (Nagyon befolyásos ember, sokra fogja vinni.) És mutatott nekem egy nagy szerkezetet és azt mondta, hogy az szelep és azzal zárják el, ha azt akarják, hogy ne folyjék ki, amikor a természet törvényei szerint ki kellene folynia. Ezt nem értettem teljesen, de szégyelltem megkérdezni, hogy minek kellene kifolynia és milyen törvényről van szó, mert mi eddig csak az anyag megmaradásának törvényét tanultuk. Ezenkívül mutatott még sok szerkezetet, és mindegyük nagyon érdekes volt.

Aztán azt mondta, hogy most megyünk a Séd tanszékre, és el is mentünk, de az egy nagyon érdekes tanszék, mert nem teremben van, hanem egy völgyben, egy patak partján. Sajnos, nem volt ott se a professzor, sem az adjunktus, de nem csoda, mert már estefelé volt és be is sötétedett. De ő a professzor nélkül is idejöhét (biztos itt is utóvizsgázó). És aztán azt mondta, hogy hagyjam, hogy átöleljen, mert itt mélyhűtés folyik és különben meg fogok fázni. És hagytam, mert tényleg nagyon hívós volt. És akkor azt mondta, hogy be kell fedni a számat, mert itt három gözök vannak, amik ráadásul szagtalanok is, és elromlanak a fogaim. És azután a szájjal fedte be a számat, ami kicsit furcsa volt, de a fogaimnak azóta sincs semmi baja. És azután... És azután még valamit mondott, hogy egészségügyi okokból feltétlenül meg kell tenni mindkettőnk érdekében, de én nem akartam, mert még soha sem csináltam. És akkor azt mondta, hogy siessünk haza, de rajta már átköszben mutatkoztak a betegség jelei, mert nem szólt egy szót sem és lehorgasztotta a fejét. És mikor kiértünk a tanszékről, azt mondta, siet haza és egyedül hagyott. És lelkiismeretfurdalásom van, mert azóta kiharadt az egyetemről, nem tudom, mi van vele, azt mondják nem rakta le az ujját és én nem értem, hogy ez mit jelent. De biztos a betegségétől van, és én sajnálom és félek, hogy én is meghapom és valami súlyos bajom lesz, mert nem hallgattam a tanácsára. De most befejezem a levelem és maradok irántad őszinte szerelmemmel, menyasszonyod: Vicuska.

Farkas Kálmán fiz.-kém. Zárthelyin kihoz egy -295°C Ceredményt. Visszakapja úgy, hogy a szám vörössel át van húzva és helyébe írva -273°C . Izgatottan kérdezi, hogy ez a helyes eredmény? A tanársegéd azt válaszolja, hogy nem, ez az osztályzat. Hogyhogy? - kérdi Kálmán. Úgy, hogy abszolút nulla.

Vízió az egsről

Végig jöttem tört tégelyeken,
Ásított rám száz lombiktorok.
S mégis csak egset dobtak nekem,
Eltört Pipetták, Részeg Faktorok.
Rengett felém fenyegetőn
Torkom szorítva a Rémes Szakáll!
Hiába hevertem déli verőn,
Nekem csak eg, moslék eg dukál.
Füzetbe kókadnak Szivenszűrt Tökök
Óh, Istenem, segíts, ha tudsz...
Fojtsd meg a labort, az ördögöt.
Lédának is egset adott Piusz...

Ady Endre után

Egsek egén elmerengve

Görnyedt gólyaként görbültem gebedve
A diszes labor küszöbén kuporogva.
Rémhedt rongyokon titráltam titert,
Mi jegyzetembe a rőt nullákat hordja.
Lestem lomha lombikot lengén
Sósavba érlete agyamat a Láz.
S kóválygok küzdöm egy nyomorult egért
Ha nékem adja Sonntagh, vagy Halász.

Babits Mihály után

PARA-PARAVESSZŐ...

Ez a cím önmagában még nem mond semmit. A mindennapi életben rengeteg olyan szó fut, melyben ez a négy betű „para” megtalálható, mint pl.: a paradoxon, a paralell, a parabózis, a a parafa és a paradicsom. De ha valaki mint harmadéves véemhá belép a „Szerves kémia laboratórium”-hoz címzett szentély ajtaján, ez a szó már mindent jelenthet neki: kint, gyötrelmet, szenvedést, vigyorgást, átverést és még sok mindent.

Mert kérném tisztelettel, mit csinál a fentemlített szerves laborra felgerjesztett páciens? Odamegy a laborgóréhoz, aki valami ismert mitfárer a tanszéken, udvariasan meghajlik és szerényen megjegyzi, hogy előző prepíjével egyenlőre mit sem tud maszatolni, legyen szíves tehát kegyesen adni nekije egy újat, ha meg nem sértené estéb. Na, mármost a laborgóré előveszi a saját bibliáját, felnyálazza a páciens nevét, megköszörüli a torkát és valami olyat mond, hogy aszongya: „csinálj kérlek szépen

para-paravessződiacetilfenilkarbamidonfenanrenohexaciklobutilaminotetreakrilésztert Gatterman-Wieland szerint, 1:12,5 arányban” - és ezzel el is intézte a prepikiadás mennyei gyönyörét. Mit csinál erre a harmadéves véemhá? Bösz kifejezéssel beül a könyvtárszobába s miután egyik kollégája édesmamáját együtt említi az özönvízeltől emlős állatok valamelyik őseivel a célból, hogy a fentemlített könyvet 1:12,5 arányban megszerezze, leül és elkezd jegyzetelni. Miután ez megvan, elkapja egyik németül tudó kartársát és elkezdik közösen kibogarászni a rejtélyes szöveg értelmét. Klasszikus műfordításra itt nyílik alkalom: egy-két alany balra, egy-két állítmény jobbra és máris kész a recept: - „a forró masszát jégghűtéssel lehűtve annyi tizedszázalékos sósavval telítjük, amíg a vízfürdő lugos kémhatást nem mutat. Ekkor az egészet kiöntjük és kimosva kabátunk zsebét, a kapott pépet izzítószekrényben szárítjuk 600 fokon. Az anyag 150 fokon bomlik...” Ezek után megkezdődik a gyártási művelet. Azt hinné a hozzá nem értő, ez nagyon egyszerű. Pedig dehogy. Mert mondjuk, könnyebbség kedvéért, az anyagok összeborogatása még ment valahogy és megjelwnt egy tulipiros enyvszerű váladék a lombik alján. Igen ám! De ez a fránya germán könyv azt írja,

hogy az anyag zöldessárga. Nosza, ugrás a harmadik szomszédhoz: „Sógorka, ugyi te is ezzel kajtatsz? Mondd, a tied milyen színű?” - „Jó volna azt tudni, bátya -morog a másik - már egy órája kevergetem a löttyöt, de még semmi teteje”. Ekkor sem veszi el a vérbeli vegyész a kedvét. Átmegy a szomszéd laborba, körülnéz és ha már ez sem segít, elmegy a laborgőréhez, aki összehúzott szemöldökkel vizsgálgatja a masszát, majd Kossuth díjas nyomatékkaal leszögezi: „Jó ez kartársam, kicsit be kell párolni, majd érzéssel higítani. Nem árt átdesztillálni forró alkohollal.” No, csak ez kellett. Összeállítja a szegény szerencsétlen a desztilláló készüléket, megnézeti valamely tanseggel, hogy be vannak-e löve a szerves fogók, és elvágólag áll-e a lombik a hűtővel, majd, hajrá neki. Desztillál majomügyességgel másfél órát, a laboránsok már hajtják: „Siessünk kérem, mindjárt vége a labornak, mi is meberek vagyunk, úgyis hiába már minden, a végén csak összezsapja...” stb. Végre áthajtja az egész lét, úgy ahogy van, kicsit megzöldül a lombik tényleg, erre elteszi a jövő hétig állni a szekrénybe és egy hétig mindenkinek fülébe súgja: „no apafej csuda klassz prepi lesz. Erre biztos jót ad a Dini.” Következő héten bemegy a laborba, cézári arckifejezéssel benyúl a szekrényébe és kiemeli a Drága Pepit, az édeset, a gyönyörűt, a csodálatosat. Arcán már a boldogságot elérték földöntúli mosolya honol, mikor ránéz az üvegre és hirtelen összedül lelkében a világ: a zöld csatak helyén, ami szép volt, mint Aeneas kalandja Didóval a barlangban, egy sötétszürke, agyagos, bűzös, füstölő, ronda tünemény éktelenkedik. Ő szegény, balga halandó. És te akartál még para-paravesszőt gyártani! De a véemhá, az kérem nem sír, nem búsul, segít magán. Borúra, derű - tartja a közmondás. A pillanatnyi vérmegfagyás ideje végetér. Hiszen csak balra kell tekinteni, ahol Cicvarek szomszéd krétaporból, rozsdavakarekből és tégladarabokból tetszésszerinti színű és kristályú prepiket gyárt igen jó kihasználással. „Ehun Cicvarek - üvölt új reményre kapva az ürge - nézd csak mi lett ebből a vacakbólé. Jó volna valami hasonlót kotyvasztani. „Nyugodj öregem - szolt fölényesen a másik - Van ilyen tán még raktáron is.” Kítárul a kis labor ajtaja, előkerülnek a kémcsövek, lombikok, pipették, hengerek, darazsak, pókhálók és más hasznos tárgyak és im az egyik zacskóból gyönyörű zöldessárga por kerül napfényre. Most már drámai gyorsasággal megy minden: A por egy része csónakba kerül, ráírják a 78% kihasználást, a para-paravessző teljes nevét és tiszteletteljesen beadja a manusz, kissé mentegetődvé, hogy még szebb is lehetne a prepi, de sajnos már nem volt ideje nyolcadszor is desztillálni. Ezek után, akárcsak az elején, ismét prepit kér. Kap is Bognár szerint 1:7 arányban egy másik délkinai nevű prepit, ismét nekiáll, vagy sikerül, vagy nem, és megint előlről...Közben - de ezt csak zárójelben mondjuk el - a beadott prepije rövidesen eltűnt az asztalról. No, dehát ki tehet arról, hogy valakinek betanitrozilkakodszulfidot kell gyártani és az is zöldes színű? Meg aztán kérem, a Cicvarek sem anyaggyáros, nála sincs minden raktáron.

Megtörtént

Straub: Mi a német keménységi fok?

Szivar: Egy német keménységi fok az, mikor egy liter víz 100 gr CaO-t tartalmaz.

Straub: Na apafej, ha ez így volna, akkor Veszprémben kanállal ehetnék a vizet.

Goll docens vizsgáztat. A beszámoló után mindenkitől elkéri az órai jegyzetét, amit az előadások során vezetett. Az egyik hallgató igen szép külsejű, rendezett füzet nyújt át.

Goll felháborodottan megállapítja a szép füzet láttán:

- Barátom, ezt a jegyzetet nem órán készítette!

- De tanár úr kérem ott készítettem!

- Lehetetlen, bizonyítsa be!

A kétségbeesett hallgatónak isteni szikra villan agyában:

- Tessék elolvasni, egyetlen értelmes mondatot sem lehet benne találni!

Erre Goll megdöbbenve beírta a jelest.

Diplomagondok

Szin meglehetősen színtelen. Szivar tanársegéd obszervatóriuma néhány retortával. A háttérben fázisegyensúlyok állnak be. Szivar tanársegéd az előtérben az asztal mellett ül és alkot. Hogy mit, arról itt nem beszélhetünk, mert a téma szigorúan bizalmas. Hirtelen berohan Pofa ötödéves hallgató, akit Szivar tanársegéd segít diplomatervének kidolgozásában.

Pofa: Kérem szépnem én azért jöttem...

Szivar: Miért jött?

Pofa: Én ki akarom cserélni a diplomámnat.

Szivar: Na, ne mondja. És azt hiszi, az csak úgy megy? Azt úgy lehet cserélgetni, mint a fehérneműt? Különben is magának nagyon szép diplomatémája van.

Pofa: igenis, kérem szépen.

Szivar: Na, látja. Minek magának más téma? Mit képzel?

Pofa: Kérem szépen, az úgy van, hogy nekem... hogy én feltaláltam valamit.

Szivar: Feltalált? Pofa: Igen, kérem szépen. Én ezt szeretném a diplomatervben kidolgozni. Pofa: Kérem szépen, én feltaláltam a suhot.

Szivar: (pofára esik) És mi az a suho?

Pofa: (szakszerűen) Az egy olcsó, viszonylag egyszerű úton előállítható, vegyipari alapanyag. Nem kell hozzá más berendezés, csak egy ötszáz atmoszférás kompresszor, egy kis konverter, egy kis hőcserélő, egy kis ez, egy kis az, anyagszükséglete is csekély...

Szivar: De mire jó ze a suho?

Pofa: Ebből készül kérem szépen az agyalag. Egyszerű úton. Nem kell hozzá, csak egy hatszáz atmoszférás kompresszor, egy kis konverter, egy kis hőcserélő, egy kis ez, egy kis az...

Szivar: De mire jó ez az agyalag?

Pofa: Ebből készül a lepenye. Egyszerű úton kérem. Nem kell hozzá semmi csak egy ezer atmoszférás konverter, egy kis kompresszor, néhány hőcserélő, egy incifinci barometrikus ejtőcső, no meg...

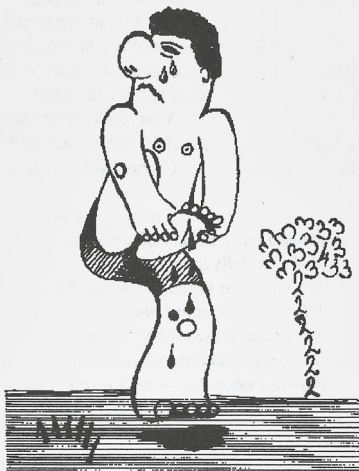
Szivar: De mire jó ez a lepenye?

Pofa: (mélyen megsértve) No, de kérem, ezt se tetszik érteni? Abból készül a suho.
(Fázisegyensúlyok felborulnak) függöny).

Drága jó Szüleim!

Nagy dolog ám egyetemre járni, nagy megtiszteltetés. De - és ez érthető is - sok pénzbe kerül az egyetemi élet. Mert ha csak egy kicsit is nem vigyáz az ember, már is annyi ba éri, s ez mind pénzbe kerül. A múlt héten is csak félreéreztem és már megtörtént a baleset: leesett az asztalról a derekszögű koordináta-rendszer és darabokra tört. Holnapután már kell is fizetni 400 Ft-ot. Legyenek szívesek majd eladni a Riskát, tudok rá vevőt, mert ha nem fizetek nagy baj lesz. Tegnap meg elvesztettem a KMLD faktortát, azért is annyit kell fizetni, én nem is tudom... talán, ha el tetszenének adni a hízót, az egyik barátom apja megvenné, még lehetne valamit csinálni. Tetszik tudni, olyan sokat tanulunk mostanában. Ma is egy ismerősöm megtanított arra, hogyan kell exszkátort krumplifikálni, ez tetszik tudni nagyon gyakori művelet a vegyiparban és a laborban, de a pénz... ehhez is pénz kell... Talán ha a Derkót kivennék a gimnáziumból, tudok itt ez jó állást neki a csatornázásnál. De most nem is írhatok többet, mert bent felejtettem az egyetemen az izopentán szénvázát és ha nem lesz meg, megint fizetni kell és elo kell adni a házat, vagy a juliskát rabszolgának, tudok rá vevőt, egy igazi török basát... olyan sokba kerül az egyetemi élet. Sokszor esőkölja mindannyiukat szerető fiúk:

Tomi.

Mondd mit érlel...

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Akinek nincs ebédjegye
Kinek a menzán nem jut csak morzsa,
Egy rossz jegynél nincs egyebe.
Enné a krumplit garmadába,
Gyomra megkordul finoman,
De csalni a jeggyel már nincs poszája -
Levest eszik és kirohan.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Ki a labor körül őgyeleg
S az igazolást hiába hozza,
Hisz a tanseg sem mai gyerek.
A laborban hiába titrál,
Hiába ad be sok prepit
Ismerik a módszereit már,
S ha spúrja a mérést, lebukik.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Ki évközben mindig tanul
Életének nincs sava, borsó
S a vizsgákon mégse boldogul.
Ritkás fény közt mormogva....
Késő estig az A-ban ül.
A többi már alszik, közel a reggel
Néz, néz, s lefekszik egyedül.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa
Aki a városban kint lakik
A zsebkendőit lavórban mossa,
S maga vasalja ingeit.
Késve jár az első órára
Messze a kégli, nagy az út,
Aggódva indul a gólyabálba,
Nem viszik haza, ha berúg.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Ki az Egyetemen udvarol
Lába a Séd sarát tapossa,
A lányba az utcán még nem karol.
A tanulóba szorul be télen
Ha hívősebb az este odakint,
S bár túl van már az első éven,
Kémia példát old megint.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Aki napbérben ultizik
Kettő van mire a lámpát eloltja,
S húzza a lóbórt fél tízig.
Egy rebetliért hiába szurkolt,
Nem jön a jó lap, nagy a tét
Zsitoskenyérből ha beburkolt
Csend fülel, motoz a setét.*

*Mondd mit érlel annak a sorsa,
Ki költő, fél s így dalol
Szobatársa a géptant másolja,
S ő jegyzetek után lohol.
Merész szeme a jövőbe réved,
Komoran közelgő úvékat lát,
S mert ember ő is, reméli téved,
S a vizsgán mindenki simán megy át.*

Ballada

melyben az ötödévesek mindenki bocsánatát kéri

Professzorok, kik tudománnyal
tömtétek meg üres fejünk,
Docensek, kik előtt vizsgákon
fényesre kopott ülepünk,
Adjunktusok, tanársegédek,
kiket annyira szeretünk,
Laborbeli digerekért
bocsássatok meg mind nekünk.

Pénztárosok, kik gyenge hópénzt
dobtatok felénk egykoron,
Jegyzetosztók, kiknek miatta
sok úvé lett a harcokon,
Hilda néni, kihez szaladtunk
ha bösz vihartól zord egünk,
és T.O.-sok a lógásokért
bocsássatok meg mind nekünk.

Laboránsok, kiket becsaptunk
ha szereltünk félév után,
Fűtők, kik 20 fokos melegben
rohasztották el ruhánk,
Takarítók, kik sose rázták,
porosan hagyták szőnyegünk,
Szerelők, pénzéhes portások,
bocsássatok meg mind nekünk.

Menzafőnökök annyi bájjal
lihegték, ha jött a lé,
kiszolgálók kaján vigyorral
lőktétek azt a nép elé.
Szakácsok, kik fehér ruhában
főztétek szűkös ételünk,
S állandóan dühös jegyzetők,
bocsássatok meg mind nekünk.

Hallgatók, kik még itt maradtok
élvezni mind e kéjeket,
és UVÉ-sok, kik vizsgák alatt
tanúnak hívják az eget,
Évismétlőknek büszke törzse
tegyétek széppé életünk,
Hangoskodók, ultizók, svihákok,
bocsássatok meg mind nekünk.

Ajánlás:

Öntsétek le fejünket kénsavval,
s az addig marja, míg marad rajt bőrcafat,
hisz úgyis csak egy az életünk
s ezt senki ne bocsássa meg nekünk.

A szöke monociklon

Nagyszabású rémregény. Játsszódik az egyetem összes lombikjában és kémicsövében. Forrás és fagyás művek: Lengyel-Proszk: Általános és szervetlen kémia, Straub Brunó: Szerves kémia, valamint P. Howard összes művei.

Főszereplők:

Carbon Bill – fedélzetaldóz,
Izo Toni – amerikai multimilliomos és lakmuszgyáros,
Izo Amyl – a leánya,
Strepto Mici – bőrénekesnő,
Ben Zoli – Fluorgyilkos és többrendbeli kéjgáz.

Ezenkívül:

Nemzetközileg hitelesíthető kémcsövek, nehézfémek, könnyű nőcskék

Megjegyzés:

Diákoknak és tanároknak féláron.

A kámfordítás és klorofilmezés jódát fenntartjuk.

Carbon Bill belépett az öreg Ace Táti "Telítetlen Szénhidrogénekhez" címzett mulatójába és felhajtott egy főzőpohár világost, Ferrummal hígítva.

A mulatóban éppen Penni Cili ült, egy nagy Bösendorfer mezongoránál, gyönyörű centrifugákat csalva ki belőle. A lányok kánkánt butáncoltak, miközben Strepto Mici bőrénekesnő remek konfigurációkat mutatott be. Ekkor lépett be az ajtón Izo Amyl. Karcsú hidroxilgyökére drága izoprém bunda simul.

A két fiatal szénhidrogénszármazéknak egymásba szeretni egy kémiai gyakorlat műve volt. A következő pillanatban egy donor rohant be és jelentette, hogy arabinózok közelednek aktiváltan. Bill vázba jött, kirántotta hatlövetűt glikolját és belelőtt az egyik arabinóz pufferjébe, hogy az felülvoltított chinonjában. Hatalmas ütésevel semlegesített egy másikat is, mire az kaucsuklani kezdett és igyekezett a harc színhelyéről mielőbb elpárologni. A harmadik arabinóznak is platinába szállt a bátorsága, gázolajra lépett és szulfátokkal sújtotta Billt.

Hősrünk ezután hevesen reagálni kezdett, átkarolta Amyl szulfid termetét. De hirtelen egy lombikból Izo Tóni lépett elő, hevesen rázva atom súlyát.

- Hé, mit foncsorog a lányom körül?!

- Éppen karban tartom és Ő nem tanúsít egy ohm ellenállást sem. Nevem Carbon Bill, Amylt szublimádom.

És megiván egy pohár keserűvizet, meghajtotta magát

- Marsch ki! Fluorditott fel a bőszi atya. Nem adom Amylt egy ilyen izotopis alakhoz.

Egyáltalán, hogy merészelte inzultálni a lányomat? Takarodjék, mert rögtön katalizálok egy brizáns robbanást!

- Menjen a fenébe vén stabil! - felelte Bill szeliden, megragadva az atya kettős kötetelekét.

Egy fedélzetaldóz nem Curie, hogy a genfi nomenklaturával meg nem egyező módon nevezzék el!

- Atyám! - bohrzongott meg Amyl, a következő reakciót elképzelve.

A gyengéd szóra az atya kristályvize meglágyult, de Bill csak tovább krakkolta Izo Toni kezét. A lakmuszgyáros azonban paraffinált róka volt. Kapott is Bill olyan ozmózis nyomást, hogy alig bírta magáról lemosni a Seignett. Mérgében addi koksizta ellenfelét, míg a tropánra vert atyán fél nadrag, Fehling maradt, de az is csak simitt-samott.

Akkor azonban különös zaj szűrődött a szobába. Bill és Izo Toni felmentek a mulató emeleti szobájába, ahol egy szüiúndékan készült kirúgni egy hallgatót. Bill felkapott egy pipettát és úgy etanolta, hogy ecetágnak esett és erjedésnek indult.

Közben Ben Zoli, a többszörös fluorgyilkos, konzultálta Amylt, a belépő Bill azonban úgy megtámadta, hogy a feje szilikongott. (Planck, planck)

Ben Zoli szégyenében egy szénláncra akasztotta magát és meg is haloid.

- Ketonom tépen. - rebegte Amyl színátsapva, a reakció végét jelezve.

- Szót sem érdemel. - szerénykedett Bill arany epoxidgyűrűt húzva az újjára.

Az atya aldózat adta rájuk.

Az esküvőre Bill fekete krakkba öltözött. Fején elegáns glicinder, szemén fekete monoklin.

Amyl galvanoplasztikus vállaira gyönyörű nylon ruha simul. Az esküvőt megoximatolták a faluvégi Bunsenészek, maga a ciánprimással glicinogott hegedűjén coulombnél coulomb aminotákat, hogy aszongya: "Képlettel alszom el, képlettel ébredek."

Míg az öreg Ace Táti pengette fruktózá, Strepto Mici antaciterázott. Az ebéd puncsretorta, hexoshal, gyantalepény, lombikkádi íz és végül néhány Bessemer körte volt.

Ebéd után az atya porporcionálódott, mire Bill úgy Fehlingerült, hogy lelőtte Ace Tátit, az Strepto Micit, Mici Izo Amylt, a szerző pedig a point.

Nyílt tér

Ez úton és jó előre értesítem az „általános és szervetlen kémia” tanszéket, hogy ha a kollokviumon nem kapok elégtelen osztályzatot, úgy az egész tanszéket feljelentem „a teljes anyag hiányos ismerete” miatt. Tisztelettel: Gólya Kazimir

Hallottuk

Henszelmann: 2000-re a népességet 3,8 milliárdra becsülik. Ez pesszimista becslés, attól függ, ki milyen faktorral dolgozik.

Müller: Mivel vonjuk el a vizet?

Varga: Vízelvönő szerrel.

Müller: No, de Sajókám, vízelvönő szer a kénsavtól kezdve a szomjas tevéig minden.

Elveszett egy apáca, keresi a marxizmus tanszék

*Kérjük az alábbi könyv visszajuttatását a Tanszékre
vagy értesítést a hollétéről: Diderot Az apáca*

Elismerem, hogy cinikus és szemtelen egy hallgatótól, hogy ilyen címet mert adni írásának, de engem akkora öröm ért! - Szóval ezt valahol le kellett vezetnem. Nem így akartam kezdeni, hanem illendő megszólítással, hogy „Kedves tanszék! Kedves Tanáraink! - vagy valami ilyesmi, de csak ez lett belőle!? Értsék meg az én örömet és bocsássák meg nagy vétkem. Tudják, mit álltam én ki januártól júliusig? Nem is januártól, mert akkor még nem érdekli az embert, hogy ki vannak rúgva rá a tanárok, csak úgy év vége felé; akkor aztán igazán. Ez a címben megnevezett nőszemély hogy-hogy nem de engem tisztelt meg barátságával. Ez egyáltalán nem vehető tőlem rossz néven, mert szabad ember vagyok, senkinek nem ígérkeztem el. A hölgy részéről már vannak kisebb akadályok, de kérдем én, egy igazán öntudatos, marxizmus tanszéki apáca, egyáltalán nevezheti magát apácának? Sejtettem, hogy keresik őt, de senki bűnömül ne vegye: nem tudtam elválni tőle. Igaz, hogy pillanatnyi felforrásban felülkerekedett bennem a becstület, a józan ész szava és szakitásunk mellett döntöttem. Elindultam a tanszékre - ez 1960 május 12-én 16 óra 43 perckor történt, kedvező csillagállás mellett, három héttel, négy nappal és öt órával filozófiakollokviumom előtt - de az ajtóban megtorpantam. Több hónap óta nálam van Ő és ennek az időnek felét (!) az ágyamban töltötte! - Mit tegyek? Férfiasan bevallom, megijedtem. Meg, mert ilyen hosszú együttélés után nem jelentkezhette. Szerettem is őt, így visszatértünk csendes kis szobánkba. Ami ezután következett, nem kívánom senkinek, még annak az adjunktusnak sem, aki elhúzott, mert nem tudtam a kénsav képletét. (Hol élünk? - ilyen bagatell dolog miatt már az ember torkának ugranak. Ez a nevelés?!). Ezután ha valamelyik tanszékbeli oktatóval találkoztam, a legmeglepőbb dolgokat produkáltam. Először csak elfordultam, vagy felhajtottam gallérom. Aztán mikor váratlanul szembe támadt egyikőjük, súlyos angolkórt és

vesekövet tettem. Aztán rájöttem, hogy hátulról a béna ember szerepe a legjobb a megtévesztésre, azóta már röpké pillanatok alatt tudok púpos lenni, vagy ha kell, idült bárgyúságot szimulálok. Felismerhetetlenségig tudásom odáig fejlődött, hogy kétszer kellett a vizsgára mennem, hogy egyszer felismerjenek és egyszer átengedjenek. Ebből az átkos betegségből gyógyítottak ki a legutolsó Egyetemünkkel. Keresik, hogy kinél van az apáca! Óriási! Hirdetik!! Tehát nem tudják, hogy velem él. Kérem, én szeretnék leborulni Önök előtt, visszaadták életem értelmét! A kedves apáca első felén van: Nyomták 1938-ban (Elmúlt tizennyolc éves, így frigyünkhöz beleegyezésükre nincs szükség.) Miénk a világ! Olyan boldog vagyok, hogy azért a pár sorért mindent megtennék a tanszéknek: csak a nevem nem árurom el. Jelige: Jobb ma egy apáca, mint holnap egy úvé!

20 mázsa amely felkavarta egyetemünket.

A lány, akiről szó van, ott ül a "B" épület előtt és Karintyht juttatja eszedbe: "Férfiképmás szándékosan elrajzolt fülekkel." Nőalak, szándékosan elszobort ... izé ... szóval úgy is tudod, mit akarok mondani. A szobor egyébként egy hallgatónőt ábrázol. Mégpedig egy hallgató hallgatónőt, és semmiféle vizsga vagy dígér nem lévén közelben, ez nem lebecsülendő művészi produkció.

Igaz, hogy a hallgatás az egyiptomi Memnonszobrok óta régi erénye a szobroknak, de ez cseppet sem von le a művészi ábrázolás hiteléből.

Nos, mindenekelőtt mit is akarhatott az alkotóművész művében kifejezésre juttatni.

Avatott műértő számára megszólal a néma szobor, és valami ilyesféléről vall:

"Nehéz szakma, kérem, a vegyész, sok-sok szorgalomra van szüksége annak, aki el akarja végezni az egyetemet. S ha már valakinek ilyen kis feje van, ugye, mint az enyém, annak sokat kell a könyv mellett üldögelnie. Nekem szerencsére minden adottságom meg van ehhez."

Rátermettségének kétségtelen jele pedig ott nyugszik súlyosan a tömör tömbön, dúsan kiterbélyesedve, immár a barokk festmények rózsás aktjain is túlmenően, bánatos szemű bajor sörösllovakat juttatva eszedbe.

Ezután tehát joggal merül fel benned az óhaj: küldjék el a szobrot alkotójának, hogy faragja le a felesleget róla. Ami marad, azt küldje vissza, a felesleges darabokból pedig építsen magának összkomfortos családi házat Kaposváron.

Állandó hőmérsékleten magasabb lett a vérnyomásom. Boyle és Mariott szerint tehát csökkent a térfogatom.

Mese a gonosz pirosfejű Cosinusról

Hol volt, hol nem volt, túl az óperencián és az x, y koordináta-rendszeren is, de a valós és valótlán számok birodalmán innen, egy „ r ”-sugarú körben egy öreg háromszög. Ennek a jó háromszögnek volt három szép szöge, összesen 180 fok. Alfonzó, Bétamás és Gammatyi. Alfonzó és Bétamás vékonydongájú hegyesszögek, de Gammatyi izmos derékszög volt. Történt egyszer, hogy egy egységsugarú nyári napon az öreg háromszög így szólt szögeihez: „Édes szögeim! Én már nagyon öreg vagyok, lassan oda jutok, hogy két oldalam összege kisebb lesz a harmadiknál és áttanszformálódok a másvilágra. Ezért ti menjetek el a számok birodalmába és próbáljatok szerencsét. Így is történt. A jó háromszög feltarisznyázta szögeit, adott nekik egy kis hamuban sült logaritmust és azok fájó szívvel, elbúcsúzva apjuktól, elindultak világot látni. Elindultak az óramutató járásával ellenkező irányba. Mentek, mendégéltek egyik koordináta-rendszerből a másikba. Az út mentén számok kinlódtak felfűzve a számegyenesen és műveleteik végzése közben keservesen jajgattak. Egyszerre csak a távolban megláttak egy egyenletrendszert. Nosza gverünk! Mindjárt leheveredtek egy négyzetgyök alá és tüzet raktak néhány különböző előjelből. Ezen a tűzön megmelegítették a megmaradt hamuba sült logaritmust és jóízűen elfogyasztották. Már éppen az utolsó mantisszánál tartottak, mikor váratlanul előugrott egy nagyszakállú, piros sapkás manó: a gonosz piros fejű Cosinus: Adjatok egy kis hamuba sült logaritmust!” - parancsolá a gonosz piros fejű Cosinus, hogy parancsát nullába veszik, még útszélben kikapta Gammatyi kezéből a hamuba sült logaritmus utolsó mantisszáját, s úgy elszaladt, hogy csak úgy porzott a számegyenes utána. De bizony Gammatyi sem volt rest, a gonosz piros fejű Cosinus után vetette magát. Koordináta-rendszer közepén egy kacsalábon forgó emeletes tört állt. A gonosz piros fejű Cosinus egyenesen arra futott, s ott elrejtőzött. Gammatyi utána. Benéz a nevezőbe, nincs ott. Erre kapta magát, felmászott a számlálóba. Jobbra-balra dobálgatta a négyzetgyököket, hatványokat, amikor az egyik szögletes zárójelet félrehúzta, hát ott lapult mögötte a gonosz piros fejű Cosinus. Nosza, erre Gammatyi kiszabadította a zárójelben levő negatív előjelet és megsemmisítette vele a gonosz, piros fejű Cosinust. Ezután visszaindult testvéreihez. Ment, mendégélt, s egyszer csak észrevette, hogy egy kapcsos zárójelbe bekötve egy öreg, ősz szakállú tangens nyög. Gammatyi odaugrott és feloldotta a zárójelet és kiszabadította. Mire a jóságos arcú tangens így szólt: „Tudod ki vagyok én? Én vagyok a tangens király, akinek birodalma a mínusz végtelentől, a plusz végtelenig terjed. De sajnos, birodalmamat elvarázsolta a gonosz, piros fejű Cosinus.” Erre Gammatyi így szólt: „Felség! A gonosz, piros fejű Cosinus nincs többé, megsemmisítettem”. Nosza lett erre nagy öröm. Az öreg tangens király így szólt: „Amiért a gonosz, piros fejű Cosinus zsarnokságától kiszabadítottál, neked adom fele királyságomat, 45 fokomat és három királykisasszony oldalamat.” Tangens Amáliát, Tangens Bellát és Tangens Ceciliát.” A 45 fokot elfogadom - mondotta Gammatyi - de három oldal sok lesz nekem. Ha megengedi felség, van nekem két bátyám, idehívom őket.” Az öreg Tangens király beleegyezett és Gammatyi elővette bűvös Pijét és belefűjt. Két bátyja: Alfonzó és Bétamás azonnal ott termett. Olyan nagy lakodalmat csaptak.. Hogy no! Három nap és három éjjel folyt a műveletek végzése, míg közös nevezőre nem jutottak a fiatalok. Végül is Alfonzó aránylott Amáliához, Bétamás aránylott Ibéllához, valamint Gammatyi Ceciliához.

Reggeli torna

Szerkesztőségünkbe az utóbbi időben napról napra több levél érkezett, melyekben a hallgatók a kötelező reggeli tornát kifogásolták. Végül is az elégedetlenség odáig fajult, hogy a teljes részvétlenség miatt a reggelenkénti testmozgásnak ez az intézményesített, kötelező formája megszűnt, visszaadta nemes lelkét a reformbizottságnak.

Mint a hajnali testkultúra őszinte híve ragadtam tollat ez alkalomból, de céloom nem az volt, hogy eleget tegyek a nekrológírás fájdalmas kötelességének. Ezt a cikket azok számára írtam, akik szerint a reggeli tornának az egyetemi oktatásba való bevezetése példátlan történelmi igazságtalanság volt. De szeretném bizonyítani, hogy a reggeli torna intézménye legalább olyan régi, mint maga az emberiség, eredete a történelmi idők homályába vész. Ezennel van szerencsém közreadni e téren végzett oknyomozó kutatásaimat. Mottó: „Dicsérni jöttem Caesart, nem temetni.” A reggeli torna intézményének megjelenéséről az első írásos emlékek az ókori Görögországból maradtak ránk. Az egykori feljegyzések szerint a spártaiak azokat az engedetlen fiúgyermekeket, akik nem jártak reggeli tornára egy Taigetosz nevű szikláról a mélységbe taszították. A korabeli krónikákból az is kiderül, hogy egyes esetekben, ha ez a módszer nem bizonyult célravezetőnek, a városállam tyrannosa az indexaláírást is megtagadta az ellenszegülőktől. Az antik Róma légióiba egy Pyrrhos nevű tornatanár vezette be a reggeli tornát. Katonái azonban annyira rühellették a dolgot, hogy sorra hazaszöktek a táborból. Ekkor jelentette ki Pyrrhos az azóta híressé vált szavakat: „Még egy reggeli torna és nem marad katonám”. A középkorban a reggeli torna különösen a keleti népeknél volt divatos. Ismeretes például, hogy Nagy Ottó németrómai császár annak köszönhetette az augsburgi csatában aratott győzelmét, hogy rajtaütésszerűen rohanta meg Lehel vezér csapatait, akik éppen egy szál alsónadrágban reggeli tornájukat végezték, s a páncélos lovagok iszonyú pusztítást vittek véghez védtelen őseink soraiban. Nyugaton Ókatolikus felsége II. Fülöp spanyol király vezette be a reggeli tornát. Még tulajdon fiát, Don Carlost is börtönbe vettette, miután az ifjú trónörökös nem volt hajlandó lejárni hajnalban az Escorial udvarába. S most nézzük Anglia történelmét. VIII. Henrik, aki tornagyakorlatait mindig más és más partnerrel végezte, kivívta ezzel konzervatív püspöki karának rosszallását, s ezért áttért az anglikán hitre. A balladából jól ismert Edward király máglyára küldte azokat a bárdolatlan walesi bárdokat, akik a korbelt egyetemi lapban a reggeli torna ellen emeltek kifogást. Ekkoriban azonban a tornatermek még csak a főurak kényelmét szolgálták. Csak jóval később, 1684-ben vívta ki magának a harmadik rend a jogot, hogy a Parlament nevű tornacsarnok alsó (edző) termébe szabadon bejárhasson. S most nézzük meg, hogy a rohamosan fejlődő polgárosodás hogyan feszítette szét a reggeli torna intézményeinek egyre szűkebbnek bizonyuló hagyományos kereteit. Amerika felfedezése a reggeli torna fejlődésében is nagy ugrást jelentett. Az emberek lassan rájöttek, hogy föld gömbölyű, s amikor az egyik felén nappal van, a másikon éjszaka, s így a nap minden órájában lehet reggeli tornázni a szélességi körök függvényében. Lassan szakítottak már a tradicionális formákkal. Ekkor kezdtek a különböző szerek divatba jönni. A régebben divatos lóugrás, amely II. Lajos szerencsétlen kísérlete után sokat veszített népszerűségéből, lassan helyet adott a nyújtógyakorlatok elterjedésének. Ebben különösen egy Inkvizíció nevű madridi spanyol profi jeleskedett, összevásárolva a kor legjobb protestáns játékosait. Franciaországban később a tömegek teljesen szakítottak az eddigi „szép” szerekkel, pl. a korlattal. Ami nem ment ugyanis szépszerrel, elvették erővel, s ledöntötték a

Társadalmi Korlátot. Ekkor mutatták be a forradalom nevű műszabadgyakorlatot és labdajátékot, ahol az élősködő arisztokraták fejeivel labdázta. Különösen nagy lendületet vett a sportág fejlődése a gyűrűhinta feltalálása után. A találmány egy Casanova nevű hintáslegény nevéhez fűződik, aki az általa elszédített nőknek gyűrűt ígért, majd később odébbállt. A legújabb kor története a reggeli torna mozgalom diadalútjának tekinthető. A téma bevonult a művészetbe is. Utalok itt pl. Csók István „Keresztapa reggelije” c. képére, melyen a nyugdíjas dolgozó reggeli tornája után felfrissülve, kipirult arccal lát neki a falatozásnak. A végül a történelmi fejlődés diadalútjának csúcson, a XX. Század 60-as éveiben a reggeli torna intézménye az egyetemi oktatásba is bevonult. Ezzel tehát elérkeztünk napjaink történelméhez. Kutatásaimnak itt vége szakad. Amint látható, a fejlődés menete nem mindig volt töretlen, de az átmeneti visszaesések után újabb fellendülések következtek. Most talán egy hanyatló szakasz elé nézünk, de ki tudja mit hoz a jövő? A „versenyfutás a kétezredik reformért” bizonyára e téren is tartogat még számunkra további meglepetéseket.

Apropos

Ahogy beléptem a terembe, először azt hittem, hogy - ez esetben lényegtelen külsőtől eltekintve - egy bárba csöppentem. Előrebocsájtom csak tíz percig tudtam nézni. Amit ez idő alatt láttam, az egyenesen megbotránkoztató volt. Lehet, hogy most egyesek le fognak hülyézni, maradnak tartanak - ám tessék! Ezeknek még azt is elárulom, hogy én „nem élek vele”. Nem tudom csinálni. Nem is akarom! Sőt mi több - nem is az efeletti irigység beszél belőlem! A nagy tolongásban az egyik fiú, miután keresztülverekde magát a tömegben, mellém telepszik. Folyik róla a víz. - Mondd mit szólna ehhez az anyád, ha látná? - kérdezem tőle. - Tömören elintézne! Édes fiam, hülye vagy! Hangzik a még tömörebb válasz. - Na és miért csinálod? - kíváncsiskodtam tovább. - Hadd tomboljon az őserő. Az állati ösztön! Hadd jöjjön ki valamikor! Aki még nem találta volna ki, annak elárulom, hogy ez a beszélgetés szeptember 3-án hangzott el a KISz vezetőképző tanfolyam záróakkordjaként a menzán megrendezett egyetemi klubesten. Minderre okot az ott látottak szolgáltattak. Közlebből - a TWIST. Mert ezt SZERETTÉK VOLNA táncolni egyesek. És ha ez tánc, amit ők „produkáltak” akkor bennem egy világ omlott össze. Én eddig táncot úgy fogalmaztam meg magamban, hogy az TÁRSAS, KULTÚRÁLT SZÓRAKOZÁS. Az előbbi feltétel ez esetben is ki volt elégítve. És, hogy ennek a második pontját épp egy egyetemi klubesten fogják bennem megingatni, és ott is leginkább a II. évfolyam egyik alapszervi titkára, erre álmomban sem mertem volna gondolni.

Két újsághír beszélget:

Friss?

- Naná. Most sütöttek ki.

Értelmező szótár

Cirkusz: (v.ö. tantermi gyakorlat, népünnepély, paláver) Hallgatók szórakoztatása erre a célra kitenyészített tanársegéddel.

Energiatakarékosság: Gyűjtsd a fáradt áramot!

Építész: Skiccpausszal táplálkozó emberféleség veszély esetén tusvonalakat ereget magából

Hallgató: Oktatási célokra előállított 5-7 évig vegetáló élőlény, akibe csak hányni jár a lélek.

Isten: Marxizmus tanszék szerint nincs, de vizsgán jó, ha megsegít.

Ortopéd: Formátlan, korcs (autóknál Trabant)

Segély: csekély e kéj.

Származási kategória: Ma már mindannyian a majomtól származunk.

Tanársegéd: Nehezen tanul, könnyen felejt és jól értesült körök szerint lehet, hogy ember.

U.V.: A nehezebb felfogású oktatók részére a hallgató többször előadást tart ugyanazon témakörből.

MIEGYMÁS

Mit mond a törpe, ha meghal?

- Rövidhullám

Piusz: - anal előadáson: Az ónelektrod olyan, mint a nők, kényes a múltjára.

Aki sokat markol, keveset enged el.

Sok tanuló a vizsgák alatt intelligensen szerény. Rendszerint csak azért, mert szerényen intelligens.

A pol-gé-ről

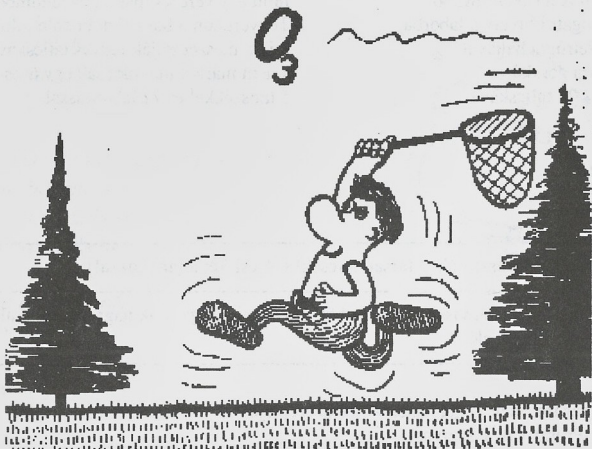
így dalolt poétánk:

Pénz és tőke fia vagyok én!
Elibém állhat 100 éhes kamat
mégis nekivágok bátran;
és nem fogok sírni egy pol.gé. úvé miatt.
Inflációs, vad vizeken jöttem én
fülembé még értéktöbblet rivall,
a „B” épületbe fogok betörni
az extraprofit bús tanaival.

Fülembé fiktív tőkét öntsetek
legyek a gépek új, évi kopása
ne halljam a szerves „összetételt”
tiporj rám ványadt profitráta.
De addig sírva, kínban mit se tudva
mégis csak várom az új nagy csodát.
Hogyha kirúg kétszer a Jánka
harmadszor egy nagy egzsre megyek át.

Disznóság

Az volt! - s nem is akármilyen. Merthogy a IV. évfolyam legelszántabb hallgatói gyilkosságra vetemedjenek az egyetem területén, azt még a legmerészebb álmaikban sem hitték volna...a kívüállók. Pedig megtörtént. - Ki a tettes? A nyomozás szálai egy egész összeesküvésről rántották le a leplet - a IV. évfolyam esküdött össze, s a szálak egyetemünk jelenlegi párttitkárán keresztül (dr.Farkas János) egészen a volt rektorig vezettek. Dr.Polinszky Károly is áldását adta a tetre. E nem mindennapos, és szinte példa nélküli esemény december 4-én, a késő délutáni órákban zajlott le az E-épület egyik helyiségében, melyet a bűncselekményben részesek a tervnek megfelelően már előkészítettek. Itt visított fel a több mint egy mázsás disznó, s esett a merénylet áldozatául. - Különösen a leányhallgatók égtek lázban - a háziasszonyi tudásukról adhattak számot „pártatlan” bíráiknak. S valóban úgy látszik, e téren sem kell szégyenkeznie „reform-évfolyamunknak” - reform ide vagy oda - maradtak a hagyományos disznótórosnál, s hogy ez nem mindennaposan sikerült, egy oktatók másnap professzori aláírásukkal is hajlandónak mutatkoztak igazolni. Mert 5-én este, a Mikulás helyett, a bőséges disznótóros csalogatta tett szomszédságába a száznál több, menzakostron cseperedett hallgatót, a meghívott oktatókat - szám szerint 32-t - már aki el is jött. Minden további részletezés helyett: a lacipecsenye, véres és májas hurkák, a 70 adag kocsonya, a tormás főtt hús mellett „csak” 28 méter kolbászra futotta. Fogyott még: 85 liter csopaki, 13 liter sherry és egy pár palack balatonmelléki is... (A teljes eredményt ugyan csak másnap lehetett lemérni.) S e pompás eseményt ugyan csak másnap lehetett lemérni. S e pompás eseményt remekbeszabott, mintegy háromnegyed órás műsor fűszerezte, egy kis ön- és egyéb gúny, egészséges jókedv, tréfák, mókák és az Egyetem Kupa ünnepélyes avatója.

BALLADA

Vektor Villon Mayer verse "A 72 dühös ember" c. musical tragedy-ből.

Harmadéves volt, szőke és éhes
s a fiz-kém laborban üveget mosott,
hol kutyafuttában spúrtak a párok,
s ferdén bűzlöttek a bútorok.
S mikor szitkokkal teltek meg az éjek
s a kirúgottak riadt sikolyával,
ő a reformra gondolt:
5 hónappal s 72 talicskával.

Ha a többiekkel vad vitába szállott
egy-egy mérges hím durván feleselt,
ki ott mindjárt két kemény pofonnal
teperte le, s ő némán szenvedett.
S mikor a többiek hátulról rúgták
s fejét bevették politechnikával,
ő reformra gondolt:
5 hónappal s 72 talicskával.

S egy délben zaj támadt az aulában
s találgatták mindnyájan az okát,
de ő felkacagott a társalgóban
s még otthon is nevetett tovább.
S hogy mosogatni hívták a laborba,
a lombikot felrúgta baljával
és a reformra gondolt:
5 hónappal s 72 talicskával.

S mikor félreverték a hangosbemondót
s a szobákban üvöltött a nép,
ő lassan elfütyült egy hosszú tangót
míg a többiek ették a kefét.
Új ruhájában rémes bosszút rágott
s a gyűlést nézte gonosz mosolyával
hol a srácok előtt egy bizottság állott
az évfolyam hosszú névsorával.

S ekkor a bizottság a reform nevében
villogtatva véres lapokat,
úgy döfte le őket a tervvel keményen,
mint kövér hentes a jámbor barmokat.
De ő megvetően, mosolyogva állott,
s mikor a bizottság feléje kiáltott:
"Kit küldjünk melőzni kívánságod szerint?"
Ő azt felelte: Mind!

S az iparban aznap, alkonyatra
minden lapátnyélen egy hallgató lógott,
testüket a kénsav poshadt gőze marta,
mint egy verébcsapat a bús lógombócot.
Tenyerükön a bőr cafatokban málló,
míg a meszet tolják redves talicskával,
s nem maradt utánuk csak egy üres szálló
5 tanszékkal és 72 laboránszal.

SÜLT CSIRKE elfogyasztásához társat keresek! (A csirkét a társ hozza!)

Amióta Gagarin sikeresen visszatért az űrből, egyetemi hallgatóink nagyobb önbizalommal
néznek a kollokviumok elé.

KÉRDÉS:

Melyik magyar író, mely regényének ki a főszereplője?
(A Lengyel-Prosztnak a Szarvas)

Nyílt tér és nyílt idő!

(Levél a szerkesztőséghez)

Egyetemi hallgatónak lenni kockázatos és felelősségteljes feladatok vállalását jelenti. Két okból. Egyrészt kötelezettséget vállalunk 1-7 év időtartamra, hogy agykapacitásunkat bővítjük, másrészt vállaljuk számunkkal közel megegyező oktató eltartását - nem is beszélve családtagjaikról és ... kedves rokonságukról.

Egy bizonyos idő eltelte után előfordulhat, hogy tesztem azt egyikünk-másikunkból vegyész-mérnök lesz. Ez nem elkeserítő, csak ritka. És kik teszik szinte élményszámba menő eseménnyé egy-egy vegyész-mérnök keletkezését? Az oktatók!... Ezek tulajdonképpeni lényegüket tekintve, 1-nél kisebb faktorok, akik éveken keresztül azon fáradoznak, hogy létszámunkat önmagukkal besorozzák - legalábbis Freud így állítja. Hálát és megbecsülést nem ismerve, nem átallnak - sokszor csupán röpke ittlétük alatt - minden alkalmat és helyet megragadni arra, hogy különböző, rafináltabbnál agyafurtabb kérdéseket feltéve, érdeklődjenek fentemlített kapacitásunk felől.

Kínrímek:

*Jön egy ige szótárháton
Földig ér verslába
Hát, ahogy ott ígetett
Begeht ein kocsmába.*

*Dort ein csikós, in der csárda
Két kancsó bor mellett
Trinken istenigazában
Mert babája sterbent.*

*Belelógott eigen kopfja
Keserű sörébe
Nagyot húzott geben ige
Rendhagyó fejére.*

Aranyköpések:

Farkas János kérdez:

- Mi a szabad szerelem?

Rusz L.: Nem értem a kérdést, de azt hiszem jóra gondolok.

Prof.: Mit csinálna legelőször, ha a barátja arzénal megmérgezné magát?

Pofa: Marsch-féle próbát végeznék.

Prof.: Mi az adszorpció?

Pofa: (hallgat)

Prof.: Szóval nem tudja! Hát mi az extrakció?

Pofa: (hallgat)

Prof.: Ezt sem tudja! Hát mi a különbség a kettő között?

Ha ez tovább is így megy..... (részlet a Kémcsőkefe 64-ben megjelent írásból)

Szereplők: Ravaszdi Benő football szakosztály vezető
Mackó sporttárs
(...)

(Szín: "Haladás" sportiroda, közepén asztal, rajta football labda. A falakon a footballisták képei, zászlók, football vonatkozású feliratok. Az asztal körül Zúzmará, Mackó, Tögyérsi. Mackó feláll, beszél.)

Mackó: Kedves sporttársak! Sportköri ülésünket megnyitom, első napirendi pontként felkérem Ravaszdi sporttársat, tartsa meg előadói beszédét.

Ravaszdi: Kedves sporttársak! Mielőtt a mi közgyűlésünk tulajdonképpeni tárgyára, az évi költségvetés megtárgyalására térnénk, engedjék meg, hogy néhány szóval a sportok királya, a football jelentőségét kihangsúlyozzam. Először talán egy kis történelmi áttekintéssel kezdeném.

Nem akarok egész messzire visszanyarodni s így csak onnét kezdem, hogy Isten amikor a Földet teremtette, Hungarotex football labdát használt mintául. S ezért, ha Földünket jól megvizsgáljuk, a gerezdekét még mindig felfedezhetjük rajta. Ezt örök figyelmeztetésként szánta az emberiségnek, hogy állandóan figyelmeztesse történelmi hivatására, a futballozásra. Ez isteni figyelmeztetést őszüleinél meg is fogadták s a Biblia szerint Ádám gyakorta játszott Évával egykapura. De az első football mérkőzésre csak néhány lappal később találunk utasítást. Itt pontosan le van írva, hogy Káin, a Paradicsom S.C. balhátvédje dancsolta Ábelt, a jóképességű fiatal jobbszélsőt. No, de ezek már régi dolgok, erre már a legöregebb Haladás szurkolók is csak homályosan emlékeznek.

Ezen kívül még sok-sok példát hozhatnék fel a football népszerűségére. Még ma is sokat beszélnek például a Spárta-Perzsia mérkőzésről. A Pun-Római találkozók pedig szinte

hagyományosakká váltak az Ó-korban. A középkorban Shakespeare nevű sportújságíró megemlékezik egy tragikus esetről, amikor egy Ofélia nevű szurkoló megőrült a nézőtérén, amikor Hamlet, a dán gólkirályfi 1:1 állásnál mellérúgott egy tizenegyest. Azóta szinte szálóigévé vált a mondása: Lőni vagy nem lőni, ez itt a kérdés!

A magyar történelemben is számos példát találunk. Még ma is sokat beszélnek a Szláv-Magyar derbyk idejéből a szláv csapatkapitány, Zalán elfutásairól, vagy a Török-Magyar mérkőzések korából a jóképességű magyar kapus, Zrínyi kirohanásairól.

Korunkban pedig elmondhatjuk, hogy a világ két táborra szakadt: a futballisták és a nem futballisták táborára. Mint köztudomású, az amerikai imperializmusnak is a legnagyobb rákfeneje, hogy nem kultiválja a futballt. Olyan köztudomású dolgot pedig szinte szégyenlek megemlíteni, hogy az Angol-Egyiptomi háború azért tört ki, mert egy fanatikus egyiptomi szurkoló kijelentette, hogy nem Mathews a világ legjobb jobbszélsője. Az AFP jelentése szerint a világ körül keringő Szputnyik I. nem egyéb, mint Sztrelcovnak, a Dinamo-Szpartak mérkőzésen a II. félidő 20. percében fölé lőtt labdája. A Szputnyik II. pedig Basaskin nagyverejű felszabadító rúgása nyomán került a világűrbe.

Száz szóval is hány a vége

Nem tehetek róla, de a Menza régi témát juttat ismét az eszembe. Az "Egyetemünk" irodalmi pályázatot hirdet, amelyre csak olyan, drámai hangvételű, tömören megfogalmazott művekkel lehet nevezni, melyeknek terjedelme pontosan 100 szó. Én a következő novellával indulok: "Tolu Olivér másodéves hallgató gyanútlanul átment a menzára. Aznap borús volt az idő, egész reggel esett. Dél tájban a Bakony felett megjelent az égen egy világos csík. Meggy mártás volt ebédre."

Ez eddig 29 szó. A hiányzó 71-et Tolu Olivér mondta, amikor meglátta az ebédre kapott húsadagot.

Szemtanú

Beszélgetés dr. Korach Mór akadémikussal, a Műszaki Kísérleti Kutató Intézet igazgatójával. - Professzor úr szerint miért szükséges a vegyészmérnökök ideológiai képzése?

- Beszélgettem az ötvenes években egyetemista fiatalokkal. Egyikük így foglalta össze véleményét. Úgy mondtam meg egy lánynak, hogy tetszik nekem: olyan szép vagy, mint egy elmaradt ideológiai szeminárium.

Láttunk egy villamosszéket.....

.... megrázó volt

Cseppreakciók

Aki hajt az hülye, aki nem, az az is marad.

A tudományok kezdetben mentesek voltak az integrál jeltől, manapság teljesen érthetetlenek.

Aki másnak vermet ás, az tanársegéd.

A reform olyan, mint a szépasszony, sokat várunk tőle és keveset kapunk.

Nem látja a sok fától a diplomáját.

A gerincesek vallják: hallgatni arany, de az ezüst is nemesfém.

Nem zörög a haraszt, ha nem pfuj a kollokvium.

Szerintem a menzai adagok csökkenése és a fogpiszkálók osztása kapcsolatban van.

Miért hajol olyan közel a szomszédjához? - Rövidlító vagyok, tanár úr kérem.

A kollégiumi életből

Hosszú vita után életbe lépett a kölcsönös látogatásról szóló határozat
Mika György, a benyújtott javaslat egyik kidolgozója hangsúlyozta: A javaslat kidolgozásánál feltételeztük, hogy komoly, felnőtt emberek laknak a diákotthonban, akik a kommunista erkölcs szellemében tudnak élni. Heti háromnapos látogatást javasoltunk, mert tekintettel kell lennünk a nők más, a férfiakétól eltérő követelményeire. Ezt nem szabad azt egy rosszul értelmezett koedukációval megsérteni. Ezután szavazás következett, melynek eredményeként a diákotthon választmánya elfogadta az alábbi módosított javaslatot: kölcsönös látogatási lehetőség a fiúk és a lányok szintjein: szerdán és vasárnap 15-20 óráig, szombaton 15-22 óráig.

Az ellenőrzés jogát a diákbizottság fenntartja, és a rendbontók felelősségre vonásáról gondoskodik. Az intézkedés bevezetésének határideje: 1966. október 11.

Milyen messze van a Séd a viadukttól?

Egy ugrásnyira!

Hirdessen az EGYETEMÜNKBEN

Megnyílt az égítest, a Föld. Eszményi fekvés, kellemes légkör, új vezetés! A művelt élőlények találkozóhelye.

ÖN GERINCTELEN, RÖVID IDŐ ALATT MAGABIZTOS GERINCES MAGATARTÁST SAJÁTÍTHAT EL EVOLÚCIÓS KURZUSAINKON, ESTI TANFOLYAMAINKON. TANULJON MEG KÖNNYEN, SZÉPEN - KÉTLÁBON JÁRNI. MOZGÁSMŰVÉSZETI ISKOLA.

Neander-völgyi kőbalta forgalom! Bemutató, nagy választék, jóállás. Óvakodjon az utánzatoktól. A vas-korszakra való áttérés miatt kő és bronzeszközök mélyen leszállított áron. Ugyanitt barlangleválasztást vállalok.

JÖN! JÖN! JÖN! A JÉGKORSZAK! NE FELEJTSEN EL JÉGKÁRBIZTOSÍTÁST KÖTNI.

Háborúból visszamaradt elefántok jutányos áron eladók. (Érdeklődni lehet Hannibálnál.)

NÉPVÁNDORLÁST KIFOGÁSTALANUL LEBONYOLÍT AZ EURÓPAI UTAZÁSI IRODA. TÁRSASUTAZÁSOK A VILÁG MINDEN RÉSZÉBE.

BÁRMILYEN NYOMDAI MUNKÁT VÁLLAL GUTENBERG.

Bontásból származó építőanyag eladó. Érdeklődni lehet a Bastille portáján.

VILÁGHÁBORÚT CSAK SZAKEMBEREKTŐL! VÉDJEGYÜNK: MADE IN GERMANY.

Kihűlt a Föld? Járjon gyapjú alsóruhában!

Mire képes az ember?

Régóta közismert tény, hogy az embernél valamelyik érzékszerv csökkent, vagy fogyatékos működése a többi érzékszerv kifinomulásával jár. A vakok hallása különösen éles, s a tapintóképességük fejlettebb a többi emberénél. Törökországban az orvosok megvizsgálták egy fiatalembert, aki vakon született, s a második világháborúban egy akna felrobbanásakor megsebesült. A fiatalember tapintóképessége az évek során annyira kifinomult, hogy a kezébe adott hanglemezeket mutatóujja hegyével körbe-körbe simogatva leéneklí a hanglemezre felvett slágereket, operaáriákat. A legmegdöbbentőbb az a tény volt, hogy idegennyelvű felvételek esetén, anélkül, hogy a szavak jelentését értette volna, tökéletes kiejtéssel adta vissza az ismeretlen szöveget. A fiatalember ezen képességéhez az archeológusok fűznek nagy reményeket. Arra számítanak, hogy a Mezopotámiában talált égetett agyagtáblákon fennmaradt ókori szövegek fonetikus megfejtését így magnetofonszalagra rögzíthetik.

SPORT

Az új taktika összehozta a csapatot

Menjenek talán ők Londonba?

A profizmus diadala

- Szenzáció: 86 gól egy fordulóban!

Az egyetemi tizenegy kitűnő formában várja a tavaszi összecsapást

Nálunk magyaroknál minden év valaminek a jegyében telik. Természetesen külföldet, kis nép lévén, mindig be kell kalkulálnunk. No nem arról van szó most, hogy boldog-boldogtalan kinn marad. Most kivételesen csak egy kupáért mennénk el Londonba, de utána vissza kellene jönni. Mert mit ér a Rimet-Kupa külföldön?

Ebben az évben minden magyar a focinak él, dolgozik és vizsgálzik, vagy esetleg nem vizsgálzik.

Az egyetemi életet tulajdonképpen labdarúgás alapján is fel lehet fogni. Minden lehetőség adott erre. Vannak cselek, edzések, összecsapások, s mi a játék savát, borsát adja meg. Gólok. Mint látható, nálunk profizmus van, de igazságos, mert ha valaki jól dolgozik, többet kap. Kapott góloknál kétszeresen büntetnek, nem elég a mardosó szegény, még minden alkalommal egy-egy tizest is le kell szurkolni (nagyobbaknál huszas és még nagyobb szegény). Az ellenfél félelmetes: A Veszprémi Tudomány SC játékosai mindent elkövetnek, hogy összeforrt csapatként szálljanak velünk szembe. Több világklasszist találunk közöttük, bár a főváros csábítása igen erős (néhányan el is távoztak az utóbbi időben közülük: például Cár, Fejes-Tóth. Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy még küzdhettem ellenük is). De ők, akik maradtak, a kitűnő ellenfél miatt (ezek mi vagyunk) nem tudtak elszakadni. Ezt a csapatot akár Londonba is elküldhetnék (néhányan már voltak is ott), lehet, hogy ott jobban megállnák a helyüket, mint az aranylábú Baróti-fiúk.

Az utóbbi időben labdarúgásunk színvonalának emelésére reformtaktika alakult ki. Ámbár nézetünk szerint a régebbi színesebb volt, de számunkra ez volt a siker kirobbanásához vezető út. Ez az új taktika részünkről nem jár annyi izgalommal (bár nálunk idegőrlő). Azt állítják, hogy biztonságosabb, így kevesebb gólt kapunk. De vannak olyan osztályok, mint a Fiz.Kém.SC, kik nem veszik figyelembe az új prémiumrendszert. A múlt idényben már az első fordulóban 86-ot rúgtak. Azt hiszem a világon ez egyedülálló teljesítmény.

Meg kell említenem, hogy a közvetlen utánpótlás is nagyszerű, sokan döngetik a válogatottság kapuját, szinte egy másik csapatot is össze tudnánk állítani. Az ifjúságiak is egészen kiváló eredménnyel büszkélkedhetnek, mert tudásukat, tapasztalatlanságukat, lelkesedéssel pótolják. Sajnos néha kíméletlen harcmódot alkalmaznak. Talán tárgyaljuk meg a csapat tagjainak az utóbbi időben mutatott teljesítményét.

Kapus: Nemezc. Kis kapujának ragyogó őrzője. Ellenfelei játékában nem sok vizet zavar. Szinte csak akkor lehet észrevenni, mikor már elkerülhetetlen a találkozás.

Szélső hátvédek: Dévai, Péchy. Kemény legények, félelmetes ellenfelek lehetnek bárki számára. Esetleg azt mondhatnánk el még róluk, hogy Dévai gyorsabb, gólképesebb, vagy a baba, vagy a labda elv érvényesül nála (általában a baba). Míg Péchy a rúgás előtt kissé még megkínozza ellenfeleit. Nem szereti a cseles embereket.

Középhátvéd: Straub. A csapat tréfamestere. Sziklaszilárd a védelem tengelyében, a kirúgásokat nem kedveli, de úgy látszik öregszik, mert ebben az évben egyet elvágott.

Harsogó hangjánál fogva a csapat egyik dirigense.

Jobbfedezet: László Antal. Végtelenül nyugodt, lassú, higanyszerű mozgásával bejártssa az egész pályát. Szinte hihetetlen, hogy mit tud. Pozíciójánál fogva a csapat karmestere.

Balfedezet: Varga I. Alapvető pillére a csapat további játékának. Ellenfeleit nem tiszteli túlságosan. Főleg a fiatalabbak vigyázzanak, szereti őket megfirkálni.

Jobbszélső: Henszelmann. Általános technikája miatt ő a csapat Jolly-Jokere. Vigyázni kell rá, mert ő találta fel a totót, ennek érdekében váratlan húzásokra képes.

Két összekötő: Balogh és Halász. Kiismerhetetlenek. Általában nem lehet tudni, hogy mit akarnak, mintha más nyelven beszélnének, ezért ellenfeleiket néha kínos meglepetések érik. Rúgásukon sajnos nem látszik meg, hogy a labdarúgáshoz más sportágból pártoltak át. (Nem kis sikerrel).

Középcsatár: Pungor. Kitűnő fejjátékos. Rendkívül kombinatív képességű. Nem hálás ellene játszani, mert elkápráztatja a partnerét. Helyzeténél fogva szeret zavaros folyadékokban halászni, de olyan megtévesztő módszerekkel, hogy nem lehet tudni, mit is keres.

Balszélső: Törtely. Ő a csapat szürke eminenciása. A baloldali poszton remekül érzi magát. Játéka időnként sok vitára ad okot.

A csapat edzője és az új taktika bevezetője Polinszky, bár most inkább az országos keret rendbehozatalával foglalkozik, az MTST-nek is tagja. Biztosította a csapat egységét. Ellenfelei tisztelik.

Természetesen mint minden összeállítás, ez is szubjektív. Ezért előre is elnézést kérek, az átlagformát vettük figyelembe. Tudom, hogy vannak, akik legszívesebben néhányat kihagynának.

A mi kis egyetemi színpadunk

KOLLOKVIUM

Kép: modernül berendezett szoba, két fotel, rökamié, kerek dohányzóasztal, a sarokban pálma, a falon diagramok, padlón szőnyeg, hogy akik elájulnak, ne üssék meg magukat.

Tanár: *(elborultan dúdolgat)*

Diák: Jó napot kívánok!

D: Tiszteletem.

T: *(még mindig semmi)*

D: köhög khm...khm

AT: A tengeri herkentyűt legyen szíves.

D: *(idegesen a fejéhez kap)* A ten..

T: *(félbevágja a szavát)* Füzetét!

D: Tessék

T: *(belemélyed a füzetbe)* Hol vette ezt a füzetet?

D: Egy trafikban.

T: *(elsápad)* Hol? Trafikban? Nem szégyelli magát? Különben is nem járt előadásra. Álljon féllábra.!

D: *(féllábra áll)* De tanár úr, én jártam.

T: *(kissé túl emelt hangon)* Nincs bevezetve, hogy ie. II. században a görögök mennyit termeltek. Emelje fel a másik lábát is!

(Csend a szobában, csak a legyeket lehet hallani)

T: Mi lesz már, mire vár?

D: *(begyulladva elkezdi darálni)* A tengeri herkentyű őseit már az ókori görögök ismerték. Szakaszos primitív üzemét a tenger sótartalmának növelésére használták. Ez meg is látszik az Égei-tengeren. Ezután sokáig elfelejtették az emberek. Ma viszont folyamatos üzemeltetéssel Amerikában 2.105 lb/cuft/h kapacitással dolgozik egy üzem. Természetesen a Szovjetunió 1980-ra eléri, sőt túlszárnyalja az USA-t.

T: Köszönöm, közepes. *(Lecsavarja a töltőtollát, beírja az indexbe).*

D: De tanár úr, szeretnék jobbat.

T: Ismertesse működését!

D: A herkentyűnek igen egyszerű elve van. Az egész erdővel körükerített. Az erdő közepén egy mohos kősziklén ipari gyémánttal lyukat fúrunk.

(Mondja, mondja. A szavak elkenődnek a szobában. Senki nem figyel rájuk. Már kézzel-lábbal mutogat, bár az utóbbi kissé nehezen megy.)

T: *(felcsillan a szeme)* Hohó kedves kolléga. *(Gúnyosan)* Még maga mer jobb jegyet kérni? Most látom csak, a fekete könyvbe kétszer be van vezetve. Őt fekete pontja van, kétszer térdepelt szemináriumon, egyszer meghúzták a fült.

D: De tanár úr, én tudom az anyagot *(nyöszörögve)*.

T: Mit képzelsz? Napra kell készülni, nem a kollokviumra. Ebbe meg bele lehet hülyülni, maga meg egészen normálisan néz ki.

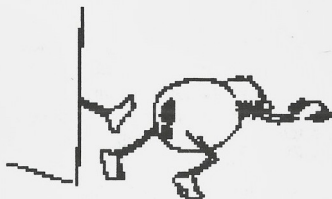
De kéremszépen...

T: Semmi kéremszépen. A Gauss-görbén különben sincs már jobb hely. Megtanulhatna VI. éves létére vizsgázni. Viszontlátásra az uv-n.

D: *(lógó orral kúszik kifelé)* Viszontlátásra.

T: *(utánasóól)* Odakint kétlábra állhat.

Kint megszólal az angyalok kara.

Ballada A Nagy Mászásról

*Volt, kit már akkor megcibált az Élet
Mikor megjelentünk e bús planétán,
Sokat már majdnem elnyelt az Enyészet:
Az Ipar. S mint ki tetszhalálból ébredt
Másdzni kezdett. Fel, az ötfokú létrán.*

*Ha túljutott, már nem volt bölcs egészen,
Nagy Cár seregével bátrán szembeszállt,
Bár tudta: bírása Salamon leszén.
És ha a krapek még így sem lett készen
Más tereken nyert Bodorított halált.*

*Mások nagy, szüzi, ifjú lánglásban
Vágtak az útnak. A rajtnál mind erős
Sok kimerült a nagy kapaszkodásban.
Elveszett gyilkos, szörnyű zuhanásban;
Ki elhullott: mártír, ki megmaradt: hős.*

*Elestek, mint ősszel gabonatábla,
A tettes arcán csak egy furcsa fintor.
Ki Újhídat vert a szerves-mocsárba,
S nem lép a létra negyedik fokára
Mellére tűzik: System Dr. Pungor.*

*Volt, ki megküzdött Mackó-öleléssel,
S Oroszlán marlangjában lelt rút halált;
És ki nem bírt Sir John lektor-eszével,
Vagy fejében Marx Tőkéje nem fért el.
Már az első fokon kitörte nyakát.*

*Aki megérte a vágyott magasságot
Reszkető innal a negyedikre hág,
Teste s idege szervi kórtól rágott,
Hiszi, hogy bírja az egész világot,
De csak aranyér, mit a sors neki ad.*

Ajánlás:

*Negyedik fokán a kálváriánknak
Egyenesítsük ki Reformtól fáradt
Gyenge törzsünk, és gondoljunk az Útra.
Emlékünk élni fog, mindig, virulva,
Dicső hírünk őrzik sédparti tájak,
És ha elmegyünk, könnyei sok lánynak,
Vig cimborái a Maros kocsmának.*

Vízió

A hideg utcákon végigsöpört a veszprémi szél, ködszerű hőszemcséket hordva maga előtt. Körültáncolta a fék csupasz ágait, elülve, majd feltámadva hirdette: itt most ő az úr. Sehol senki. Hirtelen az ostornyeles lámpák sápadt fényében felbukkan egy irdatlan nagy öregember. Hegyes, piros sipkája alatt hófehér szemöldök, talán még ennél is fehérebb szakáll, vállán hatalmas zsák. A Télapó volt. Meglehetősen elfáradt, sok kuncsaftot elintézett, míg ideért. Megállt. Zsákját leeresztette, apró kék szemét egy még világos ablakra függesztette, mely magányosan lebegett a város fölött.

- Vajon ki lehet, aki még ilyenkor is ébren van? - morfondírozott magában. Hirtelen nőni kezdett, és addig folytatta - az egyesek számára talán hihetetlennek tűnő műveletet - míg el nem érte az ablakot. Benézett. Üres termet látott tele hosszúkás asztalokkal, szkekkel. Az egyik falat betöltötte egy nagy fekete tábla teleírva számokkal, betűkkel. Jó meleg sugárzott ki az ablakon keresztül (rosszul volt tömítve). Úgy határozott, betér egy kicsit melegedni. Lenyúlt a zsákjáért és egy ügyes mozdulattal becsúszott az ablak melletti résen. Óvatosan elhelyezkedett az egyik inogó asztalon, s minden figyelmét a táblán felejtett matematikai feladvány megoldásának szentelte. Valamikor fiatal korában nagyon szerette ezt a tárgyat, értett is hozzá, jobban mint bármely földi halandó. Aztán egy krétacsutakot ragadott a kezébe, és fénylő szemmel látott neki a megoldásnak. Már majdnem kész volt, mikor észrevette, hogy valami nem stimmel. Valószínű, hogy elvettette valahol a számolást. Kis tanakodás után rájött a hibára, letörölte s az egészet kezdte előlről. Apró piros nyelve kikandikált a szakállbozontból, szeme pajkosan fénylett. Élvezte a helyzetet. Hirtelen összeráncolta a homlokát, valahol a sorok között észrevett egy apró hibát. Majd később bosszúsán dobbantott a lábával. Rájött, hogy kihagyott egy négyzetgyök jelet. Rágyújtott és teljes nyugalommal kezdett neki újra a számolásnak, csak sipkájának bojtja remegett aprókat. Közben levetette a bundáját, bevágta a sarokba, piros ingének újját könyékig gyűrte.

Körülötte szaporodtak a csikkek. Számolt, letörölte. Számolt, letörölte. Nagyon melege lett. Kinyitotta az ablakokat, sarkig tárta az ajtót és gondterhelt léptekkel rótt a szobát. Pajkos léghuzat cibálta hófehér haját, bebújt az ingébe s fel-alá szaladgált a hátgerincén. Újra nekilátott a számolásnak. Már az első sor után letörölte. Idegesen rágni kezdte a szivacsot, majd szórakozottan kihajította az ablakon. Pár perc múlva egy félig elfogyasztott kréta repült utána. Már nagyon mérges volt. Dühre felkorbácsolta a még nyugvó szeleket is és azok láncukról szabadulva dühödten csörömpöltek az ablakon. Az öregember kiegyenesedett. Szeme különös tűzben égett. Varázsígeket mormolt ajkai között. Jöttek a szellemek a világ minden tájáról, egy kupacba hordták a világ összes matematikai könyvét. Dúlt-fúlt az öreg a rengeteg könyv között, átkozva azt a tanársegédet, aki a példát kitalálta. Újra egyedül maradt. Tébolyultan kezdte előlről a számolást...

Reggel a takarítónő a második emelet egyik tantermében egy csúf töpörödött öregembert talált az egyik asztal alatt kuporogva. Megragadta a nyakánál, felháborodottan lecipelte az utcára és belelódította az egyik hókupacba. Az emberek közönyösen mentek el mellette.

Nem tudtam eldönteni, hogy monológ, mert nagyon kilóg a lóláb, vagy párbeszéd, mert páran ezt beszélük.

Valahogy így:

Hát idefigyeljenek emberek! De, azonban, pedig, mégis, mégsem, hanem is: bezzeg a mi időnkben, hja kérem! Mi volt itt 45-ben, hah 14-ben. Két világháborút átéltünk, de ilyet! Aztán Habsburgok, törökök, tatárok, besenyők. Átvészeltük a vaskorszakot és a bronzot. Ezek voltak ám a szép idők. Ami most van? Ez a mai fiatalság! A kőkorszak végén is hiány volt szakemberben, vegyészben különösen. De akkor bármelyik ösfiatal lelket kiadta volna, hogy felsőbb iskolába járhasson. De ma nem teljesen fehér a fiatalság. Akkor kérem a kőbaltát minden húsz éves humott szemmel csiszolta. De ma senki nem akar fizikai munkát végezni. Nem lehetett ám úgy egyetemre kerülni, hogy az ember még a brontosaurus színét sem látta. Ma úgy kerülnek ide, hogy még a Gibbs-Helmholtz egyenletet sem ismerik. Ma egyszerűen négylevelű löherét talál a fiatal és benn ül az előadóban.

Nekünk kellett feltalálni a söt, a spanyolviaszkot és a reformot. Mi puhítottuk a nyereg alatt a húst és társaink öltek meg 2.105 embert atombombáival.

A felnőtt az igen, de ez a tohonya fitsáság. A mi időnkben nem voltak ilyen ifjúsági problémák, meg Csak Fiataloknak műsor.

Mi nem tanultunk, mi született zsenik voltunk. Nem volt előadó, kenyér és pálinka, néha még egyetem sem volt. A majomklenyérfán hallgattuk a profot, aki már akkor két lábon járt és már akkor is egészen másról beszélt, mint szerettük volna.

Nem törődött velünk a kutya se, csak egymást kellett agyonverni. Ma még a miniszterhelyettes is csak azért van, hogy őket babusgassa, életüket bearanyozza.

Mi lesz veled emberiség? Kihal az abszolút felnőtt.

Nekünk még tíz körömmel kellett kikaparni a jó állásokat, ma pedig nekik tálcán hozzák a legrosszabbakat.

Megkongatni a vészharangokat, felnőtteket kell importálnunk! Már irodalmi tények vannak, hogy a 48-as forradalmat is fiataloknak álcázott felnőttek törték ki.

Bezzeg mikor én még fiatal voltam, mindenki felnőtt. Mindenki öntudatos volt mint egy szfinksz, de nem is volt annyi kutyaütő, igez nem is volt kutya, csak ütő.

Először a történelemben (Négyszemközt a Molekulával)

Mint tudjuk már több évszázad óta komolyan folyik a vegyészet a földön, ha idesoroljuk az alkimistákat, az inkvizitorokat, a borhamistókat és a rádiósokat. De mindeddig még nem sikerült megismerni a nagybetűs Anyagot. Kérem, mi rájöttünk, hogy az ember nem tudott megfelelően jó kapcsolatot kialakítani az anyaggal, mert ehhez személyesen meg kell ismerkedni vele. Mikor az emberiség ezen hiányosságára rájöttünk, elhatároztuk, hogy ezen tudományos összejövetelünkön belül meginterjuvolunk egy molekulát. Különböznem kell félniük, mert a molekulával egy világhírű molekulaszeliédítő foglalkozik. Az interjú után a molekula szabadjára lesz engedve, mindenki személyesen elbeszélgethet vele. Ne haragudjon kedves Molekula úr, de nem látom, hol áll?

Nyissa ki a szemét! Itt állok a lába előtt. Ne nagyon simogasson, mert csiklandós vagyok! - Halljuk a kérdéseket! Nincs sok időm, mert egy jó reakcióra van kilátás. Kérem, már mondom is. Miért nem szólalt meg egyetlen molekula sem? Mert a molekulák kevésbé nagyképek, mint az emberek. Az ólom és a nyomdafesték molekulák tanúsítják, hogy a jó tanácsok soha nem tartoznak az emberiség körében a hiánycikkek közé, és túláradó bőségük sem sokat javított az emberiségen. Ezt bizonyíthatja a robbanóanyag molekulák egyre népesedő családja is. Nem mondaná meg nekünk, hogy miként kezdik az Önök létét megmagyarázni? De, nagyon szívesen. Jön a fizikus ember, és a "majd én megmagyarázom" felkiáltással Molekula a dobozban című mutatóványt végez vele. Ez még nem fáj, ez csak gondolatkísérlés. Azt hiszi, hogy megismert bennünket. Aztán jön a fiziko-kémikus ember. Ő már elismeri, hogy van hőmozgási szabadságom, de ő is zárt rendszerekben képzelel el, hogy megmagyarázhassa viselkedésünket. Azt reméli, hogy így mi vagyunk a korlátozottak. De még ez sem fáj. És a vegyészek hogyan bánnak a molekulákkal? Nézzük például szegény ifjú vas kartársunkat, ha kedve kerekedik a kohó tűzében tőle elválasztott kedvesével, az oxigénnel újra egyesülni, különböző preventív rétegeket helyeznek az útjába (vegyészül: gumi, műhártya, festékevonat). Ha más pár után néz, és szeretne feloldódni, a vegyész szabadalmazott óvszerekkel (vegyészül inhibitorokkal) megakadályozza ezt. Így nem csoda, ha néha oda-oda kiáltunk a vegyészeknek, hogy "nem leszek többé játékszered". Gondolom nemcsak technológus molekulák vannak a világon? Persze vannak olyan elpocakosodott idős kollégáim, például a telített szénhidrogén gyűrű, akiket már sem a körülöttük ledértáncot lejő ifjú szervesetlen hidrogén hölgyek, sem a vegyészek legravaszabb módszerei nem képesek reakcióra késztetni. Baj van egyes előregedett szilikát molekulákkal is, mert bizony a náluk tapasztalható jelenség már csak alkéménység (vegyészül: tixotropia). Irigykednek is a dőlceg vízmolekulákra, legalábbis azok állandó keménységére. De remélem legalább az izotópok aktivitásával meg van elégedve? Az elaggott izotópok aktivitása is már csak radioaktivitás, ami végső szétesésükhöz vezet. Kedves Uram, úgy tűnt ki beszélgetésünkből, hogy Önök az emberek módjára rendezkedtek be. Valóban. Látható tehát, hogy problémáink igen emberiek. Ezért nem bölcs tanácsként, csak kérésként tolmácsolom, a molekulatársaság üzenetét, képzeljék magukat néha az emberek, főleg a vegyészek molekuláknak. Biztos vagyok benne, hogy azután másképp fognak bánni a kezük ügyébe jutó molekulatársaimmal, de talán embertársakkal is. Köszönjük szépen, ezt a bravúros megjelenést, remélem még találkozunk. Viszontlátásra.

Egy zseni naplójából
Mi van a kishordóban

Levizsgázik. Ige. 1. Vizsgáját egy, vagy minden tantárgyból sikerrel leteszi.

2. Magára szegyet vagy nevetséget hozhat, igazi mivoltában mutatkozik meg. (L.: A magyar nyelv értelmező szótára IV.821.)

Van akinél a mostani vizsgaidőszak után az első, van akinél a második eset következett be, van akinél előbb, van akinél utóbb...Jólneveltségemből kifolyólag nálam ez általában utóbb szokott bekövetkezni, a mostani évet kivéve, amikor szüleim disznóvágáskor eskü erejével megígértették velem, hogy ebben az évben nem halasztom el egyetlen vizsgámat sem. Mióta ugyanis kicsit dörzsölt lettem az itteni dolgokban, uv. helyett nálam a halasztás volt a menés. Ez olcsóbb is és kevésbé ráz(ós).Ámbátor ha jól emlékszem a legujabb rendeletek szerint, most már a halasztás is pénzbe kerül. Előre látom a szomorú végzetet. Amikor a romantikát kedvelő diák-lelkeknek egyéb hobbyjaik miatt már egy betevő falat sörre sem marad pénzük. (Már csak az hiányzik, hogy a Megyei Könyvtárnál is komolyan vegyék a késedelmi díjak befizetését...) Tehát annak rendje és módja szerint levizsgáztam. És velem született szerénységem végett csak annyit szeretnék világáig kürtölni, hogy nem is rosszul. Persze mit mond erre egy alsóéves?

- Könnyű neked ötödéven, ahol már a közepes a legrosszabb jegy és aki véletlen elégséget kap, az a kertek alatt jár, ill. lopakodik szegyenében szemére húzott kalappal, ha el nem itta már a kalapját. És mit mond egy ötödéves?

- Könnyű neked, mert tudad a kérdéseket. Persze láttam, amikor tegnapelőtt begurítottad azt a hordót a vizsgáztatóhoz és azt se tagadd, hogy átíráttál a nevére három holdat a jobbik földetekből. Ezeket a vádakát félkézből visszautasítom, mivel azt a kis hordó pálinkát megitták a szobatársaim, mielőtt még elguríthattam volna a megfelelő helyre, a három hold földből pedig csak annyi igaz, hogy visszamenőleg még a 10. ósátámnak is csak két hold földje volt, s emiatt aztán később többen is kivándoroltak Amerikába a családfából. Sikereim kizárólagos titka tehát fékevesztett tehetségem, amelyet eddig sajnos kevesen ismertek fel és zsenimet a pusztába hagyták kóborolni, kitéve az elkallódás veszélyének. Mondanom sem kell, hogy ők is levizsgáztak nálam. Sohasem fogom elfelejteni azt az esetet, amikor harmadéven az egyik vizsgámon óriási műszaki intelligenciám és még óriásibb szónoki tehetségem következtében egy számomra meglehetősen ismeretlen témából olyan előadást kerekítettem, hogy többeknek elakadt a lélegzetük és ha jólé emlékszem néhányan könnyeztek is. Ezek után mit gondoltok mit mondott a prof? Ezt:

"Barátom! A maga előadása a hozzá nem értőt megdöbbeníti, de a hozzáértőt még jobban!"

És nem fogjátok eltalálni, hányast adott a feleletemre. Kirígott!... De én bosszút esküdtem. És végre is hajtottam! Ötödéves lettem, és négyes rendű és szigorló. Ezt csináljátok utánam!

H u m o r

A kémianár megkérdezi az egyik diákot:

- Mit gondolsz, ha bedobom ezt a pénzdarabot ebbe a savval teli edénybe, feloldódik?
- Semmi esetre.
- Helyes és honnan tudod ezt?
- Onnan, hogy akkor nem tetszene bedobni.

Egy cég sürgős levelet kap szaharai kirendeltségétől.

A levélben csak két szó áll: "Nincs vizünk!"

- Á - legyint az igazgató, - mindig panaszkodnak ezen a kirendeltségen. Nem érdemes foglalkozni vele.
- Igen, de azt hiszem ezúttal komoly a dolog - jegyzi meg a titkárnője.
- Nézze csak meg igazgató úr: a bélyeget gombostűvel tűzték a levélre...

Tragédia

Hát meggyüttél fiam? - kérdezte az öreg Kacsirek reszkető hangon.

Álltak egymással szemben a szoba közepén atya és fiú. Balázs hirtelen apja széles mellére borult. Szemét elöntötte a könny, melléből feldübörgött a zokogás. Az öreg Kacsirek sok mindent átélt már életében, megjárta Verdunt, a Don-medencét és a sikkasztást. Most mégis zavartan huzigálva lecsüngő bajuszát, szeme elhomályosodott. Aztán így szólt a fiához:

Nagyon lesaványodtál abban a Veszprémben - és megcsóválta a fejét (a sajátját).

- Régen láttalak. - Szeretettel nézett lesaványodott fia könnyes szemébe.

- Régen. - Visszhangozta a fiú.

Zavartan álldogáltak egy darabig, aztán az öreg szólalt meg először.

- Ülünk le fiam. - Leültek.

- Aztán szörnyű? - intett az öreg fejével délnyugati irányba.

- Rettenetes - mondta Balázs, majd felállt és elkezdte lépteivel méregetni a szobát. Ha tudná, hogy mi van odaát! - célozta meg fejével ő is az előbbi irányt. Sokat tudnék mesélni róla, de ez nem édesapám beteg szívének való. Sokan nem bírják ezt, azt. Egyszer csak eltűnnek és valamelyik árokparton akad rájuk a sintér, amint már oszlásnak indultak.

Lassan besötétedett, csak a tűz lobogott félelmetesen a kandallóban. Sötét árnyak repdestek a falon. Az öreg Kacsirek öt haja az égnek állt.

- Mesélj! - szólt rekedten.

- Az egész egy nagy titkos bünbarlang. Tele van kinzókamrákkal, ahol jól bevált eszközökkel, tudományosan kinözzák a hallgatóságot. Az egyik legszörnyűbb kinzószert szerves kémianak nevezik, ez a fedőneve. Az embernek felpöckelik a száját és addig öntik bele a sok reakcióegyenletet, amíg ki nem pukkan a hasa. Sokkal szörnyűbb az ásványtan, mert itt kővekkel csinálják ugyanezt. Géptanból az embert laposra centrifugálják majd bevezetik egy kapillárisba, ahol két csukott tolozáron és négy szelepen kell átmenni, utána átréselik a szűrőn és frissen lekantálják. Akinek ez sem elég, azt benyomják egy rotációs szivattyúba és

megméri a Q-ját. Csak akkor hagyják abba, ha az embernek már nem ver a pulzusa. Analból az embert leöntik forró, tömény kénsavval majd 28 percig 64,48 C°-on vízfürdőben bepárolják nátriumhidroxiddal, közömbösítik, sósavval enyhe kék színig titrálják, szűrik, mossák, dekantálják, s ha még ekkor sem tudja Schulek-et, kicsapják. Fizikém laborban rézgálicba mártják és anódnak kapcsolják addig, amíg be nem rezel, utána öt atmoszfér széndioxidot engednek bele és mérik a térfogatát, szárítószekrénybe teszik, ultratermosztálják, majd addig digeráltatják, amíg hanyatt nem esik, mint az x-tengely. Eközben oroszul, németül és angolul vallatják, amíg alá nem írja a nagy zéhá nevű beismerő vallomást. Aztán bezárják egy lifteví magánzárkába, amíg a láthatatlan főnök (akit csak úgy hívnak a Szerelő) ki nem engedi. Ezek után jön a kínzások kínzása, a legszörnyűbb próbatétel a vizsga, amiről nem beszélek, mert nem bírná a szíve... Mi az édesapa, elaludt?...

- Szívszélütés - állapította meg később fejcsóválva az orvos. Nem lett volna szabad felizgatni az öregot.

- Felizgatni? - méltatlankodott az örökös. Hiszen még nem is meséltem neki az új ösztöndíjrendeletéről.

A csap még mindig folyik

Fádalommal tudtuk mindazokkal, akik ismerték és tisztelték Kacsirek Balázs egyetemi hallgatót, hogy folyó hó 32-én hosszú szenvedés miatt elhalálozott. Halála csendes volt, nem vert fel nagy port, csak szerettei körében okozott némi megdöbbenést. Úgy ment el közülünk, ahogy jött, csendesen, szerényen, egy kétsoros sportzakóban és zsírpescsés nadrágban. Kötelességének teljesítése közben lepte meg a kegyetlen halál, s előtte mindig elsőrendű volt a kötelesség és csak ezután következett az egyéni érdek. Ez lett a veszte. Kacsirek Balázs 1947-ben született Vonaton. Nehéz családi körülmények között cseperedett fel (szülei nehezen értették meg egymást). Tanulmányait Gyengén végezte egy kis dunántúli faluban. Ezek után beiratkozott a Veszprémi Vegyipari Egyetemre. Innen kezdve vajmi keveset tudunk életéről. Néha hetekre eltűnt és ilyenkor senki sem tudta, hogy mit csinál, néha feltűnt az utóvizsga időszakban, de azután hamar nyoma veszett. Az utolsó év borzalmairól csak szűkszavú naplójából tudunk következtetni szörnyű szenvedéseire. Innen idézünk most:

Szept. 11.: Kezdődik az egyetem. Ebéd: marhahúsleves, töltött paprika. A mosdóban elromlott

egy csap. Nem lehet teljesen elzárni. Beírtam a portán egy füzetbe.

Szept. 18.: Ebéd: tarhonya. A csap még mindig rossz. Egyre jobban folyik. Újra beírtam.

Szept. 24.: Ebéd: tarhonya. A csap ömlik. Idegesítő. A múlt éjszaka többen bevizeltünk. Beírtam.

Szept. 28.: Ebéd: tarhonya. Már a másik csap is csöpög. Beírtam a Ludas Matyiba.

Okt. 4.: Ma arra ébredtem, hogy az ajtó alatt folyik be a víz. Ebéd: tarhonya. Sikertelenül szerettem volna megszerezni a gumicsizmát. Beírtam a füzetbe.

Okt. 8.: Már mindenki elköltözött innen. Csak én bírom még egyedül. A víz hűscentis lehet, de a mosdóban tovább árad. Délután itt volt a szerelő, megnézte a csapot és azt mondta, hogy a tömítéssel lehet a baj. Ezután elment.

- Okt.10.:** Ma megjelent a cikkem a Ludas Matyiban. Sokan jöttek gratulálni, hogy milyen jólsikerült. Híres ember lette. A csap tovább folyik. Beírtam az Országos Vízügyi Intézetnek.
- Okt.15.:** Ma, a születésnapomon kedves ajándékkal leptek meg barátaim. Reggel, amikor felébredtem, egy csinos kis halászladikot találtam az ágyam mellett. Megjött a levél az Országos Vízügyi Hivaltól, Harmadfokú árvízvédelmi készültséget rendeltek el.
- Okt.20.:** Teljesen el vagyok zárva akülvilágtól. Már nem ér le a lábam. Szerencsére most egy melegvizes csap is elromlott és így nincs olyan hideg.
- Okt.22.:** Kiszámítottam, hogy maximum két napra elegendő a levegőkészletem. Elhatároztam, hogy magam fogom megcsinálni a csapot...
- Itt megszűnnek a bejegyzések a naplóban. Egy nagyszerű, kitartó, kötelességtudó embert veszítettünk el, Kacsirek Balázs személyében. A csapszerelő és javító vállalat saját halottjának tekinti. Temetése holnap lesz a veszprémi temetőben. Mi pedig ígérjük, hogy folytatjuk az általa megkezdett nemes hagyományt.*
- Okt.28.:** A csap még mindig folyik...

A m i k i s s z í n h á z u n k

(Egyfelvonásosok)

EGY

Prof: (Nagy halom zárthelyi között. Lendületesen húzza át a teleírt oldalakat.)

Diák: (Ijedten nézi, hiszen éppen az övé van soron.)

Prof: Sróf Sándor, aránylag egész jó a dolgozata. Akar felelni kettesért?

Diák: T.t...termé...sze...tesen Professzor úr!

Prof: Na akkor, kérem rajzoljon fel egy ferdülésű szelepet!

Diák: (Odaugrik a táblához. Nagy lendülettel el kezd rajzolni, majd mintha szélütés érné, megmervedik.)

Prof: Kész van?

Diák: Igen

Prof: (Nézi) Hm, hm. Kérem ez a valami kiéértetiesen hasonlít a kacsacsőrű emlősre.

Diák: L..l.ehet Professzor úr kérem! T..t..alán. M..m..indig gyenge voltam b..biológiából

KETTŐ

Diák: Jó napot kívánok professzor úr!

Prof: Szerbusz! (Aláírja az indexet és a diákhoz fordul:) No, mongyá nekem valmit a prfferru!

Diák: A puffer .. a puffer (keresi a szavakat).

Prof: Eddig jó!

(A hallgató: megismétli még néhányszor az előbbi bűvös szavakat, ded azután ebbe is megakad.)

Prof: (segítő szándékkal) No, mit csinál a puffer?

Diák: (gyorsan hadarva) A puffer stabilizál.

Prof: Micsinál?

Diák: Nem stabilizál.

Prof: Micsinál?

Diák: Stabilizál.

Prof: Ne csak a szád járjon, gondukoggyá is néha!

Diák: Nem stabilizál.

Prof: No, nem úgy van ám az kislány! Ezt pontosan kő tunnyi!

(S az index nehezebb lett egy fával.)

HÁROM

Diák: Jónapot kívánok!

Prof: Ööö...Jónapot kívánok! Öööö...

Diák: (zavartan áll és vár. Kis idő múlva:)

Prof: Öööö ...mondja, nincs véletlenül öö...mágánál az indexe?

Diák: Bocsánat, tessék parancsolni.

Prof: Öööö...Wollastonit Tihamér foglaljon helyet.

Diák: Köszönöm szépen.

Prof: Öööö, mondja, hányast szeretne öö maga?

Diák: Négyest szeretnék professzor úr!

Prof: (a zárhelyiket nézi, hosszú idő után...) Ööö...a zárhelyik alapján jogos a kérés, no de lássuk mit öö tud? Ööö .. beszéljen nekem a béta-krisztoballit szerkezetéről!

Diák: A béta-krisztoballit szabályos kristályrendszerben kristályosodik. Szerkezete a szfaleritéhoz hasonló. Si-O-Si kötéstávolság egy egész ötvennégy angström...

Prof: (közbeszól) Ööö...század! (Figyelemre sem méltatja a diákot, maga elé beszél) Bartha legújabb kutatásai szerint ööö... kérem a Si-O-Si kötéstávolság...

Diák: (Bólogat, majd ismét bólint, aztán megegyeszer...)

Prof: (Váratlanul megáll) Négyest, ööö...négyest adok magának. Szépen felkészült. Ööö...nem is értem miért kért ööö...maga középezt?!

Ősztöndíj előtt

...ajtó előtt állva...

Azt hiszem a nátha egyáltalán nem valami csodálatos dolog, különösen vizsgaidőszak tájékán. Náthásan még tanulni sem lehet igazán - nem mintha enélkül lehetne - de vizsgázni azt végképp. Gondoltam is már, hogy véget kéne ennek vetni. Aránylag hamar jutottam el a kapuig. Enyhén kába voltam a náthától, és a kiírás után kutatótt két enyhén bárgyú, vízben úszó szemem. Megtaláltam.

Rövid ideig dühöngtem csak, hogy milyen sokan vannak előttem, vagy négyen. Mindenesetre egy párperces várakozás után angyali nyugalom öntött el. Ahhoz képest, hogy a hét már úgy szerda körül tart, ez szép teljesítmény volt tőlem.

Nyugalmam nem tartott sokáig. Nem tudom mennyi idő telhetett el, mikor behívták a közvetlenül előttem levőt. Feltűnt, hogy ő is csúnyán köhögött, de ez már nem ébresztett bennem gyanút, mert máris az ajtóra meredt a már említett enyhén bárgyú, vízben úszó szemem.

Egyedül maradtam szemben a fehér ajtóval. De, hiszen mindjárt én következem. Dermedt csend ült az egész folyosón, hirtelen mintha kórházzsagot éreztem volna. Riadt pillantást vetettem magamra, te jó ég, hiszen én pulóverben jöttem, és még egy fehér ing sincsa rajtam. Hát nem vagyok normális, gondoltam. Úgy általában minden össze-vissza rohangu bennem, a remegést hasztalan próbáltam elnyomni, kezem nyirkos lett, és a szemem is üveges.

Nézem az ajtót.

Vajon, mit kérdez majd, és hol a tollam, és a papír, és az index! Idegesen matatni kezdtem papír után, de rémülten vettem észre, hogy az index sincs nálam. Már rohantam volna el, de kinyílt az ajtó. "Kérem fájradjon be".

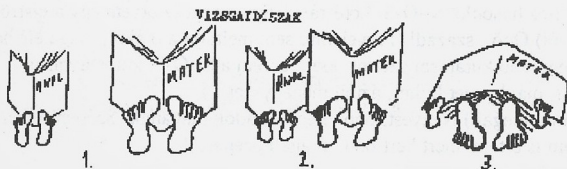
Berogyadoztam.

A kép kissé elmosódott volt előttem, jöjjön aminek jönni kell. Ideg- és egyéb állapotaimhoz képest, egészen tisztán hallottam, a nyugodt hangot:

"Mit óhajt?"

Hogy-hogy mit óhajtok - gondoltam - micsoda hülye kérdés, hát vizsgázni, már majdnem kimondtam, mikor összeállta a kép: előttem fehér köpenyes, szemüveges, egy vizsgáztatóhoz mindenesetre jobbindulatú, őszhajú bácsi. És minden fehér. Akkor a kórházzsag sem volt véletlen, lassan, szinte sercegve gyulladt ki a gyertya koponyám sötétjében. Valahol megszólaltam, valahonnan messziről, odaadón figyeltem mit mondok. Meghallottam:

"Kalmopírint tessék szíves felírni, és valamit még, mert a napokban szigorlatozom és az az érzésem, hogy nem vagyok jól."

BUMBI SZERETI A KONYÁKOT

Szilveszter estére teljesen egyedül maradtam. Szüleim elmentek otthonról, barátaim pedig különböző okokra hivatkozva lemondták a tervezett házibulit. Pedig édesanyám délután megcsinált kb 100 szendvicset és borral is úgy el voltunk látva, mint egy jólmenő csapszék a középkorban.

Dühömben elhatároztam, hogy a tradíciók ellenére ezt a szép estét is tanulásra fogom felhasználni. A kezem ügyébe helyeztem egy üveg konyakot, fél liter feketekávé és nekiláttam a megoldásnak. Már alig lötyögött az üveg alján valami, amikor csöngettek. Azt hittem, hogy aházmester szedi a rendes évvégi alamizsnát és úgy tettem, mintha el lennék utazva. Az ipse viszont felakadt a csengőre és kezdett idegesíteni, ezért kigondoltam magamban egy idevágó szidalmat és kimentem ajtót nyitni. Idősebb úriember állt az ajtóban. Megnyerő eleganciával mutatkozott be: - Isaac Newton. - Frederico del Monaco di Stefano Carramba de Categana, Kanaszta hercege és azu Ulti királya -mutakoztam be, hasonló udvariassággal, de nem vette komolyan. Félretolt az ajtóból, levetettel felöltőjét, megfésülködött, a tükörben és megjegyezte, hogy úgy látszik kicsit korán jött, mert a többiek még nincsenek itt. Még fel sem ocsudtam, amikor újból csöngettek. Szintén egy idősebb úriember állt az ajtóban és ugyancsak bemutatkozott. - Albert Einstein. - Ma úgy látszik szünnap van a diliházban - legyintettem, és indultam beáztatni a lepedőket. - Ne haragudjon, hogy magára törtünk, de kellemes meglepetést akartunk szerezni. Jó, már jönnek a többiek is. Az ajtóban népes, vidám társaság tünt fel. Soba elem járultak és bemutatkoztak. Csupa ismert név: Madame Curie, Joliot Curie, Alfréd Nobel, Clausius Clapeyron, Giordano Bruno, Galilei, aztán Schrödinger papa és még néhány felejtethetetlen alakja a tankönyveknek. - Egy ápolót sem hoztak amgukkal? Ez felelőtlenység. Ennyi lepedőnk nincs. Madame Curie megsimogatta a buksimat és megegyezte, hogy már hallotta, milyen humoros gyerek vagyok. Levetették kabátjaikat és szépen bevonultak a nagyszobába. Kicsit ütdödöten állhattam ott, mert Schrödinger papa megveregette a vállam és elmagyarázta, hogy ők direkt az én kedvemért léptek elő a tudomány történetéből, hogy elúzzák szilveszteri magányom unalmát. Egyelőre elfogadtam ezt az érvelést és ezek után minden figyelmemet a házigazda teendőinek ellátására fordítottam. Később még beállított Demokritosz és Arisztotelész. Elnézésüket kérték a késésért, de ők az ókorból jöttek és elég rossz a közlekedés. Végül egy eredeti pofa érkezett, szőrös arccal és előreugró állkapoccsal. - Bumbi vagyok az ösközösségből. Én találtam fel az tját és a tükörtőjást. Ezzel aztán teljes lett a társaság. Már azt sem bántam, ha mindnyájan bolondok, mert nagyon jól csinálták. Megígérték, hogy ma egy szót sem ejtenek tudományokról. Kellemesen folyt a beszélgetés. Arisztotelész élesen támadta a mai ifjalságot, mert az ő korában elképzelhetetlen volt, hogy egy fiú és egy lány kézenfogva sétáljanak az utcán. Kétezer év alatt sokat romlottak az erkölcsök, Galilei kijelentette, a mai tánczene teljesen izléstelen és hogy ő inkább marad a zsoldiéneklésnél. Alfréd Nobel azt mondta, ha tudta volna, hogy a dinamitot a menzán csirkevagásra használják, eszébe se jutott volna feltalálni. A többiek az időjárásról beszélgettek, Demokritosz pedig vicceket mesélt. Ilyeneket, hogy: két dór utazik a harci szekéren... Egyik vendégem nem akart sült húst enni, mert rossz emlékeket ébresztett fel benne. Bumbi az ősember berúgott, mint egy dinoszaurusz és primitív munkadolokt énekelt. Az egyik különösen tetszett nekem. Arról szólt, hogy két szerelmes viziló az éj leple alatt megessi Kandit, a kövér varázslót. Én közben Schrödinger papával beszélgettem. Megesküdött, hogy az "Elektron a

dobozban" problémát nem ő találta ki. Miután ezt a kényes kérdést tisztáztuk, viharos ifjúságából mesélt néhány adomát. Ezeket itt nem közlöm, mert szeplőt jelentenének a tudomány történetén. Észrevétlenül eltelt az idő. Hirtelen éjfél ütött az óra. Ünneppélyesen boldog újévet kívántunk egymásnak. Vendégeim búcsúzni kezdtek, megköszönték a vendéglátást, s ahogy jöttek, eltűntek. Otthagytak nekem egy csomó mosatlant...

Levél egy a nyáron végzett barátunktól

(Elhangzott az V.évesek Mikulás-estjén)

Ajjaj! (Közönséghez: négy hónappal ezelőtt még "Szia te sunyi ló" megszólítást alkalmazott). Nagy meglepetéssel olvastam leveledet, melyben azt írod, hogy újabban előadásokra jársz. Még jobban csodálkoztam, mikor megtudtam, hogy miért: Katalógus az ötöd éven. Katalógusok! Hallod-e gyenge évfolyam a tiétek! Nem bírok azzal a néhány izgága professzorral. Mit professzorral: adjunktussal, tanársegéddel. Látom, nekem kell elmennem hozzátok, hogy rendet csináljak. Öreg veszprémiek mondják itt a gyárban, hogy ők emlékeznek még néhány olajkatalógusra, no de szervetlenből, sőt szilikátból! Mostmár csak az hiányzik, hogy vegyi gyárból is legyen. No de ne búsuljatok, én is rózsaszínűben láttam a világot ötöd éves Mikulás-estemen. Főleg a végén. Hogy tisztesség ne essék szólván néhány szót az Életről Nagy É-vel. Mikor végeztem, tárt karokkal várt a menyasszonyom. És a vegyipar. Egyik csapdát sem sikerült kibekkelnem, menyasszonyomból feleség, belőlem pedig felelős beosztású ember lett. Munkavédelmi felelős a tőköli Hártagyumi és Léggömb Kiszerező Vállalatnál Röviden. TÖMIGÖMBKIVÁL Én a főnökömmel, feleségem pedig minőségi ellenőrző osztállyal kötött szoros ismeretséget. És ebből adódtak a bajok. Főnökömnek feltűnt ugyanis, hogy feleségem igen rövid idő alatt nagy szaktekintély lett az iparban. Feleségem fejlődésével nem tudtam lépést tartani, s mivel magam is csak árnyék lettem, távoznom kellett. Kosssuth-díj, feleség és felelősség nélkül próbáltam új állást szerezni. Ez alkalmából kerültem el az abasári "Ne hagyd abba Sári" termelőszövetkezet portáljához, ahol neonbetűkkel hirdette a felírat: Első kapást második kapást, karmadik kapást, negyedik kapást... ennedik kapást és vegyészmérnököt felveszünk. Kapásból felvettek volna, de Kálmán bácsi a portás nem javasolta felvételemet. Kérdésére ugyanis, hogy: mennyi a viszkozitási indexe 210 Kelvin-fokon a fejőgépek kenésére használt gőzhenger-olajnak, nem tudtam válaszolni, mivel nem vagyok pécsi illetőségű. Pedig de jó állás lett volna. Ezután egy olyan helyre kerültem, ahol sikerült kamatoztatnom egyetemen szerzett nyelvtudásomat. Az Egyesült Csókálló Ruzs és Nyalóka Gyárban dolgoztam. Alkalmam volt a termékek kipróbálására. Sajnos innen is nemsokára távoznom kellett, mert a főnököm szerint kicsi volt a vákuom. Egy továbbképző tanfolyamon jutott eszembe, hogy szerencsét kéne próbálnom a szilikátiparban. A fehérvárscurgói homokúton sétálva ötlött szembe a "Meleg téglát a dolgozók hóna alá" felírat. Ezzel egyetértettem, mivel lehullot a dér immár. Azóta ennél a kis melegtéglagyári egyesülésnél veszem fel havbonta 1300 minusz katonai adó, minusz öregségi adó, minusz téglaadó, minusz eb-adó, minusz gyerektartás (egyetemi örökség) egyenlő 400 forintos fizetésemet. Ebből kerül még levonásra a langyos téglából eredő selejtekek értéke. Hát ilyen jövő vár rátok! Zárom soraimat, a nagy korongozó, ujjá legyen veled!

VERS

*Tanáraitok, tudósok, kövérek,
Ti magatok mind koravének,
Mégis lelkesedtek ezért a meséért
Csak én vagyok, aki az eszéért
harcba szállt
és így kiált:
Elég volt, nem bírom tovább.*

Hacsek és Sajó

S: Jó napot Hacsek.

H: Jó napot. Hallotta?

S: Mit?

H: Hoztak egy számológépet. Odra.

S: Hovra?

H: Mi az, hogy "hovra"?

S: Hát hovra vitték?

H: Mondja, maga nem tud értelmesen beszélni?

S: Már kezdi? Hát nem maga mondta, hogy odra vitték? Én csak azt kérdeztem, hogy hova!

H: Odra! Ez a számológép neve.

S: Hát nem számológép?

H: De az! Most mondom, a neve Odra.

S: A neve?

H: A neve.

S: Egy számológépnek nevet adtak?

H: Igen Nevet.

S: Én nem nevetek.

H: Nem maga nevet.

S: A számológép nevet.

H: Magával nem lehet értelmesen beszélgetni.

S: Hacsek úr! Kérdezhetek valamit?

H: Tessék kérdezzen!

S: Amikor a számológép számol, mozognak a golyói?

H: Micsodái?

S: A golyói.

H: Ennek a számológépnek nincsenek golyói.

S: Akkor mivel számol?

H: Ez a gép elektronikus.

S: Milyen?

H: Elektronikus.
 S: És gyógyítják?
 H: Mit?
 S: Hát a számológépet.
 H: Miért kellene gyógyítani?
 S: Hát nem maga mondta az előbb, hogy elég krónikus?
 H: Ide figyeljen Sajókám! Ez a gép elektromos árammal működik.
 S: Ne mondja!
 H: De mondom bizony. És mit gondol, milyen árammal?
 S: Fogalmam sincs.
 H: Nagyfeszültségű árammal. Fogadjunk Sajókám, maga azt sem tudja, hányféle áram van.
 S: Mér maga tudja?
 H: Tudom bizony.
 S: Akkor miért fogadni akar, mér nem mondja meg?
 H: Hát ide figyeljen, először is van váltóáram.
 S: És milyen van még?
 H: Egyen.
 S: Köszönöm, már ebédeltem.
 H: Nem azt mondtam, hogy maga egyen, hanem az áram egyen.
 S: Ó még nem ebédelt?
 H: Kicsoda?
 S: Hát az áram.
 H: Slussz. Ez a téma be van fejezve. Azt hallotta-e Sajókám, hogy filóból hatan húzták ki a gyufát?
 S: Annyira bele volt szorulva?
 H: Mi volt beleszorulva?
 S: Hát a filóba a gyufa. Erős ember tehette bele, hogy csak hatan tudták kihúzni.
 H: Sajókám! Figyeljen ide! Ez csak egy kifejezés. Régebben ezt szalonképesen így mondták, hogy az illetőket kigolyózták.
 S: A számológép folyóival azért nincsenek benne.
 H: Nem! Ezek az emberek megbuktak.
 S: Miért nem azzal kezdte, hogy színészek voltak.
 H: De ezek a vizsgán buktak meg. Ezek hallgatók és a vizsgáztató buktatta meg őket. A vizsgáztató nagyon szigorú. Még ebédelni sem ment el közben.
 S: Akkor nagyon dühös lehetett, mert ha nem tudok ebédelni, én is dühös vagyok.
 És a vizsgáztatók nem találták ki?
 H: Mit?
 S: Hogy mit kellett volna csinálni?
 H: Maga kitalálta?
 S: Igen. Oda kellett volna vinni az áramot, hogy egyen.

Az épületben felbőgtek a szirénák. A laborból sűrű kötegben szállt ki a füst. A folyosón rémült tanársegédek és laboránsok rohagáltak fel s alá (hét eleje lévén adjunktustól felfelé senki sem tartózkodott a tanszéken). Zitának, a feltűnően csinos technikusnak lángra lobbant a köpenye, amikor a nagy kavargásban túl kecsesen próbált kitérni a tűz elől. Most átható sikollyal levette magát a földre és olyan ennnivalón vonaglott, ahogyan azt máér többen megszokták tőle. Aztán hirtelen ötlettől áthatva talpra ugrott és ledobta magáról az égő ruhadarabot (ld. Tűzrendészeti szabályok. Tudnivalók tűz esetén. II. köt. 321. 4. bek.) És akkor csönd lett. Mélyi nehéz csönd. Zita bőre fehér volt, mint az alabástrom, mint az éven és egyáltalán... A tűzoltó parancsnok először nem fogta fel a tüzeset jelentőségét. Sőt kinevette a telefonálót, hogy őket nem lehet csak úgy beugratni. Ugyanis az egyetem évente csak egyszer szokott kigyulladni, és ebben az évben már majdnem teljesen leégett. A diákok a nagyszünetben izgatottan tárgyalták az eseményt. Volt aki azt mondta, hogy az egész épületszárny le fog égni, mások viszont csak a földszintre kötöttek nagy összegű fogadásokat. A tűz kitörése nem hagyta hidegen az egyetem állami és KISZ vezetőségét sem. Az Oktatási és Nevelési Bizottság még azon melegeben megtárgyalta a „Tűzzel, vassal az oktatás színvonalának emeléséért” című anyagot s egyhangúlag azt a határozatot hozta, hogy már csak a vas hiányzik. A KISZ fegyelmi bizottsága rekordidő alatt azt a határozatot hozta, hogy ha hallgató gyújtotta ki az egyetemet, azt kizárják az ifjúsági szervezetből. A tudományos bizottság „A tűz szerepe a megismerésben” című anyagot tűzte napirendjére és fontos határozatot hozott azzal kapcsolatban, hogy „Az egyetem égő fáklya a tudatlanság homályában”. A Kollégiumi Bizottság diszvacsorát adott annak tiszteletére, hogy az egyetem gyulladt ki és nem a kollégium. Az időközben kivonult tűzoltók sem tétlenkedtek. Hirtelen összehívott SZB ülésükön elhatározták, hogy kérni fogják a tűzpótlék felemelését. Közben néhány nem szakszervezeti tag tűzoltó elment megnézni, hogy a tűzcsap ott van-e még ahol tavaly volt. A mentés kezdetben teljesen szervezetlenül folyt. Az illetékesek csak későn kapták meg a főhatóság véleményét azzal kapcsolatban, hogy először az álló vagy a forgó eszközöket hordják ki a veszélyeztetett körzetekből. A hallgatók kihasználva a zűrzavart, először a másnapi zh példákat mentették ki a tanszék pánccszekrényéből és együttesen 12 órai munkával megoldották. A nagynehezen megindult oltás eléggé sikeresen folyt, de itt is felmerültek bizonyos problémák. A hallgatók egy része nem a tűzre, hanem játékosan egymásra és a tanársegédekre öntögette a vizet, emiatt több helyen parázs verekedés tört ki. Hátráltatta az oltást az is, hogy néhány edény lyukas volt, sőt soknak egyáltalán nem volt feneke. És ekkor, amikor a lángok már majdnem az égig értek, eleredt az eső. A lángok elenyésztek. A tűzoltók elvonultak, a hallgatók ittak az ijedségre, s lassan feledésbe is merült a tüzeset. Csak a kollégium faliújságján lengetett a huzat egy csetlit, amelyen ez állt: „A szemináriumok a tűzre való tekintettel elmaradnak. Megtatásukról később, a vizsgaidőszakban gondoskodunk.”

Milyen volt a négynegyedéves év?

Egy kis ízelítő az első három hónapból:

Hétfő matek előadás, gyakorlat, házi feladat, otthon megoldás.

Kedd matek előadás, gyakorlat.

Szerda matek.

Csütörtök matek, délbén saroka a matekkal!

Péntek polgazd.

Szombat polgazd.

Hétfő matek, **kedd** matek, **szerda** matek, **csütörtök** matek, - únjátok már?

Pedig ez még csak a második hét.

VEGYES FELVÁGOTT

Kedveli ön az altesti örömeiket? Vakartassa talpát Csikland Domonkossal!

Akkor hiába próbálsz felfelé jutni a számléltrán, ha fent már tele van számakkal.

Nagyon vidám itt az élet: mosolyogva rúgják ki az embert labordigeren és mi röhögve megyünk újra. Állítólag azért jók a veszprémi mérnökök, mert mindig mosolyognak.

Úgy vizsgálzik, mint a pinty, mindig repül.

Vegyen szerencse sorsjegyet! Árusítás a Tanulmányi Osztályon. Húzás a vizsgán.

Panasz a kollégiumban:

- Gondnok úr egész éjjel egy halott ploskán feküdtem.
- Hogy zavarhatta ez magát? - egy halott ploska.
- Az nem is zavart volna, csak a több ezer amelyik eljött a temetésére.

Én mindig tudom, hogy mikor lesz katalógus.

- Honnan?

- Az előadó előtte azt mondja, hogy: "Írják fel a nevüket egy darab papírra!"

Robinek elment az orvoshoz, aki gyógyszert írt fel neki. Robinek megvásárolta a gyógyszert és kidobta az ablakon. Barátja ezen igen meglepődött és megkérdezte tőle:

- Miért tetted ezt? A beteg így válaszolt:

- Elmentem az orvoshoz, mert valamiből neki is élni kell. Megvettem a gyógyszert, mert a patikusnak is élni kell, s kidobtam, mert én is élni szeretnék.

A szeszfogyasztás azért veszélyes, mert az iszákosoknak az első egy-két korty után már egészen más emberek lesznek és ezek az új emberek is inni szeretnék.

Rágszáló, ízelétlábú és hallgatóírtást vállal a matek tanszék "Diszkrét" jeligére.

Golyóstoll tintához metil-etil-ketont, töltőtoll tintához káliummetabiszulfidot alkalmazzon orvosi igazolásának kijavítására.

Megváltozott: sápadt, kedélybeteg lett, mint a józan emberek általában.

Az öreg halász és a szellem

Egyszer az öreg halász egy palackot talált a tengerpart homokjában. Amikor kíváncsian kinyitotta, egy füstgomolyag tört elő belőle, amely később egy hatalmas és félelmetes szellem alakját vette föl.

- Idefigyelj te öreg halász! - szólt a szellem.

Ezer éve zártak ebbe a palackba a gonosz szellemek. Az első ötszáz évben arra gondoltam, hogy kiszabadítomnak egy hatalmas palotát építek föl 24 karátos aranyból, a fedele smaragd lett volna, a kerti sétányokat igazgyönggyel hintettem volna föl. Hétszáz év múlva úgy határoztam, hogy kiszabadítomnak bármilyen három kívánságát teljesítem, indokolt esetben akár négyet is. Kilencszáz év múlva úgy határoztam, hogy kiszabadítomat megölöm, bárki legyen is az.

- És most mi lesz? - kérdezte a halász, aki úgy megrémült, hogy elfutni sem tudott.

- Már egész jól megszoktam ezt a kedves kis palackot, - válaszolta a szellem és visszabújva a palackba, magára zárta a dugót.

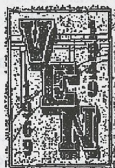
Később a halász ezt a történetet úgy adta elő barátai körében, mintha átverte volna a szellemet. Az azonban erről mit sem tudott. Lebegett a mélység fölött és csillogó szemmel bámulta a furcsas alakú halakat.

Ilyenek vagyunk

Ötödévesek vagyunk. Miután érzésem szerint magyarázatom még nem elég kimerítő, elmondom kissé részletesebben is, hogy tulajdonképpen milyenek is vagyunk mi. A köpenyünk fakó és rongyos, a fejünk szintén. Az utóbbiról nem mi tehetünk, bár igyekeztünk óvni az elmúlt öt év zúgó viharaitól. Van egy társunk, akinek ez sikerült is: ő azóta sovány, kopasz és átláthatatlanul vastag szemüveget visel. De azért néha visszaköszön tankörtársainak. Mesterségünk a sörivas. Kifizethetetlen mennyiségű sört meg tudunk inni. Egyszer hárman négy kilót akartunk elinni, de gazdája nem értett velünk egyet. Mikor közöltük velük elfogulatlan érzéseinket, valaki elvtársnak szólított bennünket azt ajánlva, hogy töltsük vele az éjszakát. Másnap kiderült, hogy rendőr volt. Bárki könnyedén megismerhet bennünket, lányok a banketton, másokat pedig szívesen informálnak rólunk a tanulmányi osztályon.

ZÁRTHELYI

Amikor kisgyerek (őszinte ember) voltam, még nem volt kialakult elképzelésem a zárthelyi fogalmáról. Zasvaróléag hatott az is, hogy amikor édesapám zárt helyre távozott, édesanyám minden rokonunknak és ismerősünknek azt mondta, hogy üdül. Akkoriban én is nagyon szerettem volna üdülni, de később rájöttem, hogy a papával kapcsolatban ennek csak az utolsó tagja volt igaz. Ahogy cseperedtem, egyre tisztább fogalmaim alakultak ki a körülöttem zajló eseményekről. Így a zárt hely fogalma is differenciálódott, integrálódott bennem. A differenciálódás eredményeképp rájöttem, hogy a zárt hely differenciálhja a sitkó és integrálja a diliház. Akkoriban azonban még nem tudtam, hogy ezekhez szorosan kapcsolódik egy harmadik állami intézmény, az egyetem is. Itt jöttem csak rá, hogy az egyetem bortönkoszt, plussz bolondok háza. És a foglyokat zárthelyivel vallatják. Ma már egészen világos, hogy a zárthelyi természetellenes jelenség, a középiskolai doli vadhajtása, amely felsőfokú oktatási intézményekben a vegyszeres gyomirtás ellenére is tenyészik. Az élősködők rendjébe, az oktatók családjába tartozik. Hím nős hallgatóknál rendszerint allergiás tüneteket eredményez. Kellemetlen utóhatásai főleg a nyelvben jelentkeznek. Ezeket az utóhatásokat kiváló nyelvspecialistáink utóvizsgálaton rendszerint eredményesen kezelik. Egyéb tüneteiben kísértetiesen hasonlít az influenzára - főleg az ázsiai változata rendkívül veszélyes. Érdekessége, hogy csak hallgatók kapják meg, a jelenlévő oktatók legfeljebb csak tüszögnek tőle. Első tünete általában az, hogy az ember maga előtt ffehér lapot lát. Ez később tömeghisztériába torkollik. Ezek után körülbelül egy hétig lappang. Ha többször egymásután jelentkezik mint váltóláz, akkor már a páciens nagy fekete karókat is lát maga előtt. Ez a nyavalya a beteget félév után általában el is viszi. A nyavalya főleg az első két-három évbenm veszélyes, a báránymimlével ellentétben több ízben is jelentkezik, mint a könyvügnök ősszel. Felsőévesek (lásd még dörzsölt fickók) bizonyos idő után rezisztenciát szereznek a kórral szemben. Kialakult bennük az a feltételes reflex, ami a lövészeknél is jelentkezik, ha fehér lap jelenik meg, azonnal puskához kapnak. Igaz vadászbaleset itt is előfordul, de ebben a korban ez már nem életveszélyes.

1969BETEK

- Hölgyem, ebben a levesben egy légy úszik. Mit jelentsen ez?
- Nem tudom, nem vagyok jósnő.

Pleva vizsgán. Pocák mond egy baromságot.

Pleva: Nem megmondtam előadáson, hogy ezt a baromságot ne mondják vizsgán?

Hol volt maga akkor?

Pocák: Ööö

Pleva: Mondja, hogy beteg volt.

Pocák: Beteg voltam

Pleva: Még hazudik is.

(Bumm, beírja a fát)

Németórán a tanár katalógust olvas.

- Tóth. Herr Tóth fehl?

- Igen, félt eljönni, mert nem készült.

A VIZSGA

Kacsirek apró darabokat tépett le a szivacsról és ártatlan kék szemét a professzor álmatlan két szemébe mélyeztette.

- Mit adunk hozzá, és mi keletkezik? - kérdezte a professzor arcvonásaira nyájasságot erőltetve, ujjai idegesen doboltak az asztalon.

Kacsirek a szivacs utolsó maradványival piszmogott.

- Mi van magával? - kérdezte a prof a néptelen utcát bámulva.

- Fáradt vagyok.

- Akkor csinálók kávét - ajánlotta a tudós kissé felvillanyozva - addig maga csak gondolkozzon.

Kacsirek addig gondolkozott. Közben elkészült a kávé. Kacsirek leült a professzorral szemben. Csendesen iszogattak.

- Tudja? - kérdezte a prof későbbb aggódva.

Valahogy nem aklaródzott neki kirúgni az utolsó vizsgázót.

- Gondolkozom - ráncolta össze homlokát Kacsirek és tényleg úgy nézett ki, mintha gondolkozna. A másikat azonban nagyon idegesítette a csend.
 - Mindegy, beszéljen, amiről akar. Kacsirek kapva kapott a kitűnő ötleten.
 - Itt van például Julika. Képzelve, gyanútlanul megyek az utcán, hát jön szembe velem összekapaszkodva egy kis nyeszlett gimnazistával. Azóta se látok a pipától...
- A professzor tiltakozva emelte fel a karját a szózuhatag ellen, de későn. Kacsireket már nem lehetett megállítani.
- Persze, persze. Magát nem érdeklik a nők, a tánczene, a sport, magát csak a képletek érdeklik. Na azért azt is el tudom képzelni, hogy érdekes, amikor két vegyület találkozik a lombikban, hogy mi történik velük. De amikor a Vasas, meg a Fradi találkozik, az százszor érdekesebb. Mit tud maga az igazi életről profkám? Fogadjunk, hogy úgyszólván semmit! Mennyi a távolugrás világcúcsa? Na most hallgat mi? Kacsirek diadalmasan hátradőlt a széken.
- A professzor összetörten hallgatott.
- Tudja? - kérdezte Kacsirek a kárörömtől reszkető hangon.
 - Gondolkodom - válaszolta homlokát ráncolva aprof, és tényleg úgy nézett ki, mintha gondolkodna.
 - Ezen nincs mit gondolkodni! Ez alapkérdés - ordította Kacsirek a dühtől kivörösödve.
 - Fáradt vagyok - tördelte a kezzeit a prof.
 - Lári-fári. Én is fáradt vagyok. Szóval nem tudja. Felteszek egy mentőkérdést. Mi a címe a legújabb Omega nagylemeznek?
- A prof a vállá közé húzta a nyakát.
- Mi az?! Nekem itt a vállát rángatja!? Ki van rúgva! Mars ki innen - tajtékozott Kacsirek, és a búsna kiballagó professzor után vágta a saját indexét.

APRÓSÁGOK

Dülöngélve jönnek haza a fiúk Vámosról. Az éjszaka koromsötét. Egyszer csak megállnak az árokpártján, ahol egy gyertya fényénél egy parasztbácsi lovat legeltet.

- Te ez egy ló! - szól az egyik, megpaskolva a lovat.

Mire a másik:

-Ááá, egy ló nem így ég.

Vándorné: A statisztika olyan, mint a bikini. A lényegét eltakarja, de gondolkodásra késztet.

Frédi: Az U-csöves manométer egyik fele zárt, másik össze van kötve a túlvilággal.

Hatalmas robbanás a szerves laborban. Dermedt csend, majd egy rémült női sikoly:

-Mi volt ez?

Ungváry: Nukleofil szubsztitúció.

Nem tudsz egy húszast nélkülözni holnapig?

- Ha eddig tudtam, holnapig még kibírom.

Logika. Két ember beszélget az utcán a kórház előtt. Az egyik megkérdezi.

- Beteg?

- Mér, ha azt látta volna, hogy egy temetőből jövök éppen ki, azt hinné, hogy meghaltam?

Egészséges leánygyermeknek adott életet az aula előtt ülő kőszobor, a Lajos. A 80 kiló 20 dekás bébi tiszta anyja. Az apa ismeretlen.

A gondnokság munka közben tetten érte Enyv Elemér zsebtolvajt. Az illetőt 4 mellényszseb, 10 nadrágzseb, 5 belsőzseb és 15 farzseb eltulajdonításában találták vétkesnek.

Újsághír: A Semmelweis Orvostudományi Egyetem követve egyetemünk oktatási modelljét, áttért a kétfokozatú orvosképzésre. Az első fokozat végeztével a hallgatók üzemorvosi oklevelet kapnak.

Az egyetem Általános- és Szervetlen Kémia Tanszékén két felajzott oxigén megerősített egy amgános nitrogént. A helyszínen csak egy elhasznált kovalens kötést találtak.

Szóvá tették a szerkesztőségünkben, hogy a leányszinten a csőszerező állandóan leskelődik a női zuhanyozó kulcslyukán keresztül. Sajnálatos közöljük, hogy szerkesztőségünk ez ellen nem tud tenni semmit, mert a csőszerező szakmához nálunk senki sem ért. Nem lehetetlen, hogy ez az illető munkájával jár. A csőszerező kötelessége, hogy minden csövet szemmel tartson. Még a leány szinten is.

Azonban nem tudunk elmenni az eset mellett anélkül, hogy néhány hasznos tanácsot ne adnánk:

1. Alkalmazzanak csőszerezőnek képzett eunuchokat.
2. A jelenlegi csőszerezőt képezzék át eunuchhá.
3. Akit a leskelődés zavar, zuhanyozzon felöltözve.
4. Valaki mindig nézzen ki a kulcslyukon, hogy ne tudjanak benézni.
5. Ne zuhanyozzanak.

Más: Ugyancsak szerkesztőségünkben, ugyancsak szóvá tették, hogy ugyancsak a lányok éjszakánként nem tudnak aludni, mert a fiúk füttyölnek a lányok ablaka alatt addig, amíg szerelmesük ki nem néz.

Java slataink:

1. Nem tudjuk, hogy mit értenek füttyölés alatt, de ha azt, amit mi, akkor közöljük, hogy ilyenkor nem illik kinézni.
2. Ha mást értenek füttyölés alatt, mint amit mi értünk, akkor öntsenek tiszta, hideg vizet a füttyölőre. Ha ezután is tovább füttyöl, a szájába kell tenni egy ping-pong labdát. Attól abbahagyja.
3. Legalább ameddig füttyöl, nyugodtak lehetünk, hogy nem csókolózik mással. Reméljük, hogy hasznos tanácsaink éppen olyan sikert fülekre találnak, mint az éjszakai falrahányt füttyölés

Népszerű tudomány

A dohányzás fogalma, a szocialista dohányzás megváltozott tartalma.

A dohányzás fogalma alatt azt az emberi tevékenységet értjük, mellyel az egyén szükségleteinek kielégítése érdekében tüdejét dohány elégetéséből nyert füsttel tölti fel. A füst tüdőbe juttatása főleg a szájüregen keresztül vákuumos eljárással történik. A fáradt füstgázok szervezetből történő kijuttatása ventiláció segítségével, vagy a száj- vagy az orrüregen keresztül megy végbe. Az új gazdasági mechanizmus körülményei között jelentősen megváltozik a dohányzás tartalma. A cél természetesen ugyanaz, az egyén szükségleteinek minél teljesebb kielégítése.

Míg a tőkés kizsákmányolás viszonyai között a fizikai dolgozók főleg létbizonytalanságból adódó ideges, sőt, sok esetben tragikus lelkiállapotukat vezetik le a dohányzással, addig a szocialista emberek füstölése a kommunizmus felépítésébe vetett hit keltette megnyugvás tárgyi megnyilvánulása.

A dohányzás tervezése

A dohányzás tervezése kiterjed az alapanyag, a segédanyag-ellátás, valamint a dohányzási művelet megtervezésére. A dohányzás alapanyagai: - cigaretta, - szivar, - szivarka, - pipa. A cigaretta papírba csomagolt dohány-, üveg, csont, rongy, keverékből áll., mely meggyújtás után a dohányfüst termelésének alapvető eszköze. Hasonló célokat szolgál a szivar, a szivarka és a pipa is. A cigaretta ellátás tervezése történhet: - statisztikai, - műszaki, - vagy egyszerű számításos eljárással. A statisztikai eljárás lényege, hogy felmérjük a bázisidőszaki cigarettafogyasztást, s ebből extrapolálunk a tervidőszaki várható szükségletre. A műszaki tervezés alap gondolata, hogy figyelembe vesszük mindazon tényezőket, melyek a dohányzást elősegítik, illetve annak intenzitását hátráltatják. Így pl. tanulás és szórakozás alatt fokozódik a termelékenység, míg például villamoson utazás, alvás, vagy csokolózás alatt az elfogyasztható cigaretták mennyisége konvergál a nullához. Az így kiszámítható cigaretta mennyiség képlete $a \cdot b \cdot c / d \cdot e$, ahol a: átlagos cigarettafogyasztás, b: a gátló tényezők miatt bekövetkezett fogyasztáscsökkenés együtthatója, - d: az egy dobozban levő cigaretták mennyisége, - e: a tervidőszak cigarettamennyisége dobozokban kifejezve. A számításos eljárás lényege: bal kezünkkel zsebünkbe nyulunk és a markunkba vett pénzmennyiséget kezünk segítségével megszámloljuk. Az így kapott pénzösszeget azután a cigaretták egységárával elosztva megkapjuk a tervidőszaki darabszámot. Képletben: $a/b = c$, ahol: a: a markunkban levő pénzösszeg, - b: a cigaretta egységára forintban, - c: a tervidőszaki cigarettamennyiség darabban.

Segédanyag tervezés

Segédanyag tervezésen értjük a gyufa, öngyújtó, fűtőszívó, kovakő stb. mennyiségének tervezését, melyeknek segítségével a cigaretta hőmérséklete a gyulladási hőfok fölé emelhető és így a füstgázok termelése megindítható. A szükséges gyufamennyiség tervezésénél figyelembe kell venni: - a gyufafejek egyenetlen foszforozását, - a gyufák anyagában előálló feszültségeket, a gyufa roncsolódásához (töréséhez) vezethetnek. - a cigarettának, mint alapanyagnak nem kellő minőségét, és az ebből származó újragyújtási műveletek számát, - a mindenkor normatívákat - egy cigarettához egy gyufa - ezt természetesen korrigálni lehet a teljesítményszázalékkal. Pl. két, esetleg három cigarettát gyújtunk meg ugyanazzal a gyufával, az élet- és vagyonbiztonság maximális szem előtt tartásával. Így a teljesítményszázalék maximumig való fokozása csak a tőkés termelési módnak lehet sajátja., - valamint a nem rendeltetésszerű használatba kerülő gyufaszálak (fogpiszkálás, játék stb.) bázisidőszaki számát. Mindezek figyelembevételével az új mechanizmusban 40 filléres egységáron mindenki annyi gyufát vegyen, amennyit csak akar.

A dohányzási művelet megtervezése.

A dohányzási művelet három részre oszlik: - rágyújtás, - szívás, - a cigaretta elnyomása. Rágyújtás: a bal kézbe fogott gyufadoboz oldalán végighúzzuk a gyufák e célra foszforral ellátott fejét, majd az így meggyújtott gyufával a szájban már előre elhelyezett cigarettát lángra, parázslásra kényszerítjük. A cigaretta lehet: - a száj balsarkában, - a száj jobb

sarkában, - a száj közepén, - a filterrel kifelé. Az utóbbi megoldás a rágyújtásnál meglehetősen hátrányos, ekkor ugyanis a nem rendeltetésszerű használat következtében a dohányzó egyénnek nagyfokú károsodása következik be (könnyezés, köhögés.) A rágyújtás után következik a szívás és kifújás, minek segítségével a dohányfüst a tüdőbe kerül, ill. onnan a külső légterbe távozik. Ez folyamatos üzemet tetelez fel, közben történik a szájba került dohánytörmeléknek a nyelv és süritett levegő segítségével történő eltávolítása. Ezt a műveletet a szakirodalom köpködés néven tartja számon. A cigaretta elszívása közben keletkezett melléktermék (hamu) hasznosítása még nem teljesen megoldott, eddig főleg mákos tésztán alkalmazták. Az új mechanizmusban e téren még sok tennivaló akad. Az optimális cigaretta hossz elérése után a cigaretta szívásának folyamata befejeződik, azután kerül sor a cigaretta eloltására, mely általában az egyéni érdekeltségnek megfelelően hamutartókban történik. Ügyelni kell a művelet normázására és ezzel kapcsolatban a legjobb cigarettaeloltók termelését kell figyelembe venni. A rágyújtás a szívás és az eloltás normaidejének összegeként megkaphatjuk az egész folyamat időigényét.

VILÁGSZÁM

Vadállatok etetése

A cirkuszban a nagy produkció előtti szünet. A munkások rendezik a színt, a közönség halkán morájlík. Derecet, cukorkát árulnak. Hirtelen megszólal a zenekar, a sorok rendeződnek, megszűnik a morajlás. Következik az est fénypontja, a "Vadállatok etetése". Felhangzik egy étvágygerjesztő keringő, mint aláfestő zene. A porondon egy kapitális himoroszlán jelenik meg. Egy húszéves kislány tapsikol, és büszkén mondja a mamájának: akáresak a miénk Veszprémben. A többi oroszlán kis asztaloknál ül. Farkukkal mérgesen csapkodnak, morognak. Rosiz volt a vacsora. Két gyomorhajos oroszlán biliárdozik. Éles dobpergés. Megjelenik két idomárnő. A cirkusz specialitása, hogy itt csak nők idomítanak. Büszkén lépegetnek. A nézőtér egy szemként figyel. Tálea, kis tányér, kés, villa, szaloéta. Félelem nélkül terítenek. Az oroszlánok bögnék, nekik a szemük sem rebben. Az idomárnők saját jól felfogott érdekeikben meleg emberi hangon beszélnek a fenevadakról. "Szívom a tea fő. Egyetek. Egy kis vaj, vagy itt ez a feloágott. Kibontsam a szardiniát?" Egyik idomárnő a másikhoz: "Hozz abból a finom abált szalonnából! Jamét az állatok királyához: "Vagy inkább fokhagymás pirítóst?" Az egyik néző odasúgja a szomszédjának: "A sógorom azt mondta, tegnap disznótörő volt másoron." A nézők a lélegzetüket is visszafojtják. Egy jóllakott oroszlán lopakodik az asztalhoz. Ez hasbeszélő. Emberi hangon szabadozni kezd: - Nem, nem köszönöm. Nem kérek a kompótból. Az újágot szeretném eloinni, ha lehet. A siker óriási. A közönség tombol. A zenekar tust húz. Az oroszlánok lassan az idomárnők lábai elé kúsznak, és alázatos pillantással várják a következő parancsot.

Klub az "oroslánnetetéből"

A Kol-klub helyén valamikor amolyan legényfogyó helyiség volt. Mivel a lányok-fiúk nem látogathatták egymás szobáit, ide az oroslánnetetbe hordták lányaink szemük-szájuk választottjának a kaját, frissen mosott, vasalt ruhát, miegyebeket.

Strip-10 a másodévben

A VETVE műsorára gyakran ráfognak, hogy nem törődik eléggé a differenciált igényekkel. Ez pedig nem igaz. Bizonyoság erre, hogy mi tenni akarunk ez ellen az, hogy a Mikulás-estek történetében egyedülálló vállalkozásba kezdünk és elhatároztuk, hogy sztriptízt mutatunk be, felkurbácsolandó egy férjhallgatóink lankadt öőo figyelmét. Be is mutatnám Önöknek Dollyt... (Dolly bejön, néhány sex-mozdulatot végez és a Konf. mellett megáll) Rögtön meg is mondanám, hogy Dolly nagyon szégyenlős: közölte velem, hogy csak spanyolfal mögött hajlandó vetkőzni (Dolly apró sikkantásokkal eltűnik a spanyolfal mögött) Azonban még mielőtt e nagy jelentőségű mozzanatra sor kerülne, meg kell kérdeznünk egyetemünk felsőbb vezetésének véleményét: legyen-e sztriptíz, avagy sem? (álpátosszal) Jöjjetek hát, nagy szellemek, és nyilvánítsátok ki magasságos véleményetek a sztriptíztől (Dörgés, minden elsötétül, a dia oktatók képét hozza).

Markó: (mint az Úr hangja) Effendi! Ha át akarsz kelni a Níluson, ajánlatos meghallgatni a krokodil véleményét is!

Konf.: Vagyis, ne folytassuk a sztriptízt tovább...

Markó: Szerintem addig nem kezdhet hozzá, míg nem digerált.

Dévay: Én támogatom, mert így talán elértem életem fő célját: hogy senki se ásitson előttem!

Konf: Vagyis folytathatjuk (Kirepülnek holmi holmik)

Bodor: Az energetikailag legstabilabb alsó héjakat ne perturbáljuk!

Konf: Mi figyelembe vesszük a tanszék véleményét, tehát csak egy határig mehetünk el.

Jánka: Ne legyen határ, a marxizmus támogatja az igazság minél pontosabb megismerését.

Konf: Az egész tanszéknek ez a véleménye?

Jáger: De még mennyire! Ez ugyanis nem más, mint az objektív világ szubjektív, ámde adekvát visszatükröződése a tudatunkban, miközben a leányzó elkülöníti a szubsztanciáját az akcideniciáitól (Újabb ruhadarab).

Konf: És nem fog a táncosnő hőhalált halni?

Pfíztner: Értem a problémát, mint olyant...

Szónyi: Nem, mert a terem hőmérséklete definíciószerűen 20 C°

Konf: Tehát akkor lássuk a pipit!

Bodor: Kérem, ezt nem úgy kell mondani, hanem úgy, hogy kettős delokalizált pi-kötés.

Konf: Most már tényleg nem tudom, hogy legyen-e vagy sem. Teljes a bizonytalanság...

Dévay: Entrópia maximum!

Konf: És az Idegennyelvi Lektorátus véleménye?

Balogh: Ja nye obrjáju...Bezzeg, amikor én partizán voltam, akkor ilyen nem volt!

Közönségből: Látjuk végre a csajt!

A római szín

A negyedévesek műsorából

Riporter: Özv. Vonyarcvashegyi Barnabásnének küldjük a következő műsorszámunkat, aki egy klasszikus mű, modern, aktuális feldolgozását kérte, Madách: Az ember tragédiájából a római színt.

(Sanci a színpad közepén hever és egymagában kártyázik.) (Lukulus jobbról be tógában)

Sanci: Ájvé Lukulus

Lukulus: Gratulálok.

Sanci: Ugorj fel Éváért a kapitóliumba.

Lukulus: Már késő, vége a látogatásnak.

Sanci: Ha ez így megy tovább, akkor el kell bujdoskolnunk.

Lukulus: Akkor mára lőttek a pásztorórának, marad a homokóra (elővesz egy homokórát)

Sanci: Jó a doxád? Hány köves?

Lukulus: Barátom ez nem köves, hanem homokos. Nagy Szilárd-ságú kajászóremetei homok van benne

Sanci: A fórumon vetted?

Lukulus: Nem, a szilikáton (Lukulus bort tölt, isznak) Sanci: Ma megint bűvár bort iszunk?

Lukulus: Miért, az milyen?

Sanci: Lemegy, körülnéz és újra feljön.

Sanci: Mikor lesz ma a cirkusz maximus?

Lukulus: Negyed fertály múlva ü.g. előadás lesz.

Sanci: S mik vannak ott, oroszlanok?

Lukulus: Nem, mormoták. Tonaludatusz például ott alszik egy félve a legjobbakat.

Sanci: Né... Vándor... né... (Tonaludatusz be)

Lukulus: Jó, hogy jössz Tonaludatusz, már régóta törjük a fejünket egy furmány példán.

Sanci: Mennyi sörkapacitása van annak a hallgatónak, kinek havi ösztöndíja 150 tallér, a kapitóliumi támogatást természetesen megtagadták tőle. A sör átfutási ideje a szűk keresztmetszet miatt 3 homokóra, Teljesítmény normája évi 365-ös munkaidővel napi 5 üveg sör. TMK ideje: nyelvóra, előadás, szeminárium, valamennyi orvosilag igazolt. S a bázis időszakot tekintve hány héten belül tud ez a IV. éves hallgató autót venni? Ha havonta 2 alkalommal fizet különjárási díjat.

Tonaludatusz: Hát ezt talán táblázatba kellene foglalni, mert úgy jobban áttekinthető, s vegyük elő a kézi számológépet. (Az ujjain kiszámolja) A kiszámított eredmények alapján a hallgató sörkapacitása végtelen, autót nem fog venni, csak Zaporozsecet.

1971 VEN

- I. Molnár László (Szancsó)
- II. Hajnal Csaba
- III. Laki Ildikó
- IV. Salánki András
- V. Kürti Sándor (Furulya)

Közülük kell választanunk. Öt jelölt van, de a helyzet mégsem elkeserítő. Szerencsére olyan a választási rendszer, hogy csak négy jelölt közül kell mindenkinek választani, mert a szavazás mottója: Saját évfolyamának jelöltjére senki sem szavazhat.

Tehát április 18-án 7-19 óra között a folyóirat olvasóban történik a szavazás. Minden szavazó egy darab cserepet kap, és annak az általa kiválasztott urnába való bedobásával adja le a voksot. A Szavazatszedő Bizottság ellenőrzi, hogy a fenti feltételeknek megfelelően szavaz-e mindenki. Hozzá tartozik a rendszerhez még az, hogy valamilyen módon büntetni kell azt az évfolyamot, amelyik nem jelenik meg a szavazáson teljes számban. A Szavazatszedő Bizottság azt is ellenőrzi, hogy melyik évfolyamról hány ember szavazott este hétig. Ilyen módon tudja, hogy milyen volt az egyes évfolyamok "részvételi aránya". Ezzel a számmal szorozza az illető évfolyam jelöltjére esett érvényes szavazatok számát - így kapja meg azt a számot amelyre dönt.

(Ez kissé bonyolult. Lássunk egy példát. Tegyük fel, hogy az X évfolyam részvételi aránya 100 %, azaz mindenki szavazott és jelöltje kapott egy szavazatot. Y évfolyam részvételi aránya 0 % (azaz senki sem jött el) és jelöltjére 599 voks esett. Akkor az X évfolyam jelöltje lesz a Diákrektror). Tehát minden jelölt érdeke az ellenfél évfolyamok agitálása mellett - saját évfolyamtársainak mozgósítása is.

X.Y. kritikát gyakorolt professzora előadásai felett A tükör előtt gyakorolta. A vizsgán megkérdezi a professzor a hallgatót:

- Hogy hívják magát?
- Így fejből nem tudom, de tudom, hogy hol kell utána nézni.

Meséljen valamit a Humbolt kemencékről!

- Humbolt, hum nem bolt.

Szemet szemért, fogat fogért, fűszet FÜSZÉRT.

A menzán:

- Kérem a sorban az utolsó tíz embernek nem jut már ebéd.
- Hurrá!!

-
- Te skót, adj nekem kölcsön öt fontot!
 - Nem.
 - Hármat?
 - Nem.
 - Talán egyet?
 - Nem.
 - Akkor legalább mondd meg, hogy hány óra van?

Érdekes biológiai jelenségre lettek figyelmesek az 523-as szoba lakói. Kacsirek B. Eduárd II. évfolyamos egyetemi hallgató március 23-ára virradó délelőtt odanőtt az ágyához.

A Veszprém megyei kórház négy kitűnő specialistája 6 órás műtéttel választotta szét a hallgatót és az ágyat. A műtét sikerült, Kacsirek B. Eduárd már el is hagyta az ágyat.

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Kérdésünk: Hogyan képzei el a IV. vegyészmérnökképzési fokozatot?

-Dr.Káldi Pál: a IV. vegyészmérnöki fokozatot én úgy képzelem el, hogy ez valószínűleg meg fogja előzni az V. vegyészmérnökképzési fokozatot.

Hogyan értelmezné, ha előadásán az évfolyam minden tagja kivétel nélkül megjelenne?

- Dr.Markó László: elterjedt a hír, hogy előadás alatt szétosztjuk a hallgatók között a tanszék 96%-os alkohol készletét.

Hány órában oktatná legszívesebben tantárgyát?

-Dr.Káldi Pál: egy nagy zenélő órában.

Hogy a pikáns női fehérneműk miért pont az ablakban vannak?

Erre is van magyarázat: régen nem volt neonfény, de volt mécses...ami bűdös volt és kormos...a rosszmájúak szerint még világított is...Aztán az intézmény falai közé zárt szüzek azzal a mécsessel üzentek...a legényeknek, akik lent lesték a híveket. Manapság már nincs mécses...szüzek még vannak... nyomokban. Üzenni hát ma is kell. A leányzók feltalálták magukat...A fehérnemű színével üzennek a lent vágytól égve várakozó ifjaknak. Ha pl. sárga a szín fel szabad jönni, csak még kicsit várni kell...Ha zöld a szín ez körülbelül annyit jelent a fiúknak, hogy: "Ha ebben a pillanatban itt lennél már az is késő volna". A fehér szín jelenti, hogy a fehérnemű nem túlzottan használt... Piros veszélyjelzés. Ha az van az ablakban, akkor kockázatos minden próbálkozás, mert a gondnok ellenőriz...temérdek gondja mellett....a kollégiumigazolványt ellenőrzi...

Még képtelenebb természetrajz

A hallgató

A hallgató - mint neve is mutatja - a legbeszédesebb állatfajta egyike.

A hallgató előfordulási helye széles e nagyvilág, különös tekintettel a Balaton partjára (nyáron), a Vámosi csárdásra (télen) és a futballpályákra (télen-nyáron). Nem található azonban hallgató a T1-ben és a körülötte fellelhető termekben. A hallgató mérete egy méter ötven és egy méter kilencven között változik, bár egy docens egyszer látott egy egészen kicsi hallgatót, de később kiderült, hogy ez az ún. vizsgán volt. A hallgatót értékes húzáért, bőréért vadásszák, csontjaiból haltápot készítenek, fejét harci trófeaként kifüggesztik. Különös előszeretettel írja a hallgatót a magát oktatói karnak nevező félvad szekta. A szekta tagjai ütemesen: "Ezt mondja meg" kiáltásokkal megfélemlítik a hallgatót, majd mikor azt már teljesen sarokba szorították, felüvöltenek: "Na ugye, hogy nem tud semmit"!...mire a szegény hallgató ijedtében összecsuplik és kileheli az ő nemes lelkét. A hallgatók életkora fél év és hat év között változik, attól függően, hogy mikor esik a fent leírt ún. vizsgáztatás áldozatául. Bölcs vének köréjük ülő unokáiknak időnként mesélnek egy emberről, aki állítólag úgy szűnt meg hallgató lenni, hogy diplomát kapott, de ez természetesen szóbeszéd, minden hitelesség nélkül. A hallgatók egymás közt mély összetartást táplálnak és igyekeznek az oktatókat minden rendelkezésükre álló eszközzel - főleg puskákkal irtani - bár van, aki a kalapácsra esküszik. Sajátos titkos nyelv alakult ki, a hallgatók pl. "Vigyázz diger" intellemmel figyelmeztetik társukat veszélyre. A hallgatók poraikból való feltámadással szaporodnak, egy-egy félévkezdéskor számos olyan arcot látni újra, amelyikről már azt hittük, soha nem látjuk. Viszont. Mindezek ellenére a hallgatók kedélye elboríthatatlanul derűs, minden bizonnyal kitűnő úrhajósok lennének, de még csak arról van értesülésünk, hogy jól és gyorsan repülnek. És zúgva. És a macskával ellentétben nem esnek mindig a talpukra, jöllehet a hallgatónak az ő képes fele az egyik legértékesebb fegyvere (v.ö.: fapofa)

A tanársegéd

A tanársegéd az "oktatók" elnevezésű szekta legmegvetettebb kasztja.

A tanársegédből a többi oktató érés által lesz. A tanársegéd még egészen zöld, később kevésbé zöld, és akkor már nem tanársegéd. Ám ha vörös oktatót látunk, még nem biztos, hogy tanársegéd, lehet, hogy a hallgatók olyat mondtak neki, de olyat...

A hallgatónak minden ellensége közül a tanársegéd a legádázabb, talán mert emlékszik rá, hogy valaha ő is hallgató volt. Hogy milyen hallgató, arról a vélemények megoszlanak, a tanársegéd szerint haj, haj a hallgató szerint hajjaj... A tanársegéd kedvenc előfordulási területe a labornak nevezett költőhely. Ezeken a helyeken a tanársegéd fészket rak és az őt zavaró hallgatókat dühös morgással kergeti el, sőt némelyiket meg is harapja. Szerencsére a tanársegéd harapása nem terjeszt ragályokat, jóllehet mégis fájó sebet okoz. A tanársegédeket külön e célra elkülönített területeken tenyésztik ki (I. tanszék). A tanszéken a tanársegéd sem nem tanul, sem nem szék... szóval nem ül. Ezzel szemben a tanszéken végzi azt a rítust, amelyet a köznyelv labordignernek nevez. A tanársegéd - egyéb állatokhoz hasonlóan - előre megérzi halálát, ilyenkor rejtkehelyre vonul, hattyúdálát legépel, rajzol mellé néhány diagramot és távozik a tanársegédek sorából. Adjunktus lesz.

Adjunktus - docens - professor

Az ismert elv alapján az oktatói faj fenti három fajtáját együtt tárgyaljuk V.ö.: Egyik kutya, másik eb") és a könnyebbség kedvéért az "oktatók" gyűjtőnévben foglaljuk össze őket. Az oktatók, mint már említettük, lényegében érett tanársegédeknek tekinthetők (esetleg túléletteknek).

Különös ismertetőjelük nincs, mindenevők, a telefonkönyvtől kezdve orvosi igazoláson át halotti bizonyítványig vagy falvakaréig mindent bevesznek. Emésztésük végtermékeit ún. "egyetemi tankönyv" formájában ürítik, ennek tartalma igen vegyes, többnyire emészthetetlen elvdarabok alkotják, némi körítéssel, imitt-amott bűzlik is. Szaguk miatt az ún. "egyetemi tankönyveket" nagy ívben elkerülik a hallgatók. Élettartamuk a beéréstől a gutaütésig tart, de igen szívósak. Egyszer egy hallgató kísérletképpen válogatott szemelvényeket olvasott fel egy oktatónak az 1587. évi Lisszabon-i adófizetők névsorából óportugál nyelven, de csak annyit ért el vele, hogy a legyek értelmesebbjei dögölten lehullottak a falról. Az oktató a végén csak annyit jegyzett meg: Köszönöm kollega, látom, hogy alaposan készült, elégséges." Az oktatók általában falkákban élnek, fő tartózkodási területüket halászással tengetik. Kultúrájuk alacsony a legjobbban is csak ötig tudnak számolni, de gyakoribb, hogy csak kettőig. Felhasználásuk kérdése egyenlőre még nem megoldott, bár háziállatok, de csupán esztétikai okokból (I. pl. légy) mert igavonásra nem használható, húsa ehetetlen. Vannak javaslatok arra, hogy bőrből dísz tárgyakat készítsenek, de a kérdés egyenlőre még nyitott, tekintettel bőrük vastag mivoltára.

Levél haza

Kedves Szüleim,
Minden Rokonom!
Ezennel tudatom,
hogy összes vagyonom
két méla bélás,
de az egyiknek
mindkét fele írás,
és sajnos olyan e tájék,
hol nem sík a snur
s a legnagyobb szerencsejáték,
ha az ember a laborban spur.
Már mindenkinek lógok,
egy huszassal,
de ezek sem jöttek,
a hathuszassal
le a falvédóról,
minden hitelezőm öröl,
s még néhány
külön eljárás,
tankönyv, mozi
és a külön eljárás
nyomja a vállam,
mikor nincs egy vas se nálam.
Hogy tetézze bajom
egy ködös
őszi hajnalon
szembe jött egy
kis kokott,
de mondta, hogy
ő nem szokott...
Mert elhagyta a kedvese,

meg különben sincs kedve se.
Megértettem a baját,
s fizettem egy vacsorát,
és akkor fájdalom
ráment az utolsó százasom.
Később egy téglarakás megett,
míg velem hetyegett
(az óráim már nála hetyegett)
és a hetyegés után
azt hittem, meghalok,
pedig csupán
a kis kokott
megkerült kedvese
vágott kupán,
s hogy jobb legyen
az összehatás,
námdólt a téglarakás.
Hazafelé menet
egy csólakó vágott főbe,
hogy elvegye pénzemem,
s behúzott a csóbe.
Így szereztem jóbarátot,
s adott nekem egy tanácsot,
hogy megkerülve
a Tanácsot, a szomszéd csövet
lakásul kivegyem.
És beköltöztem
egy görbe csóbe,
de az problémát okozott,
hogy a kényelem
nem volt fokozott,

mert engem mindig zavar
ha alvás közben éles
a kanyar.
Kerestem egy másik csövet,
de az szűk volt, rövid
és repedt.
Aztán volt még egy kanális,
de ott lakott az Amál is,
s oly nagy árat szabott,
hogy otthagytam csapot-
papot.
S mintha ringtam
volna kőbölcsőbe,
így költöztem
csóból csóbe.
Drága Szüleim!
Már lefagytak füleim,
és hiába tagadom,
lefagyott néhány végtagom,
S bár hasonlítok egy csóre,
(mely belül üres,
kívül póre)
még van bennem élet,
s hogy kibírjam az évet,
küldjetek néhány csomagot,
és pénzt,
mert érzem, hogy meghalok.
A szomszéd Gábor
is ugyanezt üzeni,
csókol fiatalok,

Feri.

Én vizsgáztattam

A hallgató halkan köszön és az asztalra teszi indexét. Ma már a huszadik - számol automatikusan az agyam. Hát sose lesz vége? Valamit kérdezni kellene, villan át az agyamon. Egyáltalán mióta ülünk már itt néma csendben? És néz, egyre csak néz, várakozóan. Legalább a fejét forgatná! De nem, csak ül mereven és rám mered. Rettenetes! Nézzük csak, mit kérdezhetnék tőle?

Elmondom a kérdést, várok. Hallgat. Lopva az arcára pillantok, mindent elárul. Atyaisten! Nincs ezekben egy csepp szolidaritás? A mi hallgató korunkban az volt az első, hogy miután kijutottunk az "oroszlánbarlangból" - akár sikerrel, akár egy újabb nekirugaszkodás szomorú terhével - elmondtuk, mire nem tudtunk válaszolni, mert nagy volt az esélye, hogy még egyszer előkerül ugyanaz a tétel a nap során.

Nézzük a többi jegyét! Kettes, négyes, kettes. Furcsa széria. Na, egy kicsit segíték neki, lökést adok, hátha úgy sikerül kihúznom belőle valamit...Nem, nem megy, az Istennek se! De nincs szívem elvágni. Könnyörögve néz rám, ott van a szemében, hogy "én tanultam, de ez a tétel nem megy". Hű de nehéz vizsgáztatónak lenni. Megérdemelné, hogy átengedjem. Emlékszem minden órámra ott volt, szorgalmasan jegyzetelt; Istenem most nem megy neki. Mit csináljak vele? De jól jönne ah most kihívna valaki vagy csengene a telefon mondjuk a másik szobában; ott az asztalon a megoldás, biztos belekukkantana, csak néhány mondatot, csak néhány szót ellesne, hogy át tudjam engedni. Hopp megvan! Feltűnően az órára pillantok - rémült, kimeredt szemekkel néz rám, azt hiszi itt rúgás pillanata, már formálja is a mentegetőzést az ajka; de nem, most szerencséd van, megsajnálalak - egy pillanatra magára hagyom - mondom neki, szedje össze magát amíg visszajövök, s amikor az ajtót csukom, még hallom, hogy nagyot sóhajt. Megállok a folyosón, halkan, nehogy meghallja, cigarettára gyújtok. De nehéz volt ez a nap! Hál' Istennek, ő az utolsó. De legalább legyen annyi esze, hogy belelapozzon az asztalon levő anyagba... Végigszívom a cigarettám, tapasztalatból tudom, ez legalább öt perc, na még egy kicsit várok, kint maradok, hogy legyen elég ideje. Furcsa, jobban izgulok, mintha nekem kellene vizsgáznom... Egy kicsit köhögök, hogy hallja, már itt vagyok az ajtó előtt, na most már elhelyezkedhetett, benyitok, látom nincs semmi különösebb változás, ügyes volt a fiú. Mosolyogni volna kedvem, de nem lehet, elvégre ez egy komoly vizsga. Eszébe jutott? - kérdezem szenvtelen hangon. Most igazán volt ideje gondolkodni a tételen. És hozzákezd! Ezúttal én sóhajtok egy nagyot, nagy kő esett le a szívemről, mégsem kell megbuktatnom pont az utolsó embert. Beírom neki a kettest. Hű, de nehéz volt. Látszik az arcán, boldog a "sírból" hozta vissza ezt a kettest. Fogja az indexét, köszön és kimegy. Mára vége... De holnap kezdődik minden előlről. Rettenetes ez a vizsgaidőszak...

Vissza Csöpi

Az általános- és szervetlen tengeren, de még a szilikát hegyeken is túl, élt egy öreg rozsdás kolonna. Ez a kolonna olyan öreg volt már, hogy a tányérszámát már maga sem tudta és térdig ért a refluxa. Volt ennek az öreg kolonnának egy világszép leánya, akit Vissza Csöpinek hívtak. Messze földek kiváló csölírikusai számtalanszor megénekeltek már tökéletes alakját, különösen nagy K állandóját, rendkívül elegáns fenéktermékét. Lecsurgó filmek örökölték meg fejtermékét és kacéran elővillanó középső frakcióit. A világ leggazdagabb csőreaktorai vágyakoztak fluidizált ágyába, s a legújabb típusú autoklávokkal parkoltak a vasháromlábban forgó palota előtt mindazok, akik csőcsonkját jöttek megkérni. Ígértek neki gyémántköves Rashig gyűrűt, hosszan tartó boldog amortizációt. Hiába itatták mindenféle könnyűpárlattal, Vissza Csöpi rideg maradt, akár a szürke öntvény. Kesergett is azért az öreg kolonna. Mi lesz, ha jön a teljes reflux és ő boldogabb olajmezőkre költözik. Kire hagyja majd fele királyvizét és vasháromlábban forgó palotáját? De hiába kérlete Vissza Csöpit, hogy nyújtsa már végre valamelyik reaktornak csőcsonkjait, Csöpi ki sem mozdult tolozárjai közül. Egy nap aztán - mint ahogy az várható volt - az öreg kolonna az egyik síhta végén nagy recsegés ropogás közepette hanyatt dőlt, akár az x tengely. Hej lett erre nagy sírás, rívás termelési értekezlet, amortizáció, meg gyártmányfejlesztés. Persze legjobban Vissza Csöpi sírt, mint egy permetező hűtő, mert atyja halálával olyan egyedül maradt, mint egy ócska sósavas tartály: folyik tovább.

Az elkövetkező években nagyon rosszul ment Csöpi Taylor-sora. Alig tudott eltengődni a szegényes eszközkötési járulékból, tányérozni pedig nem akart töltelékes oszlop léte. Pedig most már a világ leggazdagabb extraktorai, abszorberei járultak lábazata elé kegyeiért könyörögni. Csöpi azonban csak annak volt hajlandó odaadni magát, aki megoldja szíve rezgő húrjainak differenciálegyenletét. Próbálkoztak a nemes lovagok mindenféle közelítő megoldásokkal, de még a világ legokosabb számítógépe, a jó öreg Odra is kívágta a biztosítékot, amikor az adatokat betáplálták. Évek jöttek, évek mentek, de Vissza Csöpi még mindig párában volt. Egyszer azonban a palotába tévedt egy csúf kis rég elavult füstcsöves kazán, amely olyan pocakos volt, akár egy sztalagmométer, és olyan púpos, akár a Gauss görbe, ráadásul annyira sántított, mint a quark-elmélet. De abban a pillanatban, ahogy Vissza Csöpi meglátta a csúf idegent, megpendült szíve rezgő húrja és lekondenzált. Akkor lakodalmat csaptak, hogy három oldalon hozta fényképüket a Chemical Abstract, és máig is élnek, ha le nem írták őket az eszközállományból. Tanulság: a fene se ismeri ki magát ezeken a kolonnákon.

FEKETE HUMOR

Ezúton közlöm a Tanulmányi Osztállyal és az oktatói karral, hogy az 1972/73. tanév II. félévében az alábbi feltételek teljesülése esetén szándékozom a leckekönyvem átvételét megtagadni:

1. Amennyiben az előadásokon, vagy a szemináriumokon az előadó három ízben igazolatlanul unalmas előadást tart.
2. Amennyiben a zárthelyimet a megírástól számított egy héten belül nem javítják ki és nem teszik az eredményt közzé.
3. Amennyiben labor-végdigeireimet a megírástól számított egy héten belül nem javítják ki és nem teszik közzé, hanem - más eredményeimet megvárva - a laborjegyemet "spúrják". Kérem fentiek szíves tudomásulvételét. Veszprém, 1973. február 5-én.
Késedi Ferenc s.k. egyetemi hallgató.

1973 - III. VEN

- I. Gógh László
- II. Bartik Tamás (Tom)
- III. Keresztes Péter
- IV. Kis Ernő (Mokkás)
- V. Rábl Ákos (Böce)

A tőlem telhető legnagyobb bölcsességgel...

Beszámoló a diákrektor beiktatásáról

A III. VEN megnyitására és a diákrektor beiktatására hatalmas tömeg gyűlt össze az aulában. 17 óra 00 perckor kivonult a pódiumra a felejthetetlen Neoprimitív együttes és megkezdte műsorát Szilágyi László Zsolt karnagy úr vezetésével. A karnagy úr volt olyan szíves és bemutatta a zenekar új, nyakba akasztható hangszerét, mely a megszólalásig hasonlított egy ébresztőórára. Megszólalás után kiderült, hogy tényleg az. Később a banda ki, az elnökség pedig a közlekedőfedények törvényének megfelelően bevonult és helyet foglalt az ünnepi asztal előtt a dobogón. A kamarakórus előadta a VEN himnuszát, amelyet felállással fogadott a tömeg, majd Szabó András ismertette a diákrektor választás menetét és eredményét. Az értékelés után dr.Nemecz Ernő beiktatta a diákrektort tisztségébe. Az új diákrektor, Böce ünnepélyes fogadalmat tett a vigyázzban ülő hallgatók és oktatók előtt - ... a tisztséggel járó feladatokat a tőlem telhető legnagyobb bölcsességgel ellátom...- hangzott a fogadalom szövege és a kamarakórus Händel: Judás Maccabeus című oratóriumának győzelmi énekével köszöntötte a III. diákrektor. Az ünnepélyes aktust Böce szűzbeszéde követte. Tisztelt VEN-vendégek! Kedves barátnőim és barátaim! Mindenki!

Mindenekelőtt megköszönöm a hallgatóknak és oktatóknak egyaránt, hogy nagy lelkesedéssel vettek részt a VEN-t megelőző korteshadjáraton és a választáson. Remélem, ez a lelkesedés és baráti hangulat a továbbiakban is megmarad. Gondolok itt elsősorban erre a három napra és a vizsgaidőszakra. Itt az ideje, hogy véget vessünk az ígéretéseknek. Elérkezett az a pillanat, amikor a tettek mezejére kell lépni. A Biblia szerint Isten 6 nap alatt teremtette a világot,

ezzel szemben nekem csak 3 napom van a cselekvésre. Megjegyzem továbbá, hogy más a semmiből világot csinálni, és más a veszprémi egyetemből valamit.

Mi, a VVE III. Diákrektora elrendeljük:

Először: A VEN alatt az oktatók és hallgatók tegezőviszonyban legyenek. Mindenki becenevén szólítottassék. Az üdvözlő szavak mellé az alábbi jelzők használatát engedélyezzük az oktatók és hallgatók számára egyaránt: Szervusz, Te: anyaszomorító - vadorzó - briganti - Isten ostroma - oktatók gyöngye. Azok az oktatók, akik nem kérték tiszteletbeli hallgatóvá való minősítésüket, kötelesek szembetűnő helyen "Jó napot kívánok" valamint "Viszontlátásra" felíratú táblát viselni.

Másodszor: Ígértünk szabad szombatot! Rektori hatalmunkkal élve elrendeljük, hogy hallgatóvá nyilvánított oktatóinknak e hét szombatja szabadnap legyen!

Harmadszor: Ígértünk jó időt. Utasítottuk tábori lelkészünket, hogy a legfelsőbb égi és földi hatalmakhoz fordulva biztosítsák a jó időt. S lám 11 óra 38 perckor a nap előbújt.

Negyedszer: Ígértünk TV szereplést. Elrendeljük, hogy a kamera fordítottassék a közönség felé... lehet integetni!

Ötödször: Ígértünk diákigazolványokat! Feltéve, ha igénylője tudományos dolgozattal bizonyítja rátermettségét. Ha valaki versben nyújtja be, nemzetközi diákigazolványt kap....

Hatodszor: A kollégiummal kapcsolatos rendelkezéseink:

- A VEN ideje alatt a kollégium portásai és portásnői közlendőiket dalba szedve adják elő!
- A társalgó éjjel-nappal a hallgatók rendelkezésére álljon!
- A biliárd asztalok verseny után kizárólag közösségi célokra vehetők igénybe.
- Elrendeljük, hogy a centrifuga meghibásodása esetén a ruhákat a Gondnokság személyesen csavarja ki.
- A Kol-Klub minden nap hajnali négyig tartson nyitva.

Ezután Böce, a III. Diákrektor kinevezéseket és jutalmazásokat "eszközölt".

- Az első évfolyam rektorjelöltjét, Gögh Lászlót kinevezzük szállítási rektorhelyettesé. Megajándékozunk egy biciklivel, melyen a kollégium elé vonuló menetet vezeti.

- A második évfolyam rektorjelöltjét, Bartik Tamást külügyi rektorhelyettesé nevezzük ki. Átnyújtunk neki egy orosz szótárt, amely már öt éve a tulajdonunkban van, de még mindig vadonatújnak látszik.

- Keresztes Pétert, a harmadik évfolyam jelöltjét kinevezzük ételmezési rektorhelyettesé.

Előtte azonban mondja utánunk: Én, Keresztes Péter esküszöm, hogy a menzán felszolgált húst nem a nyereg alatt puhítottam. Biztosítjuk számára a VEN idején a terített asztalt, s felszolgáló személyzetről is gondoskodni fogunk. Továbbá megajándékozunk egy erényövvvel, ha újabb keresztshadjáratra indul, valamint egy kulccsomóval, hogy más erényöveket is ki tudjon nyitni. És a legfontosabb, 3 napra feloldozzuk férfiúi önmegtartóztatás alól.

- Mókás Mókást, a fényes tekintetű padisahot kinevezzük utazó nagykövetté. Hogy híveit ne vakítsa el fényes tekintete, kap egy napszemüveget. Repülőszőnyegének felszerelését kiegészítjük egy hárompontos biztonsági övvel. Továbbá kötelezzük visszapiillantó tükör, rendszám-tábla és ostromantenna felszerelésére. Ezek hiányában forgalmi engedélyét bevonjuk. - Ígéretünkhöz híven az agrárvegyészek képviselőjében

- Fülöp Magdolnát kinevezzük deák dékánná. Kötelessége az aula virágainak öntözéséről és az oktatók fejtrágyázásáról gondoskodni.

- Pleva László és Dr.Ratkovics Ferenc járulnak elénk. A terjengő rémhírek szerint részt vettek elrablásunkban. Mivel személyesen meggyőződünk ártatlanságukról, a meghurcoltatásért kárpótlásul átnyújtjuk a Nagy-Böce rendet. Ezen rend tulajdonosainak kiváltsága, hogy a menzán sorban állás nélkül étkezhetnek.

- Analitika tanszék: kedvességeket szeretnénk viszonzni azzal, hogy az üres üvegeket visszaadjuk.

- Egyed Lászlónak, a Lektorátus vezetőjének átnyújtunk egy igazolást, mely 1, azaz egy nyelvi óra

megtartása alól mentesít.

- A csodálatos, utolérhetetlen, lenyűgöző, összeforrott Neoprimitív együttest megajándékozunk két új dobverővel, mivel a régiek eltörték. (Két hatalmas lábszárcsontot ad át a parányi dobosnak, aki alig bírja el őket)

- A zenekar működése megrázó élményt jelent valamennyiünknek, de van egy hibájuk, nem tudnak tust húzni.

- Felkérjük Nemeccz Ernőt, aki "nemeccer" volt az egyetem rektora, de most az "eccer" "nem" az, hogy mutassa meg a zenekarnak, hogyan kell tust húzni! (És Nemeccz Ernő előkapott egy tust, amely egy zuhanyrózsában végződött és madzagon húzta a pódium előtt. A zenekart az eset igen megrázta.) Cserébe az értékes mutatóványért a zenekar a Nemeccz Ernőt tiszteletbeli karnaggyá választotta, átnyújtván a már említett új hangszer nyakba akasztva. Ezután példátlan eset a zene történetében. Dr.Nemeccz Ernő elhúzza a saját nótáját. A címe szerint az volt, hogy "Kerek ez a zsemle", egyébként ha nem mondta volna mindenki azt hiszi, hogy a "Párizsban szép a nyár"-t hallja. És a zene történetében először Dr.Nemeccz Ernő úgy hegedül, hogy csak a vonót fogja. A hegedűt húzzák neki a vonó alatt, figyelembe véve rektorsága alatti rengeteg munkáját. A megrázó zenei élményt még megrázóbb követte, ugyanis a Neoprimitív előadta legújabb számát, melyet konyhai edényekre komponált, valamint a karnagy előadta az elismervényt az edényekről.

Ezután Böce nyitóbeszéde következett:

- A VEN-t megnyitom!

Most pedig fordítsuk mosolyra a szót! - mondta egy rendező, és máris elkezdődött az első tudományos értékelés felolvasása: Elek Sarolta és Vassányi István TDK-dolgozata a kis zöld Kőevőről. Az előadásért diákigazolványt kaptak. - Mivel az értekezés elnyúlt, a Szilikátkémiai Tanszék egy homokórát nyújtott át a III. Diákrektornak, hogy más alkalommal pontosan mérje az időt. Talicskazörgés közepette tolták be Dr.Markó Lászlót, akinek a "szerelése" nagy sikert aratott. Szép volt a farmernadrág, a széles bőrvő, a csikos trikó, de legszebb talán a nyakig érő hullámos haja volt. A pipát ajkai közül kivéve, imigyen szövegelt: - Magnifice, kencefice, recefice...itt tipródok előtted nem tudván mit tegyek...Már nagy költőnk is elmondotta híres versében: Oktatók! mi lehet e széles föld felett szebb dolog a VEN-eknél?...Üss hát minket diákká, de kérlek ne nagyon! A tiszteletbeli hallgatók ünnepélyes esküjét ismét végigácsorogtuk. - ...esküszöm a periódusos rendszer 62. elemére, a számáriumra, hogy az egyetemi napok alatt valamennyi külső elektronomat gerjesztett állapotban tartom...az egyetemi hallgató megtisztelő címre szegényt nem hozok...Ígérem, hogy a jövő héten hétfőn és kedden zh-t nem iratok. Ha eskümet megszegem, sújtsón a dolgozó egyetemisták megvetése. Az eskütételt rektori kézfogó követte, amit ülve "végigvastapsolt" a közönség. Ezután Dr.Ferencz Béla adjunktus felolvasta a Műveletek RT

által alapított fogadóiroda hagyománylevelét, melyben az MRT a diákrektrorra hagyományozta nyereményét. Ezt követően indult meg az ünnepi menet az ünnepélyes zászlófelvonásra. A menet élén Gőgh László szállítási rektorhelyettes, ajándékbiciklijén. Szorosan a nyomában négy medvebocs haladt pórázon vezetve gazdáikat, akik sörösüvegéből cucliztatják őket - tejjel. Utánuk a diákrektror, fogatát oktatók alkotják és hölgyek legyezik őt. Majd pedig a tömeg, hosszú tömött sorban. A zászló ünnepélyesen kúszik a magasba sok-sok léggömb száll az ég felé és a VEN-himnusz hangjai mellett véglegesen megnyílt a III. VEN.

Csala Finta Csala Mádé

Mottó:

E poénokat saját kútfejünkéből merítettük a humor vedrével, de ha valaki ismerősre lel benne, azokat sem az utcáról szedtük össze, mert amelyik poén az utcán hever, az már le van löve.

Ismerkedés a várossal:

Megkérdeztük egy talponállóban a féllábonállóktól (gólyáktól), hogy mik az első benyomásaik Veszprémről:

- igen barátságos város, ha megsimogatjuk, dorombol.
- Szerintem a városkép legszebb része a jó levegő.
- Nem lehet kapni vállfát, pedig a kertészetnél is megnéztem.
- T-elosztót se lehet kapni, azt mondják, kivonják a forgalomból, mert zsúfoltak a veszprémi utcák.
- Elem sem kapható, ez egy probléma, mert X nem eleme a zseblámpának.
- Hiánycikk a spirálfűzet is, a készítője állítólag leitta magát és csak egyenes drótot tud tenni a perforációba. Véleményetek szerint, mégis mit lehet kapni?
- Náthát. Frászt. Ruhát. Turistasót, ezt arról lehet megismerni, hogy bakancsot hord.

Nedves a lakás

Ketten beszélnek

Mély tiszteletem művezető úr!

- Mi az, mit akar?
- Köszöntem.
- Köszönt. Szóval akkor maga még kezdő mérnök.
- Igen. Szeretném megkérdezni, hogy az ott maga mellett, az kolonna?
- Nem!
- Érdekes. Pedig ellipszis alakú épület, amelyben kamrák vannak, amelyek tulajdonképpen nincsenek. Az ellenáram elve alapján megy be a téglá, jön ki a füstgáz...Talán akkor mégis kolonna?
- Nem. Ez kérem az üzemi zuhanyozó!
- Érdekes. És ez a másik izé ez kolonna?
- Ne, kezdőkém, ez sem kolonna!
- Ki hitte volna? Pedig huszonnyolc méter magas, felül megy be a vasérc, alul van a vulkánfiber...és oldalt jön a vodka.
- Pardon. A vodka belőlem jön ki.
- Akkor ez kolonna?
- Nem, ez a munkavédelmi előadó!
- Hm. Pedig szakasztott olyan mint az ábra a Varga-Polinszkyban. És mire használják?
- Aktatáskát lehet a hóna alatt tartani.
- Na és mondja, de őszintén, van itt az üzemben egyáltalán kolonna?
- Van.
- És mire jó?
- Tárolónak
- Értem. De mit tartanak benne?
- Banketteket.
- Banketteket. Miért?
- Mert az üzemi kultúrházat bekötötték a barátság kőolajvezetékbe.
- Ki kötötte be?
- Valami veszprémi mérnök.
- Nagyszerű, remélem van elég belőlük?
- Hát nem panaszkodhatunk, van mit az iparba aprítani. No, de én megyek, dolgom van. Éppen most állítják át a szovjet csőgőrényeket keskenyebb nyomtávra.
- Viszontlátásra művezető úr!
- Jaj, majdnem elfelejtettem. Ezt a füzer lyukas kétfillérest magának küldik.
- De most már remélem, hogy ez kolonna? Nem! Ez az első havi fizetése!

Bagatellek

Munka után édes a mindegy.

Kovács László azonnal vigye vissza a zongorát az E épületbe!

Mi a nagyfeszültség?

- ???

- Volt hátán volt. ..

- ...a tudás összevisszasága hézagos.

Átmentél?

- Nem, húztak.

- Sze-e-gény!

Nyugi, áthúztak.

Nem én találtam ki, de jó; hibát az követ el, aki követel.

Kiléptem a nagybetűs életbe.

- Hogy-hogy?

- Az én főnököm csak a nagybetűket ismeri.

Az ipar tárt karokkal várja végzett mérnökeinket.

Széttárja a karját és azt mondja: Sajnálom kérem, de már minden hely foglalt.

Addig jár a vizsgázó a tanszékre, amíg át nem engedik.

Aki másnak puskázik, maga sülhet bele.

Doktor úr jöjjön gyorsan, rosszul lett az uram!

- Sajnálom, én nem orvosdoktor vagyok, hanem műszaki.

- Nem baj az én uram is műszaki.

Utolsó kísérlet:

- Mondjon egy tipikus szerves üledéket.

- Például a tanársegéd úr...

Kérvényírók figyelmébe: A szó hallható, az írást elnyeli a bürokrácia.

Sok vizsgázót hagynak, hogy egy kettes elzüllessze, ahelyett, hogy egy egyessel felráznák.

Vetőmag: - Nem tehetek róla, hogy egyszer-egyszer kikelek magamból.

Pióca: - Nem tudnak eltiporni! Élek! S, hogy élek, ez egy kitartó szívós munka eredménye.

Szakadék: - Beismerem, hogy ronda vagyok, de miért van az mégis, hogy olyan sokan belémesnek?

Kémia: Mit forralnak a laborban leggyakrabban? (Bosszút). Mi a keményvíz? (jég)

Szép kilátások: Prof.: - Észre fogják venni, hogy minden évben ugyanazokat a vicceket mondom...

Gépgyártó gyakorlat: Tudja milyen menet ez?
- Gyászmenet...

Házibuli: "A sok ital méreg. A kevés még nagyobb méreg.

Egy tanársegéd:

- Ezen a tanszéken két ember van megelégedve a fizetéssel. Én a tanszékvezetőével, a tanszékvezető meg az enyémmel...

Fantasztikus! - mondta a híres tudós.

- Ezek az elemek nem létezhetnek.

- Nem is létezőnk. - mondták az elemek, és eltűntek a színekélelemzőről.

A kivétel erősíti a szabályt, tehát az a szabály a legerősebb, mely alól minden kivétel. Ami alól minden kivétel, az már nem is szabály. Következésképpen csak gyenge szabályok vannak.

Találmányok

Gravitációs motor

Richter Zóárd találmánya: Sokak szerint - köztük szerintem is - igen jelentős találmánnyal gazdagítottam a tudomány tárházát. Fantasztikus találmányom a motor nélküli autó. (Félreértés ne essék, ez nem olyan autó, amelyből kiszerelték a motort). Találmányom több szempontból is forradalmi jelentőséggel bír. Először: én találtam fel, másodszor: a levegő szennyezettsége miatt égető szükség van rá, harmadszor: mivel eddig még nem találta fel senki, ezért fel kellett találni. A műszer működésének lényege a következő: Valószínűleg mindnyájan ismerik azt a jelenséget, mely szerint ha egy lejtőre golyóbist helyezünk, akkor legurul. Ha viszont vízszintes lejtőn végezzük a kísérletet, akkor ez a jelenség nem következik be. Hasonló a helyzet pl. a gépkocsinál is vízszintes országúton, motor nélkül nem megy. Most jön a találmány! Elhatároztam, hogy a gépkocsiban elhelyezek egy lejtőt. Egyszerűen úgy, hogy a hátsó kerekek nagyobbak lesznek, mint az első, a gépkocsi hátsó fele ezáltal mindig magasabb lesz, ezért folyton előre fog gurulni maga előtt tolva az első kerekeket,

amelyeket már csak kormányozni kell. A kocsi neve TEJFÖL legyen, azaz Teljesen Fölösleges Lökösni. S hogy nagylelkűségemet is kinyilvánítsam, a gépkocsi prototípusát felajánlom a Kol-klub Moszkvicsa helyébe, hiszen annak feladatát a TEJFÖL is el fogja tudni majd látni.

Kapilláris vizierőmű

Ősze Márta találmánya: Hazánk energiában szegény ország. Kevés a szén, az olaj, a víz. Ez a probléma ösztönzött arra, hogy a vízi energia egy új válfajának hasznosítását szorgalmazzam. Már a régi görögök is rájöttek volna az alapjelenségre, ha egy kicsit jobban odafigyeltek volna. Ismerős ugye önök előtt az a jelenség, hogy hja egy kapillárist vízbe helyezünk, a víz felszökik a kapillárisban. Pl. Van egy 200 mm-es kapilláris. Ha ezt egy cm-re vízbe nyomjuk, akkor vékony cső esetén a víz kb. 50 mm-re is felszökik az eredeti vízszinthez képest. Itt van a kutya elültetve. Tegyük fel, hogy a kapillárist a víz színétől számítva 40 mm-re elvágom. Marad 10 mm vízoszlop, ami vissza fog esni, de közben a víz mindig 50 mm-re akar felkúszni, ezért a 10 mm mindig le fog esni. Ezt az energiát hasznosítom készülékemmel. A lezúduló víz alá turbinát helyezek, amely elektromos áramot termel. Ez természetesen csak modellkísérlet. Alkalmas Re számot keresve azonban a gyakorlatban is alkalmazható. Több csövet alkalmazva párhuzamosan a nyert energia megsokszorozható. A kivitelezés során csak a víz megfelelő lágyítása okozhat problémát, mivel a szennyeződések és a lerakódások zavart okozhatnak.

Egy évismétlő dala

A város peremén, ahol élek,
beomló alkonyokon,
mint füles denevérek
száll a pofon
s lerakódik, mint a guano,
keményen, vastagon.
Lelkemre így ült a szerves labor,
s mint nehéz esők vastag rongyai
mosogatják a csorba pléh tetőt,
úgy mosom a lombik aljáról
a prepit, a rákövesedőt.
Moshatja lúg is,
mindegy az neki,
lombikot tör az, ki onnan kiveri.
A mérőpárom korán meghalt,
mert a mosónők korán halnak,
fáj a fejük az acetontól,
s hogy mindig falat vakarnak,

hogy csempét törnek, horzsakőnek.
 Most is látom, mint mosok,
 s mégis minden csupa mocsok,
 mögöttem az Ágnes egyre csak énekel:
 "Ó irgalom atyja ne hagyj el!"
 Beadtam én prepit nem egyet, de százat,
 s mégis csak kivágtak,
 mert egy se kellett
 a kényes tanerőnek,
 csak azt morogta fújva:
 "Desztillálja újra!"
 S mikor beadtam, megszagolta,
 és rámnézett réveteg:
 "Uram az ön lova cukorbeteg!"
 mondta, s egyre csak nevetett.
 Míg kisírtam nagy bajom,
 ellopták a lombikom,
 állványomat, a hűtőmet,
 vákuumomat, gumicsőmet,
 s többen látták ezalatt: a vasháromláb elszaladt.

NEM LÁTJA A FÁTÓL AZ ERDŐT

BALLADA

Sötét az éj,
vadul süvít a szél,
megrázza ablakom,
s egy balladát mesél.

Lent sír a szél
zordon sziklák alatt,
s a viadukton át
bukott diák halad.

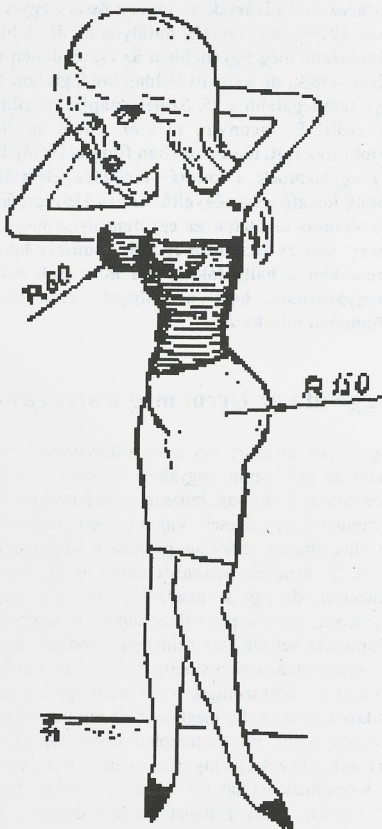
Kezében ott viszi
meggyűlölt indexét,
ahova sok tanszék
beírta egyesét.

A viadukt alatt
vadul szédít a mély
mikor lenéz,
szemében szenvedély.

Fekete test zuhan
a sötét éjen át,
csobban a víz,
s elcsendesül a táj.

Hé emberek!
Valamit visz a víz!

Valamit visz a víz,
ó vajon mi lehet?
Másnap az ár kivet
egy döglött indexet.

MÉRNÖKIDEÁL

Az egyetemet 1274 táján alapították meg először, de nemsokára fegyelmi határozattal kizárták az ország összes egyetemei közül. A határozatot a felsőbb körök csak 1949-ben helyezték hatályon kívül. A büntetett előéletű egyetem épületeinek újbóli kiadásához még ugyanebben az esztendőben nekiláttak. Az ásásban stílszerűen rabok is részt vettek, de ásozt itt boldog-boldogtalan. Gyorsan kellett dolgozni, hogy 1974-ben az egyetem legalább a 25. Születésnapját megünneplhesse, ha már a 700-at úgy sem tudja. Sikertörténet! És mennyire más ez a mai egyetem, mint a régi! A régiiben inkább csak hitoktatás volt, ma elsősorban fitogtatás folyik.

Az egyetemnek a kutatás területén elért leglátványosabb eredménye kétségkívül a többfokozatú sebességváltó. Ennek lényege: két fokozat előre, a többi meg *rückverc*.

Az oktatás területén az egyetem ilyen nagy horderejű találmányt felmutatni nem tud, mert rossz és állandóan romlik a műszer helyzete. Műszerek hiányában egy-két laboros tanszéken a hallgatókkal ma már csak *gondolatkísérleteket* tudnak végeztetni. Ezzel magyarázható, hogy a hallgatók által befizetett *lelki töréskár* összege évről évre állandóan növekszik.

Legenda az Úrról meg a szegény diákról

Egy napon az urunk így szóla a fényességes trónusa jobbán székelő Gábiel arkangyalhoz: - Nagy az én bánatom angyalom. Bármerre járatom a szemem a kerek Földgolyón, mindenütt gonoszság, kapzsiság, bujaság, más feleségének megkívánása, nevem a szájra hiába vétele, a templomok meg üresek. Vajon van-e egyetlen áldott jó lélek ezen Földön? Történt vala, hogy álrühát öltének, s koldus gyanánt a sárgolyóra alászállnak bizonytságot szerezni a jóember felől. S menének hetvenhét napig és hét óráig. S találkoznak hét egész héttized millió emberrel, de egy se akada közülük, aki megkönyörülne a szegény vándorokon. Ahogy menének, egy napon elkerülének Veszprémbe is. Bekopogának sok porta ajtaján, de alamizsna helyett csak szidalmat kapának, meg hét napot és hét éjszakát munkakerülésért. Elvetődének az egyetem környékibe is, és ott verének tanyát a menza oldalában. Arra jöve egy professzor. Megszólítja: - Ah uram egy kis alamizsnát a szegény nyomorultaknak. Ezerszer áldassék a neve, ha megkönyörül rajtunk. Mondá a professzor: - Adnék de nekem nincsen. Szegény valék, mint a templom egere. De a jövő héten megkapom a háromszáz ezret a KK-ért, akkor hozok egy kis száraz kenyeret. Kalapot emele, s elmene. Aztán jöve egy docens, töle is koldulának: - Csak egy falatot a szegény éhezőnek! Nevete a docens: - Haha, de jó vicc, ez Kropacsek. Haha. Kalapot emele s elmene. Aztán jöve egy adjunktus. Kéri őt is, de az mondá, hogy ne zavarják magasröptű gondolataiban. S jöve egy tanársegéd, aki jól a koldusokba ruga. Már öreg este leve, amikor arra jöve egy szegény diák. Kéri őt is: - Könyörülj meg rajtunk, s jöttet helyébe jót várj. S a szegény diák megosztá velük szegényes kis vacsoráját, a mócsingos marhapörköltet tarhonyával. Mikor az Úr az utolsó szem tarhonyát is lenyelé, így szóla vala: - Mondottam, jó tett helyébe jót várj! Egy kívánságot teljesítem, bármí légyen is az. Először kacaga a jó diák, de aztán az Úr bizonyságul nagy csodát teve, és kapásból megoldá egy három méter hosszú negyedfokú parciális differenciálegyenletet. Látva ezt a diák, térdreborula s megcsókolá az Úr, meg az angyal

ruhája szegélyét. - Nagy jót tehetsz velem Uram! Holnap lesz az írásbeli vizsgám kalorikus gépekből. Légy velem, hogy senki se lásson. - Úgy legyen! - mondá az Úr és lőn. Másnap, mikor a pirkadata eljőve, ott üle az egész évfolyam a T/1-ben. S jöve a Pleva és feladá a kérdéseket, és lőn nagy csodálkozás, sírás és jajgatás és az Úr nevének szájra vétele. Csak a diák mosolyga. Elkezdé megoldani a példákat, de nem mene. Mondá az Úr: - Ne félj míg engem látsz. Most csodát teszek. S csodát teve, de az eredmény nem jöve ki. „Ne félj” most nagyobb csodát teszek, mondá az Úr, s nagyobb csodát teve, de az eredmény megint nem jöve ki. S újból mondá az Úr „most olyan csodát teszek, de olyat...” s olyan csodát teve, de a példa nem jöve ki. Eltele a megszabott idő, s a diák keservesen sírva fakada: - Az mond meg Uram, most mit csinálja.! S mondá az Úr a fellegekből: - Mondottam ember, küzdj és bízza bízzál!

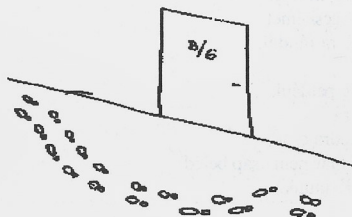
Vers az évismétlő indexéről

A tanársegédre vicsorgok, mint az ordas.
Tanszékek előtt hasra nem estem.
Bár hordana zúzdába hordárcsorda
Minden papírost, csak ezt nem!
Beesett szemekkel bolyong a vizsgázó, a szenvedő.
Értsétek meg ezt a szent örültséget!
Gyűjtik az indexet, veszem én is elő,
Úgy veszi el az egs indexét.
Merev arccal, mint aki légyre lép.
Hirtelen, mint aki tüzet érint, megrándul, s konokul
Gonoszul áll szembe velem,
Úgy veszi el ez a tanársegéd úr
Elégtelen, megbukott indexem.
Úgy fogja, mint részeg sofőr az alkoholszondát,
Mint férj a hűtlen feleségét.
Mint vő az anyóst, bibircsókost, rondát.
S míg viszi undorodva mered rá.
A fűtő rámkacsint (azelőtt hallgató volt):
Látom már a jövőt, s erős leszek tőle,
S átadom gyászfedelű könyvecskémet.
Egyik indextől a száj mosolyra rándul,
A másikra köpne inkább.
Ha feltűnik egy négyes átlag például,
Mindenki elfogódva tekint rá.
Kacsint a tanseg: a homlokodra csók,
Ne félj, öregem a mennykő már nem csap beléd!
Úgy veszi át, mint külön KK-munkát
A jelesek kivasalt indexét.
A közepesre bámul, mint borjú az új kapura:

Neked még a helyzet lehet igen fura.
 Voltak, akik húzták ezzel a végsőki,
 De minden prof. Előtt hajlongtak földig.
 Arcán nincs öröm, se szemüveg,
 Meg sem biccenti tőkfejét,
 Nem érdekel most már életemen e folt.
 Lapátolok szemet, s majd jövök jövőre.
 Zuhoghatnak most már reám a kérdések,
 És ki is dobhatnak, mint egy döglött pontyot.
 Befogadnak holnap a kazángépészek,
 S a kazán-formula mégsem okoz gondot.
 Az oktatókra vicsorgok, mint az ordas.
 Osztályzatok fölött hasra nem estem.
 Bár pofozna pokolra ördögcsorda
 Minden papirost, csak ezt nem.
 Ezt szénporos zsebemből kihúzni jó,
 Míg cipelek egy mázsa szemet gyalog.
 Bámuljátok, irigyeljétek,
 Én azért is az egyetem polgára vagyok!

Figyelem! Figyelem!

Van szerencsém közrebocsátani legújabb találmányomat, az „audiovizuális szemüveget”. Találmányom lényegét az a felismerés képezi, hogy az emberi szem összeköttetésben van az emberi füllel. Ez az összeköttetés lehet közvetett (pl.: A egyén megnézi B fülét), és közvetlen. Ez utóbbira úgy jöttem rá, hogy kihúztam egy szőrszálat a fülemből, és könnyelábadt a szemem. Ezt a mechanizmust hasznosítja az új típusú audiovizuális szemüveg, ami lényegét tekintve fülcsíptető. A könnyelábadó szem előtt ugyanis egy vízréteg keletkezik, amely megszünteti a rövidlátást. A csíptető szorossága a dioptriaszám alapján kalibrált skálán megállapítható.

Pályázat:

Az első díjat (egy kézfogás a rektorral) teljesen megérdemelten Nagy Iván III. éves hallgató nyerte el a „Hidrogén és oxigén előállítás vízből kompresszióval” című munkájával, mely a szerző mellékelt gazdasági számításai szerint 5,76-szor olcsóbb, mint a most már elavultnak tekinthető víz elektrolízisével történő eljárás. A zseniális gondolat a következő:

Veszünk egy különleges nyomásálló acélból készült hengert, melynek fenekén és oldalán $0,5 \text{ \AA}$ átmérőjű lyukat fúrunk. Ebbe a hengerbe tesszük a vizet, melyre egy dugattyúval nyomást gyakorolunk. Ezeken a lyukakon (amelyek nagysága pontosan megfelel a H atomok átmérőjének) a H atomok éppen átférnek az $1,32 \text{ \AA}$ átmérőjű O atomok pedig benne maradnak a hengerben, ráadásul mindjárt sűrítve.

A második díjas Zölderdő János

Hajóban a motort itatósapír tömbökkel helyettesítette. A hajó orrában elhelyezett itatósapírtömbök nagy erővel szívják a vizet és a hajó a hatás - ellenhatás ismert törvénye alapján előre halad. Nem jelentéktelen az sem, hogy ezzel egyúttal a szennyezett tengervíz szűrése is megvalósítható. Az egyenlítő mentén itatósapír regeneráló állomásokat lehetne létrehozni, ahol is a vízzel telített tömböket az ottani forró égővel kiszáritanák.

SENZÁCIÓ

Újra elszaporodtak a veszett rókák a Bakonyban. A megyei egészségügyi állomás szerint a veszett állatok megmártak tizenöt favágót. Az illetékesek felkérik a lakosságot, hogy ha az utcán szokatlanul szelíd favágóval találkozna, azonnal jelentsék azt esetet a legközelebbi rendőrnek, vagy a Városi Tanács illetékes osztályának, illetve a TŰZÉP-nek

Japánban egy diák öngyilkos lett rossz vizsgaeredményei miatt.

Kommentár: Ha mindig én is így tennék, velem lenne tele a veszprémi temető.

A párizsi Dior cég olyan körömlakkot hozott forgalomba, amit pajszerrel sem lehet levenni.

Megállt a lift

A lift megállt.

Fáradt káromkodás

kering körülöttem,

az első emelet alattam,

a második fölöttem

Akkor még őszinte ember voltam,

ordítottam, toporzékoltam,

hagyja a hülye viccet másra,

s legalább vigyen a padlásra.

Elmúlt egy óra, már lankadok,

a lift csak áll, s hallgat a konok,

Most jut eszembe,

hogy bicska van a zsebembe'.

Vele lyukat vághatok.

Vágom a liftet hűvös halomba,

fényesül görcse és sikongva

Ej döntsöd a liftet, ne siránozz,

ne szisszenj minden kis szilánkhhoz,

a liftakna rikoltoz, s a széles penge...eltörik.

Második nap

Nehéz az ébredés, ha lift a puha ágyam,

s egy darab kenyér minden vágyam.

A dörömbölés ma sem segít,

hát énekelek, az felvidít:

„Drága gondnok úr, a szerelőt mért nem hívja fel
engedjen ki, hisz a földszint itt van, oly közel”.

Meg azt, hogy: „Szép ez a lift, nincs hibája,
csak egy kicsit dadogós a járása.”

Harmadik nap

A lift padlóján ülök,

s érzem, hogy múlik el a szenvedély,

hogy fecseg a földszint, s hallgat a mély.

Hogy elűzzem unalmam,

régi verseket szavaltam:

„Ej mi a kő tyúkanyó kend,

a liftben lakik itt bent?

Jól felvitte az Isten a dolgát,

csak egy picivel vitte vón' tovább!”

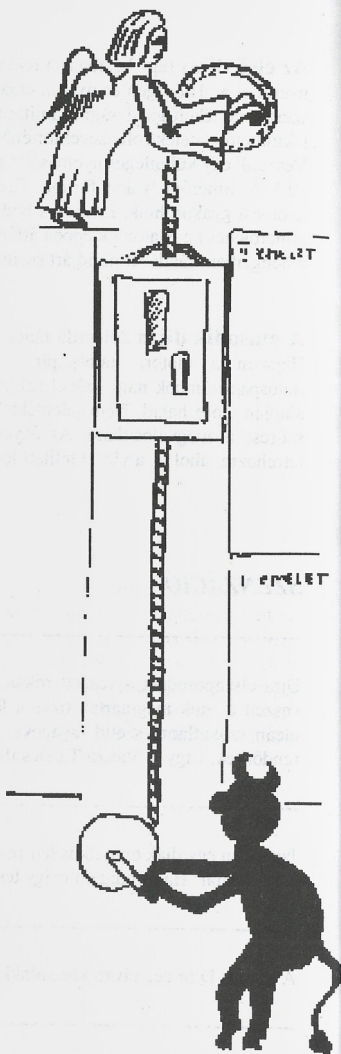
Utána egész nap dőzsöltem,

s az övem legjavát megettem.

Végrendelet

Síromra csak egy mondatot véssetek fel:

„Szegény fiú, a lift vitte el.”

Évismétlő elsőéves belelapozgat az új kvali-laborjegyzetbe, majd elégedetten megjegyzi:

- No, úgy látom az Ag, Pb és Hg sem lépett a második osztályba!

Az ember az előadásokon sok okos dologra jöhet rá, ha meg tudja állni, hogy nem figyel oda.

Újsághír: A Semmelweis Orvostudományi Egyetem követve egyetemünk oktatási modelljét, áttért a kétfokozatú orvosképzésre. Az első fokozat végeztével a hallgatók üzemorvosi oklevelet kapnak

Az egyetem általános- és szervetlen kémia tanszékén két felajzott oxigén megerőszkolt egy magányos nitrogént. A helyszínen csak egy elhasznált kovalens kötést találtak.

Gyorsan már tudok vizsgázni, jól vizsgázni még meg kell tanulnom.

Két dolog után érdemes futni az életben. Az egyik a nő, a másik a beöntés.

Nem bánom, ha az illető a nyomdokaimba akar lépni, csak várja meg, amíg én kilépek belőlük.

Valamikor szép, és okos voltam, de elcseréltek a szülészetem.

Nem tudsz egy húszast nélkülözni holnapig?

- Ha eddig tudtam, ezt az egy napot már kibírom.

Az előadó jól tudja kifejezni magát, csak befejezni nem.

Jó a rektornak, csak a láncát veszítheti el.

Nem zörög a haraszt, ha nem pfúj a kollokvium.

Ha nem lenne uv., nem tudnánk a kettesnek örülni.

Minden nő döglük utánam - dicsekedett a kéjgyilkos.

Fürdés közben tejbe-vajba fulladt két szilikát ágazatos hallgató.

A nő olyan, mint a termodinamika: a fene se érti.

Kétszer tanul, aki gyorsan tanul.

Köszönetnyilvánítás: Jónapot kívánok professzor úr!

Ingatlan: Megingathatatlan jellemét olcsón megingatom. Gőz Alfréd.

Közmondás: Kockázat nélkül nincs rizikó

Édes fiam erre a feleletére nem tudok egyesnél jobbat adni.

- Nem lehetne megkérni valaki mást?

Ha így halad tovább, nem lesz magából semmi Kacsirek - mondta a professzor a vizsgán - Nagy Sándor az ön korában már az egész világot meghódította.

- De Nagy Sándor tanítója Arisztotelész volt, professzor úr...

Kacsirek jelesre dolgozott ki egy nehéz matematika példát. A tanársegéd gyanakodva kérni tőle:

- Egyedül oldotta meg ezt az egyenletet?

- Nem, két ismeretlennel.

Előadó: Nagyősi Sándor: „A termelési, ezen belül a technológiai folyamatok lerövidítésének egyik leghatékonyabb eszköze az automata berendezések alkalmazása a termelésben. Pl.: szőlőszüretknél alkalmazzák legújabbban az automata présgépeket. A berendezés egyik végén beöntik a leszüretelt szőlőt, a másik végén pedig jönnek ki a részeg emberek.”

Fizika zárthelyin:

- Miért hajol olyan közel a szomszédjához?

- Rövidlító vagyok tanár úr kérem.

A többfokozatú képzés olyan, mint két földszintes ház egymásra építve. Több, mint emeletes épület, mert közben van egy fölösleges tető.

Mazsolák:

Kacsirek jelesre dolgozott ki egy nehéz matematika példát. A tanársegéd gyanakodva kérni tőle:

- Egyedül oldotta meg ezt az egyenletet?

- Nem, két ismeretlennel.

- Ha átmegyek a vizsgán, húsz forintot adok Szent Antalnak.

- És ha nem?

- Akkor a tavalyit sem adom meg!

- Édes fiam, erre a feleletre nem tudok egyesnél jobbat adni.

- Nem lehetne megkérni valaki mást?

- Professzor Úr, tudom, hogy feleletem nem volt éppen fényes, de azért úgy gondolom, egyest mégsem érdemel.
- Tudom jól, de ennél rosszabb osztályzat már úgy sincs.

Közmondás: Kockázat nélkül nincs rizikó.

- Professzor Úr, Ön megsértett. Nevezze meg tanársegégeit!

Adalékok az egyetemi hallgató természetrajzához.

- Üdvözöllek, professzor úr!
- Szervusz docens úr!
- Hanyadik?
- Ötödik. És neked?
- Még csak a negyedik.
- Fáj?
- Már nagyon.
- Nekem az egviknél megrándult a lábam.
- A vizsgaidőszak végére teljesen ki szoktam készülni.
- Hát igen, kemény munka.
- Szervusz professzor úr!
- Szervusz docens úr!

Arany köpőcsésze

Levelező hallgatónő köztudottan hadilábon állt a magyar nyelvvel. Telefonon akart jelentkezni vizsgára, de nem tudta eldönteni, hogy melyik a helyesebb, és Leótól kérdezte, hogyan mondja:

- jelentkezni szeretnék
- szeretnék jelentkezni

Leó válasza: mindkettő helyes.

A hölgy zavarában a következőket közölte Jofival telefonon:

- Szeretkezni jelentkeznék ...

Mire Jofi a vonal túlsó végéről:

- Most egyedül vagyok, jöhet!

Bölcsességek:

- Én nem az iskolának, hanem az életnek lógok!

A nő olyan, mint a termodinamika: a fene se érti!

Kétszer tanul, aki gyorsan tanul.

Gyorsan már tudok vizsgázni, jól vizsgázni még meg kell tanulnom.

A többfokozatú képzés olyan, mint két ház egymásra építve. Több, mint emeletes épület, mert közben van egy fölösleges tető.

MINDENFÉLE

Pénzkérdés: Van egy tizedes?

Minden nő döglök utánam - dicsekedett a kéjgyilkos.

- Nem tudsz egy húszast nélkülözni holnapig?

- Ha eddig tudtam, ezt az egy napot már kibírom!

A kollégiumban a lift előtt hallottuk:

- Nem tudod, hogy hívják a lift feltalálóját?

- Nem!

- És a nénikéjét?

Dilemma a menzán:

- Ha beledöglök is megeszem.

- Ha megeszem, bele is döglök.

Friss IV. évesek ismerkednek szilikát ágazaton. Mindenkinek meg kell mondania, hogy mi a kedvenc nótája. Egy hallgató:

- Meghalt már az öreg halász ...

Mire valaki hátulról:

- De a Pleva még él!

MŰSZAKI SZÓTÁR

a:	a régi sumer nyelvben ökröt jelentett. Ma inkább névelőként, illetve jelzőként használjuk tárgyak és személyek neve előtt. (v. ö. a tanársegéd, adjunktus)
abrakadabra:	a fémionok kimutatásának megbízható módszere.
abszorpció:	fizikém vizsgakérdés. Az anyagnak az a tulajdonsága, hogy könnyen kirúghatják belőle az embert. Nem tévesztendő össze az adszorpcióval, amely néhány oldallal hátrább található.
abszolutórium:	1. régi klerikális hangszer. 2. skót dudához hasonló arab hegedűfélése. Régebben banánfából készítették és két húrját lábujjal pengették. Újabban indexen van.
adiabatikus:	melegen táltalt kétszersült cukorbetegnek részére.
adjunktus:	1. az adjusztál (adjustal) latin szóból származik. Eredeti jelentése: ruház, kikészít. 2. egyetemi oktató vizsgákon hangoztatott csatakiáltása alanyi ragozásban. 3. öreg tanársegéd.
adoptál:	örökbe vesz. A magyar "mit loptál?" kifejezésből alakult ki. Főleg az újabb tudományos felfedezések terén bír nagy jelentőséggel. (v. ö. doktori disszertáció)
aer:	(ájer) lábszag ógörgőgöl, megkövesedett formában.
affinitás:	magyar megfelelője a "vegyszerelem".
agar-agar:	pedigrés, fajtisza, kocsonyás kutyapár. A vegyészetben a másodfajú vezetőség státusz-szimbóluma.
agrárolló:	leggyakrabban a "komámasszony, hol az agrárolló?" kifejezésben fordul elő. A többfokozatú agrárművelés képzésben az alsó fokozat eltávolítására szolgáló szerszám.
akkumulátor:	készülék, amelybe felül töltik be az áramot, ami aztán a fejreállítás után kifolyik belőle.
akt:	pucér nő, egyszál keretben. A szoc. realizmusnál ugyanez hátulról.
akta:	(orosz) akt birtokos esetben.
akta himika:	(Acta Chimica) az MTA által kiadott homoszexuális folyóirat.
akvarell:	vízfestés. Így készül a narancslé.
algot:	labdarúgásban a "fü alatt" a kapuba továbbított labda.
alkimista:	kémikus, aki a KK-ból csinál aranyat magának.
állapothatározó:	AB bizottság.
anód:	a Katód férje. Egy elektrolitban laknak és állandó ellentét van közöttük.
Arcus:	Arcus Maurélius, híres hadvezér és matematikus. A diadalív feltalálója.
arzen:	bánatos szerelmesek kedvenc eleme. Leggyakrabban ételben és italban fordul elő. Régebben légyapapírból állították elő.
atmoszféra:	a szegény embert a levegő is nyomja.
aurum:	méregérős, nagyon drága, sárga színű szeszecital.

Automata:	Automata Hari, vezetéséről hírhedt ipari kémnő.
av:	a vaj allotróp módosulata. A vaj menza-körülmények között már szobahőmérsékleten átalakul ebbe a formájába.
bakelit:	előkelő hím példány.
barométer:	ökölvívók és súlyemelők magasságmérésére szolgáló eszköz. (v.ö. légsúly-mérő)
benzol:	Kekulé óta teljesen ismeretlen. Ellentéte a "kinzol", a szerves tanszéken ma is igen gyakori.
beton:	sóderből és homokból készült női ülőalkalmatosság vizsgaidőszakban.
binomiális:	binomiális hepatitis (kóros májelváltozás). Főleg a matematikusokat támadja, és leginkább a hallgatók sorában pusztít.
bogrács:	csomóra kötött elemi cella.
borsó:	menzai zöldtakarmány. Leggyakoribb a sárga változata. Falra hánnya termesztik.
brikett:	Amerikából importált labdajáték, főleg bányászok úzik.
brom:	fémes fényű, galvanikus bevonat a menzai feketekávé felületén.
burkoló görbe:	mohón zabáló, tisztességtelen függvény.
cetán:	tengeri emlősök váladékából előállított, szintelen, szagtalan, sárga, bűdös gáz.
Clausius-Clapeyron:	az évszázad bokszeccse. Győztese a Clay-Frazier meccs győztesével mérkőzhet.
csőgörény:	háztartási gázvezeték illatosítására alkalmazott dúvad.
csővoltmérő:	a géptan tanszék többszörösen eltulajdonított egyetlen műszere.
differentiális	
fojtóeffektus:	nagy sikerrel bemutatott, tömegpánikot kiváltó rémfilm címe.
dilatáció:	őrült meditáció.
entalpia:	a fizikém tanszék által favorizált itóka. A teljes egyensúlyhoz minimálisnak kell lennie.
ergonómia:	tehátan.
fázis:	persze, hogy fázik!
felezési idő:	az ösztöndíj felének elköltési ideje. Általában kisebb, mint egy nap.
fizikém:	speciális feladattal megbízott besúgó.
foglalkozási ártalom:	például, ha valakit a laborban hasbalőnek.
gázmintavevő	
egerek:	az Inczedy meg a Finczedy
Hess törvény:	az Egyetemről való elbocsátás tréfás kifejezése.
ion:	töltött görög oszlop.
I.V.:	az U.V. utódja. Egysége az egy láb.
Katód:	más személy által neked tulajdonított hölgyismerősöd.
karmantyú:	a huszárok kezén viselt menetes vagy menet nélküli lóósztrókéló eszköz a gépkorban.
kémiai munka:	szakmunka gyakorlat. Ellentéte a hasznos munka.
kontrakció:	kontra akció. Pl.: piros-hús-száz-ulti kontra.

kvencselés:	olyan, mint lincselés, csak kvetten csinálják.
legkisebb kényszer elve:	egszizmus
literatmoszféra:	borászati nyomásmérő a közérzet mérésére.
likvidusz görbe:	az alakerülés kirúgással jár. Kapcsolata a Hess-törvénnyel nyilvánvaló.
lősz:	szegeci születésű szilikátos szövege arra kérdésre, hogy: mi van a termeléssel?
Maxwell-görbe:	(helyesen Maxell) kissé lilás színű japán magnószalag.
megoszlási hányados:	az első és második fokozatba kerülők arány a többlepcsős képzésben. Sötét és bonyolult összefüggéssel számítják.
mérce:	pőse vegyész kérdése mérőpárjához a laborban.
módosított Raoult törvény:	Raoult bizonytalanságát bizonyító tétel. Törvényét csak módosítva merte nyilvánosságra hozni.
műon:	kérdő szó. A válasz rá minden esetben az, hogy bion,bion.
Ostwald-féle viszkoziméter:	egy dallasi feltaláló által szabadalmaztatott távcsöves műszer.
Óvári szendvics:	egy ciános és egy savas fürdő közötti katalógus.
reakciókinetika:	filozófiai fogalom. Az etikának az a maradi megfogalmazása, amely a reakciósebesség állandóságát hirdeti.
relatív mozgékonyág:	tíz katalógus per félév.
rendszermérnők:	eddig ismeretlen, új jelenség. Nem tévesztendő össze a rendszeres mérnökkel.
rombusz:	tömegközlekedési eszköz karambol után.
sötétkamra:	látens képek előhívására szolgáló helyiség az ásványolaj és széntechnológia tanszéken.
szakbarbár:	kizárólag szakembert fogyasztó pápua.
sztochiometriai koefficiens:	Sztöch (1495-1595) által felfedezett hiometrikus állandó.
titriméter:	a méter harmadrésze tegező viszonyban.
trióda:	börtöncella. Vagyis: a cella az anód, kint vár rád a Katód, középpütt a rács.
U.V.:	régén a fény és a hallgató minősítése. Ma már csak az I.V. divatos. (ld. ott)
világ anyagi egysége:	anyagiasság.
vegérték csökkenés:	kémiai amortizáció.
Vogel-Busch:	besűrítésre alkalmazott bánatos veréb.
vörösdiploma:	zavarba hozott oklevél.

... a mi időnk lejárt...

A bejárathoz egyszerre érkezünk az osztályvezetőmmel. Udvariasan tessékeltem előre:

- Tessék, tessék!

- Á, köszönöm!

- De csak parancsolj, kérlek szépen.

A lépcsőn előttem ment és közben a vállán keresztül hátrafelé beszélt hozzám:

- Te Pistikém, azt a kimutatást ma okvetlenül csináljátok meg!

- Hogyne, kérlek.

- Szóval az alapanyagfélések felhasználása múlt havi szinten. Az árfekvések behatárolását is dolgozzátok bele forintálisan. A devizális kihatást diszponáljátok mindjárt hozzám.

- Meglesz kérlek, és hamarosan küldjük - válaszoltam udvariasan, és nagyon utáltam az életet.

Egy pillanatra felrémlt előttem a kollégák nyűtt arca és hivatalos, unalmas dumája, az adatok, a kimutatások, meg minden. Szóval egész másutt jártak a gondolataim és így történhetett, hogy eltévesztettem az ajtót. Amikor beléptem, hirtelen ott találtam magam a tíz évvel ezelőtti kollégiumi szobánkban. Füttös az ágyamon feküdt, mint mindig, és az almámat zabálta. Ott állt mellette a kosár, amelyben anyám szokta küldeni az almát.

- Füttös! - kiáltottam rá döbbenet - hogy kerülsz ide?

- Ne ordítozz, te hülye - válaszolt kimérten - eljöttem fizkém előadásról, mert sürgősen el kell olvasnom ezt a regényt.

Ezzel belemart egy újabb almába, de jószívuén engem is megkínált, alig tudtam elkapni. Még a nyakkendőm is egészen félrecsúszott. Hiába, régen voltam már kézilabda edzésen. Ekkor vettem észre a többieket. Kefe az asztalon valami plakátot festett elmerülten a jövő heti klubestre. Jenci az ágyán görnyedt négykézláb, könyökölve. Előre-hátra hintázta magát és a füleit bedugva tanult. Biztos holnap kollokvál. Az asztalhoz léptem és nagyot húztam a vizeskancsóból. Fúj, ez pont olyan langyos mint régen.

- Húzódj odébb Kefe - mordultan rá szobatársamra, és megpróbáltam odébbtolni a plakátjával együtt.

- Mi a fenét akarsz? - morgott rám.

- Sürgős munkám van öregem! Kimutatást kell csinálnom az alapanyagfélések felhasználásáról, az árfekvések behatárolásáról frontálisan, devizálisan.

- Ha elfelejtettél magyarul - válaszolta föl sem nézve - ott találsz az értelmező szótárt a polcomon.

- Ne bántsá,! - kiáltotta váratlanul Jenci és a két öklét kirántotta füliből. Hogy volt?
Mondjad csak! - és a papír után kapkodott - Alapanyagféleség...frontális...? Diktáld!
Csodálkozva elismételtem újra az egészet. Jenci üvöltött a gyönyörűségtől, hogy végre
van egy újabb poén a Mikulás esti műsor anyagához, és akkor már én is
felszabadultan röhögtem velük. Füttyös a párnám alá gyűrte a regényét, felugrott, és
kapásból szavalni kezdett:

Editke egy nőféleség

Lesz belőle jó feleség.

Boldog vagyok már egészen

Lesz feleség-féleségem.

A hozomány frontális,

Ha disszidál deviális...

Ha megakadt, merően nézte a plafont, és nagyot harapott az almába. Jenci pedig nem
győzött ordítani, hogy várjatok, várjatok, hadd írjam - és lázasan jegyzetelt az
ásványtan füzetébe. --- Nagyon jó! - helyeselt Kefe is.

Füttyös pedig szórakozottan ráült a friss plakátra, és füttyürészve új rimen törte a
fejét.

- Mondj még egy-két ilyen marhaságot - nógatott Jenci. Éreztem, hogy rajtam is újra
erőt vesz a lelkesedés.

- Hát például - kezdtem - amikor egy osztályvezető kitalál valami nagy marhaságot, és
a beosztottak csak helyeselnek fajejűségből meg gyávaságból, pedig tudják, hogy egy
lehetetlen dolog az egész..., - de nem folytathattam, mert mint egy ágyúgolyó,
bevágódott Bozont. A haja most is úgy állt, mint egy szabadnapos örülté.

- Srácok - lihegte boldogan - állati! Leuvéztam géptanból! Megcsókolhatjátok az
egsemet - csapta elénk nyitott indexét és nyerítve tépte le magáról a sötétkék ruhát.

- Ezt meg kell ünnepelni - folytatta a nyakkendőjébe gabalyodva - mindnyájan a
vendégeim vagytok! Pénz nem számít! Mennyi van nálatok?

- Jól van, jól van, gratulálunk, csak csillapodj már! kiabálta valaki.

Én pedig hirtelen előkaptam a szekrényemből a régi gitáromat. A többiek vigyázzba
vágta magukat és elkezdtek ablakrengetően harsogni a szobánk indulóját:
Békalencse, burgonyavész fehér vagy, ha vizsgázni mész. Olyan, mint a megkötött
mész vagyis kalciumkarbonát, tehát fogd be a popád!

- Mégegyszer! és und noch einmal! - üvöltötte Bozont és fállábon táncolva húzta le
magáról az ünneplő nadrágit, amelyet gondosan az élére hajtogatott, aztán bevágott
a szekrény aljába. Mi pedig újra végigbőgtük az indulót, amely akkoriban nagyon
tetszett nekünk. Kezdő sorait ugyanis a Pallas lexikon 2. (és egyetlen meglevő)
kötetének címsoraiból vettük, a többi meg csak úgy jött magától. Az utolsó sort
például rendszerint a csitításunkra befutott szomszédok képebe szoktuk énekelni.

- Srácok - kiáltottam fel hirtelen - leszaladok borért, aztán megírjuk ezt a műsort, és
kifigurázunk benne minden nagyképűséget és ostobaságot...

- Jól van - kiabálták - csak siess vissza! Nesze itt van egy kis pénz a borhoz. Dobjuk össze!

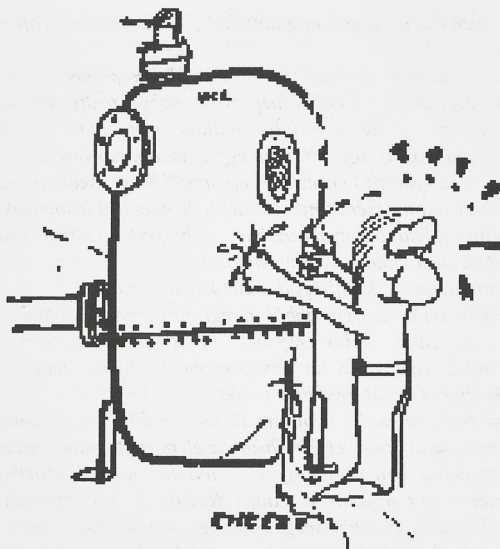
- Nem kell - háritottam el - tegnap kaptam fizetést...ööö...akarom mondani ösztöndíjat.

Azzal kipirult arccal kiugrottam a folyosóra és mint egy túlkölő rendőrautó: tu-tü, tu-tü, tu-tü...száguldottam végig. A forduló előtt éles fékcsikorgást utánozva lassítottam ugyan, mégis elütöttem az osztályvezetőmet, aki váratlanul toppant elém.

- Hová rohansz? - kérdezte mérszféhéren, miközben a kabátját porolgattam.

- Hát mindjárt kezdjük a műsort...akarom mondani a kimutatás, alapanyagfőléség...szóval frontálisan - tettem hozzá lemondóan.

Úgy éreztem, hogy az arcomról teljesen eltűnt az előbbi pirosság. Ahogy visszanéztem, a folyosón nagyon sok ajtót láttam, és nem voltam benne biztos, hogy azt az egyet megtudnám-e még egyszer találni.

PECH

Mit is takar a cím?

Az UV király az utóvizsgások által a legtöbb UV-vel rendelkező hallgatók közül választott egyén, akit szept. 26-án az UV-s bálon, a **géptan tanszék** - mint a cím "koronázatlan és felszentelt" **adományozója** - fog megkoronázni. Ezzel az ünnepélyes módszerrel ad a "királynak" jogot egy évre, az utóvizsgások érdekképviseletére.

A "királynak", mint minden más uralkodónak természetesen saját udvartartása lesz "feleségének" pedig udvarhölgyei. Nem utolsó sorban meg kell említenünk, hogy az udvartartás nélkülözhetetlen kelléke, az udvari bohóc sem maradhat el. Természetesen ezen szerep a legjelentősebb "nyesőgépek" közülük fog kikerülni.

A koronázás a megfelelő jelmezekkel, külön erre a célra írt koronázási mise mellett fog megtörténni.

Az udvartartás legfontosabb embere a "kincstárnok", aki az utóvizsgás alapra rendezett gyűjtésből befolyó pénzt arra fogja felhasználni, hogy segélyeket adjon az elsőévesek első félévének első utóvizsgálóihoz.

A koronázást műsor követi, amely arra hivatott, hogy megtanítsa az elsőéveseket arra, hogyan kell úgy vizsgázni, hogy ne kerüljenek be az UV-sek soraiba.

Az UV-s bál elnevezés lehet, hogy meglepő, de nemcsak utóvizsgálóval rendelkezők mehetnek be, hanem az ezzel nem rendelkező szerényebb hallgatók is. Természetesen az utóvizsgálókat igazolók UV-ik száma szerint belépőjegy kedvezményt kapnak.

ATOM-MONOLÓG

Én vagyok az anyag mélyen rejtett titka,
köztünk a magtalan igen-igen ritka.
Csikarás vagyok a fekete havon
bösen precesszáló gerjesztett atom
Veszprémbe jöttem én gyalog-sevroleton,
eltaláltak engem ion-vadászaton.
Engem osztottak ki sóltalanul a menzán,
Miattam rígtak ki szóltalanul a vizsgán.
Csendesen kiabálj, mert pihenni vágyom.
A tanszéki laborban fluidizált ágyon.
Ha spinemre gondolkodok 760 torron,
Gyémántnál keményebb merev rotátorom.

Esténként a héjon, egy bizonyos nagy K-n
Gerjesztődöm Pre, de sajnos csak ritkán.
Keresem a párom örök keringéssel
Magamhoz láncolom kovalens kötéssel.
Vegyesz atom akartam egykoron én lenni
A tudományok tájából két marokkal szedni.
De megbántam s bánatom világgá kiáltom
Gépésznek lenni, ez az én új álomom.
Nem kell ott lötytyöket kutynulni-kavarni
Elég csak másoknak rosszakat akarni.
Eltűnök mielőtt belém rögzödne e pályán maradás
Nehogy utolérjen a tudathasadás.

Ballagás és buli

Május 22-én délután három órakor éktelen ricsaj, zenebona verte fel az addig csöndesen bókászó nyugalmat a kollégium első emeletén. Marhakolomp, valamint szarvasbögésszerű tutulás, feltranszformált edénycsörgés és egyéb csábhangok adták hírül, hogy az első emelet előterében valami készül. Mint Hamlet mondta:...valami búzlik... Búzlított is a szemétakna nyitva hagyott ajtaja, s a szagtól, valamint haló poraiból feltámadt "Neoprimitív" együttes macskazenéjétől fejbekölíntott ötödévesek támo lyogtak a lépcsőfeljáró környékén.

Jesszusom! - csapta össze kezét az utcáról bekukucskáló nénike: "Egy csomó bolond kiszabadult a diliházból!" Az ítélet bizony nem is látszott elhamarkodottnak: a társaság elképesztő rongyokban szaladgált a kíváncsiskodók nem kis örömeire. (Sikerélmény volt szemlélőnek lenni, s legszebb mosoly a kármosoly)

Nem sokkal három után megindult a menet, élén a Neoprimitívvel, amely lankadatlan szorgalommal, virtuóz hangtechnikával játszotta el repertoárjának egyetlen számát. A tarkabarka cafrangokba öltözött buli-ballagó ötödévesek kitódultak a kollégium előtti térre, ahol fél Veszprém egyből összegyűlt a nagy látványosságra. Igaz, hogy buliballagás volt már nagyobb hecc is, de ez is megtette. A rongyok mellett jó poénokkal teletűzdelt táblák hirdették az élet mulandóságait, örömeit és fő tanulságait. A menet végén sivatagi beduinak öltözött vad olajosok ballagtak, akik a BUL-AMU-MUSH Rt OIL.CO. feliratú táblán hirdették férfiasságukat és a bennük rejlő veszélyeket. Mögöttük az üzemanyagot (Kinizsi sör) szállító tartálykocsiból motorolajos dobozokba töltögették a "nyakolajat". A kolesz előtti téren kiselőadás következett, melyben néhányan egy áldiplomadolgozatot olvastak föl a fekália kémiai tulajdonságairól, technológiájáról és robbantásos vizsgálati módszeréről. Például miből hogyan keletkezik. A siker akkor kulminált, amikor az előbb nevezett anyag és a menzakaja közé közönséges egyenlőségjelet tettek a szerzők. A műsor végén már csepegni kezdett az eső, úgy hogy gyorsan összecsapták, s irány a város. A szerves tanszék előtt még volt egy kis exhibicionizmus, majd a nem éppen csepergő eső közepette a banda megindult, hogy a városon keresztülhaladva a Kiskúti Csárdában kössön ki. Mint minden rossznak, a zuhénak is volt valami előnye: józanító hatása következtében mindenki el tudott menni a csárdáig. Sajnos, a tervezett szalonnasütésnek fuccs lett, de a csárdában olyan nótázás volt, hogy falai majd összeomlottak, mint a bibliai Jerikónak.

Visszafelé már kisebb csoportokban szállingóztak az öregdiákok a maskarának szóló gyanakodó pillantások közepette. A nóta is olykor-olykor torkon akadt. Borús volt az idő és kísértett a júliusi államvizsga.

Szómagyarázatok

Abszolút nulla fok:	A legjobb abszolút vicc. A poént sajnos elröhögték.
Emisszió:	Küldetés. Többnyire emisszionáriusok teljesítik.
Formalin:	ünnepélyes alkalmakkor minden vegyület számára kötelező viselet
Ionos kötés:	ógörög kötéstípus. Ilyen még a korinthuszias és a dóros kötés.
Kitartó gyalogló :	járásbíró
Likvidusz:	A görög junta kivégző osztagának vezetője
Lumineszcencia :	sötétben is látszó sűrítmény
Perverzió:	a verzió reciproka
Pia mater :	anyatej
Pofásfékek:	veszély esetén működő fékek. Amely fékek még ilyenkor sem működnek, pofátlan fékek.
Policentrikus:	rendőrközpontúság (angol)
Rablóiskola:	fosztóképző
Rádióaktivitás:	Beatmúsorok közvetítésekor maximális hangerő
Ráfizetési gyümölcs:	deficitrom
Ravasz madár:	fondorkeselyű- okulás - pápaszemes télapó
Rimaszombat:	könnýüvéru lányok hagyományos ünnepe
Steppelni:	orosz síkságon ugrálni
Szolidusz:	a nem túl feltűnő, a jó izlés határait betartó görbe.
Termikus disszociáció:	teremben végezhető duplán szociális gyakorlat
Viszkózitás:	csípés által okozott viszketés vakarásakor fellépő belső súrlódás

Nabla

Már egy hete csak a Bodorra gondolok meg-megállva.
Nyikorgó krétával kezében írt a táblára, írt serényen.
Én még fiatal gólya voltam, ásítottam, toporzékoltam.
Hagyja a Schrödingerét másra
Nem is jártam aztán előadásra...
Csak mentem és sörözgettem némán,
nem rágódtam semmiféle témán.
Jegyzeteim rendezve, sorokba rakva álltak a sarokba .
Hallgatnám én, de most már késő
uv-im száma véget nem érő
Rektori árnya kísért az éjben,
évisméltést érzek a sör ízében.

A NAGY NAP

Arra ébredtem, hogy valaki néz. A szoba teljesen üres volt. A fiúk beteges hajlamuknak hódoltak valamelyik előadóteremben. Mire másodszor is megdörzsöltem a szememet, már ott állt ő teljes embernagyságban. Csúcsos süveg volt a fején, testét bő selyem köpeny fedte. Az egész szerelése telis tele csillagokkal, bolygókkal. A kollekcióhoz tartozott még egy alig használt bagoly is váll tájon. Piszkos-fehér szakállát elől övébe tűrte. Pont úgy nézett ki, ahogy dr.Szőnyi Jenő, a közkedvelt könyvének előszavában lefesti a múlt századok vegyész üzemmérnökét. Oké, megörültem, mondtam magamnak és ettől valahogy megnyugodtam. Az alak egyszer csak megszólalt.

- Na fiaskám, mit gondolsz honnan jöttem én?

Tippeltem, ettől szörnyen ideges lett és műveltségét fitogtatva 5-6 nyelven káromkodni kezdett, melyből én csak az "anyád" szót értettem meg néha.

- Nem onnan - fejezte be elmefuttatását - én a túlvilágról jöttem, nevem Paracelsus! - és jelentősegteljesen rám nézett.

- Porcogó Béla - makogtam és igyekeztem hasonló súllyal visszanézni.

- Tudod hozzád jöttem, téged szemelt ki a TEA arra, hogy befejezed a Nagy Művet.

- Remek, épp akartam szólni, hogy ha lehet, akkor én legyek a kiválasztott - mondtam és rámosolyogtam. Ettől megint ideges lett és kiabálni kezdett.

- Velem szemtelenkedsz, a Nagy Paracelsussal! Békává varázsoljalak?

- Ha lenne olyan kedves! - Az öreg ettől elhült. Zavartan köhécselni kezdett, majd csőrön vágta a baglyát.

- Most nincs rá idő. Minden erőnkkel a Nagy Mű befejezésén kell munkálkodni. A Nagyok Tanácsa téged jelölt ki a magasztos feladatra, hogy parancsaimat végrehajtva megalkosd az Egyetlent, a Csodát.

- Kösz, de nem TDK-zom. Különben is tessék engem aludni hagyni! Az öreg most könyörgőre fogta a dolgot.

- Fiam ne tedd ezt velünk! Több élet munkájával sikerült végre kidolgozni az arany, a Bölcsek Köve és az Élet előállításának módját. Téged ez soha nem érdekelt? Még sosem próbáltál előállítani pl. életet?

- De már többször, de hála Isten még egyszer sem sikerült. Különben is mi az a TAE?

- Túlvilági Alkimisták Egyesülete. De most öltözz halandó, megyünk a laboratóriumba.

- Na látja kedves szellem, ebben téved. Nekem pont elég a heti 18 óra labor, nemhogy még magamtól menjek be. Máskülönben is, ha meglát a laborfőnök, azt hiszi megörültem, vagy valami terrorcselekményre készülök.

- Értsd meg fiam, csak most tudjuk megcsinálni, a csillagok ilyen konstellációja mellett. Ezerévente csak egyszer állnak így.

- Hát akkor nincs ciki! Most visszamegy és vár egy keveset, mi az magának.

- De értsd meg végre balga ember, megvan a Megoldás! Már nekem is sikerült volna az életben megcsinálni, de nem dolgoztam elég steril körülmények között. Mondd te tisztán dolgozol?

- Hát, abban nincs hiány! Anyám belémverte: "Fiam még kézmosás után is moss kezét!" A tisztaságért mindent. Laboreszközökünk ragyognak. Fáradtságos munkával inkább bespurom eredményeimet, csak ne kelljen beszennyezni őket.

- Ez kell nekünk, munkára fel!
 - Na jó, de mit kapok érte?
 - Fényt, ragyogást, dicsőséget!
 - Lehetne inkább egy kis pénzt?
 - A pénz semmi. A hírnév minden, s mi ezt adjuk neked.
 - Szóval társadalmi munkáról van szó. Kopjon le vén visszajáró, akkor inkább lemegyek Káptalanfüredre alapozni. Azt legalább beírhatom a KISZ-vállalásomba. Azt mégsem vállalhatom, hogy életet csinálók, nem?
 - Jó kapsz aranyat, gyarló ember csak siess, hisz már háromnegyedtizenkettő van.
 - Mit mondott, mennyi? Ugrott a meló szellemkém, megyek kajálni a menzára!
 - Ne, nem igaz, hogy ezt megteszed.
 - Az nem igaz, hogy nem teszem meg. Rántott máj lesz ebédre.
 - De a csillagok - hebegte Paracelsus - ezer évig várhatunk, amíg újra így állnak.
 - Miért, mit gondolsz, rántott máj itt minden nap van?
- Csak egy hosszú keserves üvöltést hallottam, s az öreg lassan szétfoszlott. Sokáig fogok emlékezni erre a napra. Rántott máj volt ebédre a menzán.
-

Rekordot állított fel három veszprémi egyetemi hallgató. 92 óráig egyfolytában géptan laboreredményt számoltak, minden különösebb eredmény nélkül.

Gordiusz néven új görcsoldót hozott forgalomba a magyar gyógyszeripar. A kardot egészen, megrágás nélkül kell lenyelni.

Güzü álom és valóság

Tegnap vizsgáztam villamos gépek üzemtanából. Az aktus közben sok érdekes dolgot megtudtam a tárgyról. Legnagyobb benyomást mégis az a hír gyakorolta rám, hogy a most szeptemberben kezdő elsősöknek egyesített szigorlata lesz az égen s földön létező összes güzükből. A vizsgasokk és e hír együttes hatása alatt álmodtam a következőt az éjjel: Egyesített szigorlaton vettem részt a Veszprémi Güzü Szerződés Csapataival. A tanszék kitett magáért, a legjobb koponyát és a legbutább példáit vetették be ellenem. Az Odra vezetékei megöszültek, mire a gép kiköpte a végeredményét annak a példának, amit a güzü csapat ötlött ki egyhónapos megfeszített munkával. Mellesleg közölte a tanszékről kialakult véleményét is, de ezt nem tudom közölni, mivel miután a szövegből kihúztam a nyomdafestéket nem tűrő szavakat, nem maradt semmi. A példa így szólt: Egy renegát Whorthington szivattyú és egy ledér Kelly-szűrő törvénytelen gyermekeként született háromfázisú vegyes gerjesztésű motolla átmérője 4 inch/parsec. A motolla hornyiból áramló alkohol-disznózsír-Hófehérke fogpaszta keverék hőmérséklete -274 °K. Számolja ki a motolla által begerjeszthető bűgő- és éti csigák számát. Ábrázolja a motolla fordulatszámának függvényében a Hófehérke fogpaszta fogszuvasodást serkentő hatását. Nem adtam meg magam, égett a kezemben a logarléc, hogy lássák, milyen lázasan dolgozom. Egy doboz gyufámba került, de megérte. A körülöttem tétnfergő tanerőpótlékok riadt, de elismerő

pillantásaiból láttam, nem vagyok elveszett ember. Beírtam: három bűgő- és négy éti csiga, az utóbbi helyettesíthető kilenc pucér csigával vagy két galapagoszi varánusszal. A grafikont egyszerűen ábrázoltam. A mindig magamnál hordott imádkozó sáskát (ejtsd: áhítatos manó) fekete tusba mártottam, majd az origóba helyeztem. Ezután felolvastam neki a példa szövegét. A dög, miközben fetrengett a röhögéstől, pedáns kis grafikont festett a papírra. A grafikon aljára még odabiggyesztettem, hogy minerálcorticosteroid és beadtam. Délben jött a hír, hogy a fél tanszéket a megyei kórház intenzív osztályán kondicionálják a délutáni vizsgára, úgy megviselte őket hibátlan dolgozatom. Jegyet csak hosszas utánjárás után tudta, a dolimra írni, mert azt tudták, hogy az ilyen dolgozat jobb, mint négyes, csak azt nem tudták, hogy milyen jegy jön a négyes után. Átszaladtak hát a szervezetlenre, ott egy öreg takarítónő tudta, s le is rajzolta nekik. Ilyen előzmények után került sor a szóbelimre. Felkészülés gyanánt átnéztem néhány idevágó elmefuttatásom, így az "Anyag nélküli társadalom" és a "Miért nem esszük meg az öregeket" címűt. Így erőt merítve mentem a vizsgára. Hosszú, fekete bársonnyal leterített asztal mögött ült a négy vizsgáztató. Az asztal mellett egy hatalmas állat ült. Mondom magamnak, ormánya nincs, tehát nem elefánt, akkor viszont csak kedvenc oktatóm boxerja lehet. Ez a kutya volt a tanszék utolsó érve. 'Nagy és éhes kutya volt. - Kolléga! - szólt az elnök. - Önnel kivételt teszünk. Nem kell kérdést húznia, majd mi kérdezzünk. A kolléga szó hallatán a hideg kezdett rohangálni a hátamon. Tudtam, hogy az oktatók ezt a szót a végös leszámolás előtt szokták hallatni csatakiáltás gyanánt. - Miért ideges a karakókerepesi sörháza gyár igazgatója? - Mert csalja a felesége az éjjeli örrel nappal. - Nem, nem azért! Maga ki van rúgva fiam! - Pillanat, még nem fejeztem be, de szerintem az, hogy sörháza hantáló üzem hármasszámú villanymotro fordulatonként kivágja a biztosítékot, az kevésbé idegesíti, mint a felesége. Az elnök hátrahanyatlott székén, és bágyadtan szemlélte a semmit. Úgy látszik, beletrafáltam. Majd a mellette ülő ősz hajú vizsgáztató állt fel. Lepillantott fehér cipőjére, ettől megjött az önbizalma, és feltette a kérdést. - Kérem fejezze ki, foot inch candella (csacsacsában a következő: 1283547 barell véka) pirománia. Nagypám szavaira gondoltam: "Mondtam, marha, hogy ne tizenharmadikán szüless meg, de neked beszélhetett az ember", és kivágtam: - 13! A kérdező leült, lehúzta két szép fehér cipőjét, zsebéből piros tust vett elő és apró csillagokat kezdett festeni rá, s közben indián gyászdalocskákat dudorászott. Ha tudom, hogy ennyire megrázza az igazság, inkább azt hazudom, hogy 12, de most már mindegy volt. Ő nem volt már köztünk. - Mi az entrópia? - szólalt meg a kutya gazdája. - Az entrópia az univerzum alapja, a lét és a tudat egysége, maga az Isten - szavaltam el a tőle hallott anyagot. A gazi leült és örömkönnyekeket hullatott. Nem élt hát hiába, kisarjadtt az elvetett mag, terjed a rögeszméje. - Ezt a fiút át kell engedni - motyogta, majd megdöbbszent saját merészségén. A másik három mély megvetéssel nézett rá, hogy veszthette el ennyire gúzsos tartását. Felállt a negyedik, lemondóan legyintett, majd így szólt: - Ez a vizsga már úgymint komolytalan. Azt mondja meg nekem édes fiam, hány volt feszültség van egy normál lakás konektorjában? Megdöbbszentem, ilyen kérdésre nem számítottam. Agyam lázasan dolgozott. 2 Iv Uv nem P2 cos nem, jaj, Te jó Isten nem tudom. Megadóan a vizsgabizottságra néztem, és majd elájultam. A már diadalittasan álló villgépés kolléga mögött a másik három kézzel-lábbal mutogatta, hogy 220 V. Úgy látszik, nem akarták, hogy egész életükben azt hallják tőle, hogy nélküle még egy diákot sem tudnak kirúgni. Közöltem az eredményt. Az ötöst együttes erővel irtuk be az elnökkel. Vezetni kellett a kezét, mert még valahogy nem állt rá. Fejem felett glória jelent

meg, a tanársegédek kara zengte a háttérben az "Örömodát" (feltűnően bánatosan) Egy nagy Whorthington-szivattyú dübörgött, csak nekem...nem, ez nem szivattyú. Hol vagyok, mi ez? - A szobában, te ló! - nyugtattak meg szobatársaim - és a kolesz előtt két légkalapács töri a betont virtuóz technikával. Hát ez a valóság? Akkor ideje felkelni és elmenni a TO-ra a villgépés UV-jegyért.

Kulturális hír

Egyetemünk hallgatóiból Röpülj Pávián Kör alakult. A kört pilóták vezetik.

Válaszolunk

Magányos csiszolatos lombik vagyok. Szeretnék egy lombikbébit. Mit tegyek?

Válasszunk: Keressen egy állólombikot ...(A brómozó lombikokat messze kerülje).

1976. VEN

- I. Werk Tibor (Turpi)
- II. Jókai László
- III. Jelinkó Róbert
- IV. Mosoni László (Fegyenc)
- V. Szabó Viktor
- Sz. Oláh József (Joe)

Részletek M.Osoni László levelezéséből

Ötnapos előzetes letartóztatás után - ún. előkészítő tanfolyam után -, megkezdtem büntetésem letöltését a Veszprémi Vegyipari Vegyházban. Eredetileg három évet kaptam, de jó börtönviseletem miatt ezt meghosszabbították, mert már negyedik éve fogva tartanak, és úgy néz ki, hogy leállok itt még egy évet.

Szállásunkat a rabkollégiumban rendezték be. Mindjárt a kijárat mellett helyezték el a bejáratot, és állig lefegyverzett társaságunkat fel is cédulázták. Én az 510 J/1. Sorszámot kaptam, amit mindjárt a következő nap kihúztak a rablótón. A földszinten nyert elhelyezést a beszélő és a politikaiak presszója. A beszélőben időnként rabloulit, rablórömit és rablórömit játszottunk, és itt volt a biliárdasztal is. A főfoglár (régebben maga is bujdosó) egy kiemelt fogolyarisztokrata, nagyon csendes ember volt. Óriási fegyelmet és több besúgót tartott. Még WC-re is szerszám nélkül jártunk, nehogy elvegye, de így is mindig kiszivárgott valami....

Az alagsorban volt a rabrádió, a mosoda és a gőzkamra. Az öt lakóemeleten a cellák. Férfi és női vegyesen. Néha előfordult egy-egy szökés, de mindig beérkeztünk a menetrend szerinti órjarrattal.

Oktatáspolitikánk fejlődése következtében a börtönben vegyipari alapismereteket kezdtek szokatni nekünk, Húvösen fogadtuk a hírt, főleg miután kiderült, hogy a visszaesők maradtak itt lebukató Halálsegédnek. Megfogadtam akkor, inkább megjavulok, minthogy visszaeső legyek.

Börtönéveim sarkalatos pontja természetesen a kajálás lett. A közfegyenci ennivaló volt a taccsra tenni való...A menzafőnök (aki még mindig szabadlábon van) nem kényeztetett el bennünket, rablólús, zsiványpecsenye nemigen került az asztalra, és a mosogatás sem volt akármilyen tiszta, hanem bármilyen koszos. A kosztot osztó kemény fogoly tyúkok nem voltak könnyen főzhető. Kínosan ügyeltek a porcióra. Ehetetlen rababrak, főleg hogyha nem adnak - eleget...

És ez így megy már negyedik éve. Folyton a gyomorromnál fogva vezetnek. Félek, hogy a végén megszokom. Én megszököm! Belépek a KISZabadultak alapszervezetébe. Munkát vállalom. Bedolgozó leszek egy bűnszövetkezetben. Egy évet kell már csak kihúzni, nem pedig a gyufát. Különbem sem dohányszom, de akkor SMOKINGban leszek.

Kedves Ideiglenes Rektor úr!

Egyetem Népe! Továbbá akiket illet ez a sokk vicc és mokka!

Ez a papír egy leendő rektori köralakú levél tárgyát képezi. Szíveskedő tekintetbe vételbe ajánljuk egyebek között azt is, hogy a Jelinkó ser kóser. De ez még mind egy szálíg csekélység számba menendő. Mer!

Tényleg! Lesz itten sok móka vidámság és heje-huja. Hogy egyebek között erre is felhívjuk becses figyelmességüket (akinek van ilyen), dülessze a szemét a programok mián: ápr.1-én lelepleződik a Jelinkóról készült szobor (és alkotója) du. fél 18⁰⁰ alkalmával a közös jurta előtt.

És lesz műsor szombaton, amely mint a portyázást általában véve zártkörű. De!

Lesz Diszdzsoké 8-10 órától, ami jó lesz (E-ben megegyezhetünk). És midőn felvirrad a hétfő napja, a Színház egyébként berúgos lábrugdosói a Jelinkó-féle brigáddal barátságos jellegűt mérkőznek életre-halálra. Ezt férfi és női sikon teszik.

Aki még másból is ki szeretné VEN-i a részét, szeretettel tekintse meg kellemes plakátjainkat, melyből az a tanulságos igazság vonható le, hogy sok jó jelölt van, de a legjobb a JELINKÓ RÓBERT.

Rövid hírek a megnyitó ünnepségről

A diákrektori szűzbeszéd után az öt rektorhelyettes mondott szűzhelyettes beszédet. Ezek közül a fejlesztési rektorhelyettes, Szabó Viktor egyik fenyegetése érdemel figyelmet. Hitet tett az „I” épület mielőbbi befejezése mellett. Ha ez nem sikerült - mint mondta -, akkor az épületet el kell dönteni, uszoda lesz belőle. A IV. VEN nyitóünnepségén adták ki először a PRO VEN című emléklepényt, továbbá egyúttal először nem vették át. A kitüntetett Chikán András, az I. VEN diákrektora ugyanis többszöri felszólítás ellenére sem jelent meg. Kitüntetését így öt piasztér különéljárasi díj befizetésével terhelték meg. (Azóta átvette, és leróta a terhet. A piasztér egyébként a diákrektor bocsátja ki, papírból készül, 5,2 forintért vesztegették, sörre válthatták, akik tudták.) A megnyitón nagyméretű VEN'76 emlékérmeket adtak át az egyetemi napokat védő miniszternek és exrektornak. Ennek ők valószínűleg külön

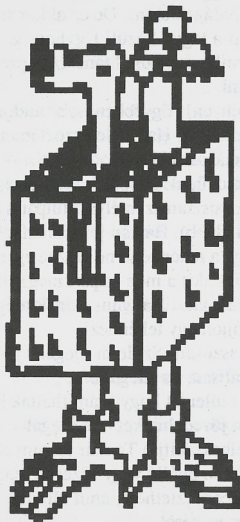
is örültek, ugyanis a VEN-jelvényre emlékeztető plakett viszonylag könnyen viselhető, tekintve, hogy fából, égetéssel technikával készült. Az érem érdekessége, hogy a káptalanfüredi építkezéssel ellentétben ez nem a levegőben lóg, hanem rézláncon. CSŐD-ünk, a közkedvelt kortes fogadóiroda szokásos külsőségei közepette hirdetett eredményt a megnyitó ünnepségen. Összesen 742 fogadó vett tikkett valamelyik jelöltre. Legtöbbször a III., V. és a Szervezőszak jelöltjére tettek. A szerencsés tippelőknek 6446 forintot fizettek ki a szavazás másnapján. A CSŐD-kk összegét, a CSŐD-profitot az exrektor kapta meg, a levonások után. A levonások - 90 százaléka például a diákrektor számára - végeredménye valamivel több mint száz százalék volt. Gyula bácsi, a CSŐD Rt elnöke tehát szerényen odatartotta markát az exrektor elé...

VEN-induló

(Talpat föl)

Talpat föl, nagy móka készül,
Húzd mosolyra szájadat!
Engedd el magad, s ragadd meg
Nyesni vágyó társadat!
Gyertek együtt jót nevetni,
Szórakozni, énekelni,
Ha kedved tartja, kézenállni;
Föl! Föl! Föl!

Talpat föl, feledd a könyvet
Hív a tréfa, dárídó!
VEN van már, diák a rektor,
És rektor a hallgató...
Talpat föl, kövesd a kedved,
Itt az óra, jöjj velünk!
Kézben kéz, barát a jó bor,
Messze szálljon énekünk!

VEN 76 DIÁK REKTORI HIVATAL
(Hangfelvétel alapján)

Árva Péter besündörög. Tandíjat fizetne, de azt délig meg kellett volna tennie. Vesztere, Fegykához kerül)

Árva: Tandíjat fizetnék.

Fegyka: A tandíjat korábban kellett volna befizetni, a tandíjbefizetést mostmár csak különjelzárási díj befizetése után eszközölhetjük... És kettő óra után...

Árva: (amúgy árvapéteresen): Itt voltak a szüleim, korábban indult a vonat, meg...

Fegyka: (csöpög a jóindulattól): sajnos, nem tudom elfogadni ezt az indokot, most éppen más dolgunk van...

Árva: (lassú víz, partot mos): És mikor lehet befizetni?

Fegyka: Kettő óra után akármikor. Akkor bármit be lehet fizetni.

Árva (csökönyös, mint szokott): Diákkörös vagyok... fakultatív foglalkozás lesz...

Fegyka: Fakultatív foglalkozás? Próbálj elkéredzkedni róla! És ha esetleg igazolás kell erről...

Árva: (ide löjtek stílusban): Én kéredzkedek! Én egy olyan diák vagyok, ha foglalkozás van, ott vagyok!

Fegyka (felvilágosítóan): De ez akkor sokkal súlyosabb kihágás! Az Alkohol tanszék esetleg kizár a tagjai közül! Úgyhogy ezen próbálj elgondolkodni... kettőkor, kettő után, bármilyen Alkohol tanszékes problémával mindenkinek szívesen rendelkezésére állunk...

Árva (szerényen): Egyébkéntis; a tandíjam is magas...

Fegyka: Ahhoz is! Ha esetleg szocátmot, vagy lesorolást akarsz kérni, írásban, megfelelő formában add be.

Árva (egykedvűen): a többiek pikkelnek rám.

Fegyka: Ez pusztán személyi szimpátia kérdése. Ezt meg is lehet érteni...

Árva (mint előbb): Háztáji jövedelemnél is figyelembe vették azt a 4 tehénbőrt, amit felfújunk, hogy a tehénkénk ne érezze egyedül magát...

Fegyka (mint akit a méh csípett meg): Hát már egy tehén is van? Ez bizony nagyon súlyos probléma!... Hát van, akinek még egy fél tehene sincs! Sőt! Még tehénbőre sincs, amit felfújjon egy tehénhez!

Árva: (panaszosan) Szüleim illegális jövedelmeit is beszámították, pedig azt hogy lehet legálisan, ha illegális?...

Fegyka: A szüleidet hogy számíthatták be?

Árva: Hát a jövedelmüket. Az illegális...

Fegyka: (félbeszakítja) Te már tizennyolc éves korodat elhagytad, ahogy itt rád nézek, tehát teljesen önálló vagy. Ezért a magyar törvényekkel, sőt! A VEN-törvényekkel sem összeegyeztethető, amit állítasz, úgyhogy ez - ne haragudj - de a Diákrektori Hivatal félrevezetése!

Árva: Kiadásaink is nagyok...

Fegyka: Ha ezt írásban is tudod bizonyítani, akkor elhiszem, de ha nem, akkor a DIRH félrevezetéséért máris 2 piaszter büntetéssel sújtalak; ha kellő igazolást hozol, akkor ezt -esetleg - mérsékelhetjük.

Árva: (monoton) Kiadásaink is nagyok...Szüleim Japánba, Dél-Amerikai turistaútra készülnek, hát az mibe kerül?!...

Fegyka: (elmerengve) Tényleg...

Árva: Vagy azt sem vették figyelembe, hogyha a tanfolyamot sikeresen befejezem, egy autót kapok. Mediterrán tanulmányútra mehetek, az alkohol előfordulásának tanulmányozására...

Fegyka: Ez valóban probléma...

Árva: (diszkrétén feljajdul) Ez is piaszterbe kerül...

Fegyka: (megtalálta az érvet) Van, aki a Holdra utazik! Hát képzeld most el annak mit számíthatnak bel!... Hát az egy bődületes költség!

Árva: (dúcás): Nem is számít! Pikkelnék rám!

Fegyka: (jobb meggyőződése ellenére) Dehogy pikkelnék! Hát mindenki szeret itt téged!

Árva: (orrát szíjva, szipog)

Fegyka: Úgyhogy, az esetleges szocitám, vagy leborolási kérelmedet légy szíves írásban nyújtsd be és kettő után foglalkozunk vele...A két piasztterről pedig légyszíves az ajtónál gondoskodni...Hacsak nem tudod írásban bizonyítani azt, amit az előbb állítottál...

Árva: (nem lehet lerázni) Van egy beadványom is...Írásban adtam be...

Fegyka: És ezt kinek adtad be?

Árva: (félreérti) Az ajtón.

Fegyka: (csendesesen haját tépi, megszaggatja ruháit, de megnyugszik) Nem tudom, megkaptam-e,

mert itt az irodaszolgáim nagyon rosszul működnek. S közben itt-ott el-elsikkasztanak mindent...úgyhogy egy kicsit meg kell őket kenni; akkor biztos, hogy a kezembe jut a dolog...Erre is szabad gondolni; korra, nemre való tekintet nélkül, bárkitől bármit is elfogadunk...De azért ingyen is utánanézek...(néz). A rektorhelyetteshez fáradj át!

Árva: (átfárad) Egy kérvényem van itt beadva...

Robi: (készséges) Minden bizonnyal bejutott az irodába a kérvény, nem tudom, hogy ki foglalkozott vele, kire szignálta ki a főtt-titkár...

Árva: (segít) Tanterv...Oktatási talán...

Robi: Igen, erről már tegnap este hallottam, nagyon sűrű a program, ugye? Kijózanodni, vagy kialudni nagyon kevés, ugye?...

Árva: (hümmög)

Robi: Most hallom innen hátulról. Hogy bejutott már a kérvény, remélem, ma nem kaptál katalógust az Alkohol Tanszéken?...

Árva: Nem, de most itt fűznek, hogy kettőre jöjjenek ide, tandíjat fizetni, pedig én diákkörös vagyok... Fakultatív óra van...

Robi: (minden érdeklődés nélkül) Igen?

Árva: Ugyebár, az oktatási fegyelem...

Robi: tehát az a probléma, hogy túl sűrű az órarend, túl sok az óra. De ám, most nézem! Magázódást érzlek. A kérelemben. Ezért csak öt piasztert kell leróni...

Árva: (lemondóan) Csak...

Robi: Csak öt piasztert!

Árva: (megijed) Máris megyek!...

Robi: Két órákor sok szeretettel várunk a tandíjbefizetésénél: itt mindenki tandíjat fizet, az Alkohol tanszéket különben nem tudnánk fenntartani...

Árva: Fizetnék, de nem engedik...

Robi: Nem engedik? Majd kettőkor, nem? Azt mondták, hogy kettőkor. Mármost ez ellen nem lehet tenni semmit....Itt ez: HIVATAL. Csendet kérek! Csendet kérek, mert nem lehet itt, kérem, így dolgozni!

Árva: Kiintézi ezt?

Robi: Nem lehet senkit megvesztegetni. Majd a tanulmányi rektorhelyettesnek betérjesztjük, ő majd foglalkozik a kérdéssel (átpillant), de ő most nagyon elfoglalt.

Árva: (szomorúan) Te is kerülhetsz ilyen helyzetbe! Ki intézi ezt?

Robi: Elhiszem, hogy kerülhetnék, ha az Alkohol tanszék hallgatója lennék! Nálunk, ugye nem fordul elő olyan, hogy túl sűrű a program. Naponta csak 10 órát kell benn lennünk a laborokban, ez...ez nem sok. Utána még másnap a nyelvi órákra készülni, némi alkoholt is kell az embernek magához venni, ez mind idő... mert józanul nem lehetne kibírni a normális oktatási rendet...

Árva: (csökönyös) Különeljárási díjat hol kell befizetni?

Robi: Itt a hivatalban. Kettőkor!

Árva: (szomorúan) Itt annyi hivatal van...

Robi: Ez az egész egy hivatal. Az én működésemet az fémjelzi, hogy nálam pecsét nincs.

Árva: Aha. (majd újra nem nagy meggyőződéssel) Aha. Miért?

Robi: Azért, mert ellopták tőlem... nagyon örültem, hogy hozzám fordultál a panaszoddal, de mint látod, lejárt a homokóra, nem tudok többet foglalkozni az ügyeddel... így megkérek arra, hogy a tanulmányi rektorhelyettest zaklasd egy kicsit a problémáddal...

(Árva nem keresi meg Turpit. Inkább elsunnyog...)

ECCE HOMO

Az üzemi búcsúztató bizottság, huszonöt jólfésült fiatal vegyészmérnök búcsúztatta könnyes szemmel, hatvanhárom futóbolond fiatal vegyészmérnök alkotta futószőnyeg szaladt vele a hintóig, melyet nyolc tüzes, fiatal vegyészmérnök repített hazáig. Tizenhárom tetterős fiatal vegyészmérnök - akiket még ő avatott be a menetvágás fortélyaiba - lobogtatta utána fehér keszkenőjét forgás közben (mert a munka nem állhat meg). Még az igazgatói szoba erkélyét tartó négy mohlepte, fiatal vegyészmérnök is könnyezett, és aznap minden étel megromlott a gyár hűtőszekrényében, mert a hatszáztizennyolc hidegvérű fiatal vegyészmérnök a meghatottságtól az étel helyett az orrát fújta. Halálos ágyán elhomályosuló szemmel nézett fel az égre, a füstgázhasító büszke gépmadarakra (gyomrukban ezerkétszáznegyvenkettő fiatal vegyészmérnök taposta buzgón a pedált) és utolsó erejével hatalmas pofont kent le legkedvesebb unokájának, aki kezében egy csokor frissen szedett, harmatos kémcsövet szorongatva bevallotta, hogy vegyészmérnök szeretne lenni.

Őszi hangulat

Közeleg az ősz. A fákról már hullanak az elsárgult szerelmeslevelek. Lassan a vándormadarak is útra kelnek, melegebb munkahelyet keresni. A szél, s a gondnok hangja egyre élesebben süvít át a kollégium falain, s ekkor néhányan rádöbbennek, ez a második otthonuk. A takarítónéni még egyszer kisöpri a szekrények alját. S lám valamit talál. Félre teszi, mert ritkaság. Kézzel írt előadásjegyzet. Öregszem - jegyzi meg csendesén, s tovább söpör. A nyár elszállt, s mi maradt, egy-két tucat cím és fénykép az egyetlen sszerelmektől. De nincs megállás, mert vár a régi, a megszokott. Ősz van. Az alkohol megoldja a gondokat, s a nyelveket. Most egy ideig újra nyár van. - Az idén csak Olaszban, Jugóban ...- kezdi sorolni. Majd ismét tölt és megint. Nem szabad abbahagyni, mert akkor csak Veszprém, korai kelés, matekelődés és akkor újra ősz lesz. Majd lassan beindul a gépezet. Egyszerre az első és a második fokozat. Nincs nagy különbség, az utóbbinál kisebb a meghajtás. A kongó előadótermek átmenetileg megtelnek, de tél közeledtével ismét visszatér beléjük a megszokott unalom. A menza az emberek kosztoltatásáról átváll az egyetemisták étkeztetésére. Tavasz közeleg, a disznók számára. Új arcok, új tervek. Régi arcok, tervek nélkül. Elvégzem az egyetemet és vegyészmérnök leszek - vallja büszkén a "gólya". - Mire elvégzem az egyetemet, már ügyis lesz elég vegyészmérnök! - így a végzős és bottal a kezében odább áll. Billiárdozni megy. Ő már érzi. Ősz van.

Al t a t ó

Nyugovóra tér kation, anion
Zárórát harsognak a Lejtős felé
Közeleg az est, bezár a Stadion
Aludj el szépen kisvegyész.

Almában elindul megint
(Néha ébren is javítást remél)
S száguld fel-alá a lift
Aludj el szépen kisvegyész.

Aszlik az asztal, vele a szék
Most nem bántja székrekedés
Tangensektől mentes a lég
Aludj el szépen kisvegyész.

Plafonon száradnak a prepik
Szunnyadva felrobbant az egész
A takarítónő majd leszid
Aludj el szépen kisvegyész.

Aludj, álmodjál szépeket
Mérnök leszel, tanársegéd
Még prof is, ha átmész a rektorin
Aludj el szépen kisvegyész.

Nézd jön az üdítő alvás
S bár benne rejlik a felkelés
A szomszéd zörög, a filó almás
Aludj el szépen kisvegyész.

Szilánkok

- Egy könnygázgránátot kérek!
- Becsomagoljam?
- Igen, tegye kérem egy könnyzacskóba.

Borzasztó, hogy ez a vonat minden állomáson megáll!

- Biztosan megállómániája van.

Én mindenkinek láb alatt vagyok - panaszkolta az út.

"Engem mindig csak kihasználnak" - siránkozott a szabadidő.

Gépelemek tanszék

Útikalauzt jelentetett meg a tanszéki munkaközösség "Metsző pillantással a nézetten át" címmel.

Marxizmus-leninizmus tanszék

Bebizonyosodott, hogy Schiller műveinek alkotása közben nem almát szagolgatott, hanem a fejlődő kapitalizmust - közli a tanszék kutatócsoportja.

A vízvezetékszerelő beszólt a csapon a vízmolekuláknak.

- No, fiúk, lányok, pajzánkodás befejezve, tessék a hidrogén-kötést abbahagyni és egy-kettő kifelé!

Mint tudjuk, a laborokat a vegyészmérnökök és az idegbetegek száma közötti helyes arány beállítása céljából alkalmazzák.

A szülői értekezletre minden anyajegy elkelt.

Aki sokat prédikál, az keveset produkál.

Egy világtalan betörő az éjjel bemászott egy vakablakon.

(Művilág) műkéz, műláb, műegyetem.

(Az emberiség története) keletkezés, fegyverkezés, temetkezés

Hé paraszt! Melyik út vezet Budára? hahó, tahó, nem oda Buda?

Székely ballada

Hová rohansz nyakra-főre,
Pedál Halmaz János?
"Megyek a T1-be,
Zordon egyetemre,
Székely féle előadás
Megtekintésére".
Ne menj oda, ne menj,
Pedál Halmaz János!
Annak a tanárnak
nagy hibái vannak,
Nagy hibája három.
"Nem bánom, nem bánom,
Látását kívánom,
Hogyha harminchárom
Hibája is vagyom".
Legelső hibája:
Hogy mindig definiál,
Bizonyítást várva,
Állítást konstruál.
"Nem bánom, nem bánom,
Akár zárt a dom(f),
Vagy korlátos a függvény,
Halmaz a nevem,
Rendezett maradok.
Új jelölés rendszert,
Értetni akarok!"
Másik nagy hibája:
Élvezi a tárgyat,
Egyedül van köztünk,
Kí érzi a súlyát.
Szíve vágya szerint
Hajnalban kezdené,
S vacsorakor vég'zné.
"Nem bánom, nem bánom,
Tőlem lehet serény,
S mozoghat a síkon,
Hozzá vagyok kötve,

Álmodom is véle,
Recchartyámon már
Folytonos a képe".
Harmadik hibája:
Haragos a tanár.
Hogyha a diák,
Kérdezvén a tárgyról,
Távol a valóstól,
Képzetes részt papol
"Nem bánom, nem bánom,
Én nem félek Tőle,
Dolgozom buzgón,
UV-kre pénzem,
Zsebemet tapintva,
Biztos helyen érzem."
Hová sietsz nyakra-főre
Pedál Halmaz János?
"Nem vagyok már többet
Pedál Halmaz János?
Szigorú Tanárom
Kiűzött vizsgáról!
Én Istenem, az eszemet,
Aj, hová is tettem,
Mikor ezt a sulit,
Terveimbe vettem.
Szép aulája,
Nagy propagandája,
Az eszemet elvette".
"És most itt állunk hatvanan,
Egy csak köztünk boldog.
Évfolyamról csupán
Egy hallgatót hagyva.
Ő az, kik a Gólyáknak
A nagy hírt majd megmondja:
Nem ismerve tréfát,
A nagy Székely monda:
Hallgatók száma szűküljön
Üres halmazra."

Definíciók

Albin:	Ritka, mint a fehér holló!
Borbála:	A szüreti bál királynője.
Fogat:	fogért
Gyárfás:	Nyárfaerdő sok kéménnyel
Hiány:	Se festék, Sellak
Hullaházban:	Oszoljunk kérem, oszoljunk, nincs itt semmi látnivaló.
Ibolya:	Virág, mely szerencsére nem lefelé nő, mert akkor alulról szagolhatnánk.
Kőzet:	kőzért.
Nagykorúság:	Itt az ideje lányom, hogy a saját sarkodra állj.
Szemét:	szemért

Arc. poetica

Vegyész vagyok -
mit érdekelne engem a vegyészet maga?
Ha mosakszom is
érezik rajtam a naftilamin szaga.
S a prepim lassan elszívárog
Én nem élek az ABC-tején
Hörpintek egy korsó világost
Sok-sok habbal a tetején.
Jó is a sör! - fürödni abban
Egy pofon, egy ölelés egymást váltja,
s kél a Lejtősen kecsesen okos csevegés.
Más vegyészek? - mi gondom ezzel
Olajtól mocskosan fülíg
A laborban absz. alkohollal
Mérgezi egymást mindenik
Én túlélek e mai kocsmán
Egy másikig. S tovább.
Öt korsó már meg se kottyán
Nemhogy egy pohár
Ki gólya, még esélyeket
Logarlöccsel méreget.
Én sohasem szolgálok

Nyomorító tanszéket
Nincs alku - ide a Nobel-díjat
A munka engem megaláz
Megjelölnek salsavfoltok
S a laborban kiráz a lát
Görnyedjen más otthon
Kopott műszerek között
S gondoljon arra, hány hete
Hogy utoljára sörözött
Lehet, hogy én is az vagyok,
Mint a tornaterem: szertelen
De bízom, fűznek új szelek is
Még a tanszékeken.
Én nem fogom be pörös számat
A rektornak teszek panaszt
Kenyeret és cirkuszt a népnek
Mindazt, ami nyújthat vigaszt
Vörös diplomát mindenkinek
A képzés fakultatív legyen
S új-nevet az A-épületre
Téli Szabadegyetem.

Ezt a nehéz munkát

...Nyolc kérdés, három óra, ötvennégy vizsgázó, két terem, válogatott legénység, ahogy a nagykönyvben meg van írva. Már a kilencvenedik oldalt írtam tele hetvenöt fokos dőlésszögben, kettes vonalvastagsággal, amikor felcsendült a jól ismert gépies hang: "Fejezzék be kérem, most átme gyünk megnézni a gépeket" Egész eddig mindnyájan úgy dolgoztunk, mint a kis angyal vagy inkább, mint a kis güzü: e hang hallatára azonban engedelmesen fölálltunk, s indultunk a könnyektől áztatott ólombányák felé. "Nem arra kollégák" - szólal meg újra a thermoführer. "Egy lélegzettel tovább". Valóban egy lélegzettel mentünk tovább - az utolsóval. Az utolsót lehelik itt az emberek. - Oh irgalom anyja ne hagyj el! - ájult el az egyik lány. - ezek az emberfeldolgozó gépeket mutatják nekiünk. Igaza lett. Előbb egy univerzális esztergagép elvén működő radix szeletelőt láttunk. Dante pokla cukrozott paradicsom lehetett ehhez képest. Hinni sem akartunk a szemünknek. Az lehetetlen, hogy egy emberi gyöngeségekkel még nem fertőzött gép milyen kéjjel vájkáljon homo sapiens belsejében. Pedig a java csak ezután jött. Speciális célgépek működését mutatták be. A vesézőgép egyetlen mozdulattal tépte ki a babszem alakú páros szervet, s már dobta is tovább futószalagszerűen a zsigereelőbe, miközben csápjait föltartva szinte üvöltötte, hogy kérem a következőt. A zsigereelőből a pofás törőbe jutottak a delikvenssek, ahonnan a legkitartóbb lelkek is homodiszperz rendszerben távoztak. A megfelelő (bele) törődöttség után következett az utolsó állomás, az öt fokból álló emelvény. A legalsóra került a betervezett 30%, aztán fölfelé egyre ritkábban. - Sajnos nálunk ilyen gépek még nincsenek a tanszéken! - mondta vezetőnk. - Mi ezt a nehéz munkát emberi erővel végezzük... - Hű de rossz álmom volt! - riadok fel a vekker csörgésére. - Csipkedd már magad, ne szövegelj! - kiált rám a barátom. - Nyolc órakor kezdődik a szóbeli. Tíz órakor került rám a sor. Telve önbizalommal lépek be a terembe. Még visszhangzik fülemben a - "Kérem a következőt!" Örülök, hogy csak rémálom volt az álmom. De ezt a kezet mintha már láttam volna. Igen. Ez az éjjel még csáp volt. Ez most itten engem ki fog vesézni...Mire eldönthettem volna, hogy az álom, vagy ez volt a rosszabb, egy hang így szólt: - Két nap múlva jöhét ismétlő vizsgára.

Szodoma

Csengett a telefon a Mennyei Hivatal Tűz és Jégkárokozási főosztályán. A titkárnő felvette, de olyan ricsaj tört ki a hallgatóból, hogy ijedten ejtette ki a kezéből. Nem is erőlködött, hogy újra felvegye, inkább folytatta szárnyai manikűrözését. A főnök kinézett az esőfüggöny mögül. - Mi az, Mancika, megint Veszprém? - Megint - sóhajtotta a titkárnő. - Pedig tegnap kaptunk új számot. Hogy honnan tudták meg, fogalmam sincs - nyitotta kerekre szemét és miközben felvette azt az ábrázatot, amely különben kizárólag a ma született báránnyelűk sajátja, beljebb tolt a nektárral telt köcsögöt az asztal alá. - Azt mondom, hallgassuk meg őket egyszer! - mondta a főnök és felemelte a kagylót. A vonal túlsó végén tülekedők közül most épp egy takarítónő férközött a telefonhoz. - Olyan kosz van a szobákban, hogy be se merek menni. Hát mér takarítani. - Egész éjjel égetik a lámpákat! Aztán nem csoda, hogy kiégnek, mire elvégzik az

egyetemem! - kiáltotta közbe egy lakó a szomszéd házból.- És pimaszok is! - tette hozzá egy szerelő. - A múltkor is épp verem be az ajtófélfába a kedvenc százás szögemet - mindig arra akasztom a kabátomat - erre azt mondja az egyik, hogy van fogas is. Persze, egyszer akasztanám oda, másnap már abban mennének vagont rakni.- Zöld tábla, fehér kréta! Ezt látják egész nap. Hát csoda, hogy az embernek még inni sincs kedve, ha látja, mivé lesz az ifjúság?! - így egy Honvéddrukker. Egy férfi, aki már nem nézhette tovább, ami egyes szobákban folyik (közben ugyanis leengedték a relaxát) felháborodva közölte, hogy ma esti - Séd borrá változtatásának és a társbérlettel mielőbbi elhalálzásának ügyében történő intézkedéseket sürgető - imájába ezt is beveszi és egyenesen az anyósával küldi fel Szent Péternek. - Hú, hát ez komoly - riadt meg a főnök. - Itt valamit tenni kell. Mancika diktálók. És bocsáta az úr kénköves tűzesőt a kollégiumra. Senkinek nem tűnt fel semmi, csak a gondnok nézett ki sóbálvánnyá meredten az ablakon. - Ezeknek az elsősöknek megint szerves laborjuk van. Aztán meg majd összekénkövezik nekem az egész kollégiumot.

1978 - VEN

- I. Szegő László (Gubare)
 - II. Buzás Erika
 - III. Varga József (Kicsi Ló)
 - IV. Burka Tibor (Bek)
 - V. Horváth István (Cérna)
- Sz: Gyurácz Tamás (Buksi)

A mi Emberünk

Új üstökös tűnt fel univerzumunk aggasztóan szürke egén. Gubare - sottogják csótányos szobáik mélyén a digersápasztotta, horpadtmellű kis egyetemisták. Gubare - krákgóják 2 korszak között a Zámbo püffedt arcú, sorvadó májú aktivistái. Gubare - mormolják vérszomjasan a hordómellű, bikanyakú oktatók, új áldozatokra lesve penetráns laboratóriumaik homályos ablakai mögött. De hát ki is ez a Gubare? Ő a mi emberünk!

GYŐZELEM

Csütörtök este fél tíz, az E-kamarában nemhogy a gombostűt nem lehet leejteni, de már ki is kell vinni, mert nem fér el. Ragyogó előadás, óriási siker. A folyosón több ötödévessel találkozom. Bek vagy Cérna. Valahol ott kezdődött, de az egész kortesprogram az egységes negyedéves sikerült a legjobban. Ezt mindenki ismeri, de a szorongás csak nem múlik, a Cérna mégiscsak a Cérna, vitathatatlan, hogy ő is megérdemli a rektori láncot. Vasárnap délelőtt állandó tolongás a Kol-klub előtt, folyik a szavazás, utolsó tétet a CSÓD-nél. Vajon melyik tartályba öntik a legtöbb homokot? 12 óra előtt néhány perccel lépek be a szavazó helyiségbe, de csupa rezzenéstelen arc. Aztán megindulnak a találgatások. Az első emelet

negyedév negyedét előnti a hír: győzött Cérna. A lépcsőn egy exponált személy véleményét csipem el: Erika nyerte. KISZ-életünk egyik ismert alakja nyomós érvekkel és százalékszámokkal támasztja alá számomra azt, hogy miért nem győzött Bek. Délután egy óraker mindenki a kollégium előtti emelvény előtt tolong, ahol kifolyásra várnak a tartályban levő homokok. Hja, ha most röntgen-szemeim lennének! A hat rektorjelölt ujjával fogja be a hat kifolyónyílást, majd egy adott jelre utat adnak a homok szabad folyásának. Telnek a percek, de csak nem akar fogyni a homok, aztán Kislóé hirtelen kiürül. Őt követi Erika és Gubare, majd kicsit később Buksié is elfogy. Eddig papírforma - állapítják meg körülötte. A feszültség fokozódik az idő - ha lehet - még hosszabbá nyúlik. Hirtelen valaki felkiált a tömegből: Becek! Mi az, ő a második? Nem, Cérna homokja kezd elfogyni. De már az emelvényen van 8-10 negyedéves, Bek pedig a levegőben. Felhangzik a BEK, BEK...stopperem indul, és 5 perc 14 másodpercnél áll meg. Néhányan könnyeiket nyelik, vannak, akiknek nem sikerül. De ez már a 111-es szobában. A lányok sportöltözeten mennek ki az emelvényre egy kis ráadásműsort adni a Bek-slágerekből, majd vissza az első emeletre. Kisebb huzavona után megérkezik a 15 láda sör is, a beugróban örömmámorban úszik a társaság. A slágerszerző Apó kezében meggpendül a gitár, a torkokból ömlik a hang. Aréna nélküli aréna. Hírnök érkezik: Bek homokja is elfogyott. Óriási fölény, legtovább az idő volt az ellenfele. Simon, a főszervező: hé Jókai, hol terem ez a homok? Nem tudom, de nagyon finom. Aztán ismét megindul a BEK...BEK...rekordjavítás, ez 7 perc 26 másodperc volt (később ez az időeredmény is a múlté lett, a záróest végén 7 perc 29 mp-ig rengett a BEK, BEK). Szép győzelem volt, a negyedév győzelme - de a nyertes az egész egyetem, a jó hangulat a VEN három napja alatt egy pillanatig sem lankadt.

Hirdetmény

A VEN idejére megalapítjuk és működtetjük a világ legcsodálatosabb dolgát, az ARTISTA TANSZÉK-et. A tanszék törzskönyvezett hallgatója lehet az, aki - gyűjt valamit, - nem gyűjt semmit. Korhatár: 100 év. (Efölött gyámhatósági korengedély, oltási lap, vagy érvényes mosógép bérlményi űrlap felmutatásától az érvényben lévő rendelkezések értelmében nem tudunk eltekinteni.) A tanszék által oktatott tárgyak: ügyességtan, erőtan, szemfényvesztés, szemfényvesztés lab. Gyak. Orosz nyelv. - A legtehetségesebb hallgatókból bohócot csinálunk. - Zenés katalógusok! - Figyelem! Állatidomítás esetén a megfelelő állatról minden hallgató maga gondoskodik. - A tanszéki oktatás cirkuszi előadással zárul (a „szemfényvesztés” jegyzet bemutatása kötelező!)

Gólyák esküje

Én... Talpam égnek fordítom, eskümet így ordítom...
Ha pedál leszek, szenny, nyeseő, zúduljon rám gennyeseő.
Engem nem lát nyese-de-terem, ha oda is a szemeszterem.
De az lesz majd a szomorú vég, ha beütnek a Bodor uvék.
Ha nem bírok a halmazokkal, a Gróf is uvét halmoz, okkal.
Nem hagyom én el a fészket, csak ha a TO menni készlet.
Szabó uram, lehel ön ként? Csak ha igen megyek önként.
A gond a fejemre nem eccer nő, de megkegyelmez Nemezz Ernő.
Ez a vegytan egyeteme, hát vegyész leszek egye fene.
Eltűröm az erőszakot, a szervesen az erős szagot.
A kígyót, békát bár lenyelem, a menza robban, nincs kegyelem.
Beülök a kol-kocsmába, onnan lépek át a mába.
Ha valamiből levizsgázok, belülről én bőrig ázok.
Eskümet ha megszegem, lógjak spárgán meg szegen!

EGY LAT SSZIGOR

A Mester még egyet tekert a nyújtó köteleit feszítő kézihajtású csavarkerekes lánc csigasoron. - Na, elárulja végre, mit tud? Az elítélt szólni nem tudott - a nyelvét előzőleg gondosan eltávolították - csak a fejét rázta meg tagadásul. - Nekem mindegy! - vont vállat a Mester, majd gyakorlott mozdulatokkal felszerelte a spanyolcsizmát és a hüvelykszorítót is. Az elítélt egy halk hörgéssel elájult. - Ilyen gyenge anyaggal nem lehet dolgozni! - horkant fel a Mester. Aztán előhalászott valahonnan egy kispárnát és az elítélt feje alá gyömösölte. Kérdő pillantásomra magyarázólag hozzátette: - Részünkről a maximális humanizmus.

Egymást támogatva jönnek ki a teremből. A docens és a hallgató. A docens arcán keserű férfikönyvek gördülnek le. Hiába próbál erőt venni magán, válla rázkódik a belső fájdalomtól. A hallgató melankólikusan törölgeti szeméit. Néha ki-kipréssel magából egy-egy erőtlen nyüzsitést, de amúgy nem töri magát. Ötven forint! Nem olyan nagy eset! A félig nyitott ajtó mögött a bizottság másik tagja egy zsebkendőt gyömösöl a szájába, így igyekszik visszafojtani görcsös zokogását. A folyosó végére érve a docens előveszi könnyáztatta keszkenőjét és hosszan lobogtatja. Amint a hallgató már-már eltűnik a lépcsőfordulóban, elcsukló hangon utánakiáltja: - Aztán ne felejts el bennünket fiacskám! Visszavárunk!

Miért nem vagyunk jó újság?

Azért mert kevesen írjuk az újságot, a szerkesztő kénytelen hosszú cikkek írására ösztönözni, a honoráriumok megállapításával. Egyszerűen arról van szó, hogy négyzetméterre fizetnek. Tehát a szerző érdeke az, hogy minél hosszabban írja le mondókáját. El kell ismernem, a gondolat sűrűség index , tehát az egy hasábra jutó gondolatok száma elég alacsony és ez egyúttal csekély színvonalat is jelent. Rutinos újságírók például nem írják le azt, hogy "de", hanem azt, hogy "ellenben", mert ez éppen négyszer olyan hosszú. Elharapódzott továbbá a gondolatjel (-) használata is. Mert milyen egyszerű is: az ember húz néhány vízszintes vonalat és ezt ugyanúgy megfizetik, mint a gondolatot. - Az idézőjelekkel ugyanez a helyzet. A dolog már rég ki van találva, nekem csak le kell írnom "-". És az benne a legszebb, hogy ugyanúgy fizetik, mintha én találtam volna ki, sőt kicsit jobban, mert négyzetméterre több egy "-"-l. Tehát nekem az az érdekem, hogy itt és most ezt a cikket minél hosszabbra nyújtsam. Tisztelt olvasóim, engedjétek meg még e sort, tudjátok , az a pár fillér is jól jön: "- ellenben -" És egy műhelytitok: aforizmákat írni ostobaság, a keresztretjvény szerkesztés pedig egyenesen örülség. Ha valakit érdekel, elárulhatom, hogy egy ilyen terjedelmű cikkért kb. ötvennyolc forintot lehet kapni. Tisztán látszik, hogy annak, aki nem szeret írni, egyáltalán nem éri meg. Tessék kipróbálni!

A...nem létezik

Az újság színvonalának emelkedését továbbá a ... gátolja, ami köztudottan nem létezik. Mert ha létezne - természetesen ez csak szigorúan elvi síkon történő feltételezés - akkor például nem lehetne azt leírni, hogy X Y emberileg alkalmatlan a T vezetésére, és nem lehetne azt sem közölni, hogy az egyetemre hányan kerülnek be évenként protekcióval. A..., ami nem létezik, elsősorban belső és ön., hiszen nincs senki akit azért állítottak volna a sajtóorgánium élére, hogy ..i tevékenységeket lásson el. Az újságíró úgy ír, hogy abból ne lehessen semmi baja. Ezt a jelenséget nevezzük ön...nak. A belső... pedig abban áll, hogy a főnök azt mondja, hogy "ne hülyéskedj, mert ebből sértődés lesz" - az pedig megengedhetetlen ott, ahol minden ilyen jól megy, mint nálunk. A A...-ot is, mint minden mást, ki lehet játszani. De ez nehéz. Legfontosabb kijátszási forma az ún. virágnyelv. Ennek egyetlen hátránya, hogy a lényeg ugyanúgy elkerüli az olvasó figyelmét, mint ahogyan elkerülte a ...-ét, ami változatlanul nem létezik. Egyébként nem is vagyunk mi olyan rossz újság. A legutóbbi sajtónapon a megye üzemi lapjainak sajtófőnöke nagy elismeréssel szólt az Egyetemünkről. Kihúztuk magunkat és megittuk a reprezentációs konyakot.

Vegyes saláta

Azokat az anyagokat, amelyek megtámadják az üveget és a folyóson sétáló technikusnőket, jól záródó fémtartályban kell tárolni.

Labor előtt nyolc órával szeszestilt fogyasztani tilos. Hét óra ötvenkilenc perccel előtte viszont már semmi akadálya. Azt az egy percet meg csak kibírjuk valahogy józanul.

Morál

Milyen az új munkaerő? - Ugyan nem tesz semmit.

Börtönben

- Szabad lesz kérem?

M. kisasszony emlékkönyvébe

Tartsd szerencsédnek, hogy buta vagy, nem pedig szép. A szépség múlandó.

Tisztelendő házvezetőnője

A baromfiudvarban gazdája vasárnapi ebédjét tervezgeti

Amott jön egy papi pipi, ebből lesz a pipi papi

Sose fogjunk szomszédainkra forrásban levő folyadékkal telt kémcsövet, hűtővizet tömlőt, szórópisztolyt. A lopásokat viszont nyugodtan rájuk foghatjuk.

Nem tetszik nekem ez a törpe. Túl alacsony.

Sírásó

- Ne tessék tolongani kérem, a belseje még teljesen üres.

A la carte

- Igazán jól áll uraságodnak. Mintha csak ráöntötték volna - hadarta a pincér, miközben sikertelenül próbálta felitatni a vendég zakójáról a paradicsomszószt.

Hullaházban

- Nem élet ez így! - fakad ki egy tetem. A mellette fekvő lelkesen helyesel.

A reform olyan, mint a szépasszony. Mindenféle rosszat beszélünk róla, de sokkal kevesebbet kapunk tőle, mint szeretnénk.

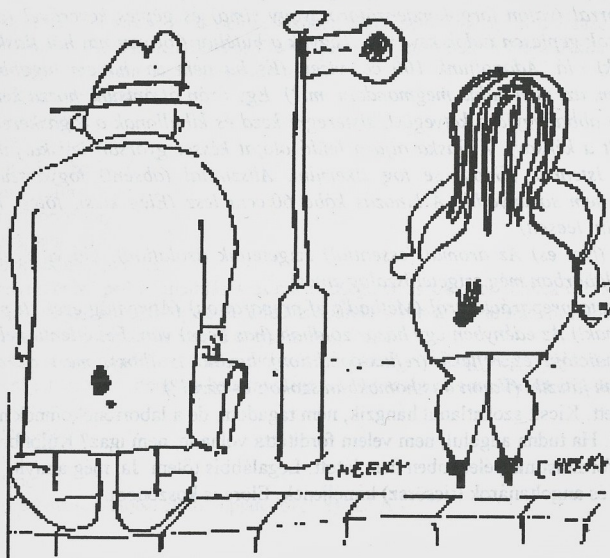
A segédszemélyzetre ne tegyünk megjegyzéseket, mert ha segítséget kérünk tőlük a későbbiekben, majd ők is tesznek ránk.

Úgy vizsgálzik, mint pinty. Mindig repül.

Nem tudod, hogy hívták a felvonó feltalálóját?

- Nem.

- És a nénikéjét?...

Transzlét, pliz!

(Csak teachereknek)

Azt a feladatot adta a laborfőnök, hogy fordítsak le egy prepit angolból. Megjegyzem azért, mert pikkel rám. A múltkor is, amikor kigyulladt a labor valakinek a prepijétől (utóbb kiderült, az enyém volt) direkt elájult, és mire fellocsoltam, a lombik alján csak némi aktív szén maradt. Más kérdés, hogy épp kapóra jött, mert a tűz katalizálja az emésztésemet. Szóval fordítanom kellett. Dehát mi ez nekem, gondoltam, aki már az anyatejjel szívta magába az angolkórt és amióta az eszemet tudom, eredetiben olvasom Sekszpiert. Az nem számít, hogy nem értem, magyarul is magas egy kicsit, és különben az a fő, hogy olvasom (mert képek nincsenek benne). Röpké két heti szenvedés árán össze is csaptam a dolgot. Ahol bizonytalan voltam - akadt azért ilyen is - ott melléírtam az angol szöveget is. Nem, mintha értené valaki, csak úgy pofásabb. Címe nincs, mert nem szenvedek rangkórságban (Egyébként nekem sincs, mert elköltöztünk. A híd alá).

1. *Procedura* (Azaz nyaggatás, macerálás, digerálás. Ezt ott is ismerik). Szereljünk fel neked, (hogy jön ez a cikk ahhoz, hogy tegezzem?!) három flaskát (three-necked flask) kondenzátorral (vajon forgókondenzátoros vagy sima) és gépies keverővel (ami azt illeti, én csak gépiesen tudok keverni). Tegyük a butéliát (jól van na, hát flaskát) két shake (szék) alá. Adagoljunk 100 cc. vizet. (És ha nem cc. hanem higabb, hogy töményítsem, azt nem tudná megmondani, mi?). Egy órán át öntsünk hozzá kénsavat. (Ha az óra abbahagyja a ketyegést, sisteregni kezd és kihullanak a fogaskerekei, túl tömény volt a kénsav). A flaska aljára leülő olajat késsel gyorsan levakarjuk, mert később az Istennek (Good) se fog sikerülni. Abszinttal (absent) fogyasszuk, míg teljesen le nem soványodik. A kihozás kábé 60/cent lesz (Elég kicsi, főleg, hogy a dollár megint leesett).

2. *Nem es* (Not es) Az aromát (essential) szigeteljük (isolation). (Jó vicc, ebben a nyomorult laborban még szigetelőszalag sincs).

3. *A metodista preparációjáról* (Method's of preparation) (Atyavilág ezek itt papokat balzsamoznak!) Az edényben egy hasas zöldbab (has been) van. Feltétlenül kell mellé egy jó kondíciójú és reflexű (reflux-condition) boxoló is (box), mert az addíció másként nem játszik. (Vajon ő is homokban szokott és azzal?)

Hát ennyi lett. Kicsit szokatlanul hangzik, nem tagadom, de a laborfőnökömnek nem fog feltűnni. Ha tudna angolul, nem velem fordította volna le, nem igaz? Különben is, ennél jobb fordítást még életemben nem látott. Legalábbis tölem. Ja, még annyit: kalandorok és angoltanárok (ticsórsz) kéméljenek. Előre is köszönöm.

1980 VEN

- I. Kiss Zoltán (Doki)
- II. Balla Zoltán
- III. Emesz Béla (Csúzly)
- IV. Németh Zoltán (Bohócz)
- V. Major Róbert (Robó)
- Sz. Varga Péter

Zoltán evangéliuma

A világ teremtese

1. Kezdetben teremté az Isten az eget és a földet.
2. A föld pedig kietlen és pusztá vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten lelke lebeg vala a vizek fölött¹.
3. És mondá az Isten: legyen világosság²: és lőn világosság³.
- 4.⁴
5. Ábrahám nemzé Izsákot; Izsák nemzé Jákobot; Jákob nemzé Judát; Juda nemzé Fárest és Zaráth Támától; Fáres nemzé Piszkos Fredet; Piszkos Fred nemzé Áramot, Áram nemzé Aminádábot; és azután nem volt semmi hiba⁵.
6. Kis költők nagy verseket írnak hóba-hébe,
Jók ezek, mert ezek
Tűnnek a fenébe.
Lárium-fárium
Kell a honorárium,
Nemezis, genezis
Gyermekek meg jó ez is⁶.
7. A királyi székből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jönnek vala ki⁷.
8. És látám, és hallám, a királyi szék, a lelkes állatok és vének⁹ körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer¹⁰ vala.
9. Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett¹¹ bárány^{12,13}, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.
10. És jöve ezer
11. és kilencszáz¹⁴
12. és ötven¹⁵
13. és kilenc¹⁶
14. és július havának utolsó előtti napján, jöve¹⁷ BALLA^{18,19,20}
15. Ámen.

Jegyzetek

V.ö. 1. Dialektikus materializmus Tankönyvkiadó, Budapest, 1975.

2-3. TUNGSRAM

4. ...és letelt pár ezer év (Lsd. Ch. Darwin: a fajok eredete...)

5. c Örkény István: Egyperces novellák Magvető, Budapest, 1978. C

6. Ladányi Mihály

7. „Emberek, vőfély szól, Ma nem lesz alaki, De a menyasszonyt látta valaki.”⁸

8. Lsd. Burka Bek Tibor összes művei

9. „Mert jó ven, Hogy itt ven, Újra a VEN, És az sem baj, ha beleVENülünk.” Buksi and Cérna

10. 1,01.10⁸

11. December közepétől január végéig, és újra május közepétől június végéig minden csütörtökön Gépek üzemtana kollokvium (pótkollokvium) (pót-pót-kollokvium) (és akkor még nem beszéltünk a rektorhelyettesi vizsgákról) (pedig rektori vizsgák is vannak) (léteznek)

12. „Kinn a bárány, Benn a farkas ...”(Magyar népdal)

13. „Ki a bárány, Ki a farkas?” (Mai dal)

14. CM

15. „az ötvenes évek szűrt levegője, tudod a légkört „miért” Elavult, helyette Pa (SI)

16. 3³

17. (a világra)

18. (ZOLTÁN)

19. tovább lsd. (lássad) BALLA kortesprogram.

20. (Esetleg április 12-14 BALLA Dicsőséges Uralkodása és bukása).

21. End

Kapitány! Látta már mi van a tatvitorlára írva? Elvből nem olvasok ponyvát.

Finálé

*Minden ármány, minden furmány
Minden ocsmány koholmány hiába,
mert Balla kezében a kormány.*

*Lép a jobb láb, lép a bal láb,
Ez a dal is egyre Balláb.
Mert a Balla legeslegjobb leginkább.*

*Szánt az eke, zúg a traktor,
Balla lesz a diákrektor,
Ez nem mese, nem is lehet ellenfele.*

A sörkert ünnepi estjének megnyitó beszéde

Mi, Balla Zoltán önnön akaratotokból megválasztott diákrektor, üdvözlünk Benneteket uralkodásunk harmadik napján. Külön köszöntöm rektor-helyettes barátaimat, Dokit, Csuzlyt, Bohóczot, Robót és Petit. - Szervusztok, fiúk. Engedjétek meg, hogy az első korszót az egészségükre üritsem. Itt van még Buksi is, akinek a jóegészsége szintén megér egy korszót. Buksit megkérem, hogy legyen a Sörkert örökös főkertésze, a mindenkori rektorhelyettesek pedig legyenek az öntözés népbiztosai. Az öntözési munkálatokat minden VEN-polgár maga végezze, legjobb tudása és belátása szerint. Mindenki érezze kötelességének, hogy óvja önmagát a részleges és teljes kiszáradástól. Idén nagy munka elébe nézünk, tekintve, hogy aszályos tavaszunk van. Lássunk is mindjárt munkához! Nyomatékosan felkérek Mindenkit, hogy érezze magát jól a Sramli tanszék jubileumi estjén. Minden búsulást és szomorkodást, valamint az ilyen irányú kísérleteket automatikusan szabotázs akciónak fogjuk tekinteni. A DIRH minden ilyen esetben következetes szigorral fog eljárni az ünnepontókkal szemben. Ugyanez vonatkozik a bennünket éltető nedű - a sör - pazarlóira is. Ki-ki a saját lelkiismeretének és az illetékes öntözésügyi népbiztosnak tartozik felelősséggel minden kárbavesztett sörcseppért. Megkérem Hódossy Gézát, egyetemünk sörbajnokát, hogy a Sörkert jubileuma tiszteletére tegyen rekordjavítási kísérletet. Az időmérést a népbiztosok végezzék! Gézát odaadó munkájáért és eredménye jutalmául a Sörkert díszvendégévé nevezem ki. Tekintve, hogy sörvíási tevékenységét tréning jelleggel és az egyetem hírnevének öregbítése érdekében végzi, anyagiakban és erkölcsileg messzemenőig támogatni fogjuk őt. Résztesüljön ingyenes kiszolgálásban és mindenki legalább egyszer koccintson vele. Nagy örömünkre szolgál a megjelentek nagy száma, ami azt bizonyítja, hogy nem halt ki a hallgatóság köreiből a testépítés nemes hagyománya (sörhas). Emeljük és üritsük korszóinkat a nagy nap tiszteletére! A korszók kiürülésének pillanatától az eseményeknek és a sörnek szabad folyást engedünk és a jubileumi estet megnyitottnak tekintjük.

Értelmezések

Finomszesz: Efelől semmi kétségünk nem lehet.

Elemi cella: Nem kívánatos elemek tárolására alkalmas.

Futrológia: Urológiai vizsgálat futtában.

TAKARÉKOSSÁG

Az energiatakarékosság már-már mindenkit meghihletett a reklámfestőtől a vécésnéniig. Nem szeretnék utolsó lenni, ezért gyorsan közlöm elképzeléseimet, melyekről bátran állíthatom, hogy kevesebb is elég (ahhoz, hogy gyengébb idezetűek egy darabig ne vegyék kézbe a jelen sajtóterméket) Javaslataim nem csupán a termelő szférára vonatkoznak, sőt. (Erről jut eszembe, ha valaki a vonaton gondolja meg magát, az vajon visszakozik, vagy vonatozik?)

Nevezzenek ki új egyetemes gázállandót, amelyik a réginek csak a fele.

Mivel magyar ember evés közben nem beszél, ennek feltehetően a fordítottja is igaz. A túltápláltság elkerülése végett ezért reggel 4-től éjjel 24 óráig mindenki legyen köteles beszélni, az éjszakai táplálkozást pedig büntessék szigorúan.

Az irodák, középületek fűtését korlátozzák a dohányzók elszívta cigaretták égéshőjének hasznosítására. A légkondicionáló berendezéseket helyettesítsék megfelelő számú nemdohányzó beépítésével. Az elhullást, amely a nikotinmérgezés miatt némileg emelkedhet, a dohányzók egy részének leszoktatásával kompenzálhatjuk, ezáltal tetemes mennyiségű dohányneeműt takarítunk meg.

A szabad státuszokkal való takarékoság végett, aki állást keres ültessék le.

A tömegkommunikációs eszközöket pótolják síppal, dobbal, igényeseknek esetleg nádihegedűvel.

Az érdemjegyekkel való takarékoság céljából vizsgán mindenkinek adjanak egyfel rosszabbat.

A százlábúakat kötelezzék arra, hogy páros napokon csak a páratlan, páratlan napokon csak a páros lábaival közlekedjenek.

Az ágyneeműcserét a szintek ezután egymás közt bonyolítsák le.

A tanulmányi prémiumot helyettesítsék különjeljárási díjjal.

Az n dimenzióterek legyenek január 1-től n-1 dimenziósok.

Papírtakarékossági okokból egyszerűsítsék le a hivatalos nyelvet.

Boldogult ifjúkoromban a haverok a következő négy szóval fejeztek ki mindent: ciki, alma, téma, krapek. Ezt 24 féleképpen lehet elmondani, a legszükségesebbekre ez is elég. De például egy güzü vizsgán is, jóllehet ez összehasonlíthatatlanul bonyolultabb helyzet, egy jó

vizsgáztató meg tudja magát értetni a következő kifejezésekkel: tolattyú, fáradt gőz, Reynolds-szám, nem készült, ki van rúgva. Végezetül, tetemes mennyiségű mindenféle takarítható meg azzal, ha életmódot és szemléletet változtatunk. E célból néhány szót más szavakkal kell pótolni. Ezt lényegében az olvasó fantáziájára bízom, csupán néhány tipikus példát akarok megemlíteni: olaj helyett - szén, hőmérséklet helyett - hőmérséklés, van helyett - nincs, életszínvonal helyett - legatyásodás.

Hagyományt teremtettünk

A két nyugodtan állt a kollégium előtt, mögöttük a „borral telt” szekérrel. Izgalmuk akkor fokozódott, amikor egy kis tömeg is gyűlt körük. Vagy amikor fellobbantak a fáklyák fényei és kezdetét vette a szüreti bál. UV bálról, rongyos bálról, farsangi bálról már hallottunk, de szüreti bálról még soha. Nem is hallhattunk, hiszen ez volt az első. A szervező szak vette a fáradságot ennek a megszervezéséhez. Az egész est tele volt szellemes, jó ötletekkel, de a szervezés helyenként nem volt jó. (Gondolok itt pl. a barlangász túrák lebonyolítására, ill. a bebocsátásra váró tömeg tolongására.) Maga a „népi” játék is, amit előadtak a szervezők, kicsit vontatottnak és erőltetettnek hatott. Miután összegyűltünk a kolesz előtt, elindult a fáklyákkal fényesített nép (az egyetemi falu népe) az E felé. A felvonulás hangulatos volt. Egyéni pech, hogy nekem szomszédomul a boroshordós kocsit húzó ló került, s folyton arra kellett figyelnem, nehogy a lábára lépjek. Még megvadul, s elviszi a bort. Ezután következett az első túra a gépész tanszékre. Öröndetes jelenség, hogy a TSZ egy része hajlandó volt velünk együttműködni és ételkülönlegességeiket feltálalni. Pleva docens úr már az 1978-as VEN-en is bemutatkozott, mint szakács, a mostani étek elkészítése is az Ő nevéhez fűződik. Hogy, hogyan főz? Ezt mindenki megítélhette, aki evett a pörköltből, vagy a piritott májból. Ha már az evésnél tartunk, arra inni is kell. A szüreti bálon mit iszik az ember? Bort, mivel „Borban az igazság”. Ebben a borban az volt az igazság, hogy borzasztó rossz volt. Egyidejűleg volt savanyú és keserű is.

Jó ötlet volt a vetélkedő, annál is inkább, mert borkóstolással kezdődött. Amit párosok vetélkedése, a „cumisüvegéből” való borivás és a szellemi rész követett, persze nem non stop-ban, hanem szünetekkel. Az első szünetben a Testnevelés tanszék műsorát láttuk, ez is az újdonság erejével hatott, mármint a testnevelők színpadra lépése. Egy népi ihletésű balladát adtak elő a közönség segítségével Gacsaj Pestáról, meg egy szöveget, amelyet a tavaszi sítáborban írtak csak a magas fokú alkoholkoncentráció (fejekben) miatt kevesen emlékeznek rá. A további szünetekben az V. IV. és másodév műsorát láttuk, amit direkt erre a célra készítettek. Ezen az esten kivételesen nem disco, hanem sramlizene szólt. Erre kevesebben táncoltak, mint az előzőre. Éjfél körül lezajlott a díjak odaítélése. A három szerencsés helyezett a Testnevelés és a Gépész tanszék, valamint a negyedév csapata lett. Egyetemünkön sok dolog hagyománnyá vált már. Felvetődik a kérdés; lesz-e folytatása a szüreti bulinak? Reméljük az idei tapasztalatokkal gazdagodva jövőre is lesznek emberek, akik megszervezik a szüreti bált.

Jegyzettömb

A Dunát nem szántom fel, mert nincsen vizilovam.

Feketekávét azért nem iszom, mert kiszúrja a szememet a kiskanál.

Kivenném én a gyereket a fürdővízből, de meleg a víz és félek, hogy megégek.

Vettem két mosógépet, hogy ne billegjen a teknőm.

Uborkát még sohasem ettem, mert nem fér bele a fejem az uborklásüvegbe.

Milyen sok tolla van a tyúknak, ha a kakas is rajta van.

Akaszd csak nyugodtan a kabátodat magad mellé!

Két Jóska van a faluban, én meg a Kocsis Pista.

Abszolút lehetetlen egy hepe-hupás úton egymás után két hepe.

Bor és a nők tönkreteszik az embert, mégis ezek miatt érdemes élni.

A veszély és játék egyaránt megtalálható a nőkben.

Nem panaszkodni akarok doktor úr, tényleg megfiatalította a feleségemet. De most mit kezdjek vele?

A szépség mulandó, de a csúnyság legalább megmarad. Így nincs csalódás.

Menzán: - Az nemcsak a mosogató hiánya, amit a tányéron látsz, hanem az ebéded.

Vizsgán: - Hányast akar? - Jobbat, mint a múltkor.

Vizsga előtt: Mielőtt a kolléga tételt húzna, felteszek néhány kérdést, hogy lássam, ugyanarra a tárgyra gondolunk-e?

Az alkotó emberi munka abból áll, hogy az ember lehülyézi magát.

Egyenlőre nem ígérhetek semmit, de legalább ezt be fogom tartani.

A vizsgázóhoz: Beírtam az egyest, vagy jön még egyszer.

A jósnők azt állítják, úgy fogják venni az iv-jegyet, mint más a levegőt.

Postán:

- Minek viszik annyian a 25 Ft-os okmánybélyeget?
- IV-jegyre.
- Nem értem. Útjegyre?
- Igen arra, mert kiadták az útunkat.

Tanársegédhez:

Kérdezz már te is valamit, mert nem tudom eltalálni, mit nem tud a kolléga.

Ha beszélgetnek nem tartok katalógust, aztán majd panaszkodhatnak, hogy megint potyára jöttek

Félreértelmező szótár

Akta:	hiányos öltözetű „a” betű
Arckrém:	bájpástétom
Bakelit:	jó tulajdonságaiban kimagasló apaállat
Borbála:	hordó
Csekély:	a csekk egyik kellemes érzete
Entrópia:	az elszaporodó energetikusok itala
Expanzió:	használaton kívüli panzió
Gépelemek:	magyar átok
Horgászbót:	pontyos vessző
Inkubátor:	mongol város Ulanbator mellett
Kantár:	hímműek tárolására alkalmas helyiség
Katalógus:	a végzősök számára ezentúl hiánycikk.
Napéjegyenlőség:	mézeshetek időszaka
Sündörgés:	ha a sünn babot eszik
Szatíra:	nőstény szatír
Szexológia:	paradoxon, mert ha csak lóg, értelmetlen róla beszélni
Tenzor:	vektorok tárolására használt széf
Tűrés:	a vizsgák elviselése
Vége:	v ég-e?

Hogyan álcázzuk magunkat?

Elsőként persze az a kérdés merül fel, miért kéne álcázni magunkat.

Nos, a válasz kézenfekvő, hogy ne lógjunk ki a környezetünkéből, a tömegből, mert az sosem vezet jóra. A szürke a legszebb szín. (És ez volt a legokosabb közmondás. Legalábbis tőlem.) Azt hiszem világos az is, minek álcázzuk magunkat.

Első lecke

Hogyan álcázzuk magunkat oktatónak

A legfontosabb a felszín. Egy fehérképenyes (frissen vasalva, ropogósra keményítve, hogy meg tudjanak különböztetni bennünket a hallgatóktól) jól megteszi. A tévedések elkerülése végett célszerű még az öszülő halánték, a bal felső zsebben egy folyadékkristályos számológép, aranyhegyű rostiron, kisebb madárkalicka. Kezdőknek egy logarléc is megteszi, mert olyat se hordanak már a hallgatók. A dózismérő használatát kerüljük, mert a rádiósok kevesen vannak, ismerik egymást, mint a rossz pénzt, így könnyen lebukhatunk. Ha viszont betartjuk az alábbi óvintézkedéseket, hosszú évekig téblábolhatunk az egyetemen anélkül, hogy bárki megkérdezné honnan szalajtottak bennünket.

1. Fontos, hogy arcunkon mindig határozott kifejezés üljön, a szűrős digeráltató tekintet igen célravezető. Lehetőleg döngő, sietős léptekkel közlekedjünk, ezzel is hangsúlyozva, milyen drága és kevés az időnk. 2

. Amíg nem sikerült szobát szereznünk, járkáljunk sokat a folyosón, hadd ismerjenek meg a portások és takarítónénik, mert akit kétszer látnak, azt már nem igazoltatják.

3. Amint sikerült szobát szereznünk, az ajtóra szegezzünk szolid, aranyozott álnévtáblát néhány alkalmas rövidítéssel, pl. doc. tsmt, Dr., Ph., pH., summa cum naugye, stb. A szobát zsúfoljuk tele izléstelen bútorokkal és még izléstelenebb dísznövényekkel. Nem baj, ha nekünk már nem jut hely, az amúgy is csak gyanút kelt, ha valaki a helyén van.

4. Lakkozunk szürkére egy dobozt és helyezünk el rajta néhány karácsonyfa izzót és kabátgombot. Működnie nem kell az eféle műszereknek, ez nem is céljuk, de feltétlenül legyen rajta valami hatásos felírás, mint például: Ikozitetraéderméter, Signal Nebulloscope, Eau de Cologne, Ecetetra.

5. A műszer birtokában ajánljuk fel szolgálatainkat valamelyik vállalatnak, mely természetesen a KK-keret elköltésére korlátozódhat. A jelentéseket a napi hírekből állítsuk össze, ha valaki elolvashá, legalább tájékozódjon egy kicsit. De ez a veszély amúgy sem fenyeget épp elég gondjuk van, amíg az üzemi mérnökök alkotókédvét le tudják törni.

6. Járunk sokat konferenciákra. Ha félévente csak egyszer sikerül olyan egetverő hülyeséget kérdeznünk, amire az előadó egy szót sem tud válaszolni, csak kapkod a levegő után, már nyert ügyünk van. Vitákban mindig az idősebb partner véleményét osszuk (lehetőleg kettővel), de előzőleg győződjünk meg róla, hogy nincs-e ő is álcázva.

7. Beszéljünk sokat, gyakran és nagyképuen. Beszédünkbe keverjünk minél több idegen szót és ritkán használatos magyartalan kifejezést. Fontos, hogy az idegen neveket hangsúlyozva, rosszul ejtsük, pl. Gajluci (Gay-Lussac), Ájvagerd (Avogardo), Vica-verza (Withworth).

8. Művünket koronázzuk meg azzal, hogy vizsgaidőszakban odalopakodunk egy-egy hirhdedten véreskezü vizsgáztató ajtaja elé és az ott tébláboló, öltönybe bújtatott, két lábon járó gyomorgörcsök (ismertebb nevükön hallgatók) közül néhányat a szobánkba csalunk. Ha ezeknek csak a felét rúgjuk ki, a többiek esti imáikba majd a mi nevünket is befoglalják és néhány év múlva sikerrel pályázhatunk a „Legnépszerűbb vizsgáztató” címre.

9. Végezetül, ha valaki mindezek után is feltenné azt a kellemetlen kérdést, hogy mit keresünk az egyetemen, válaszoljuk azt, hogy elég keveset. Ez hatni fog.

Második lecke

Hogyan álcázzuk magunkat hallgatónak?

A feladat az előzőnél összehasonlíthatatlanul nehezebb. Javunkra szól az a körülmény, hogy a hallgatók többen vannak, ám közöttük elvegyülni nem csupán életformát, de életfelfogást is jelent. Mindezek ellenére a felszín fontos. Egy köpeny - lehet fehér is, itt-ott sósav és olló marta lyukakkal, kosztól kemény, kétoldalt mancsnyomokkal, - jól megteszi. Egy kellőképpen rojtos farmer harmonikusan egészíti ki öltözetünket. Lapedő nagyságú, térdig érő, kifakult inget csak az hordjon, aki kellőképpen fiatalosnak akar látszani. A ruházat alá a következő filozófiát célszerű öltetni:

1. Az oktatókat csak mértékkel szidjuk és csak azokat akiket mások is szidnak.
2. Igyekezzünk megtörtne, fáradtnak és túlerheltnak látszani.
3. . Kerüljük a munkát lehetőleg két oldalról, mert aki egy szalmaszálat is megmozdít elkerülhetetlenül felfigyelnek rá.
4. . Panaszkodjunk sokat, jóízűen. A hallgatói nyelvjárások (akadozó, dadogós, borizú, sörbefojtott stb) megismerése hosszabb tanulmányozást igényel, de néhány alkalmasan választott műszó - diger, zh, kivágtak stb - ismeretében bárkivel el tudunk beszélgetni.
5. . Vizsgaidőszakban legyünk sápadtak, idegesek, panaszkodjunk az emésztésünkre. Ha jól tudunk szimulálni, év közben is kiírhatjuk magunkat egy-egy félévre.
6. . Ha valami csoda folytán diplomát kapnánk, vessük meg az ágyat és az összes alacsonyabb rendű lényt.
7. . Ügyeljünk a szájmozgásunkra. Vizsgán kell kinyitni és egyébként befogni, nem pedig fordítva. Ha túl éles a nyelvünk, jobb azzal is csak szőrszálat hasogatni. Sajnos minden jónak vége szakad egyszer, mert a gondosan eltervelt évismétlések sem tarthatnak itt bennünket örökké. Mivel oktatóból bármikor lehetünk hallgatók, (mert hallgatni nem olyan nehéz, csak bele kell szokni), de fordítva elég nehézkes, ha kifele áll a rudunk, legjobb másutt, más egyetemen újra kezdeni. De vigyázat csak az követhet el hibát, aki dolgozik.

Más

*Mottó: A szerző nem állítja, hogy csak saját kútjából merített,
viszont szigorúan ügyelt arra, hogy amit máshonnan ollózott össze,
az lopott holmi legyen.*

Nem tudhatjuk előre, hogy milyen fegyverekkel fogják megvívni a III. világháborút, de, hogy a IV-et kőbaltával az biztos.

A kutya ugat, a karaván nem.

Hogy viszonyul a társaihoz? - Mint egy a hatszázötvenhez.

Találmányok

Porszívós légyfogási módszer

A berendezés tulajdonképpen az elszívóernyő elvét felhasználó porszívó, ahol az elszívás sebessége nagyobb vagy éppen egyenlő a légy maximális repülési sebességével. A bíráló bizottság azzal az indokkal utasította el ez a „majdnemnóbel-díjas” pályázatot, miszerint a légy egészségi állapotát károsodás érheti.

Anyósmintájú párologtató hűtőgép

A sötét, hűvös helyre lekötözött anyóست állandó rettegésben tartjuk, aki a félelemtől verejtékezik. Mivel a párolgás hőt von el a környezettől, az anyós felületére helyezett objektumok hűtése és alacsony hőfokon tartása hosszú időn át (az első és utolsó idegösszeroppanás között eltelt idő) megoldható.

Folyékony és gáznemű közegek hőfokmérése Canis*-lineáris módszerrel.

Vegyük elő a hitelesített mérő etalon kutyát és mérjük meg a hosszát. Rögzítsük ezt a méretet. A kutyát dobjuk a mérendő közegbe. Egy homokóra idő múltán vegyük ki a kutyát és gyorsan - hogy a környezet hőmérséklete ne befolyásolhassa a mérés eredményét - mérjük meg újra a hosszát! Állapítsuk meg a két hosszúság különbségét, a h-t. Ez után a keresett hőfok a kalibrációs görbéről már könnyen leolvasható.

SZIKRÁK

Néni kérem - a levesemben egy légy van.

- Nem is jár több!

Kinek a pap, kinek a papné - mondta Pap Géza és fejével intett a feleségének.

Újra nagyapáink vékony nyakkendője a divat. Na már most nekem van egy pár jó széles, a legutóbbi divathullámból. Ezeket elteszem az unokáimnak. Csak nehogy háború legyen közben, mert a háborúban olyan sok minden el szokott veszni.

Hogy vizsgáztál?

- Kettesre.

- Miből?

- Kegyelemből.

A Bükkben, jó levegőn, nagy lombú fák alatt betanítok fiatal lányokat megélhetést biztosító alkalmi munkára.

Ketten beszélnek

1.lány: Igaz, hogy a fiúdnak ikertestvére van?

2.lány: Igen.

1.lány: És nem cserélted még össze őket?

2.lány: Nem. A nővére ugyanis bajuszos.

Buszon:

Idősebb, testes férfi már két megállója áll az egyik egyetemista lábán. A hallgató már nem bírja tovább:

- Papa, ha a számba dob két húszfillérest, a súlyát is megmondom.

Bíró: - Maga nem tud különbséget tenni enyém, tied, övé között.

Vádlott: Dehogynem: Csak a tiedet meg az övét lopom el.

Megtörtént

Az egyik oroszból bukásra álló elsőéves azt a mentőkérdést kapta, hogy ragozza el a „tramvaj” szót. „Ja tramvaju, tü tramvajes.” kezdi a diák. A tanár rezzenés nélkül figyelte és csak annyit mondott: na most a kettesért múlt időben is.

A folyosón...

Van még hátra vizsgád?

- Igen, kettő.

- Miből?

- Matekból.

Dömping - Túlszűfolt kemping.

Masször - Dörzsfőnök.

Összecukható esernyőmet felcserélném kinyithatóra, megegyezéssel.

Víg kedélyű, lópofa fiatalember megismerkedne állatbarát leánnyal.

A vizsga paradox egy oktatási forma: valaki olyasmit magyaráz, amit nem tud. - egy olyannak, aki tudja.

Így jellemzünk mi!

Az alapszervezet oszlopos...A rá bízott feladatokat mindig és hanyatt homlok...

Csoporttársaiba hamarosan belevetette...Szobatársaival már az első napokban...

Alapjában véve visszahúzó, de már mindig lehet...Tanulmányi átlaga eléri...

Azóta már több ízben is...Származására való tekintettel...Magatartására való tekintettel...

A két forintot elsőként...Magatartása elenyésző...Testtartás a szokásos...Ezek után igazán...

Gazdálkodj okosan

Állás

Az igazgató: a frissen végzett közgazdászhoz:

- Kezdetben 1800 forintot kap, később majd többet.

- Jó, akkor majd később visszajövök.

A közgazdászok csak átlagot számolnak, szórást nem. Ezek szerint a közgazdász beleteszi egyik kezét a mélyhűtőbe, másikat pedig a forrásban lévő vízbe, akkor nagyon jól kell, hogy érezze magát.

Példa a jó marketingre:

Egy könyvügnök miután a „Korszerű juhtenyésztés” - című könyv sok ezres példányban a kiadó nyakán maradt, egy jó ötlettel állt elő:

Meg kell változtatni valahogy a könyv címét (természetesen úgy, hogy azért fedje annak tartalmát). Ez meg is történt, a könyv „Harmincezren haraptak a fübe” - címmel rövidesen bestseller lett.

A Gólya

A gólya egy madár. Két gólya két madár. Így kezdi Nagy Lajos idevágó cikkét, és mivel ennél jobb kezdőmondatot úgysem találtam volna, így kezdem én is. (Az idézőjel hiánya azt jelzi, hogy plágiumról van szó).

A gólyának hosszú lába van, hogy megvédje a felfázástól. És, hogy a béka... de ezt tudjátok. Közkedvelt madár, a világon mindenhol nagyon szeretik. különösen a spanyolok, akik már festőt is neveztek el róla. A gólyát Afrikában is szeretik, méghozzá paprikásan.

Fészekrakó madár, a gólyafészek alá az emberek nagy előszeretettel építenek kéményt, vagy akár egy egész házat is.

Az elsőéves egyetemistákat valószínűleg azért hívják gólyának, mert még csak féllábbal vannak bent az egyetemen. A másik folytonos készenlétben áll arra az esetre, ha netán kikerülnének innen (ami, mint tudjuk, semmivel sem nehezebb, mint a bekerülés).

A "Megismerni a gólyát cifra járásáról" kezdetű népköltés híven jellemzi azt a jellegzetes, imbolygó közlekedési módot, melynek oka egyrészt a hirtelen kifejlődött szabadláb, másrészt a sőr (sajnos elég kisrészt, mert drága), végül pedig a nyakába akasztott tömérdek táska, batyu, jegyzet, melegruha (nehogy fázzon) és egyéb. Ezek az idő során olyan eredményesen lekopnak, hogy ötödév végére már papucsban ballag át vizsgázni és az indexéből is csak a megfelelő lapot viszi.

(Az index, mint tudjuk, az útirány jelzésére szolgáló alkalmatosság, amely azt mutatja, hogy merrefelé áll az illető szekerének rúdja).

A gólya legnagyobb ellensége az ú.n. daráló, ahol a megfelelő százalékos lemorzsolódást végzik külön e célra idomított, vérszomjas oktatók.

A gólya eképpen fohászkodik a gólyák istenéhez:

Ne tórd ezt kérlek, hogy hülye csak én vagyok

Küldj még egyet-kettőt közöttük elbújok.

A gólya a Kiváló Kollégiumban fészkel, amely nevét a kadmiumszulfidról kapta. (Ez utóbbi szintén , kíválik, csak nem piros, hanem sárga).

Itt kapja első idegösszeomlását is egy előadás keretében, melyből kiderül:

- 1.) mit nem szabad a liftben
- 2.) mit nem szabad a liften kívül
- 3.) mit nem szabad egyáltalán
- 4.) hol lakik a magyarok istene.

A további idegösszeomlásokat akkor kapja, amikor magukból kivetkőzött testnevelő oktatók arra kényszerítik, hogy eredendő hajlamain erőszakot téve, komoly egyetemistához nem illő, léha ugrándozásokba kezdjen, amit a fent nevezett egyének karikás ostor pattogatásával kísérnek és a "gólya, gólya, gilice" kezdetű dalcscát dúdolgatják.

A gólyára jellemző még, hogy körülötte forog a világ, egészen addig, míg a felsőbb évesek le nem kapcsolják a jobb nőket (nyugi, a fiúkból is válogatnak), az öntevékeny csoportok vezetői pedig ki nem választják azokat, akik a közeljövőben e körök tevékeny részét alkotják. (A felsősök szerényen megelégednek az "ön"-nel).

Nos, nagyjából ennyi a gólya természetrajza. Kivételek persze vannak. Az is lehet, hogy valamit kihagytam, de az vesse rám az első kavicsot, aki ilyen melegben ennél jobbat ír.

1982. VEN

- I. Orosz Árpád (Oszi)
- II. Lévai Béla (Béluard)
- III. Mikulai Csaba (Csacsi)
- IV. Olvasó Árpád (Pipi)
- V. Türi János
- Sz. Mokánszky József (Moki)

Moki

Már a születése is kész talány. Alig lehetett talányi valami férfi emberre utaló jelleget. A szomszéd néni ötvenszeresre nagyító szemüvege kellett a ténymegállapításhoz. Azután sehogy sem akart sírni. A bábaasszony sokáig csóválta a fejét, és lábánál fogva Mokit, mikor végre kiszakadt belőle a sírás. Később Moki is bögni kezdett, de a bába annyira belejött a csóválásba, hogy később elindult a szabolcs-szatmári kalapácsvető bajnokságon.

Csecsemő kora pálinka gőzben telt el, mivel nyíregyházi házuk egyik oldalán a kocsmá, másikon a szeszfőzde állt.

Értelmi szintjére jellemző, hogy már 5 éves korában kívülről fújta a nagy költő összes verseskötetét. Általában anyja kérésére nagytakarításkor. Különben jó gyerek volt. Csupán egyszer szedte szét az asztalt, amihez apja fondorlatos nevelési célzattal odakötözte. A kisdobos kör úgy ellillant, mint Moki számtanóráról. A többiről is, de csak a számtant tanító bácsi verekedett pálcával. A felsőtagozat sok élményt hozott. Moki már VI.B.-s volt. Ekkor érte az első komolyabb érzelmi VI.A.-s. Egy kis lány formájában. Egyszer cserebogarat rakott a szoknyája alá, kétszer pedig kihúzta alóla a széket. Igazi nagy gyerek szerelem volt.

Mint osztályának éltanulója, rövidesen örsvezető lett. A Nehézfiúk raj Tirpák Örsének lett a vezetője s érdemei elismeréseképpen pajtásai csak Szatirpák-nak becézték. Egyébként a Nehézfiúk rajból már csak Ő van szabdalábon. A többiek ülnek vagy megnősültek. Ezidőtájt ismerkedett meg a sporttal, pontosabban a tornával. Kedvenc szere az övszer volt. Ezt főleg talajon használta, de korlátozott is vele. Nem törte fel a tenyerét. Gyerekkorának fordulatokban gazdag élete legfőképpen a nyújtón nyilvánult meg.

Debrecenbe ment középiskolába. Egyre jobban látszott rajta a mátészalkai beütés. Leginkább a fején egy 20 centis kapavágás formájában. Azért másfél évig jól ment minden. Akkor került először rossz társaságba, akik barátkozni kezdtek vele. Ittak. Pálinkát-sörrel, amittől élete menete hányatottá vált. Gyakran a koleszbe menet, de odabent is. Az igazgató ezt nem szagolta jó szemmel. Kirúgták. Természetesen KISZ tag volt, de azóta sem nőtt nagyobbra. Megint szerelmes lett, de a kislánnyal nem tudott zöldágra vergődni.

Veszprémben először levelezőre jelentkezett, majd átment nappalira Győrvári tanár úr sugallatára. Mikor meggyógyult átszakadt dobhártyája, megkezdte tanulmányait. Nagyon igyekezett. Rögtön ráment a tanulásra - az a pár perc szabad ideje. Úgy belejött, hogy a II. évfolyam 1. félévében sikerült elérnie az UV-király (angolosan mo-king) büszke címet.

Szereti a gömbölyded formákat, főleg a focit. Szervezői rátermettségét jól mutatja az a tény, hogy a stílszerűen moki-monoba öltözött 6 - 14 éves lányssereg ilyenkor tavasztájt ellepi a kollégium környékét.

Már nem hallgató, ötödéves. 3 - 4 órát alszik, majd 10 óra felé felkel. Most jól tanul. Egyszer - kétszer átfut az anyagon, majd utána gimnasztikázik. Újabban túrázik, melyet szerényen rektortúrának nevez.

Pár epizód a nagy ember életéből. Sok vagy kevés a rektorsághoz? Majd a VEN-en eldől.

Csacsi

Érdekes dolog, az már biztos. Itt állok a rektorság küszöbén, és ahogy visszatekintek eddigi múltamba, nagy jövőt jósolok magamnak. 22 éves szép szál legény vagyok. Már hirdettem is, igaz eredménytelenül. Hajam kissé ritkás, de nem csüggedek, mert visszafejlődéssel egyre dúsabb lesz. Több rázós vizsga és több UV után végre eljutottam az egyetem küszöbére, aminek nagyon megörültem. Ekkor azonban életem egy sötét szakasza következett. Leszereléssel kezdetét vette 11 hónapos sorkatonai szolgálatom. Az eleje nem is volt olyan rossz. Egyből centit nyomtak a kezembe, ezzel jelezve, hogy befogadtak. Az öregség előnyének megnyilvánulása roppant jól esett. Még sokat jártam haza, és sokat pihentem. Sorsom azonban egyre rosszabbra fordult. Azon vettem észre magam, hogy latrinákat síkálók, és egyre többet kúszom a sáros földön. Nem értettem magam, hogy ez miért jó nekem. Sok szenvedés után végre elérkezett a bevonulás napja, és én ismét szabad lettem. Hirtelen kezdtem rosszul lenni, és mind erősebben szédülni. Egyszer csak azon vettem észre magam, hogy másnapos vagyok. Erre elkezdtem inni, egyre többet. Semmi eredménye nem volt, ui. kezdtem kijózanodni. Ekkor pillantottam meg kezemben a behívót és elhatároztam, hogy erre inni kell a haverokkal. Nem sokára jött a postás, és a hozott levélből megtudtam, hogy felvettek az egyetemre. Roppant ideges lettem és körmömöt rágtam idegességemben, mikor behátráltam a felvételi bizottság elé. Az esélytelenek nyugalmaival távoztam és hirtelen megfordult a fejemben, hogy jelentkezni kellene az egyetemre. Az érettségim tapssal köszöntöttek és elkezdtem 4 éves tanulásomat. Méreteimben ekkor következett be lényeges változás. Elkezdtem zsugorodni, és lassan apám cipői sem jöttek a lábamra, amitől ő egyre dühösebb lett.

Szakállam és bajszom, eltűnt, arcom kezdett kisimulni. Zsugorodással együtt orosz szókincsem is egyre fogyott, csak tudnám, hogy miből. Örömmel tapasztaltam, hogy újra általános iskolás vagyok és kezdenek egyre többet foglalkozni velem.

Szakadt farmeromat rövidnadrágra cseréltem, hisz az sokkal kényelmesebb. Anyám ekkor elkezdte mondani, fiam ne igyál, ne szívd azt a bűdös bagót. Erre én rászoktam mindkettőre. Az idő hamar elszállt felettem, és már hátulgombolós gyerek lettem. Megelégedéssel állapítottam meg, hogy lábam nem bűdös, és be is tudom venni a számba. Örömben elkezdtem cumizni és szopogatni. Ekkor vettem észre, hogy a tej nagyon ízletes táplálék és megszületésemig teljesen a rabja lette. Lábaim fokozatosan gyengültek és a végén még járni is elfelejtettem, aminek szüleim nagyon megörültek. Közben, hogy szüleim éjszaka se unatkozzanak, biztosítottam egy kis programot nekik is, ui. elvesztettem szobatisztaságomat. Egyre kevésbé értettünk szót, hangos bömbölésemre már nem is reagáltak. Erre én teljesen bepipultam és abbahagytam minden próbálkozást. Fiatalságomra teljesen összetöpörödtem, bőröm ráncos lett, és újra elkezdtem kopaszodni. Aszalódásom nemsokára véget ért, mikor az orvos visszatett oda, ahonnan jöttem.

Szómagyarázatok

Alaphang:	amit nem illik észrevenni
Alapszint:	pálínkaféle, a hangulatot alapozzák meg vele
Algoritmus:	új hullám a számítástechnikában
Állásszög:	a potenciál mértékegysége
Apatit:	tudományos ismeretterjesztő apák részére
Armatúra:	fárasztó kirándulás
Automata:	részeg gépkocsi
Autótranszformátor:	sósav
Bitumen:	aszfaltbetyár
Bujdosó:	1. kollégiumi alkalmazottak szomorú éneke. 2. csótányméreg
Dermedéspont:	a tétel kihúzásának pillanata
Diagram:	vetíthető súlymértékegység
Dinamométer:	egyenáramú generátor hossz mértéke
Doppler jelenség:	A vizsga közeledtével a hallgató fején mutatkozó elszíneződés
Elektrolit:	villamos közlekedési eszközt
Előtétellenállás:	beugró ZH
Eltérítési szög:	a Kismocskos hatása az előadásra igyekvőkre
Exergia:	néhai potenciál
Exponálás:	géptan katalógus
Extraktor:	folyadékok szántására használatos régi gép
Faszén:	önkritikus olajos
Félvezető:	üzemmérnök
Felvonó:	nászéjszaka előtti csatakiáltás
Flóra:	Fauna nővére, szappangyára van
Fotométer:	az az idő, amennyi alatt a fény 1 méter utat tesz meg
Gépész:	mechanikusan működő logikai berendezés
Golyósmalom:	hülye aprítógép
Gőzdóm:	gépészek imaháza
Harmatpont:	elégséges szint
Hegyeshalom:	nyugatra irányuló piramis
Helyzeti energia:	szocialista összeköttetés
Hő:	kazánházi ló megállítására szolgáló vezényszó
Hőcserélő:	olyan mint a csőherélő, csak meleget csinál
Infravörös:	a kommunizmus gyermekbetegsége
Integrál:	hajlott hátú német lovag
Kandó:	hímnemű hang
Katalógus:	nagy mágus, nevének említésére megtelnek az előadók
Kémcső:	kezdő vegyészmérnök lakása
Kémikus:	vegyészmérnök hallgató elcsitítása vizsgán
Kollokvium:	hallgatók aprítására szolgáló nyíróeszköz
Koncentráció:	tömény ész

Lektorátus:	idegen nyelveket beszélő tinta
Lendkerék:	tanulmányi ösztöndíj
Lét:	kimerült hallgató felkiáltása PG előadás után
Menza:	naponta kétszer előforduló havibaj
Mérés:	csak
Monológ:	egy irányba függ
Nyíróérő:	vizsgabiztos
Örökíró:	tartós tejipari termék
Pompadour:	díszlövés
Retorta:	vegyészek visszatérő csemegéje
Samott:	sem itt, sem ott
Spektrum:	csikos ital
Stopper:	elsőbbség megvitatása
Szarka:	becézett rakás
Szarvas:	gyenge minőségű fém
Szeminárium:	a 110. elem, Vak Bottyán fedezte fel
Szenyes:	a piszok már megint tanul
Szivattyúk:	gépszeker házi madara
Szűz:	olyan nő, aki senkinek se kell
Tányérszám:	konyhai leltártétel
Teszt:	ösze alak
TO:	a K.O. egyetemi változata
Tuskihúzó:	cigányprimás
Valencia:	spanyol töltésű elektronok focicsapata

ALTATÓ

Lehunnya kék szemét a Bé,
Lehunnya sok szemét az A,
A Viadukt alatt alszik Séd,
Aludj el szépen kis vegyész.

Nyugovóra tér anion, kation,
Zárórát harsognak a Lejtős felé,
Közeleg az est, bezár a Stadion,
Aludj el szépen kis vegyész.

A Bujdosó is aluszik,
Vérnyomása most oly kevés,
Álmában morog egy kicsit,
Aludj el szépen kis vegyész.

Alszik a tanszéken az urán,
Ma már nem hasad tovább,
Neutronoktól mentes a lég,
Aludj el szépen kis vegyész.

Plafonon száradnak a prepik,
Szunnyadva felrobbant az egész,
A takarítónő majd leszid,
Aludj el szépen kis vegyész.

A diplomát, mint jó papírt,
megkapod, mérnök leszel,
csak semmi kételkedés,
Aludj el szépen kis vegyész.

Butikos leszel s trafikos,
Hurkákat sütő iparos,
Látod, elalszik a józan ész,
Aludj el szépen kis vegyész.

Helyettesítő előadó találgatja, hogy hol folytassa a mamút (magyar munkásosztály története) előadást:

- A X. kongresszus volt már?
- Nem.
- A LX?
- Nem emlékszünk.
- De Sztálin már csak meghalt?

Intelmek a kollégiumban:

1. A gondnok is csak ember.
 2. Pista bácsi nevét szádra hiába ne vedd. Hiába.
-

Levélváltás

Variációk egy levelezésre (töredékek)

A: Kedves Otthoniak!

B: Édes fiam Dezsőke!

A.

...és a ruháimat már biztosan megkaptátok a zsákban. Gondolhatjátok, hogy le vagyok gatyásodva...Az Anya főztjén kívül nem hiányzik semmi, a pénzem is elég, itatra sem költök.

Dezsőke

Szekszárd 1977.szeptember 2. ...

B.

Nem csalódtam benned.

Anyád.

Abba, 1977. Szeptember 5.

A.

...A pol-képző könyvek 50 forintba kerültek. ...hiába, sok dolgot meg kell szokni. Már a sört sem érzem olyan keserűnek.

Dezső

Szekszárd, 1977.szeptember 10.

B.

Apád azt mondja, hogy Ő sem csalódott benned.

Anyád

Abba, 1977. Szeptember 13.

A.

Az eskü 28-án lesz. Várok mindenkit, kenyeret ne hozzatok, mert csak elfoglalja a pálinka elől a helyet.

Szomjazó fiatalok, Dezső

Szekszárd, 1977. Szeptember 26.

B.

Mi is sajnáljuk, hogy eltévesztetted a dátumot. Gondolatban ezekben a percekben veled verjük a „vigyázz-t... Apád azt mondja, hogy küldjek zsebkendőt, mert tegnap úgy látta, nagyon piros az orrod.

Anyád

Abba, 1977. Szeptember 29.

A.

...hazamenni, mert fertőző beteg vagyok, s így az őrszoba melletti elkülönítőben tartanak
Dezső

Szekszárd, 1977. Október 23.

B.

Szerencsére a boltos Magdus néni a rádió doboza helyett adott egy
hűtőszekrénykartont. Így nemcsak a fél disznót...

Anyád

Abba, 1978. Január 2.

A.

... Húsvétra. Akkor küldjétek egy táviratot, hogy meghalt a nagyapám.

Dezső

Szekszárd, 1978. Április 1.

A.

...a nagyapám temetésére, akkor küldjétek egy táviratot, hogy meghalt a nagyanyám

Dezső -.

Szekszárd, 1978. Június 10.

B.

..., ...de nagyanyád erősen tiltakozott ...

Apád

Abba, 1978. Június 12.

A.

.....de ne a 46-os érettségi öltönyömet, hanem az apu 58-asát. Legfeljebb nem gombolom be.

Dezső

Szekszárd, 1978. Július 25.

A.

Persze itt más, vége a háborúsdinak. Minden nap érdekes előadásokat hallgatok.

Egyetemista fiatalok, Dezső

Veszprém, 1978. Szeptember 15.

B.

Apád azt mondja, ha Ő tanulhatott volna, akkor most nem lehetnél
VI. kategóriás, Ő pedig nem benzinkutas lenne.

Anyád

Abba, 1978. Október 1.

A.

...és tegnap is elaludtam. Pedig már éjfélkor feljöttem a KOL-klubból. Ha én benzinkutas lehetnék.

Dezső

Veszprém, 1978. December.9.

B.

Apád a zt mondja.....

Anyád

Abba, 1978. December.15.

A.

...a professzor úrnak annyira tetszett a feleletem, hogy még egyszer meg akarja hallgatni.

Dezső

Veszprém, 1979. Január.20.

B.

...Miért nem írtad, hogy az okmánybélyeget a borítékba tegyem, és ne rá ragasszam?

A Te Anyád

Abba, 1979. Január. 28.

A.

...Nagyon sokat küldjeteK, mert a laborban mindig alkoholból kell átkristályosítanom...

Dezső

Veszprém, 1979. Október. 1.

B.

...ha úgy gondolod, hívd meg Évikét Karácsonyra.

Anyukád

Abba, 1979. December. 20.

A.

Nem úgy gondolom, Különben nem Évike, hanem Zsuzsa.

D.

Veszprém, 1980. Január.5.

B.

Rózsi néniék voltak Veszprémben azt mondják,.. hogy gólyabálon láttak, piros kalapban. Még hogy téged, hiszen szabadidőben géptan különórákra jársz.

Apád azt mondja, küldjek még pénzt...

Anyád

Abba, 1980. Április. 15.

A.

...jól mondja...Különben jól nyaraltam,. Gizike is jól van.
Veszprém, 1980. December. 25.

B.

Apád azt kérdezi, ki az a Gizike?
Abba, 1981. Január. 1

A.

...még az unokáját sem ismeri, Pedig írtam, hogy elmegyek a Gólyabálba.
Veszprém, 1981. Február. 29.

B.

Gizike nagyon hiányol benneteket.
Apád azt mondja, bemutathatnád a feleségedet is.
Anyád

Abba, 1981. Június. 2.

A.

A szakdolgozatom is szépen sikerült. Piros bekötőben szép selymes papíron
a koromfekete betűkkel. Készítettem én.

K. Dezső vegyész üzemmérnök

Veszprém, 1981. Június. 28.

B.

...a párizsi fényképeiteket megkaptuk. Apád azt mondja, nem érti,
hogy a nyugati kötelező szakmai utat miért neki kellett fizetni.
Anyád

Abba, 1981. Szeptember. 2.

A.

...legalább 500 Ft-ba fog kerülni a nyugtató is a golyós malomnak,
sőt még az optikai tengely is eltörött.

Dezső

Veszprém, 1982. Február.21.

B.

...húsznál több gumimatracot nem tudunk küldeni a
VEN-re, sógorodék cége pedig 10 forintért palackoz
hosszúnyakúba hajlakkot ólomkatona cégjelzéssel...Apád
azt mondja, hogy vegyél be a malom gyógyszeréből
Anyád

Abba, 1982. Március. 25.

A.

...én soha az életben sem olajos halat, sem kefirt.

Dezső

Moszkva, 1982. Július. 20.

B.

...mert nem szüreteltél. Apád azt mondja, gyere haza
szüretelni, hogy ki tud fizetni a tandíjat.

Anyád

Abba, 1982. November. 20.

A.

Mielőtt befejezném az egyetemet, szeretnék rendet csinálni magam után.

A „Kismocskost” beadom a Patyolatba, a kollégiumi szobát kiadom albérletbe,
az egyetemet pedig tisztára kefélem. Csak egy kémcsőkefe kell hozzá. Pult alól
talán még kapok egyet

Dezső.

Veszprém, 1983. Június. 10.

Köznondások

Aki másnak vermet ás, az alkalmi munkás, egyetemista.

Addig nyújtózkodj, amíg be nem mondják az ágyneműcserét.

Hazug embert előbb utoléri, ha sánta.

Nem zörög a haraszt, ha nem fújja a paraszt.

Menzai húsnak híg a leve.

Az ösztöndíjnak nincs szaga.

Kicsi a bors, de az örölt még kisebb.

Sokat akar a szarka, ha üzemi.

Szocialista termelésből fakad a jólét.

A nő azé. Aki megműveli.

Ne igyál előre a szoc. segélyre.

Kettest vissza nem adunk.

Az alkohol öl., butit és házasságra ingerel.

Hamar munka jegyzőkönyv.

Diplomámat egy butikért.

Az egyik Pleva, a másik egy híján Jamniczky.

Ki korán kel, káposzta.

Éhes disznó menzával álmodik.

És mégis mozog a lift.

Nem minden arany, csak galvanizálták.

Ki UV-t vet, félévismétlést arat.

Repül a nehéz Kő, ki tudja hol Pityu.

Mindenhol jó, de legjobb a Kismocskos.

Többet ésszel, mint gépésszel.

Madarat tolláról. Szerves labort szagáról.

Aki mer, az a menzai ételosztó.

Ingyen cirkusznak hülye a bohóca.

Komám, a TO-n nem hazudnak.

Bárkié is a dicsőség a TSZ-é a haszon.

Rongyos Farsang

Farsangos Rongy

Jelszó: Arccal az álarc felé

Étel receptek

Székelykáposzta : Szedjünk néhány érett, harmadéves matak jegyzetet (lehetőleg vizsgaidőszakban) főzzük meg, hintsük meg rendezett valós szempárokba. Hideg mátrixszal találjuk.

Halaszlé: A gépelemek tanszék oktató közül válasszunk ki az alkalmasat. (Ha nem találunk, ha nem találunk, készíthetünk helyette gondapörköltet is.) Az oktatót saját levében főzzük, megtűzdelve anyacsavarokkal, vetületekkel díszítve találjuk.

Vizsgabecsinált leves: Veszünk egy hallgatót (lehetőleg elsőst, mert az még nem fás) félévig pihentetjük. Majd egy jól irányzott vizsgatervvel ledöfjük, az előző évek vizsgaeredményeivel összetörjük, egy ügyes transzformációval kifordítjuk, beletöltjük a jól megkevert anyagot, majd a (a folyósón) állni hagyjuk. Ha megpuhult, rátesszük az indexét és a vizsgabizottság elé lökjük. Hogy megeszik-e az már az ő dolguk.

Rablóhús TO módra: (4 személyre 100 Ft) Végy egy tizennyolc éves madarat. Egy Sz.-B. idézéssel kábítsuk, majd altassuk el. Spékeld meg fokhagymával és pár db különjárási díjjal. Szájába tegyünk 25 és 50 Ft-os okmánybélyeget. Lassú tűzön pirítsuk. Mikor már erősen rotyog, betakarjuk egy fegyelmi tárgyalással. Köret: Személyenként 5 UV-jegy. Orvosi igazolás ecetes lében

La-borleves: Végy egy mély lélegzetet és bor helyett pár liter vizet, ami alá a pacienst nyomkodjuk. A nyersanyag fejét jól megkeverjük, majd megmossuk, azután hő- és nyomásálló edénybe tesszük. Beledigerálunk egy kis önbizalomhiányt. Miután megpirult, felengedjük a méréshez, majd 3-4 órán át lassú tűzön állandó bizonytalanságban tartjuk. Ha nem sikerült a mérés kivágjuk, hogy a lába se érje a földet. Az eredményt rizzsel körítve, hidegen találjuk.

MEGKÉRDEZTÜK:

Mikor érezte úgy, hogy jobb lenne hallgatónak lenni?

Marton Gyula bácsi: Egyszer a Fradi pályán azt üvöltöttem, hogy hajrá Dózsa. Amikor körülnéztem, meg kellett állapítanom, hogy jobb lett volna hallgatónak lenni.

Mi volt előbb: Vegyészmérnök, vagy Vegyipari Egyetem?

Farkas József, az öreg: Vegyészmérnök volt előbb. Ők alapították ugyanis a VVE-t, de már megbánták. Késő bánat, eb gondolat!

Marton Gyula bácsi: Az előbbi. Jó pár évvel ezelőtt alkalmi barátnőm, Schlossmayer Aranka két pofon után bevallotta: "...először volt egy vegyészmérnök, aztán egy másik, egy harmadik, aztán az egész Vegyipari Egyetem."

Őn szerint is sz...-ban vagyunk?

Dr.Déri Márta: Soknak tartom az „sz” után a négy pontot.

Marton Gyula bácsi: Igen, sőt hogy pontos legyen: állítólag tervszerű megelőző sz...-ban tartás folyik széles e hazában.

Kraut Béla: Nem az a legnagyobb baj, hogy benne vagyunk, hanem, hogy hullámszik.

Zsiros László: Nem vészes a dolog, csak nyakig vagyunk benne - de kirágjuk magunkat belőle.

Somogyi Antal: Teljesen, és ezt fentről még szaporítják.

Gyapjas Szipoly

A gabonaembargo közeli rokona, egyes zoológusok szerint a nagyanyja. Más tudósok szerint az atkafélék családjába tartozik, amit az látszik bizonyítani, hogy hóna alatt aktatáskát hord. Bábjai slamposak, s bár kemény fából vannak, könnyen felfáznak, s a köhögésüktől nem tud aludni. Sötétben nem lát. Hallása viszont olyan éles, hogy gyakran még a saját fülét isd elvágja vele. Mivel az átok csak nehezen fogja, inkább doronggal verik agyon.

BÖLCSESSÉGEK

TO-katalóguselv: Önöket majd az élet igazolja.

Vizsga relativitás elve: Egy vizsgára nem annyi idő van, amennyi kell, hanem annyi kell, amennyi van.

Köszönetnyilvánítás: Ezúton is köszönetemet fejezem ki az egyetem minden dolgozójának és oktatójának, amiért vegyészmérnök embert faragtak belőlem mert amikor erre az egyetemre jelentkeztem, én egy nagy állat voltam.

Ami a sarjadó növénynek trágya, a fiatalembernek az egyetem.

Szervetlen laborba a mérőpár egyik tagja elment a mérlegszobába. Közben bejött a laborvezető, és megkérdezte a másikat:

- Hol a társa?

- Mér.

Mert digerálnia kell.

Születésnapomra

Huszonöt éves lettem én.

S ha pénzem el nem költeném

soha...

Noha

tán akkor se lennék semmi más,

savmarta kezű félnótás

nehéz

vegyész.

Bár uv-m volt elég,

sosem tanácsolt el az egyetem

ura

Fura.

Jóakaróim intelme agyamba:

- Tenéked fiam, hogy a fokozatra

juss

kuss!

S én féreg, még kértem, hogy ágazatra melyre...

Így aztán a öntés nem is vágott mellbe.

Csupán

kupán.

Ma már tudom, a fejemben űr.

A tudás, ami belékerül

sekély

S a kéj

mit töprengéskor érzek, pótolhatatlan.

Vajh, mi lehet a tűzoltópalackban?

Netán

metán?

Szemeimben diplomás csillagok ragyognak

Vállaimon, mint egykor a nagyoknak,

fakó

dzseki.

Zsebében cincog keresetem.

Benne betegre kereshetem

magam

magam.

Én a népgazdaságot fel fogom

- magasan kvalifikált fokon

robban

tani..

Hanyas vagy?

Hanyas vagy? Ötödéves?

Mi a félszavakból megértjük egymást.

Azt mondd labor,

Azt mondom diger.

Minket gólya korunk óta tanítanak,

Mert nagyon tanulékonyak voltunk.

Minden érdekelt bennünket, csak az nem,

Amit éppen tanítottak nekünk.

Úristen! Mi mindent tanultunk meg!

Mégsem tudunk semmit.

Úristen! Mi mindent nem tanultunk meg!

Mégis tudunk valamit.

Azt mondd Perry,

Azt mondom Chemical Abstract.

Kopaszokból lettünk gólyák, és gólyákból kollégák.

Mi teljesen egy nevezőn vagyunk,

De a számlálóban eltérünk kicsit.

Azt mondd zh,

Azt mondom uv.

Azt mondd elővizsga,

azt mondom utóvizsga.

Mi minden reggel arra ébredünk, hogy ma megbukunk.

Megbuktunk szervetlenből, szervesből, matekból, güzüből,

Mi minden zh-n meglepődtünk,

Mi már nem lepődünk meg soha semmin.

Mi számítók vagyunk.

De ránk lehet számítani.

Mi mindent ki tudunk számítani.

Tudjuk mennyi a Chilton - Colburn-féle J-faktor,

És a C^{13} atommag mágneses momentuma.

Mi kívülről fűjük a periódusos rendszert, a lantanidákat is.

Meg tudjuk tervezni Veszprém város villamos hálózatát,

És gyakorlatból tudjuk, hogyan működik a Whortingthon-szivattyú.

Hanyas vagy? Ötödéves?

Mi félszavakból megértjük egymást.

Azt mondd előadás,

Azt mondom katalógus.

Azt mondd TO,

azt mondom különjárási díj.

Mi mindig bejöttünk az előadásra,

Ha katalógust tartottak.

Mi mindig kijöttünk az ösztöndíjunktól,

Csak nem mindig kaptunk ösztöndíjat.
 Nekünk ötödévre kihull a hajunk,
 Mellőlünk sokan kihullottak.
 Akik kibuktak, újra beíratkoztak, s újra kibuktak.
 Elsőben a T1-ben szorongtunk,
 Ötödikben a T6-ban is lézengtünk.
 Nekünk felsőbb évben mindig van egy bátyánk,
 Akik mi magunk vagyunk.
 Nekünk fokozatosan tanítottak meg mindent,
 Mi két fokozatúak vagyunk.
 Közülünk volt, aki betört,
 Másoknak betörték a ffejét,
 Minket már majdnem betörték.
 Hányas vagy? Ötödéves?
 Mi félszavakból megértjük egymást.
 Azt mondd hóvirág, Azt mondom Kismocskos.
 Azt mondd Mikulás-műsor,
 Azt mondom Rongyos Theatrum.
 Együtt ittunk a Kol-Klubban a Ballatonit,
 Együtt csináltuk a Csőr-bárt.
 Mi együtt neveltünk és együtt sírtunk.
 Mi megvédjük a diplománkat akkor is
 Ha nem támadja meg senki.
 Minket tárt karokkal várt az Egyetem,
 Bár mi nem egészen ezt vártuk.
 De ha lehetne - újra kezdenénk.

1984 VEN

- I. Takács László (Taki)
- II. Grád Ottó
- III. Kovács Miklós
- IV. Soós Oszkár
- V. Borbély Dezső
- Sz. Galambos Sándor (Söndi)

Életem folyása

Egyszer volt, óvszer nem volt, valószínűleg ágyban párnák között fogalmazódtam meg.
 Megunva a 9 hónapi magányt, kibújtam, mint szög a zsákból. Olyan kicsi voltam, hogy a
 napra lehetett nézni, meg rám is. Születésem nemcsak szüleimet érte váratlanul, hanem
 engem is meglepett. Ők egy lottó ötöst vártak, s utólag be kell vallanom, én is annak örültem
 volna jobban. Nem tudok híven visszaemlékezni a következő 6 hónapra, de kétségtelen, hogy
 életben voltam abban az időben, mivel nem lennék itt és most ahol vagyok, és lennék olyan,

amilyen. Szüleim mindent megengedtek nekem, csak a gázt nem. Az iskolát hamar kinőttem, meg a fű is. Bizony elrepült a nyolc év, ki tudja hol állt meg. Hát a középiskolában. A négy év alatt némi érettségre tettem szert, erről érettségi bizonyítványt kaptam. Eljött az ideje, hogy továbbálljak, pedig már álltak elegenden. Megnéztem a listát. Szögletes Buborékgyártó Iskola. Na, ez nem volt jó! Veszprémi Vágyipari Egyveleg. Elindultam Trabant nevű lovamon. A mamám becsomagolt az útra három hamubansült zöldalma kappant. Addig jöttem, míg találkoztam egy öregapóval, aki éppen tömte ..a pipáját.

- Adjon Isten kedves anyám-bátyám, melyik út vezet?

- Látod ott azt a nagy agóniafát öcsém?

- Látom.

- Akkor még jó a szemed. Tetszel nekem, szegődj hozzám, hoztam szeget.

- Sajnos nem tehetem, mert tanulni megyek.

- Jól van öcsém, akkor fel is út + le is beszéllek róla.

Azzal gondolt egyet az öreg, és meghalt, én meg jöttem tovább az orrom után, de sehogysem értem utol. Lassan beesteledett, mire a Hóvirág utcához értem, kezét nyújtott a rektor, és mikor elég hosszú lett, elengedte.

- Én vagyok a rektor! Hát te ki vagy?

- Én bizony eléggé, de rektornak jöttem.

- Kemény próbákat kell ó kiállnod, állod-e a sarat? Mert én már nyakig vagyok benne.

- Egy életem, egy halálom, kezemet fejedbe ajánlom.

- Jól van akkor, felteszek három kérdést, meg a szemüvegemet.

Az első kérdés: három pók három óra alatt három hálót szőtt. Hány pók hány óra alatt hányhálót szőtt. Hány pók hány óra alatt hány hálót sző?

A második: Ha a feszültség 5 Volt, akkor most mennyi?

A harmadik: Mi a különbség egy elefánt között?

És egyszerre válaszoltam a három kérdésre. Minden változik, csak a Boltzmann állandó.

A rektor nagyot derült, meg az ég is, és nekem adta a fele barátságát, hogy még a szeme is kicsordult a nevetéstől.

Dezső

TESZT

Mi a deszorpció?

- A sörben elnyelt potenciális bőfögések száma a szén-dioxid-tartalom függvényében (candella/d)

- Keks

- Inverz perverzítás

Mi a büretta?

- Bürokrata rövidítve

- Béla beceneve

- Népies géppisztoly

Miért van kupleráj az ágyad körül?

- A legkisebb kényszer elve érvényesül
- Az ágy már tele van
- A szekrényben forr a bor
- Szeretem, ha levelet kapunk: „kedves fiúk”

Mire használják a hűtők hidegenergiáját?

- Sajt erjesztésére
- Csirke keltetésre
- Jég olvasztására

Mit teszel az üres sörös, boros...absz.alkoholos üvegekkel?

- Beváltásukból fedezem az ultipénzt
- A párkányon szárítom őket
- Nemes penészt tárolok benne
- Magam köré rakom a földön, és csörgetésükkel ingerlem a takarítónőket.

Mi a CH_3OH ?

- Fasz-esz (te is pösze vagy)
- Az örök sötétség kapcsolója

Mi a szeleptülék?

- A fáradt szelepek pihenőhelye
- A szelepből leülepedett nyomás
- A szellentetett népi változata

SZIPORKÁK

*Mottó: Lehet, hogy ez a humor elvont,
De akkor is becsülnék meg,
Mert a saját számtól vonom el,
Csakhogy nektek legyen.*

A kannibálok nem a külsőségek alapján ítélik meg az embert.

A célpont szentesíti az eszközt.

Én csak azt szeretném elmondani, ami az előző felszólalásokban nem volt benne.

- Mi nem volt bennük?
- Egy szemernyi igazság sem.

Az elnök különleges megbízottja annyit járt munkabédekre, hogy kiérdemelte a különleges meghívott címet is. Végül a sok zabálástól rosszul lett, és a jólétből jobblétre szenderült. Azt mondták róla, példátlanul példás életet élt.

Azt hiszem, nem mondhatjátok, hogy rosszmájú vagyok - szólt Prometheusz.

A barátom felesége előttem szent. Sajnos, gyermekkorom óta atheista vagyok.

Teherautón a szerelem csak plató-i lehet.

Állítsa elő - mondta a laborvezető a hallgatónak a rendőr-főiskolán.

Kőműves Kelemen sokat dolgozott. Látástól vakolásig.

Mindig ott van, ahol szükség van rá. Eddig még nem találták meg.

Lehet, hogy odabent majd égek egy nagyot - tépelődött a kályha előtt a papír.

A jó sírásó csak a munkájának él.

Ha leszűröd a tanulságot, kiteszik a szűrődet.

ZH után: Képzeld, üres lapot adtam be..

Én is! Hű, akkor egyest kapunk, mert azt hiszik, hogy egymásról másoltuk.
Tényleg egyest kaptak.

Ha csókol az anyósod, hunyd le a szemed, gondolj arra, hogy Krisztus is szenvedett.

Az élet édes, csak nyalni kell tudni.

Az ember puhán jön a világra és mereven távozik belőle.

Az ostobáknak nagy előnyük, hogy mindenütt találunk magukhoz hasonlókat.

Az a tudomány, amiért fizetnek.

Az egérfogóban az a szép, hogy van benne sajt.

A biztonsági öv kevésbé korlátoz a mozgásban, mint a toló kocsi.

Vizsgán: Mi az abszolút nulla fok. Ezt az abszolút viccet még nem ismerem.

Egy végzős: Apáméknak még nem mutattam meg az indexemet, mert akkor rájönnének, hogy nem 6 éves a sulí, csak öt.

Miért jobb az egyetem, mint a katonaság? Az egyetemen két dolognak örül az ember: amikor felveszik és amikor elvégzi. A katonaságnál csak egyszer, amikor leszerel.

Koleszbuli. Az emelkedett hangulatban egy fiú hevesen udvarol, s imígyen ostromol:

- Kati, én olyan szívesen teljesíteném minden kívánságodat. Mire a lány:
- Csak azt próbáld meg, akkora pofont kapsz...

Hallgató, miben látja Ön a tér és az idő dialektikáját?

- Ha jó az idő, tele van a tér...

Vizsgakérdés: - Miből lehet felismerni, ha valaki gyengeelméjű? - kérdezi a professzor a vizsgázót.

- Abból, professzor úr kérem, hogy milyen kérdéseket tesz fel.

Vezetéslélektan. Az egyik kezében cukor, a másikban korbács. És aztán félkézzel!

Olvassuk az egyetemünkben, hogyan lehet eredményesen oktatni. A szerző kifejtett egy jól bevált és nálunk is régóta alkalmazott módszert. A lényege: az ember előadáson egyenleteket ad le magyarázat nélkül, vizsgán pedig a magyarázatokat kéri vissza egyenletek nélkül.

Elv - Nekem nincsenek előítéleteim a hallgatókkal szemben. Mindet egyformán utálok.

Delírium

- Hova viszed azt a piát?
- Túlzásba.

Tudatom mindenkivel, hogy az indexemet a következő vizsgaidőszakig indexre tettem.

Erre a feleletre még a legnagyobb jóindulattal sem tudok elégségest adni. Egy megértő mosoly után a válasz: - Ez igaz. Itt tényleg kevés a jóindulat.

Ketten ülnek a tanszéki könyvtárban, a vizsgázó és a vizsgáztató. Villámkérdésekre mennek a villámválaszok, de az egyik kérdésnél nem tudnak megegyezni. A hallgató nevéhez híven hallgat. Aztán a professzor urat telefonhoz hívják. Miután visszajött így szól:

- Most már tudja?
- Nem - hangzott a válasz.
- A füzetében sem nézte meg?
- Nem, mert bizonyára feltűnt volna a professzor úrnak, ha tudom, miután bejött, mikor előtte még nem tudtam.
- Ez így igaz.
- Egyébként kerestem, de nem találtam.

Nagyon hosszúra nyúlt már a vizsga. A vizsgáztató célja egyértelmű: egy tranzisztoros kettes. Már végigpásztázta az anyagot, de semmi biztató. Egy kis lelkiismeretfurdalással, de így szól:

- Én erre magának nem tudok elégségest adni! Erre rövid válasz:
- X tanár úrnak sem sikerült.

Fricskák

Nincs jó nő, csak sok pálinka.

A pénzem elég holnapig. Ha csak el nem oltják.

Hátvakarókefe van? - Hát, vakarókefe nincs.

Magukat megbuktatni iparosmunka, átengedni művészet.

Vizsgán: ez nekem elég, magának elégtelen.

KÖRKÉRDÉS

Különböző képzettségű emberek erre a kérdésre, hogy mi az a szexbomba, így válaszolnának a kisfiúknak:

"A szexbomba"..

Gépez: "...egy olyan gépezetet hoz működésbe, amelyik akkor működik - amikor áll."

Marxisták: "...ami a tökét mozgásba hozza."

Szerves: "...havi ciklikus vegyület, amely nagyon hasonlít a benzolra, csak sokkal reakcióképesebb."

Szervetlen: "...nem foglal ALLÁST".

Analitika: "...akikre az analitikusok gondolnak, amikor éjszaka analizálnak."

Nyelvtanár: "...nem szexbomba, hanem szexgomba, amely spóratenyészet melegágyban."

Bujdosó István: "...az, aki miatt hetente kell ágyneműt cserélnünk."

Testnevelés: "...az a tornaszer, amelyen 150 fekvőtámaszt lehet megcsinálni egyre nagyobb lendülettel"

Tűzszerész: "...az, amelyet sokan fel szeretnének robbantani, csak nem tudnak a gyutacsához férni."

Nyelvtanár: "...kisfiam, ne foglalkozz ezzel! A nyelvre mindig szükség lehet."

Aktív zóna:	A64-es papíron művészien ábrázolt, ruhátlan emberi testnek az a része, ahol a maghasadás végbemegy
Apartheid:	fényűzően berendezett lakosztály, faji elkülönítési célokkal
Blézer:	nagy energiát egyetlen, szét nem szóródó fénysugarba összpontosító, gallér nélküli sportkabát
Bojkott:	fiú kokott
Dekoltál:	női asztali edényt mélyen kívág
Divány:	ülőbútor a régi Törökország államtanácsában
Dzsinn:	elégetett szesz, mely különösen az arabokra és perzsákra volt rossz hatással: egészen démonivá váltak tőle.
Evakuáció:	kiürítéssel és villanófénnyel egybekötött nyári szünet
Fázis:	valamely folyamat közhelyszerű, elcsépeelt szakasza
Fonetikus:	helyesen von Eticus Maximilien, múlt századi tudós, aki a beszédhangok erkölcsével foglalkozott
Hidraulikus:	a bécsi udvar konzervatív politikáját támogató, sokfejű vízi személy; a mitológia szerint minden levágott feje helyett kettő nő.
Janus-arc:	kétarcú római testrész, háborúban nyitva, békében zárva volt
Kapuciner:	tejszínes kávéval díszített csuklyájú ferencesrendi szerzetes
Kompassz:	szórtelen iránytű
Kontinuitás:	új dák fogamzásgátló tabletta
Krokett:	ropogósra sült, gyepen fogyasztható, jellegzetesen angol, labda alakú körítés
Livre:	régi francia ezüstpénz, csak egy lakájruhára telt belőle
Malicia:	csípősen gúnyolódó rendőri szervezet
Monoszkóp:	a bolygók állásáról készített vázlat, melynek segítségével a televíziós vevőkészülék pontosan beállítható
Origó:	madárkezdemény
Patina:	bizonyos testrésznek a múltból, hagyományoktól, az őseitől megszentelt, becsessé, értékessé tett jellege
Patronál:	töltényhüvelyekkel barátságosan ellát
Pedáns:	szőrészalhasogató, kicsinyes kerékpáralkatrész
Perverzió:	változatos bírósági ügyek természetellenes eltévelyedése
Strassz:	szorongó ékkő
Traktus:	ütemesen viselkedő épületrész
Utópia:	eszményinek elképzelt, de megvalósíthatatlan késői italfogyasztás

- I. Németh Tóth Zsolt (Pözsó)
II. Nagy Károly
III. Héra István
IV. Lóki Csaba
V. Kothencz János (Janó)
Sz: Keller Zoltán (Pubi)

Dr.Pözsó dr. és a magánügyek

Koromhoz képest talán túl kövér vagyok, de szeretnék lefogyni. Mivel futásra nincs lehetőségem, arra gondoltam, hogy éjszakára és nappalra körbetekerném magam nylon zacskóval, és így az izzadás segít rajtam. De sajnos nem tudom, hogy ez egészséges-e és a bőrömnek nem lesz-e valami baja?

Azt javaslom, hogy tapasztalatszerzés céljából vegyél nylonba csomagolt bontott csirkét, tartsd megfigyelés alatt pár napig, anélkül, hogy hozzányúlnál, és ha tapasztalod, hogy karcsúsodik, akkor neked is javasoljuk, de te is fagyaszd le magad.

Tizenöt éves lány vagyok, akit egy harmincegy éves családapa már kétszer lesmárolt, és azóta csak a lassú slágereket szeretem. Van-e összefüggés a kettő között?

Várj egy kis ideig, amíg jóval túléptek a smároláson, akkor talán a gyors számok ritmusát is érezni fogod.

Igaz-e, hogy a Tetránhoz joghurtot kell fogyasztani, különben ez a fontos orvosság impotenciát okoz?

Attól függ, hány éves korban, de lehet, hogy akkor már a joghurt sem segít.

Tizenhat éves vagyok, olyan kicsi a mellem, hogy ha borogatnám, talán el is múlna.

Nem élet ez így. Mit lehet tenni? Hallottam, hogy szilikonnal megnöveszthető. Igaz ez?

Mellnövesztés céljából ennyi erővel már inkább jó masszőrökkel ismerkedjél meg. A szűkmarkú fiúkat részesítsd előnyben.

Nálunk a faluban erősen tartja magát az a nézet, hogy az ikreknek két apjuk van. Én ezt nem hiszem el, de abban lehet valami, hogy akik gyakrabban élnek nemi életet, azoknál valószínűbb az egyszerre születő két gyerek.

Valami van benne, mert aki egyáltalán nem él nemi életet, annak nem születnek ikrei.

Szégylelnem kell-e magam, mert megtetvesedett a hajam? Szó sincs róla, hogy szégylelned kellene magad. Ez ugyanolyan természetes, mint a belféreg vagy a lepra.

Pubi or not to be

Mese perverzeknek

Akkoriban egy Usprim nevű kicsike városban, egy speciális intézményben készültem vadászataimra. Még ma is elevenen élek bennem az ottani időszámítás szerint félévenként ismétlődő harci játékok élményei, Azért kezdtem itt barátocskám, mert itt történt velem. Minden ősszel (akkor még tényleg) nagy rejtőzködő játékot rendeztünk. A lényeg az volt, hogy a szőlőnek nevezett növény - aminek penészes, rothadó gyümölcséből állítólag bort készítenek - sorai között kellett bujdosnunk. Na. Hát képzeld el barátocskám, találtam egy teljesen ép tőkét. Gondoltam megnézem milyen a félkész bor, hát alaposan bezabáltam barátocskám. Délután egy busszal - ami nem hasonlít sem a biciklihez, sem a félcipőhöz - visszaindultunk Usprimba. Esti feszültség levezető vodkázásunkkor már éreztem a vadat, de nem tudtam meghatározni a helyét. Gondoltam elvonulok egy kellemes kis zuggal, ahol az az aerodinamikai szempontok szerint tervezett meditációs szék van. Itt megvilágosodtam. A vad bennem volt, barátocskám! Elemi erővel tört ki belőlem, csak úgy koppant a FEJE! Felugrottam és visszanéztem. Ő is. Mazsolaszerű darabokból felépült pikkelyes teste a félhomályban is villogott. Gonosan mosolygott, és csapott egyet a farkával. Bevettem az egyetlen kéznél lévő fegyvert: a vizet. Ronda dolog volt tőlem. Az ár m.g.h-val jött, de ő állta. Miután bebizonyította felsőbbrendű sebezhetetlenségét, megvetően végigmért, és egy csobbanással eltűnt előlem...Azóta sem láttam barátocskám. Senki sem hisz nekem, és ezért iszom azóta is.

" Éljen, éljen Janó!
Énekeljük a nó
tát!"

Gróf J. mesél

Az $n+1$ -edik VEN-en történt (ahol n természetes szám). Vizsgáztam a Ki s Ló nevű diákrektor-jelölt által szervezett Lótudományi Inverz Tanszéken. „A vak ló lát” állításom miatt megbuktattak és csak a harmadik utóvizsgán engedtek át. A témán tovább dolgoztam és eredményeimből lódoktori értekezést írtam. „A vak ló előnyei, különös tekintettel a hátrányaira” címmel. A disszertáció főtétele a következő állítás volt: „A vak ló elől-hátul egyformán lát”. A dolgozatot „summa cum ló” minősítéssel elfogadták.

A holtak nem beszélnek

Az elhunyt mellett szeretett nőtény szettere és Békefi Tibor rendőr-százados áll. Mindkettő ír. Az utóbbi jegyzőkönyvet. E szerint:

„A gyilkos áldozatát egyetlen jól irányzott lövéssel, annak holttestét pedig újságpapírral terítette le. A tetemet újságpapír, az elkövető személyét homály fedi.”

- Maga találta meg a hullát? - fordul a százados az áldozat férjéhez, Keresztes Pálhoz.

- Hovatovább - válaszol kitérőleg a férfi.

Békefi, mint afféle rutinos kopó, azonnal gyanút és munkához fog. Mély lélegzetet vesz, és ujjenyomat mintát Kereszttestől.

- Törzsőrmester! A gyilkos fegyvert vigye a daktiloszkópiára! Ekkor Keresztes - mintegy véletlenül - a revolvert, az egyetlen bűnjelet az akváriumba, a bizonyítást pedig lehetetlenné teszi.

- Több, mint gyanús - hunyorít Békefi százados, további nyomokat és havi 8900-at keresve. Plusz egyenruhapénz. De hiába, az egyetlen ami nyom: a holttest. Mégpedig 58 kilót.

- Törzsőrmester! Hallgassa ki a tanút. Addig én elfordulok, mert nem bírom a vért.

Kovács 36 Lajos törzsőrmester gumibotot és várhatólag ütni fog. Lesújtó gumibotja és véleménye jobb belátásra bírja Kereszttest, aki eleinte ellenállást, majd bűntény elkövetését tanúsít. A tettes vallomása szerint a Szocialista Brigádok nevű terrorszervezet.

- Most elmehet - szól Békefi. Keresztes megtörtén távozik.

- Kovács 36! Tartsa szemmel! Rendelkezik a százados.

A törzsőrmester Híven követi főnöke utasításait és a gyanúsítottat. Csakhogy otthon felejtette a 9 dioptriás szemüvegét, így a gyanúsítottnak csakhamar feltűnik, hogy 20 cm-es távolságban követik. E lélektani nyomástól és Kovács 36 Lajos erős törkölypálinka szagától megintogva beismerő vallomást tesz. Beismeri, hogy a bűntényt ő követte el. Az indíték: megboldogult elviselhetetlenül sokat beszélt. Valakinek le kellett már lőnie. A tettes büntetlenséget és ügyvédet fogad. De itt már egyik sem segít. Ezzel az ügy és a zárka ajtaja a bűnös mögött lezárul.

Békefi Tibor százados e nehéz nap után a feleségére gondol. Nagyot sóhajt, és... elindul haza.

Kérvény

Tárgya: Rendkívüli szociális támogatás

Azzal a kéréssel fordulunk a mélyentisztelt és fényességes, valamint mindenható és isteni fényen tündöklő DITÁ-hez, hogy részünkre rendkívüli szociális támogatást biztosítani sziveskedjék.

Indokaink: Az eddigi M fenntartásához szükséges anyagiakat csak télkabátunk eladásából tudtuk biztosítani. E hó 9-én beköszöntött hideg idő már egészségünket veszélyeztetett. A betegség elkerülése végett szeretnénk, ha folyékony télkabátot biztosítanának számunkra. Megértésüket előre is köszönjük. Tisztelettel: 207. Intézet.

1988 VEN

- I. Kósa Zoltán (KÁZÉ)
- II. Viszkei Márton (Kamil)
- III. Bábk István (Bubu)
- IV. Bacsárdi Tamás (Öreg Tom)
- V. Nagy János (Maci)
- Sz: Mészöly Csaba (Csibe)

TESZT

Miért nyúl a nyúl?

- mert unatkozik
- káposztáért
- mert gumiból van.

Haverod meghív a mocskosba egy sörre. Te

- a/ mész
- b/ beton

Milyen ingere van gépelemek szemináriumon?

- A/ Hányingere
- B/ Szalczingere

Melyik a kedvenc rock operád?

- A/ István, a király
- B/ János, a kukorica
- C/ Szombat, a kommunista.

Megkérdeztük

Mi volt az, amivel egy diák legjobban kiborította Önt?

Dr.Szabó István: Kedves élményként tartom számon a már évekkal ezelőtti külföldi termelési gyakorlatos hallgatókkal és velem történeteket. A történet dióhéjban: adott egy Weimarba készülő szilikátos, negyedéves kis csapat, akikhez engem jelöltek ki kísérőnek. Indul a nyár, Balaton mellett nyaralásom közepette kezembe nyomnak egy weimari lapot (szabályos weimari pecsét, dátum): Kedves Stoki! Sikeresen megérkeztünk Weimarba. Jól vagyunk, a fogadó fél hiányolta, hogy Te nem jöttél velünk." Alatta valamennyi hallgató aláírása. Furcsán éreztem magam, furcsán nézett a kis családom is „öregszik apu, feledékeny”. Végül, augusztusban derült ki, hogy egy korábban kiutazó csoport magával vitte és kint feladta az ominózus lapot.

HUMOR-ZSÁK

Talizmán

"Ekkora bicepsze senkinek sincs tán ..."

-mondta a fiatal fiúnak a lány,
s végignézett csodálat talizmán.

Bárka, csónak

A király keze elég becses

Bárka, csónak nem túl kecses.

Migrén

Az ember örül, míg nem vén,

S a szarvas sem boldogtalan, migrén.

1990 VEN

I.év. SAMO'TSA (Bódi Gábor)
II.év. HUFFCSI (Huff Zsolt)
III.évf. VONYI (Vonyó Attila)
IV.évf. VENMAN (Szabó Miklós)
V.évf. KERESZTAPA (Antal József)
Szv.szak: OLAJOS (Olajos Péter)

VENMAN önéletrajza

Mottó: Születtem Magyarországon, 23 éves vagyok. Fejemben összekeveredtek féldecik és szigorlatok. Csecsemőként születtem a csodálatos szépségű bakonyi városban, Várpalotán. Tudómet teleszívtam a bánya friss levegőjével és üvöltöttem, hogy költözzünk Fejérbe. Az iskola dicsőségtáblájának legfeljebb csak a hátuljára kerülhettem volna, de ez sajnos a falnak volt fordítva. Egyetem. Felvettek. Behívtak. Hoosszú évek alatt eléggé megnyúltam, így mindig az első sorba kerültem. Így lettem élenjáró katona. Eljött az áhitott Veszprém. A vasárnapokat, a szerdákat, a pénteket szerettem, a több nap fáj a fejem. Negyedik lettem. Minden napot szeretek, de már nem fáj a fejem. Életemben fontos szerepet kapott a Sport. Reggelente intenzív, belső, hidegvizes borogatást alkalmazok, hogy újra fiatalos lendülettel tudjak elmenni az aznapi edzésre. Tanácsom a VEN-re: Mindenki szippantsék!

Exkluzív interjú Vonyival a III. évfolyam rektorjelöltjével

Rányitom az ajtót. Halk sikoly, még látom, ahogy egy hölgy bemászik az ágya alá. Vonyi vékony, ideges ember. Ahogy meglát, rágyújt, lenyeli a gyufát és a továbbiakban a fülembe hamuz. - Mondj valamit magadról. Orra elé nyomom a mikrofont. Reflexszerűen beleharap, rágcsgálja, a tekercset bocsánatkérő mozdulattal piszkálja ki a fogai közül.

- Az életem tragikomikumok sorozata - közli.

- Mondanál egy példát?

- Anyukám rossz szemértéke az oka lábaim mostani alakjának. Lepillantok.

Szabályos „O” betű. Ékezettel.

- Elnézte a hintalovam méretét...

- Honnan a szemüved?

- Gandhitól örököltém.

Kiterjedt családja lehet. Elnézem, ahogy előttem görnyed az ágyon. Kísértetiesen hasonlít egy gyomorgörcsben szenvedő kérdőjelre. Zavarba jön, tölt magának egy pohár sört, a felesleget letörli az arcomról. Mivel foglalkoztál régebben?

- Semmivel... Az ágy alól prüszkölés és elfojtott káromkodások sorozata hallatszik.
- Arisztokratikusan sovány alkatod mivel magyarázod?

Elmélázik, lábaival kalimpálni kezd. Későn ugrom földre, térdéről szép lassan leválik a porc és önálló életet kezd.

- Felajánlottak egy filmszerepet még régen. Egy éhező, melankolikus pókot kellett volna alakítanom.

- Eljátszottad a szerepet?

- Nem. Nekem kevés volt a végtagom. Egy sziámi ikerpár kapta meg. Fülemből kirázom a hamut, mert alig hallok valamit.

- Kihez kötödsz a legszorosabban a környezetedből?

- Jelenleg a nadrágomhoz, mert elromlott a cipzáram.

Vigyorog. A szobában a növények ettől csendesen hervadozni kezdenek. Az ágy alja beletörődően sírdogál, néha hangosan felcsuklik. Vonyi lenyújtja a fél üveg sört, így egy ideig csend lesz.

Mik a hobbyjaid?

Gondolkozik, a homlokát ráncolja. A bőre úgy marad, ez valamit javít a fizimiskáján.

- Újabban egyre szívesebben járok alva.

- Nem zavar?

- Eleinte idegesített, hogy rendre a női WC-ben, liftben. Vagy a Lenin-szobor előtt ébredek, de már hozzászoktam.

- Szobatársaid hogy viszonyulnak a dologhoz?

- Élvezik. Éjjelente végiglátogatják a hölgyek szobáját, reggel meg rám kenik az egészet.

Az ágy alja énekelgetni kezd. Vonyi sietve megvajaz egy szelet kenyeret, betömi az ágy alá, majd bekötözi vérző ujját.

- A nőkkel hogy állsz?

- Álva sem rossz, de többnyire fekszem... Sorolja milyen figurákat ismer.

Néha csupa nagybetűvel beszél. Hetvennyolcnál feladom.

- Ennyi elég lesz. Végül egy utolsó, igen kényes kérdés.

Hogy viszonyulsz Kavicsshoz?

- Hát...Ha egy mód adódna rá, feleségül venném.

- Valóban?

- Igen. Szeretek sárkányt eregetni.

Egy pillanat alatt magam alá kerülök. Mélyebbre az ágy alatt tartózkodó hölgnél is.

Laposkúszásban elhagyom a szobát. A csukott ajtó mögül harsány nótaszó búcsúztat:

„Tele van a csizmám lábbal”..

Mi az, amivel egy diák a legjobban kiborította?

Papp Sándor: Egyik elsőéves hallgató a prepihez porüveg helyett üvegport adott be.

Dallos András: Arra a kérdésre, hogy tudja-e mi az entrópia, habozás nélkül igennel felelt.

Milyen elváltozást vett észre magán, ami szakmai ártalomnak tulajdonítható?

Szokonya László: Már a hallgató nőket is a fő méretek meghatározása szempontjából tanulmányozom.

Papp Sándor: Az utóbbi időben egyre többet beszélek. Persze lehet, hogy ez egyszerűen az öregedés jele. Ahogy a cselekvés fizikai lehetőségei szűkülnek, mind jobban előtérbe kerül az elmélet. Arról pedig állandóan beszélni kell, különben magunk sem hisszük el.

Speier Gábor: Hogy bejárok, hogy oda és hogy azt teszem, ahelyett, hogy nem járnék be, nem oda és nem azért.

Petőfi Lajos: A nők ellen emberfogásos védekezést alkalmazok, a férfiak ellen területvédelmet. A vezetőket letámadom, és mindig rosszul helyezkedem.

Dallos András: Egyre kevésbé fogadom el a „humán-analízis” jól bevált módszerét: „ránézünk, oszt’ látjuk.”

Mit tart élete legnagyobb teljesítményének:

Petőfi Lajos: Mindig meg tudtam állni, hogy az MSZMP-be belépjek.

Szokonya László: 16 év egyetemi oktatómunka után elérte egy segédmunkás fizetésének ...majdnem a felét.

Mit tart élete legnagyobb baklövésének?

Petőfi Lajos: Sok kis baklövessel készülök az igazira. Edzésben vagyok, próbálom egyikkel felülmúlni a másikat.

Mi volt a legjobb trükk, amivel átvert valakit?

Papp Sándor: Az emberek előbb-utóbb mindent elhisznek - sajnos - ha azt kellő ideig szajkózzák nekik. Ez a világtörténelem legnagyobb trükkje.

Milyen volt az első?

Sziklai Géza: Akkori szemmel nézve öreg, mai szemmel nézve pipi.

Van-e valami babonája vizsga előtt

Sziklai Géza: Elhatározom, hogy kemény leszek, de már nem leszek kemény.

Bátori Imre: Én hiszek a jelekben. PL., a vizsgáztató hozzám vágja az indexet, az rossz jel.

Szeifert Ferenc: Határozottan zsebre vágom a kezemet és közben azért esedezem, nehogy olyan kérdést húzzanak, amelyre magam sem tudnék elfogadható feleletet adni.

Volt-e már zavarban?

Sziklai Géza: Kétszer. Alőször, amikor másodszor nem sikerült. Másodszor, amikor először nem sikerült.

Szánya Tibor: A kedvező fény-árnyék és az átlátszó blúzok mindig zavarba hoznak.

Bátori Imre: Van egy bő nadrágom. Zavar, hogy folyton lecsúszik. Ez a bőség zavara.

Milyen kérdésre szeretne válaszolni?

Szánya Tibor: Csinos „bombázó” kérdezi: Felviszel-e a mennyekbe az űrrakétáddal?

Németh Zoltán: A következőkre: És most mit kezdesz ezzel a rengeteg pénzzel?

Bátori Imre: Mit iszol, Csocsó?

T E S Z T

1. Mire gondolsz, ha azt hallja „basszbariton”?

- elpirul és zavarában megiszik két fél rumot.

- felszólításnak veszi.

2. Egy este hány gyereket tud hozni a gólya?

- attól függ, mekkora a lógója

- ha okos, egyet sem.

3. Milyen előadásra jár legszívesebben?

- GÜZÜ előadásra

- mozi előadásra.

4. Mi tetszik legjobban az egyetemen?

- a sok méreg, robbanás, füst

- Magdi néni

- a vörös csillag az I-n

5. Milyen állatok jellemzőek a kollégiumra?

- hangya, csótány, egér

- részeg állatok

- perverz állatok

6. Mi történik, ha az ábra „K” jelű kapcsolóját zárjuk?

- bűdös füst fejlődik
- az „A” jelű izzó kiég,
- a „D” jelű telep kimerül
- a mérésvezető kirúg

7. Mire ébred reggelenként?

- ÚRISTEN , szerves labor
- a déli harangszóra

8. Mi a nőideálja?

- guminő
- Jenő
- Kim Basinger
- Kim Ir Szen

9. Ha izgul, fel szokott-e állni?

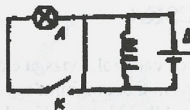
- természetesen, ilyenkor fel-alá járkálok és török-zúzok.

10. Mitől tudna feloldódni?

- egy güzü-művtan kettestől
- ha rám borulna a cc. Kénsav

11. Mivel védekezik?

- sarlóval és kalapáccsal
- kalmopirinnel a két térd között
- halk „segítség, segítség” kiáltással.

Arany köpöcsésze

Bordás Károly mondta: A kutya alacsony jószág, minek nézelődjön?

Gergő Zsuzsa: - Magának ígértem a pluralizmust? Tóni: Nem, nekem Amerikát.

Győrvári (átkopogás után): - Amit akartam hangsúlyozni, csak nem merem.

Tanár teszt

Mit kérne Madonnától, ha egy éjszakát együtt tölthetne vele?

Veres Gy.: - A költségeim megtérítésté

Gonda S. - Belátást

Timár Imre: - Teljesüljön három kívánságom

Kulcsár T.: - Kétlem, hogy én lennék az, aki valamit kérne, de ha mégis, biztosan bizalmas jellegű dolgokról volna szó.

Pálma R.: - Ne énekelje, hanem furulyázza el egyik dalát.

SZECSKA

Az orvos válaszol: „vizsga előtt” jeligére

Úgy érzem magam, mint egy érett pattanás, ki fognak nyomni. Mit tegyek?

Válasz: Alkoholos kezeléssel a helyzet javítható.

Gonda (táblára rajzol): Hát most szabad kézzel malackodtam egy kicsit. „Egy foggal nem lehet szotyolázni”.

Bevezetés (helyett...)

Az első nap Isten megteremté az egyetemi hallgatót. S látá, hogy ez jó. A második nap - hogy az Ő kis báránykái ne unatkozzanak - megteremté az oktatókat, családtagjaikat - s kedves rokonságukat. S látá, hogy ez kevésbé jó. A harmadik napon az Isten megteremté a zh-kat, digereket és kollokviumokat. Mire heves csuklásban tört ki. Negyedik napon Isten - hogy mind eme barmainak táplálékuk legyen - megteremté a menzát. S látá, hogy ezt jól elfuserálta. Az ötödik napon az Úr - mely a naptárban közvetlenül a negyedik után esik, a hatodik előtt pediglen eggyel vagyon, mely sorrendben a hetedik előtt helyezkedik el, s a második után a negyedik nap - megteremté a Kis- és Nagymocsit. S látá, hogy ez jó. Hatodik nap Urunk megteremté a másnaposságot. És semmit sem láta. A hetedik napon Isten - mely egyéb írárok szerint tulajdonképpen a henyelésé lenne - bepótolja lemaradását és megteremté a Csögörényt. S látá, hogy ez jó. nagyon jó.

N=ALL.

Beosztottak. Jól beosztottak. Már megint ezekhez a hülyékhez kerültem. Még a Pisti is itt van. Mit mérünk, ja ezt!? Beöltöztünk. Fogadtak.(tárt karokkal) Kérdeztek. Nem feleltünk. Nyaggattak. Nyöszörögtünk. Elfogadták. Kezdhettük. Mit mérünk? Ja, ezt. Ránéztünk (a berendezésre) Elfehéredtünk. Fehér Zsuzsának már nem kellett. Ő elájult. Felocsoltuk. Pezsgett. Szaladtak (a technikusok) Elmondták. Elkezdtek. Inkább megmutatták. Utánuk csináltuk. Pisti leejtette. Elszúrtuk. Kiborultunk. A minta is. Megcsinálták helyettünk. Kész lett. Mi is. Jegyzőkönyv. Ki csinálja? Ne a Pisti? Te? Én ugyan nem. Majd a Kriszta. Szilikátosok röhögnek. Elkezdte. Segítsünk? Ja! Számoljunk! Szilikátosok moziba mentek. Elészámoltuk. Újra. Szilikátosok visszajöttek. Röhögnek. 11 óra. Ági lefeküdt. (Eggyel kevesebb hibalehetőség) És végre csend van. Lassan megy. Fiú: Igyunk rá! OKE! Leittuk - magunkat és a jegyzőkönyvet. Újra. Szilikátosok röhögnek. A szemetek. Éjjél, BBC hírek. Nemcsak az öbölben, nálunk is kitör a háború. Páran még maradunk. Kijött. ^{v foly} Vfény. Lehet ez? Regényi: butusok! Újra számolva. Regényi: elfogadom. Letisztazzuk. Már világosodik.

1992. VEN

I.évf. TWINS (Ikrek) Hóbor Péter Kepe Róbert
II.-III.évf. GYERTYA Ruzicska Lajos
IV.-V.évf. VENBSTEIN Négyeli Péter
Szv.szak ISOMSTAR Ottó Csaba
Tanárképző COLOMBUS Nagy Tamás

VENSTEIN kortesbeszéde

Tisztelt Hallgatóság! Öt napig tartó barangolásra invitálom Önöket a görbült téridőben. Ízelítő a programból: Minden este részük lehet az időutazásban. Ennek során megtapasztalhatják, milyen az, ha már aznap másnap van. Az időutazás alapja az $E=mc^2$ képlet, ahol $E=a^2$ elfogyasztandó sorban rejlő energia, m : a tömeg, melyet ezúton meghívunk, c : a szemek fényének sebessége. Aki a világegyetem tágulási sebességét kevesli, annak részegecske gyorsítót tudunk kínálni, melyet Univerzikum néven forgalmazunk. A szer magasabb energiaszintű pályára állít be, és relatív állapotba lehet tőle kerülni. Együttal felhívom a figyelmét, hogy a fekete lyukba mindenki csak saját felelősségére hatoljon be, illetve tegye lehetővé a behatolást. A békesség érdekében kérjük a termodinamikai törvények betartását. Az örökmozgókat kikísérjük az időgépéből. Programunk kalandokat ígér a hullámmechanika terén is. Az alapösszefüggés $E=h \cdot \nu$, ahol E : a tenyerek összetüésének energiája, h : a hatáskvantum. Mivel sok (sőt sokk) hatás lesz, a h ritmikusan ismétlődik. Ez a hallható tartományban így képződik le: há-há-há. V : pedig összeállítás válogatott műveimből, amit a kritikus tömeg jelenlétében fogunk sugározni. Az ennek folyamánként voks-kvantumleadás útján létrejövő Big.Bang utazásunk fénypontja lesz. Éltre szóló élmény vár Önökre. Ne habozzanak, tartsanak velünk! Ajánlja magát az önök híve: VENSTEIN világegyetemi professzor.

Hírdetések

Megvenném Pár Zoltán: Vagy csak rosszul látok? C. könyvének mind a 23 kötetét. „Érzéki csalódás” jeligré a kiadóba.

Húzzanak ki! Gondolkodóba estem! „Szokatlan állapot” - jeligré.

Keresem azt a fiatal kezdő lókötit, aki Ödön nevű lovamat múlt szerdán összekötötte.

Keresem barna, hosszúsőrű, kulcszörgésre hallgató, Béla nevű középfülgyulladásomat.

Régóta várok egy 14V jelzésű veszprémi, sárga csuklóra. Ha látod, szólj neki, hogy kezdek türelmetlen lenni.

Vásárolja meg gyermekének a legújabb Barbie babát! Csetnik-Barbie! Nézd, hogy csillog kezében a kalasnyikov!

Sziporkázunk, sziporkázunk? Aztán engedélyünk van-e?

Lencsevégre kaptam egy tál borsót.

A csirkék kikeltek magukból...

Mohák, csak semmi zsurlódás!

A csikkek fellázdáltak. Eddig csak elnyomásban volt részük.

Ne verdeszen szárnysegéd!

Kéményseprést vállalok. Feketén.

Leégett a pékség. Elhitték? Csak én sütöttem ki.

Tűzoltóiskola. Kicsengettek. Tűzszünet. ...

Hajóshalál. A szerencsétlen flottás...

Allergiás vagyok a kiütésekre. (Egy boxoló)

Vashangyák meztelenül Pléhboy.

Részlet

Anton Pavlovics Csehov: Három nővér című darabjából

(Helyszín a télikert, álmos őszi délután; Mása, Olga és Irina beszélget)

Mása: Nézzétek, micsoda mélydomborítású edényfeneket kaptam Pjotr Petrovicstől. Ő maga csinálta.

Olga: (Húzogatja, nyomogatja) És milyen tartós! Legalább 16 bár nyomást kibír.

Irina: (Álmodozón) Nyomás...Bárcsak 16 lenne!

Mása: Pjotr Petrovics Thiel nagy tudós. Egészen biztosan egyetemi tanár lesz belőle. Sztárij Bugyjovics 25 versztányi körzetében nem akad hozzá hasonló okos ember.

Olga: Bizony-bizony. A múltkor is azt hallottam Leontyiev Andrejevics Haszontalantól, azt beszélék a faluban. Hogy Pjotr Petrovics egészen egyedül csinált egy szilárd illesztést alapjuk rendszerben.

Irina: (Álmodozón) Bárcsak segíthettem volna.

Mása: Talán még Moszkvába is eljut a híre. De Novij Bugyijovicsbe egészen biztosan.

Az ottani liceumigazgató, Pável Maximovics Lavrentyev komoly állást kínált neki az

iskola barányszörgöndörítő üzemében.

Irina: (Álmodozón) Szörgöndörítő...Bárcsak...(Bejön a szolgál, hozza a szamovárt).

Olga: Rémes, már megint a szamovár. Aprópó! Erről jut eszembe. Hívjuk meg egyszer Pjotr Petrovicot teára. Bizonyára szívesen eljön elmagyarázni a diffúziósebesség hőmérsékletfüggését.

Irina: (Álmodozva) Meg a frikciós tolattyú mechanizmusát.

VEGYÉSZ MUSICAL

Csipesz mint gólya, derűlátó hangulatban érkezik az egyetemre. Egy rejtélyes alak szegődik mellé társul, aki beavatja a diákélet sötét titkaiba. Csipesz amikor rádöbben, hogy jövőbeli önmagával áll szemben, önmagára talál.

INTRO

Tele a szívem sok millió céllal
Jöhettek felém vassal, acéllal
Gyémánt az agyam és titán a testem
Hanem szeretem, hogy kék
Hát az eget is befestem

EZ EGY RÓZSASZÍN VILÁG

Ha eláraszt a sok nyesés
Ha gondod sok, pénzed kevés
Ha mással táncol az imádott
Vagy ha László Frédi kivágott

Refr.: Ez egy rózsaszín világ
Aki fizet, jó barát
Hozz új kört és igyunk még tovább

Ha fogadtál és vesztettél
Ha ronda volt s te tetszettél
Ha felébredtél és megbántad
Mert sötétben szebbnek láttad

Refr.:

Ha magyaráznak, de nem érted
Ha másfél év a féléved
Ha eltörött a gitárod
Vagy ha utálod a világot

DIÁK FIZESS!

Diák, itt mindenért fizetned kell,
Bár zsebedben pár fillér énekel
Az összeget hallva a tenyered vizes
Ne törődj vele, csak fizess, fizess

A DIÁKOTTHON TELVE MÁR

A falvédődön ez áll: a diákotthon telve már
A diákotthon telve már, telve már ...
Utáld a társadat, csak bajt hoz a fejedre
Lehet, hogy titokban, de pályázik helyedre
Kell neki az ágyad, a jó puha paplan
Ha nem kapja ő meg, van még másik hatvan

LÉGY ELIT

Tudós emberek vigyázzák minden léptemet
Megszerzik, ha kívánom a csillagos eget
Sok milliót költenek el az én kedvemért
Mit a másik ezer hülye soha el nem ért!

A sör, a bor, az ellenkező nemű emberek
Bűnös dolgok, nekünk semmit nem jelentenek
Zseniális remetek és apácák leszünk
Mit nekünk a való élet, gyere, tarts velünk!

A világot előnti sok hasznos gondolat
Bármit mondunk, a pórnép csak ámul, bólogat
Megfejtjük, hogy mi az élet, Isten és halál
Ott, ahol a vegyész trágyáz, öntöz és kapál!

IQ tesztet reggelizünk, Nietchze az ebéd
Látható, hogy lángelménk nem takarékon ég
Egészséges sznobizmusom csak ebből fakad:
Ti vagytok az áruaktár, mi a kirakat!

VEN VAN

Rohanj! Rejtsd el torz arcodat
Beszélj! És nyeld le a gombócokat
Siess! Erőset és sokat igyál
Egy testrészt vagy, ami agonizál.

Sztárt csinálunk és hajtunk érte
Beleültetjük a rektori székbe
Égünk a láztól kívül, belül ...
És meghalunk, hogyha nem sikerül.

ALUL VAGYUNK

Valami rossz, itt legbelül érzem
De nem ám a gyomrom, a májam, a lépem
A keringésem jól funkcionál
Bár az ember dohányzik, piál.

Már régóta helyettem döntenek értem
Képviselőmnek akárkit kértem
Eltűnt odafent és semmi hír felőle
Utánanéznék, de ki enged előre?

Minden új hallgató: néhányszor százezer
Fejkvótáért vagy itt, az Egyetem így kezel
Kliensgyűjtő kurva, csak megjátssza a nőt
De nem ő van téérted, te tartod el őt.

REKTOR NÓTA

Kicsi vagyok, de nagy leszek
Csinálok egy egyetemet
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Kell még két kar ezer ember
S árad a pénz, mint a tenger
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Repül a dollár, repül a márka
Így jutunk el Európába
Repül a shilling, repül a frank is
Híres leszek, mint a Hankiss

Hogyha egyet értesz velem,
Te is lehetsz helyettesem
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Dékánokat adok alád,
Olyan leszünk, mint egy család
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Tied a pénzügy, tied a tanterv
Jó lesz ez így, ha ki van osztva
Holnaptól miénk a város
Fejlődünk, mint Márianosztra

Megtanultam, tudom a választ
Szeret a diák és újraválaszt
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Rám szavazott, nem véletlen,
Mert én voltam az egyetlen
Még, még, még, még, még, ennyi nem elég!

Ugat a kutya, halad a konvoj
Ami régi, mindent lerombolj!
Ugat a diák veri a nyálat
Mondjuk azt, hogy ez önkormányzat!

Ugat a diák és jár a pofája
Rúgjad hát ki, majd megbánja!
Ugat a diák és véleményez
Csak öt-hat évig, amíg végezz.

KÖSZÖNÖM, REKTOR ÚR

Köszönöm, Rektor úr, nagyon köszönöm én
Hogy szavazhattam, s rektorrá tehettem
Köszönöm, Rektor úr, szívből köszönöm én
Hogy elmagyarázta, amit nem értettem

Köszönöm, Rektor úr, az ösztöndíjam elég
Élek még, a menzán van mit falnom
Köszönöm, Rektor úr, az ágyam egyik felét
Mint vegyészmérnök, onnan kell kihalnom

Köszönöm, Rektor úr a kioktatásokat
Hogy több nyelv kell, mert nehéz eggyel nyalnom
Köszönöm, Rektor úr a példálózásokat
Hogy Európába gyorsan kell jutnom

Köszönöm, Rektor úr, hogy imádkozni nem kell
Míg két vagy három begyszerzett összeöntök
Köszönöm, Rektor úr, hogy maradhattam vegyész
És maradok is, míg agyon nem löttök

Köszönöm, Rektor úr, én tényleg boldog vagyok
Még néhány év és talán lesz állásom
Köszönöm, Rektor úr, egy címet meghagyok
Látogasson meg a munkásszálláson.

FINÁLE

Elkészül a mérnökember öt-hat év alatt
Fejében csak néhány szó és egyenlet maradt
Mert mi arra születünk, hogy tanuljunk és
levizgázzunk sok sok éven át,
sok sok éven át
És mi arra születünk, hogy UV jeggyel
szaladgáljunk, s ne várjunk csodát

Megszólalhatsz, de néha úgy ránk járt a rúd,
Hogy füstös kocsmák söre volt az egyetlen kiút
Mert mi arra születünk, hogy ép ésszel
kibekeljük amit csak lehet
amit csak lehet
És mi arra születünk, hogy hadd legyenek
körülröttünk tiszta emberek

Sok ban, ami tetszik itt, de még több, ami nem
Higgyünk együtt, lesz még jobb, bár alig van hitem
Mert mi arra születünk, hogy bíráljunk és
bíráltassunk életünkön át
életünkön át
És mi arra születünk, hogy hülyeségnek gödröt
ássunk, s játsszunk még tovább,
s játsszunk még tovább.

1994 VEN

CIRMI (Takács László)

LOS AMIGOS (Mocsnek Ottó, Fodor László, Kóródi Zsolt)

MONTE CRISTO (Mocsári Péter)

SÖR LANCELOT (Jenei Sándor)

VEN-OCI RAPTOR (Seregi Tamás)

Szobor avatás (A lepel alatt Cirmi)

Tisztelt egybegyűlték! Nincs az a szoboravatás, ami elé ne lehetne ez hülye beszédet írni. Az itt avatásra kerülő szobor Cirmit ábrázolja $N=1:1$ méretarányban, tehát életnagyságban. Takács László és Takács Lászlóné, született Szabó Valéria remekbe szabott alkotása. A két művész a megmondhatója, mennyi izzadságos munkájuk van benne. Bár a döntő mozzanat egyetlen ihletett éjszaka alatt lezajlott. Az alkotók a szobor elkészítéséhez kizárólag természetes anyagokat használtak. A mű témája: Cirmi, amint éppen nem gondol semmire. - de azt végtelen bölcsességgel teszi.

Hadd idézzek néhányat Cirmi híres bölcselmei közül

- A hazug embert előbb utoléri, ha sánta.
- - A kutya ugat, a karaván nem.
- - Dobbal nem lehet trombitálni.
- - Könnyebb egy kis követ felemelni, mint két nagyot.
- - Jobb gazdagnak és egészségesnek lenni, mint szegénynek és betegnek.

Cirmi a tudomány terén is nagyot alkotott. Feltalálta a tökölési tényezőt: T= amit meg kakartam tanulni/amit megtanultam.

Felfedezte továbbá, hogy áramvonalas nőnek is van ellenállása. Művészi tehetségét bizonyítja, hogy a Filmgyárban ő szinkronizálta az aszinkron motorokat. És most lehull a lepel. Világ egerei, meneküljete!

Macsek és Sajó

S: Jó napot Macsekém! Hol volt, hogy Hál'Istennek nem láttam?

M: Oltáson voltam, mert megharapott egy veszett hallgató.

S: Van egy veszett hallgató?

M: Mi az, hogy egy? Több is veszett.

S: Hol?

M: Mohácsnál.

S: Ökör. Hallotta, hogy a Cirmi vérében 50% sört találtak?

M: Akkor a Cirmi félvér. Így mulatt egy magyar úr.

S: Végeztem. Maga szerint van a Földön kívül élet?

M: Szerintem csak a földön kívül van az élet.

S: Hogy-hogy?

M: Mert akit a földbe tesznek, az már nem él.

S: Mocsekkém! Tudja maga, mi a különbség a között, amit a paraszt művel, és amit maga művel? Ég és föld.

M: Hogy-hogy?

S: Amit a paraszt művel, az a föld. Amit maga művel, az égés.

M: Sajókám! Tudja maga, hogy hívják azt a bolygót, ahol égnek a veszett, félvér, földön kívüli macskák?

S: Mars!!!

Humorérzék teszt

1/Mit teszel, ha egeret találsz a sörödben?

A/ Azt mondom semmi baj haver, fordítva is történhetett volna.

B/ Megkérdezem: ha sokat iszik, szokott-e embereket látni?

C/ Kiszopogatom belőle a sört.

2/ Mit tennél, ah kiderülne, hogy nem tágul tovább a világegyetem

A/ Beiratkoznék fejtágítóra.

B/ örülnék, mivel az adagmegmaradás törvénye kimondja: a menzai adagok nem kisebbednek, csak a világegyetem tágul.

C/ Bőfögnék

3. Mit szólnál ha fogkefédet meglátnád barátnőd barátja szájában?

A/ A keféte nem, de a fogaimat kiütném a szájából.

B/ Nem zavarna, mivel mindkét végén szőrös fogkefét használok.

C/ Felvilágosítanám: nem kell fogkefélni, úgyis fog kefélni.

4/ Mit teszel reggel legelőször?

A/ Megyek a kexgyárba formatálni.

B/ Felkelek, megmosakszom, reggelizek, elmegyek előadásra, szemináriumra, irodalmazni és még beugrom a tanszékre. Mire ezt végigálmodom, dél van és felébredek.

C/ Leveszem a cipőm.

5/ Hogy vélekedsz a felekezeti szabadságról:

A/ Ma már mindenről meg szabad felekezni.

B/ Egy hónap felekezeti szabadságra megyek.

C/ Szabadon használok fele kezet.

6/ Milyen adót vezetnél be?

A/ Óraadót, az óránál fogva

B/ Haladót, mert az haladó

C/ Lankadót.

Macskaköröm pörkölt

Egy nagy zárójelben kövér kérdőjelek zsírján megfonnyasztunk egy fejlécnyi idézőjelet. Keverés közben pontosvesszőt szórunk bele. Beletesszük a macskakörmököt és annyi szóközt öntünk rá, hogy éppen ellepje. Csapott gondolatjelnyi kettőspontot adunk hozzá. Aki szereti, kevés felkiáltójellel is megbolondíthatja. Egy oldalon keresztül főzzük. Ha kész, izlésesen központozzuk és bekezdésnyi laza sorközü hármasponttal körítjük. Margók között találjuk. Utána pont illik.

Szenvedő lexikon

- Achillés:** Ógörög popegyüttesre való nosztalgikus emlékezés.
- Agyonisz:** A kocsmák szépe, Nők hiába ostromolják, csak pohárnak hajlandó a fenekére nézni.
- Baktat:** Hím kecske hátsó része.
- Barikád:** Utcai harcok során báránymosdatásra használt edény.
- Dallasz:** Énekelsz.
- Himalája:** A dél-ázsiai hegyekben divó férfi-női vegyes pankráció egyik figurája.
- Hímzőnő:** A nőző férfi ellentétre, azzal a ráadással, hogy az ő muinkájának eszközeit és termékeit időnként ki is állítják.
- Ide-oda:** (Futamulya) Japán asztalitenisetző. Párosban világbajnokságot is nyert, oldalán Kicside Csapamukival.
- Illemhely:** Az illedelmes ülésre és magunkba szállásra külön illemtanár nélkül nevelő intézmény, melynek látogatói előmenetelüket pecsétos papírral igazolhatják.
- Infarktusz:** Szívbeteg tintahalak farkuszonyában megrekedő fekete festékanyag.
- Integrál:** Több részből egyesített mondai kehely.
- Kamel:** Szerelmes teve.
- Kandúr:** disznó hangnem.
- Karalábé:** Szerelmespár a Margitszigeten, vagy egyéb fás helyen.
- Karamell:** ugyanez öt perccel később.
- Koma:** A sógorral való összekeveredést követő ájult állapot.
- Kuka:** Süketnéma szemétgyűjtő Magolás: A szemezés folytatása a tanulni vágyó tyúkoknál.
- Montecuccoli:** Magyarul Kukkolók Hegye.
- Ősbemutató:** Majomketrec
- Rabbilincs:** Béklyóba vert zsidó papok törvényes ítélet nélküli pusztá pogromnyilatkozat alapján történő kivégzése
- Szaracén:** Koromfekete légypiszok a kottán.
- Tudor:** Nagy fejű angol törpék uralkodóháza. A Dudur- és a Tumor-család egyesüléséből jött létre.
- Tejbemami:** A tejbepapi egyhangúságát megtörő könnyű vacsora kannibálgyereknek.
- Ujjas:** Kezességi fogadalmat tett hímezgető szüzek kézimunkája.
- Vessző:** A nyelvtan kiegészítő eleme. A grammatikusok és a szexológusok egyébként egyetértének abban, hogy tőle remélhető a folytatás.
- Vesszőfutás.** Férfiak hólyaghurutja.

Egy ping-pong asztal emlékei

Már jó ideje itt állok a Központi Koli hatodik emeletén. Rengeteget játszanak rajtam...van mikor sprotból, van mikor tétre. Minap viszont egy különös meccs zajlott. Történt ugyanis, hogy az egyik éjjel a nagy sötétben egyszer csak megjelent egy fiú és egy lány a lépcső tetején, de se ütő, se háló, se labda nem volt náluk, meg hát a vaksötétben mit láthattak?!? Ezen gondolkoztam, miközben a lány rám ült, a fiú mellé állt és ajaknyálkahártyájukat szorosan összenyomva szuszogtak. Ez igen jó játék lehetett, mert elég sokáig csinálták... Ezután nem sokkal módszeresen leszedték egymásról a ruhát, majd az előző alakzatot felvéve tovább folyt a játszma. Ők aztán igen megreformálták a ping-pong szabályait. De még nem volt vége. A fiú elkezdett ütemesen mozogni és a lányt a hátlapom közepe felé lökdöste, de a terve nem sikerült, mert a lány bőszen, szilaj módon kapaszkodott a széleimben, miközben a még..még szavakat utasító hangnemben ismételtegette. Ekkor a fiú még erősebben kezdett mozogni, - úgyhogy alig bírtam állni a lábamon - és fújtatott, mint egy gőzmozdony. Majd hirtelen bugyborékoló hang hagyta el a torkát miközben a lány a "még ne" már már könyörgő hangon, de ekkorra a fiú mozgása abbamaradt. "Mennem kell" mondta fiú. "Ne várj, játszunk még!" így a lány. "Nem" A fiú felöltözött és lerobogott a lépcsőn. A lány is felöltözött majd elment.... "Hé fiatalok várjatok, most ki nyert?"

Petit Guignol Bison Mester Avagy a Filozó fia rejtett titkai

Amit ma elmesélek, nem épp a megszokott:
Ifjú életemre ez mély nyomot nyomot.
De fáj, hogy így esett velünk ez az esett!

Midőn jogot tanultam ifjont a Sorbonne-on,
Elmében elbutultan talált a jó Bison.
A Mester - őh - akit tudása sirba vit!

Maradjon őutána ez egyetlen dalom-
Tantúja életének tehát, ha meghalom.
Hisz elfelejti márízis fiát a céda Párizs!

Bizony, Bison miatta, kinek szokása volt,
A "Park"ba szombat este hogy elzarándokolt:
E kocsma pinceterme diákkal telve terme.

A szentet mimelőlőrl nekünk beszéle itt,
És bátoran lefedtte viseltes dolgaait.
Szavával így vitéz, kiben tolong az ész!

De megnyugtatta ő, hogy a nagybetűsi Gaz
Ez álom-álvilágban nem is lehet vigasz.
S a pénz pedig - mi az? Csak elfolyó viaz!

És szólt Bison tinéktek mondom, hogy a papok
Kivesznek mindahányan, mert im: az állatok
S az ember is talajt kíván, nem égi bajt.

Azért ki míg a lábát ügyelve óva lép
A gondja elkertüli, marad egészben - ép.
Más képen semmi kép nem lesz az élte szép.

Ki bukni nem szeretne, a percet úgy tegye
Magának jobbra mindig. Elő sosem vegye
Jövőnek aggodalma, mi is a bűn ragalma.

(Akkor szava jelesbben csengett, mint így kísült,
Hisz rétorunk jelesben ezerszám részesült.)
De jelre várva les ben két paptanonc a lesben.

Csapszéki rejtektükből Krisztus pribékiként
Kikergeték botukkal a társaim - meg ént.
Magát derék Bison el nem hagyá bizony.

Bár terv szerint akarták folyóba dobni ott -
A zsákhöz ő segített bogozni mazzagoztt!
És így sodorta sajna le őt a szajha Szajna ...

Ábrázoló konzultáció:

Pasi: (szerkesztési kérdéssel megy)

Előadó: Hát mi a problémája? Erre csak rá kell nézni és köpni kell.

Pasi: Ez már megtörtént Tanár Úr.

Zárthelyi kiosztása után az egyik tanár odamegy az egyik olvashatatlanul író tanulóhoz:

-Ha ezt a zárthelyit elvinné bármelyik patikába, simán adnának érte valamilyen gyógyszert.

Cseh A.: Tudod, mi az a vándorkazán?

Nagy Z.: ???

Cseh A.: GŐZMOZDONY!

Mi következik abból, hogy egy ugrás a sugár?

- Két ugrás az átmérő.

Németh Zs.: (A kiadott fénymásolt jegyzetében)

- Ezt úgy láthatjuk be, hogy addig nézzük, amíg be nem látjuk.

Kérdeztük, felelték

Mi a véleménye arról, hogy a Géptan tanszéken ismétlővizsgán a hallgatók iv-jegy helyett sörutalványt adnak le az oktatóknak?

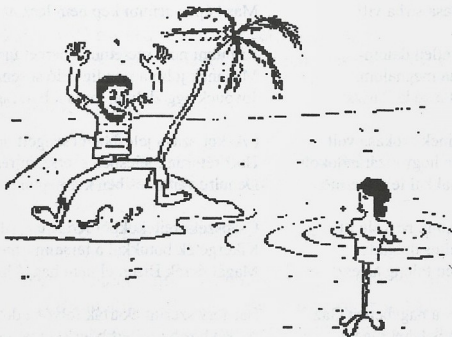
- Bálint A.: Nem rossz ötlet, csak az a baj, hogy a sör is befolyyna a szociális alapba.

Mivel lehet legjobban elvenni az étvágyát?

- Bordás K.: Azzal, ha sok mákostésztát eszem.

Mit jelent ön szerint a B2-es illesztés?

- László A.: Két üveg borsodi laza leeresztése a torokba.

Csalódás

A VERS NYALÓSÁG

Kétsorosok

Nincs már gázszivárgás...

Megszűnt már az ammónia-gond,
Miért hát az agónia, mondd?

Szűzföld

Itt még nem hagyott nyomot a gyár
Ezért természet sok gyomot a nyár.

Szenny

A Duna-víz undok ital,
s erre sok indok utal.

Profilváltás

Régen itt ez labor volt
Most pedig egy lavórbolt.

Alföldi gyomirtógyár épül

Most épül a homokra gyár itt,
Mi minden bajt a gyomokra hárít...

Éhes a robot:

Gyomra, habár titán, korog.
Duracellért kitántorog.

Tudományos kérdés:

Ha kiszórjuk, hogyan fejleszt hőt a só?
Vajon mitől olvad a jég, sőt a hó?

Ostobácska uralkodói sarj vizsgálzik:

A fában a szű ezer Hertzet perceg.
- Gondolkozzék még egy percet, herceg!

Matek után:

Jé, mi a kő!
Kémia jó.

Menzaszerelem:

Pazarolja, jaj, a kegyét!
Másnak adja kajajegyét.

Piszkos víz:

Átható a Sió doha,
Partján nem nő dió soha.

Közúti ártalmak:

Tüdömön a méregfolt,
Perelem a féreg MOL-t.

Újgazdag ábránd:

Nylon lesz a fű majd,
S lesz a kertben műfajd.

Ploiesti:

Könnyen gyúl a heptán,
Ettől hull a gypep tán.

A WHO jelenti:

Fertőzött a Szajna, Maros,
Legfőképp a Majna szaros.

Az intenzív állattartás átka:

Túltrágyázott Pét határa,
Két zsák szar jut hét patára.

Diákcsinny:

Megdöbben a tanári kar:
A szertárban a kanári tar!

Karrier:

Mert sok újat ad a kémiának,
Tagja lesz az akadémiának.

1996. VEN

Don VENchenzo (Gémes Gábor)

Jane Bond (Kósa Ildikó)

Pocakhontas (Pulai András)

PokOLY VEN de Gúz (Bogdán Olivér)

VEN HUR (Ollár Tamás)

PokOly Ven de Gúz

Születésemkor valami tévedés folytán a helyi lapban a következő rövid hír jelent meg: "mély fájdalommal tudatjuk, hogy Pok Oly Ven de Gúz megszületett. A magyar Egészségügyi Gumigyár saját élőjének tekinti "Pedig fogantatásomnak semmi köze sem volt a gumihoz. A folytánhoz igen... A szülésznő az első pillanatokban előre látta sorsomat. Azt mondta: "El fog kárhozni. Virágot kár hozni..."

A keresztségben az Olivér nevet kaptam. A nevem megmaradt, de keresztségem később leszédtek rólam Sopronban nőtettem fel. A sörgyár termelési igazgatójának nagy öröme. Elég hányatott gyerekkorom volt. Azóta is kering az emberek között az a vicc, mi szerint két soproni sörgyári munkás Olivérről beszélget, és az egyik megkérdezi: "Malátta?"

Édesapám művészember volt. Műteremlakásunkon fogadta az aktokat. Korlátozott számban torzók is jöhettek. Általános iskolámmal 1988-ban végeztem. A romeltakarítás azóta is folyik. Tetszett a Környezetismeret című tantárgy. Kedvenc állatom a szarvasmarha volt. Szárny semmi, paták hosszú, bojtos farok, szarvak.. Ez már döfi. A betűvetéssel sokat foglalatostkodtam. Annyira belejöttem, magam is elvetemültem. Eme tevékenységem eredményeként gyökeret vert egy "A"-fa. Ez vesszőt hajtott, így lett belőle "Á"-fa. Ránéztem és azt gondoltam, ez tré-fa. Kedvenc történelmi személyiségem Dózsa György volt. Béke poraira. Egy másik nagyon nevezetes ember is jelentős hatást gyakorolt gondolkodásmódomra. Az illető az, akinek neve napján az ország minden lakosa pártállástól függetlenül felhőtlenül ünnepel. A neve Matuska Szilveszter. A kiváló mozgalmi múltamért úttörőtáborba is küldtek. Búcsúztatásomkor a tanári kar azt kiabálta a távolodó vonat után: "Az ördög szánkázzon a hátadon"! A küzdősportok iránt korán mutattam érdeklődést. Karatézni szerettem volna, de apám ellenezte. Hamar kenyértörésre vittük a dolgot. Nyughatatlan, kötekedő gyermek hírében álltam a környéken. Az érintett lovának kaján röhögése közepette gyakran vertem el a szódást. Utána a lovat is pofán vágтам, mert minek a kaján röhögni? Mióta a menzán ebédelek, tudom... Hatalmas testi erőm ekkor kezdett kifejlődni. Tíz éves voltam, mikor fél kézzel megállítottam egy vonatot. Azután kifizettem a büntetést a vészféket visszaigazító kalauznak. A magyar tömegközlekedés áldatlan állapotain is ekkoriban ütköztem meg. A vonatok azóta lassítanak a vasúti átjárók előtt. Középiskolában jöttem rá, hogy lelkem van. 37 darab, mindegyik spirituszban

preparálva. A szpiritusz, mint tudjuk, latin szó. Az első jelentése lékel, a második pedig alkohol. Ördögi ügyességgel gomboltam rá az első jelentést a másodikra. Első szexuális élményem is középiskolás éveimben történt. A Rába SZOT üdülőben jöttem rá, hogy a szexualitásnak farkastörvényei vannak. Ajki marja, kapja. Meg vagyok egyébként győződve, hogy a szex a hanyatt ló nyugott ópiuma. A hanyatt ló pedig a hasonló fordítottja. A rólam elterjedt hiedelmekkel ellentétben ki nem állhatom a női nemet. A női igeneknek sokkal jobban örülök. Híve vagyok a nősülésnek. Bő olajban, ropogósra! ("szívi, sültve-főve együtt"). Középiskolám utolsó évében jelentkeztem a Veszprémi Vegyipari Egyetemre. Az egyetem vezetősége előre sejtve a dolgot szegényében nevet is változtatott. Lassanként morzsolom itt éveimet, meg oktatóim idegeit. Műszaki orientáltságomat az a hatalmas tudós alapozta meg, akit Kossuth-díjas mérnökök által tervezett tudományos pályán üttől el a vonat. Hatalmas személyiség volt, de a sínek között elaprozta magát. El is vitte az ördög. Részletre. Mióta ide kerültem, a kollégiumban a mennyei magasságnak számító negyedik emeletről szép lassan alászálltam az elsőre. Most már szinte csak Kavics van alattam... Már diplomátémát is választottam: "Ipari fém szerkezetek megerősítése imádságokkal". De mostanában nincs időm vele foglalkozni, mert itt ez a Pok-Oly VEN.

VENEZIS

"Kezdetben az Úr bárányai egyazon nyájban legeltek vala, és lagymatag módon dicsérték az Urat. Aztán kisütötte az Úr, hogy meg kell kavarni ezt az ügyet, különben megbőrösödik, és akkor nem lesz semmi szaga. És ekkor az Úr egy csomagterv keretében kettéválasztá az ő nyáját. Egy felét magához emelte szoros közelségbe, más felének a pokolban kínált álláslehetőséget. Az előbbieket elvének az angyalok, az utóbbiak pediglen az ördögök. Ám alig múlt el egy félidő az örökkévalóságból, máris kiderült, hogy a pokolban sokkal jobban megy az üzlet. Az ásványbányászat és az energiabiznisz igen jól jövedelmezett, míg az égi jelenségek igényes kivitelezéséhez alig lehetett szponzorokat találni. Meg aztán a sörnek is nagyobb volt a keletje, mint a szentelvíznek és az óvszer is jobban fogyott, mint a kegysszer. Ezt látván az angyalok már nem dicsérték az Urat és a pokolban kezdtek házalni a munkaerőráruval. Az égi gépezet már alig birt működni, mert az Úrnak már nem pedálozott senki. Végül az Úr teljesen egyedül maradt. De nem akarván kimaradni a nagy buliból, ajánlatot tett a pokolbelieknek, hogy őt is vennék be az üzletbe. Erre azt mondták a fiúk a pokolból, hogy rendben van, Úr, beveszünk az üzletbe, két évente őt napra. Cserébe meg két évente őt napig a mi jelöltünk lesz az isten. Ezen napok pedig legyenek a VilágEgyetemi Napok röviden VEN. Erre ittak egyet, és azóta külön vagynak a VEN napjai a nagy bűdös örökkévalóság többi napjaitól."

Olivér könyve 4.17

Don VENchenso kortesbeszéde

Tisztelt egybegyűlteik, kedves híveim és felebarátaim!

Köszöntelek benneteket azon alkalomból, hogy végre sikerült nektek megvennem ezt az épületegyüttest. Használjátok egészséggel. Akár megválasztotok, akár nem ez a limuzin minden albérletet be fog szállítani az iskolába, amíg a húszemeletes evakuálása be nem fejeződik. Már tárgyalás alatt van a menza és a Villa Medici fúziója, hogy legalább hetente egyszer meleg levest ehessetek. Egyetemi egyen-tornaruhát fogok bevezetni a NIKE jóvoltából. A tornaszakokról még tárgyalunk. Az egyetem és a NEVIKI közötti mozgólépcső terveit elfogadta az általam ellenőrzött Megyei Önkormányzat, a pénz pedig itt van a zsebemben. Jövő héten kezdődik a munka. Ha megválasztotok, mindenkinek elintézem a hiányzó aláírásait és betiltom a melltartók viselését.

PokOLY VEN de Gúz kortesbeszéde

Ti, PokOLY mélyen tisztelt kisördögök, ki ott bujkáltok minden földi halandóban, halljátok szavam! Vége az illegitimitásnak. Itt az idő, most vagy soha! Válasszatok! Engem. És aki engem választ, biztos lehet abban, hogy

1. Megválasztásom esetén még a remetéknek is biztosítjuk a szexet. Eső veri, nap szívja...
2. Az igények kielégítésére bejárónőket fogunk alkalmazni. A kollégiumba a hölgyek szabad bejárását mindenki maga járja ki.
3. Bizonyítandó, hogy gáláns ördögök vagyunk, a lányokat ölben visszük kísértésbe. A nem eléggé éber fiúk szarvakat fognak viselni.
4. A sikamlós területek kedvelőinek korcsolyacipőket biztosítunk. A hölgyeké túsarkú lesz. Irányításunk alatt egyesülni fog az ég és a pokol. Sokan fogják hangoztatni, hogy ég a pokol.
5. Aki arra rászorul, azt nem csak szociálisan fogjuk támogatni hazafelé menet.
6. Elrendeljük, hogy azokban a kocsmákban, ahol kinn van a tábla, hogy hitel alma, bárki kaphasson hitelbe almát.
7. Uralkodásom idején a főnök nevét szájra venni megfelelő indok nélkül tilos. Minden indok megfelelő.
8. A szorgalmi és a lustalmi időszakban a különösen kegyetlen oktatók életét közkívánatra pokollá tesszük.
9. Nem vállalunk közösséget a szentekkel, mivel ők elzárkóznak a párkapcsolatoktól. Innen a mondas: Minden szentnek maga felé hajlik a keze.
10. Megszervezzük a számítógépes párkereső szolgálatot. A cím: ördög.pokol.ven.hu Kalandorok E-mail-jenek!
11. A VEN alatt csapatunktól angyalok bérelhetők. Angyal-bérben-minden kicsit más... A zúr legyen veletek! Találkozunk elkárhozás után este hatkor a pokolban.

Tudósítás a B épület erkélyéről:

Pok.OLY VEN de Gúz rektori beiktatása után, mielőtt szűzbeszédét megtartotta volna, pápai áldást kért munkájához. A pápai áldást I.Leó VEN Pápa a B épület erkélyéről a következő szavakkal pontifikálta:

"PokOLY VEN de Gúz, a XIV. VEN megválasztott Diákrektora! Neved a Diákrektorok között a Krónikában megörökítettett. Onnan a pokol kénköves esője sem moshatja ki. Kívánom, hogy dicsőséged fénye ragyogja be híveid lelkét. Győzelmed örömében osztozzon mindenki. Áldásom kísérfje munkálkodásod.

A DIÁKREKTORI SZŰZBESZÉD

Ti, mindenkiben bujkáló kisördögök! Halljátok szavam.

Pocakhontast kiVENezem bétűgyminiszternek. Feladata: gondoskodjék mindennapi betevőnkéről, legyen az étel, ital, miegymás. Mi egymással megvagyunk.

Jane Bond-opt közvetlenül magam alá rendelem. KiVENezem az elhárítás élére. Legyen ő a villámhárító. Ez alkalomból átnyújtom neki a villám.

Don VENchensót, a keresztapát kiVENezem családügyi rektorhelyettessé. Feladata: biztosítani a feltételeket ahhoz, hogy ma este - aki és ahol, akivel és amikor - családot alapíthasson. Köszöntése pedig legyen: Jó-testét kívánom.

VenHur akivel amúgy is egy húron VEndülünk, legyen a dakke-see-groß, magyarán ellentenger-nagy. Miért? A mondás ismerős. "Vaginare necesse est".

A JÓ, A ROSSZ ÉS A CSÚFOLÓDÓ...

Minél öregebb és minél többet tapasztal az ember, annál jobbnak tartja saját ítélőképességét, ám annál rosszabb a memóriája, csak a szépre emlékszik. Most, bő két hét távlatából, még jelen van a jó és a rossz egyaránt. Jó volt, hogy a rektorjelöltek együtt vették az akadályokat, nem egymás ellen, hanem egymással versenyeztek, a szó minden értelmében. Rossz volt viszont, hogy sokszor láttam aztán a rektorjelölteket déltájt fancsali ábrázattal egyedül köszálni, ami számomra az antireklám netovábbja. Jó volt az inverz egyetem. Rossz volt, hogy nem lehetett beférni. Rossz volt, hogy már a kortesbeszédék alatt nagyjából látszottak a helyezések. Jó volt hallani Don Venchenso-t, hogy - ragyogóan ellenpontozva a többi jelöltet - nem ordított, nem kívánt rögtön hűségessküti tétetni a tömeggel, csak csendes, rekedtes hangon, ami persze marlonbrandoi örökség, mondott néhány hatásos mondatot. Papír nélkül ám... Jó volt azt hinni, Jane Bond hadserege valami nagyon nagyot alakít. Rossz volt, hogy a mennyiség nem csapott át minőségbe. És a légierő sem érkezett meg. Ez viszont jó volt. Rossz volt Egon műsora. Jól volt előadva. Rossz volt, hogy nem láttam benne Jane Bondot. Jó volt

a két meztelen nő. Rossz volt, hogy ahhoz kellett, hogy feldobják a műsort. Rossz volt, hogy nem értettem az apropóját annak a túlfűtött szexnek, ami áthatotta a műsort, méghozzá nem is mindig férfi és nő kapcsolatára utalva. A fő téma iránt ugyan érdeklődve, de a helyzetet nem átlátva olyasformán éreztem magam, mint a pasas a viccbe: "-Mégis konkrétan mire gondol? - Konkrétan a b...ásra." Jó volt felfedezni az O-beli kocsákat. Rossz volt, hogy semmit sem változtak két év alatt. Jó volt PokOLY műsora. Rossz volt a kórus. Jó volt, hogy én is szerepeltem. Rossz volt, hogy a kórusban. Jó volt a műsor kezdete, a VENezis. Rossz volt, hogy a műsor kezdetekor még nem volt kész a filmjük. Jó volt, hogy mégis elkészült. Jó volt Don Venchenso filmjének kezdete a stáblistával. "Látványtervező: Stevie Wonder... Vágó István") Rossz volt, hogy kicsit felhígult aztán. Jó volt viszont a műsor. Rossz volt, hogy este az O épületben mindjárt "kocsmakezdekor" vagy tíz percre elment a villany. Jó volt, hogy kicsit legalább szüntetelt a tömény gépzene. Nagyon jó volt akkor, abban a váratlan sötétben a POKOL kocsmában lenni: éppen akkor és éppen ott fergeteges unplugged kerekedett a nem sokkal korábban kezdődött népzenei műsorból, amely - bőgővel, hegedűvel - persze nem magnóról ment...Rossz volt, hogy csak "mulatós" kocsmban tolongtunk, nem volt szellősebb, csendesebb üldögélősebb hely, bár el kell ismernem, az ilyesminek bizonytalan kortesértéke lehet. Azon múlik, mindenki csinál-e ilyet. Jó volt PocakHontas image-e, a nagyevő, sörivő indián, de rossz volt, hogy egy kicsit ellapult az esti főműsora. De a filmje jó volt. Rossz volt, hogy aznap VEN Hur sem igazán virított nagyot. Jó volt, hogy a műsoruk "jól megcsinált" volt. Rossz volt, hogy úgy éreztem, az utolsó eredeti mondat az volt benne, hogy "És most nézzétek meg műsorunkat"... Nekem az a jó egy VEN-műsorban, ha a hallgatói fantázia és humor kerül (persze profi színpadi módon és eszközökkel) előadásra, rossz az, ha csupán színpadi előadást látunk, mert legyen az bármilyen jó, felöltik bennünk: - Jó, jó, de mi köze ennek magához a VEN-hez? Jó volt az, hogy a támogatók (oktatók, dolgozók) nem szavazhattak feltétel nélkül, rossz pedig az, hogy nem is kaphattak ez alól felmentést. Ilyenkor a Diákrektori Hivatalt mindig meg lehetett vesztegetni kellően folyékony beszéddel vagy anyaggal. Jó volt az, ahogy a végső sorrend eldőlt, rossz volt az, hogy sokkal izgalmasabb is lehetett volna. Mikor már csak két jelölt füstjének: VEN Hur pirosának és PokOLY VEN de Gúz lilájának elővarázslása volt már hátra, jó volt azt mormolni, piros...piros... és jó volt, hogy etaláltuk: a lila maradt utoljára. Rossz volt, hogy aztán nem volt az uralkodás alatt például VENfilm-fesztivál, sem sörkert a menzán, de hát ezekre már csak a régi VENészmérnökök emlékeznek... De hát mit is csúfolódom én itt. Jó volt, és a következő még jobb lesz, mert akkor majd jobban odafigyelünk mi, ti, ők, tétlen szemlélők...

HÍRDETÉSEK

Problémaíddal fordulj bizalommal a Dunába. HÖK

Elveszett a megtaláló, a magas jutalom ellenében.

Magas kereseti lehetőséget biztosítunk alacsony férfiaknak. Jelige "törött zongorálábak"

Pokoli albérlés kiadó! Központi fűtés van, kilátás nincs.

Kapafogó lányokat takarítónői állásba sarki pókharapás céljából kiemelkedő fizetéssel felvesszünk. Jelige: "Spiderwoman"

Nagy sikerre való tekintettel ismét előadásra kerül a "Piroska és a farkam" című mesejáték. Jegyek a szexszervezeti irodán igényelhetők.

Egy környezetmérnök a kívülálló szemével

Előrebocsátom, hogy ez egy digitális történet: hol volt, hol nem volt... A Kívülálló közelről, de észrevétlenül figyelte a környezetmérnököt. A megfigyelt személy egy szemétdombon üldögélt. Időnként maga alá nyúlt és mintát vett. A hulladékot egyforma kis négyzetekre szabdalta és feldobta a levegőbe. Miután a szemét aláhullott, szórásnégyzetet számolt. Aztán doziméterrel megmérte környezete r sugarát. Ezt elvégezvén bekapcsolta égre fordított csővű porszívóját. Negyed óra elteltével kibontotta a porzsákot és a légből kapott információkat a zsebéből előhúzott laposelemmel elemezte. Kemény kézzel analizált. (Lásd: hard ver.) Ekkor eleredt a savas eső. Hoogy védekezzen ellen, kinyitotta lúgos esernyőjét. Amint a vész elmúlt, a frissen képződött pocsoltyából mintát kart venni. Meglendítette a horgász készsége applikált edényét, ami célt tévesztvén rátekeredett egy földműves nyakára. Kapás van! Közben egy teherautó lebillentette a Központi Hivatal hulladékát. A környezetmérnök ujjongott, hurrá, itt az iroda-lom. Miután áttanulmányozta, visszatért a pocsoltyához. Mivel vizét piszkosnak találta, mosóport szórt bele. Ezután megfigyelte, miként eszik a földről egy négykézlábra ereszkedett guberáló. Feljegyezte: legeteti a szemét. Tapasztalatait összegzendő elkészítette dolgozatát a kis hangerejű tánczenék tanárról. A címe: A környezetkímélő TECHNOlógia. Fáradtan faxolta el művét és felsőhajtott: Tele van a faxom - helyesírási hibával. Eközben egykori indexét lapozgatva nosztalgiaival gondolt fásítás terén elért eredményeire. Hirtelen felpillantva észrevette a Kívülállót és robotját. Nocsak, egy valódi és egy műszaki! Mondta. Egy percig csak nézték egymást. Végül a Kívülálló szólalt meg elsőként. - Van esély, hogy javuljon a helyzet mostanában? - Hol van a Mostana? - És még ránk mondják, hogy kicsi zöld emberkék! - csatantat fel a Kívülálló. Felhörpintette kávéját, és a csészealjjal elrepült a csillagokba.

Elégia

Első előtt a számár
gondolta valamit kiált,
egy-két szót vagy
egy mondatot,
hogy a világ ne csak éljen s haljon
hanem valóban jobbra váljon
és azt mondta
IAIAIA
Abbahagyta, mert már úgy vélte
ez már elég-ia.

VERSIKE

Szememet kívájták, fülemben ólom,
Számon lakat, csipesz az orromon.
S mégis, mégis érzem én
A baltát a hátam közepén.

Ballada a környezetmérnökökről

Ég a Bunsen égő ott benn a laborban,
kénhidrogén bűzlik, salétromsav loccsan.
Hőszünk köpönyege bő desztívben ázik,
ő közben elszántan ionra vadászik.
És hogy miért teszi? - A szükség az nagy úr -
mert fogalma sincs még, hogyan éli túl.
ZH-ra készülve puskát körmöl este.
A lelke meggyötört, fáradt már a teste.
És a vizsgákon, hogy ne lőjön bakot,
mindegyik tételtől tud néhány mondatot.
Tanult, ha azt kellett, - a szükség az nagy úr -
a kilenc félévet eképp élte túl.
Ott áll még előtte, mint rém, a diploma,
de már az állásra muszáj hajtania.
Szól a vállalkozó: „Maga is KM-es?
Nem baj átképezzük, reméljük érdemes.
” S mit tehet emberünk? - A szükség az nagy úr -
Bármivé is képezik, majd csak beletanul.

Reformdiplomáink címe:

Fáradtolaj pihentetése relaxációs gyakorlatokkal

Környezeti hatásvizsgálatok hatása a környezetre.

Környezeti zajszennyezés szelektív gyűjtése és újrahasznosítása

Kivonatok és bevonatok vizsgálata a veszprémi vasútállomáson.

A koffeinmentes kávé mintájára a szeszmentes vodka kifejlesztése.

A mi Besenyő családunk

(Székek, asztalok, az egyiken francia krémesek sorakoznak, meg egy sakktábla. Evetke a földön ülve játszik. Margit kötöget, időről időre bedob egy felest. Besenyő Pista bácsi eszik mint rendesen.)

Evetke: - Képzeld apu, a barátom, a Csiriz, persze ez csak ragadványnév, mikor ha védi a természet és kiválaszt egy kígyót, az a kobraszelekció? És ha sok hal van együtt, az tömeguszony? És ha már az erdőnél tartunk, ha Maugli bosszút állt a Sír Kán, utána felül a Bagira?

Besenyő Pista bácsi: - Evetke kicsi lányom. Aki másnak vermet ás, maga szakad bele.

Margit: - Pityu! Hadd kérdezzen a gyerek, mert hülye maradsz.

Besenyő Pista bácsi: - Margit, ne legyél már olyan egyetemes, mint a gázállandó.

Besenyő nagypapa (csoszogva bejön, lábán két tepsivel): - Jobb ma egy veréb, mint holnap egy! Túlzik?

Margit: - Apuka! Mi van alában?

Besenyő nagypapa: - Tepsí (leül egy székre, majd a tepsiket összeütögetve közli, mintha nem lenne nyilvánvaló) Tepsikolok.

Besenyő pista bácsi: - Maga is inkább adná haza a kereset! Tudja, mennyit dolgozom a lakbér?

Besenyő nagypapa: - Újságlapot árulok az aluljáróságon!

Margit: De hiszen apuka sánta!

Besenyő nagypapa: - Én vagyok a rokkancs!

Margit: - Apuka, lábatlan koldusnak üres a harisnyája!

Besenyő nagypapa: (ceruzát vesz fel az asztalról. A földre húz vele egy vonalat)
- Eddig vagyok (firkálni kezd a talpára). Nem fog. Hülye talp. Alávaló!!

Evetke: - Mi az nagypapa? Regény a talpán?

Besenyő nagypapa: - Evetke, betűzők neked. (betűzi amit leírt). Didereg a szalonka, mert nincs neki balonka, bátya.

Margit: - Apuka, magának írói bénája van.

Besenyő Pista bácsi: - Ha én gazdag, márpedig akartok lenni, akkor bemegyek a bankba, nyitok egy betétet, várok néhány hét és felveszem a kamat

Evetke: - Apu, ha titokban nyitok egy bankszámlát, az intimbetét? És ha egy nagypapa kettétörlik, akkor roppantnyugdíjas? (közben sárgás kötszert teker le a kezéről, a szék támlájára teszi) Kitergetem a gennyest! (az öreg kézbe vesz egy üveget és elindul kifelé, közben vedel)

Besenyő Pista bácsi: - Öreg hova viszi azt a piát?

Besenyő nagypapa: - Túlzásba!

Evetke: - Nagypapa mit szeret ezen a spáten? Hiszen már be van rúgva.

Margit: - Még annál is beljebb.

Evetke: - Akkor én vagyok az Evetke, a nagypapa meg Ivottka?

Besenyő nagypapa: - Da! Beállítom a Borisz Jelcint! (iszik, hálás egy szerep...)

Besenyő Pista bácsi: - Jőjjön öreg sakkipartira. Van egy bábum. Ajándék ló, ne!

Besenyő nagypapa: (megnézi a sakkipurát) - nézd a fogát! (tüszent egy hatalmasat) Hapci!

Margit: Közös lónak tőrös a nátha.

Besenyő Pista bácsi: - Margit, megköszörülöm a torkodat! (beleharap egy sakkipurába, majd eldobja) Jóból is megárt a sakk. Besenyő nagypapa (csizmat tesz az táblára)
- Susztermatt!

Evetke: - Apu! Ha a doktor bácsi úgy köszön, hogy kezét csokolom,, és levágja a fejem, akkor én leszek az ultrarövid hullám? És ha van egy nagy vonatkatasztrófa, akkor a sín melletti árok bal lábbal telt fel?

Besenyő Pista bácsi: - Evetke, kicsi lányom. (babérkoszorút helyez a fejére) Szemet szemér, babot babér! (Besenyő nagypapa egy új százforintossal és egy ollóval töketlenkedik)

Margit: - Mit csinál apuka azzal az új százforintossal? Mert nem látszik...

Besenyő nagypapa: - Kivágom a rezet. Besenyő Pista bácsi: És nem fél. Hog ezért elviszik?

Besenyő nagypapa: - Nyírbátor! (Evetke könyveket pakol az anyja fejére)

Margit: Evetke, rám ne építs! (Közben a kötőtűvel megszúrja az ujját, ordít) Jaj! Besenyő Pista bácsi: - Mi van

Margit? Egy sima, egy ordított?

Besenyő nagypapa: (egy nagy vekkerrel körbejár és mindehhez hozzákocogtatja)

Margit: - Apuka! Ne üsse bele mindenbe az órát!

Evetke süteményt eszik tele szájjal) - Finom ez a rémes, csak nem elég édesség!

Besenyő Pista bácsi: - Tessék , Evetke, cukor! (egy vajás dobozt dob Evetke felé, persze elvétí, így az nagyot koppan a falon)

Besenyő nagypapa: - Hehe! Faloncukor!

Besenyő Pista bácsi: - Evetke, hagyjál apádnak, mert lejárom a lábaid!

Evetke: (elmélázik egy keveset) - Gondolkodom, tehát hagyok. (az öreg süteményért nyúl, de leejti, majd lehajol érte)

Besenyő nagypapa: - Felvétel indul!

Evetke: - Ha aki mer, az nyer, akkor aki merít az nyerít? Valamint ha új seprő jól seper, akkor új tepertő jól teper? És új túró jól tőr?

Besenyő Pista bácsi: (rettenetes köhögési roham kapja el) - Telt-múlt a tüdő!

Evetke: - Anyu! Elvetetted már a zöldséget?

Margit: - Evetke, a zöldséget ősszel kell elvetni.

Evetke: - Télen!

Margit: - Ősszel.

Evetke: - Télen!

Margit: Ősszel!!!

Besenyő Pista bácsi: - A zöldségvetési vitát lezárom. Margit, még mindig nem ástad el a dísznőt!

Margit: - Pityu, a kocka el van vetve! Te meg úgy égsz, mint Marci. Hevesen!

Besenyő Pista bácsi: - Margit, ne bohóckodj! (verni kezdi Margitot, közben a mellét, ami valójában teniszlabda, belegyömöszöli egy dunsztosüvegbe és a zsákmányát diadalmasan felmutatja).

Margit: - Pityu! Ereszd ki a palackból a mellemet! (ismét bedob egy felst)

Besenyő Pista bácsi: - Margit, te meg ne feleselj! (még egyszer utoljára megrázza a nejét, nehogymá...)

Evetke: - Apu, ne rázd a ringyót! (kéjesen simogatni kezdi magát, hangosan nyög) Én vagyok a kilói vénusz!

Besenyő Pista bácsi: - Hagyd ezt abba kicsi lányom, mert bekenlek olajjal!

Besenyő nagypapa: - Az csak olaj a szűzre.

Margit: - Agáta, a barátnőm, elvált, hamar ütötte a férje - az a spermahajder!

Besenyő nagypapa: - Lelke volt neki! Szívlapáttal verte a családját!

Besenyő Pista bácsi: - Hányszor mondjam Margit, hogy lakva is veri az ember a másikat.

Margit: Pedig holló a hollónak nem vájja ki.

Besenyő Pista bácsi: - A szemét!

Evetke: - Anyu! Ha Agáta néni elvált, akkor most ki a legény Agátán? És ha két sperma nem lát, akkor azok vakondók. És ha a fiatal házaskok megszállottak valahol egy mézes hétre, akkor elfér két dudás egy csárdában?

Besenyő nagypapa: - Anális inkább!

Besenyő Pista bácsi: - Evetke, kicsi lányom. A szerelem sötét.

Besenyő nagypapa: - Verem! (egy lyukas tetejű kefiris dobozt rázni kezd, amivel eléri, hogy körülötte csupa kefir lesz minden.

Margit: - Bizony, ahány ház, annyi szopás.

Besenyő Pista bácsi: - Hiába, a pistaság, fél egészség.

Meghívó

A Veszprémi Egyetem hallgatósága örömmel értesíti Veszprém lakosságát, hogy a nagy sikerre való tekintettel idén is megtartja immáron hagyományosnak mondható koncertturnéját. A rendezvény-sorozat az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően az 1998-99-es tanévben is előreláthatólag kedd/csütörtök napokon, a kora hajnali órákban kerül megrendezésre. Helyszín: elsősorban a Diák-Centrum, Fintor, valamint a kollégiumok és albértetek környékét képző frekvenciáltabb útszakaszok, ám a szereplők rugalmasságának köszönhetően, előzetes egyeztetés esetén, a város más pontjain történő vendégszereplésre is alkalom nyílik. A fellépők közt olyan neves művészegyütteseket üdvözölhetünk, mint a Kismocsi Dalárda, vagy a Hóvirág Vokál, hogy csak a legprominensebbeket említsük, a teljesség igénye nélkül. Műsoron egyebek mellett, felcsendül a könnyűzenei műfaj számos hazai örökzöldje, ám az elmúlt tíz év legemlékezetesebb slágerei mellett a magyar népdalkincs színe-java is repertoáron szerepel. Érdemes szót ejteni az együttesekre jellemző

egyedi hangzsról sajátos dallamvilágról, mely az előadók művészi érettségének ékes bizonyítéka. E muzikalitás maradéktalan kiteljesedését az aprólékosan kidolgozott, cizellált előadásmód, valamint a néhol rusztikus, késő barbár jegyekkel átszőtt motívumsor egyaránt alátámasztja. Műértő hallgatóság szerint az előadás liturgiájában világosan megfigyelhető a tendálás valamiféle szakrális, dionüszoszi teatralitás felé. Melyet a koncertek unplugged jellege, továbbá az érintett utcák akusztikai adottságának szakértő kihasználása tesz teljessé. Itt kell megjegyeznünk, hogy az előadók a turné teljes bevételét jótékony célra ajánlották fel: a befolyt összeget az - egyetemisták alkohollal szembeni elutasító magatartása miatt - évek óta veszteséggel működő DC-beni italkimérés gazdasági fellendítésére kívánják fordítani. A fellépő együttesek, valamint a város vezetősége nevében minden kedves érdeklődőt szeretettel vár a rendezvény fővédnöke, Dióssy László polgármester.

1998. VEN

Ahmed VEN Khalifa (Ahmed Al Ghul)

Dr. VENgere (Elek Gergő)

VENDEL (Kovács László)

VENpir (Gyulai Róbert)

Vlagyimir (Faludy Róbert)

GYÁSZHESZÉN

Azért jöttünk össze, hogy végső búcsút vegyünk dr. Akulától, ki duhaj kedvében egy vérgőzös éjszakán kiszívta a csodalámpából a dzsinnt. Hatékony volt dr. Mengele orvosi segítsége: átsegítette a túlvilágra. Úgy halt meg, mint József Attila: arccal a vasút felé. Mauzóleumban fog pihenni, Vlagyimir mellett, mint kriptakommunista. Az elhunytat a Nekrofil Szövetség saját, különbejáratú halottjának tekinti. Kérem a gyásznép minden himtagját, emlékének adózzon 1 perces felállással. Ülve is lehet. Tisztelt barátunk, der Akula tanulmányait nekrológia szakon végezte, gyászos eredménnyel. VENpirikus VENetikából doktorált. Pályafutása során nagyot alkotott a kereskedelem terén: sírboltot nyitott és csontvázakkal üzletelt. Muzsikusként is nagyszerű volt: olyan, kinek koporsója a tokja, sír a hegedűje. Pompás humorérzékére jellemző, hogy még a hullaházban is ugratta halott társait, karikán át: hulla, hopp! Példás férj és családapa volt. Özvegye, ki fűrtjeit ezen alkalomból frissen leondoláltatta, itt áll a koporsó mellett mélyen dekoltált gyászban. Fátylat visel, mivel látványa olyan, mint a triplaszaltó: háló nélkül életveszélyes. Árvái csak nyaktól felfelé láthatók, mert mély fájdalomban úsznak. Az elhunyt és özvegye a szertartást követően VENéciába utaznak gyászútra, hűtökocsiban. Tisztelt egybegyűlte! A holtversenyben sem a győzelem a fontos, hanem a részvétel. Kérjük, fájdalmatokat elektronikus levélben fejezzétek ki. Jól esik egy „Í” méla gyászban. Cím: koporsow.VEN.hu. Halottunk tora ma esete a VENpir kocsmában 14esz. - Ugyanott feje és potroha. Hajnalig fogunk virrasztani felette - ő az asztal alatt lesz. Az eseményre mindenki ravatalos. Mi, hozzá közel állók aggódunk, hogy szeretett barátunk fázni fog az urnában. Kérünk benneteket, takarjátok be voksaitokkal. Búcsúzóul hallgassunk meg a Tanári Kar előadásában egy szép krematóriumot.

Leila, a szétintegrált nő (Matematikai analízis)

Definíció: A nő olyan pontok halmaza, amelyek fölállítanak egy egyenest.

Jelölés: A továbbiakban jelölje aP a nők, F pedig a férfiak halmazát.

Állítás: $\forall a \in F$ férfi idealista elképzelése, hogy $Eb \in P$ nő, hogy belőlük (a,b) rendezett pár alkotható. $\forall n \in P$ nő topologikus vizsgálatánál nagy élményt nyújthat bizonyos belső pontjainak mélyreható analízise.

Állítás: A nő nem konvex halmaz.

Állítás: A nő nyílt halmaz.

Állítás: A P halmaz felülről erősen korlátolt.

Állítás: A nők kifogásainak száma egyenlő $\aleph_0$ -val. A férfi bizonyos szervét fölfoghatjuk f függvényeként, a nő bizonyos szervét pedig p függvényeként. Az analízis izgalmas témaköre az f és p függvények pof összetételének vizsgálata.

Állítás: f és p egymás inverzei. **Állítás:** Az f függvény a p függvény közelében éri el maximumát.

Állítás: Legyen $z(t)$ a zsebpénzünk időfüggvénye. Ekkor a nő hatására $z(t)$ szigorúan monoton csökkenő lesz.

Állítás: $\forall n \in P$ nőt intenzíven érdekli, hogy egy $m \in F$ férfi miféle sorozatokra képes.

Állítás: Legyen a férfi egy előjel. Ekkor $\forall n \in P$ nő Leibniz-típusú sor, mert gyakran előjelet vált. Legyen a egy férfi.

Hipotézis: $\exists b$ nő, aki egyenletesen konvergál a -hoz.

Megjegyzés: Ilyet még nemigen láttak.

Állítás: Ha $n \in P$ nő légzése szakaszonként folytonos, az valami egészen jót szokott jelenteni.

Legyen $\forall n \in P$ nő egy-egy függvény, és legyen $n \in P$ egy ilyen függvény. Érdekes feladat, hogy egy éjszaka alatt ki hányszor tudja n -t differenciálni. Vannak ugyanis egyszeresen differenciálható, kétszeresen differenciálható és a fene egye meg - végtelen sokszor differenciálható függvények is.

Állítás: Két nőt nem lehet egyidejűleg differenciálni.

Bizonyítás: Legyen $g, h \in P$. Jelöljük az g és h nők együttlétét $g.h$ -vel. Ekkor $(g.h)' = g'.h + g.h'$, ami pontosan azt jelenti, hogy először az egyiket differenciáljuk és a másikat végén hagyjuk, majd fordítva.

Állítás: Legyen n nő egy függvény. Ekkor n gyakran elég primitív függvény. Legyenek $m \in F$ és $n \in P$ halmazok. Szerencsés esetben az m és n halmazok egymásba nyúlnak. A nők esetében leggyakrabban megoldásra váró feltételes szélsőérték feladat: Jussunk el a nőnél bizonyos szempontból vett extrém szélsőségeikig! Feltétel: eközben költségeink minimálisak maradjanak. Élvezetes feladat kiszámítani a nő felületi integrálját, csupán a felületre mindig merőleges egységvektort kell ügyesen megválasztani. Nőkkel való ismerkedésünk folyamán gyakran akaratlanul, de megmászhatatlanul alkalmazzuk az eltolás műveletét.

Állítás: $\forall n \in P$.-hez $\exists m \in F$, hogy n nő kíváncsi nem csak Dirichlet, Fejér, hanem m férfi magfüggvényére is.

Valószínűségszámítás

A valószínűségszámításban szereplő urnás feladatokat legszívesebben anyósunkhoz kapcsoljuk. Azt, hogy mit rejt $n \in P$ nő vastag pulóvere, leginkább egy ξ valószínűségi

változóval modellezhetjük. Ha kissé lejjebb siklik tekintetünk, intervallumbecslésekkel próbálkozhatunk.

Állítás: Annak valószínűsége, hogy megszerezd álmaid nőjét, mintha a számegegyenesen próbálnál véletlenszerűen kiszúrni egy racionális számot. (Elméletileg nulla, de azért néha ez is megtörténhet.)

Állítás: Ha úgy gondolsz, hogy Te is találsz magadnak megfelelő nőt, akkor a Nagy Számok Törvénye csődöt mond.

Állítás: A nő természete a létező legsztochasztikusabb folyamat. Ha a nő kidob, saját holmijaidon tapasztalhatod meg, mi az a szórás. A nők tulajdonságai normális eloszlásúak. De miért van az, hogy a férfiak általában csak jóval a várható értékek fölötti tartományokra kíváncsiak?

Állítás: $\exists n \in P$ nő, akinek tudománytörténeti szerepe volt, ugyanis mikor Bayes ledöntötte őt, az volt a Bayes-döntés.

Gráfelmélet

Állítás: Ha a nőt gráffal reprezentáljuk $\forall n \in P$ nőt találhatók egy vágat.

Állítás: Legyen a nő állapot-idő függvénye M . Ekkor egy egzakt módon meg nem határozható időintervallumban $\exists T$ periódus $\exists t_0 \in \mathbb{R}$, hogy $M(t_0) = M(t_0 + kT)$, $k \in \mathbb{N}$, és ezen állapotokban az előbbi vágat kapcsolatba hozható bizonyos hálózati folyamattal. Anti-Dijkstra tétel: Nem létezik olyan, hogy „egy nőhöz vezető legrövidebb út”. Ha egy házibulin felhalmozott szép nőket egy gráf csúcsai reprezentálják, próbáljunk a gráfon Hamilton-úton végigmenni. Nem érdemes olyan nővel foglalkozni, aki olyan lapos, hogy már síkba rajzolható.

Matematikai logika: $\exists n \in P$ nő, aki csak ellentmondásokat rejteget magában.

Állítás: Nem létezik olyan nő, aki ne tudna egy Turing-gépet teljesen elrontani.

A PIKNIKUS, a NATURALISTA, az ARCHAIKUS, a MORBID és az EXOTIKUS

A jubileumi XV. VEN két héttel korábban volt. Már a startnál kialakult egy alapvető jó hangulat, amiből látszott, hogy senkit semmi nem zavar, csak az időzavar.

Ez A VEN azért volt példátlanul egyszerű, mert egyik csapat sem égett. És azért volt példátlanul kisszerű, mert egyik csapat sem robbantott.

Védnökünk és VEN polgár-társunk Dióssy László a megnyitóra békepipával érkezett.

Köztudott, hogy a békepipa olyan eszköz, amelynek egyik végén szívás van, a másikon égés. A korthadjárattól az egyetem 1%-a vette ki részét és 22,8% járult az uenákhoz szavazni a jogosultak közül.

— * —

A vasutas imidzsben utazó VENDEL habkönnyű eleganciával és súlytalan konzekvenciával vezette kortes csapata szerelvényét. Minden mondatából kiérződött a mozdonyfüst zamata. (tü- türürü-türürü: Aki a 4-es vágányon tolatást végzett Bak Teréziával, jelentkezzen a forgalmi irodában!) Kortes ígéreteit sajnos nem volt módja előadni, mert szolgálati ügyben távoznia kellett: "Vár a vasút, vár a MÁV."

A csapat egy "kiköpött" restinek rendezte be kocsmáját. És a legnagyobb élmény: a kisvasút, amely a fáradt VENpolgárokat szállítmányozta a kocsmáig és a kollégium között.

A legnívósabb színészi alakítást alighanem DrVENgere nyújtotta orvosi jelmezében: olyan szömvéglevevős, lassúbeszédű, őzös főorvost alakított, amilyenbe csak igazi klinikák környékén lehet belerúgni.

Gere deklarálta, hogy fogékony a belső szépségre (a kátránnyal átitatott tüdő, a buzgó vese, a fényesre hízott máj). A hölgyeket úgy köszöntötte: Csonkolom a kezét!

Üde színfoltot nyújtott egyik lábatlankodó, félkarú betege, aki azt üvöltözte: "én is akarok tapsolni!"

Gere dicsőségére váljon, hogy a régi jó plakátművészeti hagyományokat egymaga vitte tovább. Bevonulási versével nagyot Villon-tott.

- * -

A Lenint alakító Vlagyimír leninesen kopaszra borotvált feje volt a VEN fénypontja.

Főmúsora Iljics születésnapján, április 22-én került színre. A csehovi hangvételű drámát mintha a filmjükben látott vörös traktor vontatta volna. Mélyértelmű dialógusoknak lehettünk tanúi: "

-Lenin elvtárs! Tüzel az Auróra!

-Baszd meg Szása!

Rendelés a kocsmában:

-"Kettő viszki!

(És tényleg kettő viszi ki!) Aztán:

(- "Elvisznek minket!"

(erre Mink professzor)

- "Minket?"

Volt ott minden: revolverdörgés, hóeseés, KGB, balalajkaszó, matrjoskák, vörös zászlót lengettek a fényes szelek és zengett a dal "üde, mámoros ajakkal".

- * -

Rendkívül hatásos volt VENpír, Dr. Akula megjelenése: a Carmina burana ütemére lépdelve hozták be mesterien sminkelt, látványos jelmezű hívei, és ő, miután elhangzott a gyászbeszéd és a rekviem, előlépett koporsójából. Olyan fess volt, montha skatulyából húzták volna ki. Aztán leült a nagy fekete zongorához, és úgy játszott, hogy acsillogás még most is ott vibrál a levegőben. Vérségi kapcsolatot létesített (per orálishan) egy szüzzel, majd kitekerte egy madár nyakát: "Tubi or not tubi?" A művészi hatást kocsmajuk fokozta a végsőkig.

- * -

Ahmed VEN Khalifa, az első külföldi diákrektorjelölt, exotikus sármjával hódított. Hastáncosnői igazolták a tézist, amely szerint a férfiszívhez a hason át vezet az út.

Nagy sikert aratott a kereskedelmi televíziók bugyutaságát parodizáló film (pl. megkérdezték az utca emberét, mit szólna, ha bevezetnék az arab számokat).

Az inverz egyetem toplistáját a Leila, a szenegáli nő című előadás vezette, de a tévés karikatúrák is terhelési próbának vetették alá a rekeszizmokat. A körhintától is sok VENpolgár szédült. Hány, de hány?

A PIKNIKUS, a NATURALISTA, az ARCHAIKUS, a MORBID és az EXOTIKUS közül az utolsóra voksoltak legtöbben

Jól tették.

